

೨೨೫-
146

—: ಶ್ರೀ ಗುದ್ಗಲೇಶ ಪ್ರಸನ್ನ :—

ಹೊಸರಿತ್ರಿ

ಶ್ರೀ ಗುದ್ಗಲೇಶನ ಚರಿತ್ರೆ

Q2!3320
33JOK

ಲೇಖಕರು

ನೇಲಿ ಕರನೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

(೧೯೫೦)

(ಬೆಲೆ:- ೧-೪-೦)

Q2:332w

911

33JOK

Karaveera Shashtri
Hosaritti Guddale-
Shana charitree.

911

[illegible]

Q2:332w

911

33JOK

Karaveera Shastri
Hosaritti Gaddale-
Shana Charitre.

ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ವೀರೇಶ್ವರ
ಬಾಪ

ನಿಲಾಚಾರ್ಯರಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮೀಜಿ.

ಜಂಗಮಪಾಡಿ ಮಠ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ

- ಸಾನ್ನಿ - ಇವರ ಮಠಕ್ಕೆ

ಸ್ವಾಮೀಶ್ವರರು:—

ಪಂಚಪ್ರಾಣಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಾಣಿಮಾರ್ಗ

ನಿ ವಾಸಿನ. ಕೊಂನರಿಯ (ಮಹಾ)

ಪ್ರಾಣಿ

ಹಂಪಿ

ಶ್ರೀ

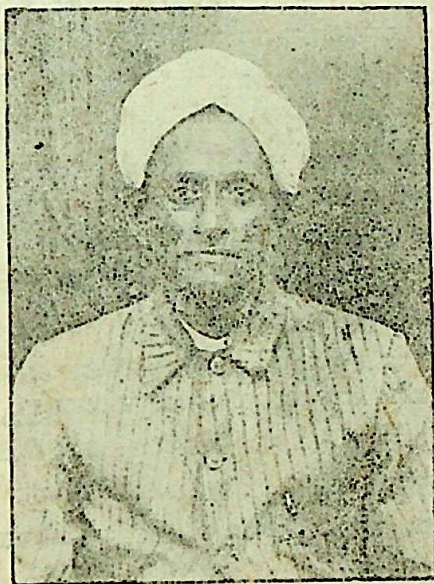
M. S. M.

156

ಶ್ರೀಗುದ್ಗಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ

ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು
ವೆಲ್ಲ ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

೧೯೫೦

ಬೆಲೆ ೧-೮-೦

33 JOK

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಕಂದ || ವರ ಇಟಿಗಿಯ ಸೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನಾದೀಶ | ಶ್ರೀಮುರುಘ ರಾಜೇಂದ್ರ ಕರ
ಸಂಜಾತ ಶ್ರೀ ಘಟೇಶ ಪಾದಾಬುಜ ಮಧುಕರ ಕರವೀರಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬರೆದ
ನಿಂತೀ ಚಾರಿತ್ರಮಂ ||

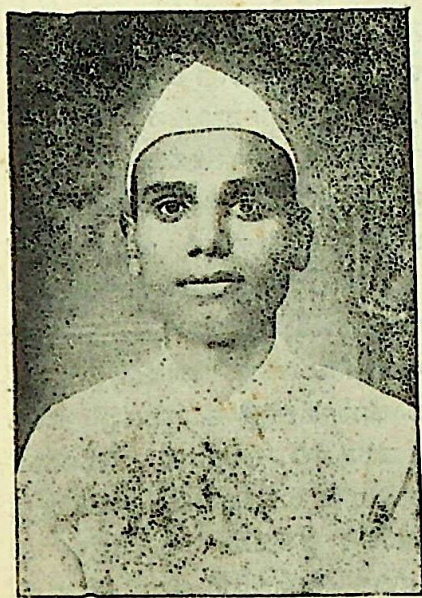
ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಕೃತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವೇದಾಗಮ
ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ವಚ
ನಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು
ಸಾರವಾಗಿ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದ
ರಂತೆ ನಾನು ಕೂಡ ಶ್ರವಣ, ರೀತನ, ಸ್ಮರಣ, ಪಾದಸೇವನ, ಅರ್ಚನೆ,
ವಂದನ, ದಾಸ್ಯ, ಸಖ್ಯ, ಆತ್ಮನಿವೇದನವೆಂಬ ಒಂಭತ್ತು ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿ
ಯನ್ನೂ ಕಾಂಕ್ಷೆ, ಚಂಪು ನಾಚಕಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನೂ ಸೊಗಸಾದ
ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ರಸಭರಿತವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಕರಣ ಉದಾಹರಣೆ
ಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಯದವನಾದರೂ ೨ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂ
ಜನ ಪುಣಮ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಗುರು ಗುದ್ಧಲೇಶನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ
ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ನಡೆದ ಮಹತ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ, ಭಕ್ತ ಜನ
ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲೆಂಬ ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯ ತೊಡ
ಗಲು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೈಲಾಸ ವಾಸಿಯಾದ ಶ್ರೀಮಂತ
ದೊಡ್ಡ ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಕಲಕೋಟಿ ಸಾ|| ಕೊರಡೂರ; ಶ್ರೀಮಂತ ಸಣ್ಣವಿರು
ಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಕಲಕೋಟಿ ಸಾ|| ಕೊರಡೂರ; ವೇ|| ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯನವರು
ಶಿವರುದ್ರಯ್ಯನವರಮಠದ ಸಾ|| ಹೊಸರಿತ್ತಿ; ಕೈಲಾಸವಾಸಿ ಸಂಗಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿ
ಕೇರಿ; ಮಹದೇವಪ್ಪ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಡಾವಣಗೆರೆ; ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಪರಂಗಿ ಸಾ||
ಹೊಸರಿತ್ತಿ; ಬುಬಣ್ಣ ಸಾಳೇರ ಸಾ|| ಹೊಸರಿತ್ತಿ; ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ ಭೀಮ
ರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಸಾ|| ಹೊಸರಿತ್ತಿ; ಚನಬಸಯ್ಯ ಮಾಸ್ತರ ಚನ್ನೂರ; ಶಿವ
ಜೋಗಯ್ಯನವರು ಮಠದ ಚನ್ನೂರ ಇವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈ
ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹಿಮಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟರು. ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಲಂಟರಿ ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರ ಬಸಪ್ಪ ಶಿರಬಡಿಗ ಚನ್ನೂರ
ಇವರು ನಾನು ಬರೆದ ಗುದ್ಧಲೇಶನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಬರೆದು

SRF JAGADGURU VISHNUPADA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
ಈ ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. — ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No. 911

ಹಣಕೊಟ್ಟ ಮಹನೀಯರು

ರಾ||ರಾ|| ಪಂಚಪ್ಪಾ
ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಾ||
ಹೊಸರಿತ್ತಿ ಈತನು ಶ್ರೀ
ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಿತ್ರದ
ಪ್ರಿಂಟು ಮಾಡುವ ಹಾಳಿ,
ಶ್ರೀಗಳ ಬ್ಲಾಕು ಮಾಡಿಸುವ
ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚನ್ನು ಧರ್ಮಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಈತನು
ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಪರೋಪ
ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ತನಗೆ ಇಹಲೋಕ
ಕೆದಲ್ಲ ಗೌರವವು ಯಶಸ್ಸು
ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧಕವಾದ ಈ
ಪ್ರಿಂಟಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು
ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ದುಡಿದು

ಸಂಪಾದಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲೋಕ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಶನ
ಚರಿತ್ರವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಲು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಿಂಟು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ
ಈತನಿಗೆ ಧನಕನಕ, ವಸ್ತ್ರವಾಹನ, ಅಂದಣೈಶ್ವರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು
ಮಾಡಲೆಂದು ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಶನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ
ಶ್ರೀಮಂತರು ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿರುವ ಕಾಲನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರೂ
ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಪಟಸ್ಥಲಜ್ಞಾನ, ನೀತಿ, ವಿವೇಕ ಮುಂತಾದ ಉತ್ತಮ
ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬೈಲಿಗೆಳೆದು ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿವರೆ
ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಾದೀತೆಂದು ಹಾಡೈಸುವ

—ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ

— ‡ —

ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಪ್ರಣಮ ಸ್ವರೂಪ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿ
 ಗಳವರು ಗತಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಸದರಿಯ
 ವರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ನೆಲಿಸಿ ಪದೆಪದೆ
 ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವೇದಮೂರ್ತಿ ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಹೊಸದಾಗಿ
 ಶೋಧಿಸಿ ಬರೆದ ಇವರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಓದಿ ನೋಡಿದೆನು.
 ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ಅವತಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಯಾವ
 ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ವಚನಗಳ
 ಆಧಾರದಿಂದಲೂ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರದಿಂದಲೂ, ಅಭಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಸ್ತ್ರೀ
 ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸರಳಗನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ-
 ಪಂಗಡಿಗಳೊಡನೆ ಬರೆದಿರುವದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹೆಸರು
 ವಾಸಿಯಾಗದೆ ಇರದು. ಈ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಹೇರಳವಾದ
 ವಿಷಯಗಳನ್ನೋದಿ ನಮ್ಮ ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲದೆ
 ಎಷ್ಟೋ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಸ್ತಕವು ಓದಲು
 ಅರ್ಹವಾದದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸುವದು ತಪ್ಪು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಕಥೆ ಕಾದಂ
 ಬರಿಗಳು ಕಾಲು ಜೇಷ್ಠೆಯು, ಸುರತಾದಿಗಳ ವ್ಯಾಮೋಹ ವೇಶಾರತಗಳು,
 ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಮುಂತಾದ ಪಾಪಾಚರಣೆಗೂ, ಈರ್ಷಾ ಅಸೂಯೆಗಳಿಗೂ,
 ದುರ್ಗುಣಗಳ ವೃದ್ಧಿಗೂ ಸಾಧಕವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರಂಥಗಳಿರುವವು. ಆದರೆ
 ಇಂಥ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತನ ನೀತಿ ವಿವೇಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಗ್ರಂಥಗಳು
 ವಿರಳ. ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಶನ ಚರಿತ್ರವನ್ನೋದಲು ಆ ಕಾಲವು ವೃಥಾವೇನಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳದೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಫಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡದೆ ಬಿಡದು. ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ, ಪಟ
 ಸ್ಥಲ, ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಈ ಚರಿತ್ರ
 ವನ್ನು ಓದಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನನ್ನು ಹತ್ತರ
 ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವೋ ಅಷ್ಟು ಇದೊಂದು ಚರಿತ್ರ
 ದಿಂದಲೇ ಆಗುವದು. ಪಂಡಿತರಂತೆ ಇದು ಅನ್ನವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ

ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅನಂತ ಐಶ್ವರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಪಡೆಯಲಾರದ ನೀತಿ, ಸುಜ್ಞಾನವೊದಲಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೇಶನ ಚರಿತ್ರೆಯು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಕೊಡುವದರಿಂದ ದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಗಿಂತಲೂ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸವು ಘನತರವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥ ಮಹಿಮರ ಚರಿತ್ರವು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮನೆಯು ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಪಡಿಸದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನು, ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಕಾರ್ಯಜ್ಞತೆಯನ್ನು, ನೀತಿಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು, ಧೈರ್ಯವನ್ನು, ಅಧರ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವದರಿಂದ ಸತಿಯಂತೆಯೂ ಕೃತ್ವಾತ್ಮಕತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ದುಷ್ಟತನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುವದರಿಂದ ಗುರುವಿನಂತೆಯೂ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ತಮಗೆ ತೋರಿಸಿ ತಿದ್ದುವಂತೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಜಾಣ್ಮಿತ್ರನಂತೆಯೂ ತನ್ನ ಮನಃಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಗುಣದಿಂದ ಮುದ್ದು ಮಗನಂತೆಯೂ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವದು ಇಷ್ಟು ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮಿಂದ ತನಗಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಲವನ್ನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಬಯಸದೆ ಇರುವ ಚರಿತಾವೃತ್ತವು ವಿವೇಕಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಅರಮನೆಯಾಗಿಯೂ, ಸಾಧು-ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂತೋಷಾಶ್ರಮವಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಮಠವಾಗಿಯೂ, ದುಃಖಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಂದಿರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೇಶ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನದಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಆನಂದವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ನಿಷಯಗಳಿಗೂ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಆನಂದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೀರಿಸಬಹುದು. ಇವನ್ನೋದುವ ಸರ್ವಗುಡ್ಡಲೇಶನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಈ ಚರಿತ್ರದ ಸವಿಯನ್ನು ಸವಿದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವರೆಂದು ಹಾಕೈಸುವಾ.

ಇದೇ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೇಶನ ಚರಿತ್ರದ ಆಧಾರದಿಂದ ವೈದ್ಯಭೂಷಣ ಪಂಡಿತ ದ್ಯಾಂಪುರದ ಪುರಾಣಿಕ ಮಠದ ಕಲ್ಲೀನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ ಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಓದಿನೋಡಿ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ರಿತ್ತಿ ಶ್ರೀ ಅನ್ನದಾನ ದೇವರು ಮುಂಡರಗಿಮಠ

ಮುನ್ನುಡಿ

ವೇ|| ಶ್ರೀ|| ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾನೂ ಹೊಸರತ್ತಿಯವನಿರುವ ಮೂಲಕ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವೇ|| ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ೧ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹಾಗೂ ೨ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ೩ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹಾಗೂ ೪ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಗದಿಗೆಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಪಟ್ಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪರಿಚಯವು ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು. ೩ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪರಿಚಯವು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೧೪ ರಿಂದ ನಾನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯವೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನ ಲಾಭ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯ ಭಾಷಲಾಭವೂ ನನಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

೩ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಿಡ್ಡರು. ಅವರ ದೇಹವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥೂಲವಾದದ್ದು, ಮುಖವು ದುಂಡಗಾದದ್ದು, ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದದ್ದೂ ಇತ್ತು. ಮುಖವು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತಪೋಜ್ವಾಲೆಯು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಉಡುಪು ಶುಭ್ರವಾದ ಸಾದಾ ಬಟ್ಟೆಗಳುಳ್ಳದ್ದು. ಅವರು ಆಡಂಬರದ ಕಾವೀ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ವಿರಕ್ತರೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವ್ಯಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲ. ಸರಳಹೃದಯ, ಪ್ರೇಮ, ಬಿಂಡಿತನಾತು, ಸಾದಾ ವರ್ತನೆ, ನೈತಿಕ-ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಡೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ

ಗುಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದವು. ಅವರು ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಹಾ ತ್ಯಾಗಿಗಳು. ಅವರು ಹಣವನ್ನು ಹಣವೆಂದು ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರು ಭಕ್ತರಿಂದ ಎಂದೂ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜ್ಞಾನವಾದರೂ ಗಹನವಾದದ್ದಿತ್ತು. ಪ್ರಸಂಗ ಉಂಟಾದಾಗ ಅವರು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಳವಾದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಉಪಾ ಶಕ್ತಿಯು ಸಹ ಅಗಾಧವಾದದ್ದಿತ್ತು. ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಯುವಾಗ ಯಾವದೊಂದು ಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲವೆ, ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಹೊರಡದೆ ಇರುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉಪಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಬಹಳ ಆದರಿಸಿದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು ಆಂಗ್ಲ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸಹ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು, ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಲೇಖಕರಾದ ನೆ|| ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ೧ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಮತ್ತು ೨ನೇ ಪಟ್ಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡ ಅಥವಾ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಈಗ ನಂಬಿರ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಪವಾಡಗಳು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಭೌತಿಕಮಯವಾದ ಯುರೋಪ, ಅಮೇರಿಕಾ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಸಹ ಇಂದಿಗೂ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ರಶಿಯಾ ದೇಶದ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಎಂಬವನು ದೇವರು. ಮನುಷ್ಯರೂಪದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಅಗಾಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಂತೂ, ಈ ನಂಬಿಗೆಯು ಆಳವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಬಸವೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರಗಳಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ನಿರಾಕಾರನಿದ್ದು, ಇದೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಜಗತ್ತಿನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಕರ್ತನು ಇರಲೇಬೇಕು. ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು

ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಗೆ ಕಾರಣರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಾರಣನಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವದ ಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಈ ಜಗತ್ತಿನಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವದ ಕ್ಕಾಗಲಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಸ್ವತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವು ದೈವೀಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವು. ದೇವರನ್ನು ಅಥವಾ ಅವತಾರೀ ಪುರುಷರ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ನಾಸ್ತಿಕರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಬಲತೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಅರಿಯರು. ರೋಗ ರುಜೆಗಳನ್ನು ಆಪತ್ತು-ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ಇವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಇಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವರು ದೇವರು ಮತ್ತು ಅವತಾರೀ ಪುರುಷರು ಮಿಥ್ಯವೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜೇತನ ವಿಲ್ಲದ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ವಸ್ತುವು (Blind and inert nature) ಜೇತನವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದೆಂಬ ನಾಸ್ತಿಕರವಾದವು ತರ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ, ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಕ್ಕೂ, ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ.

ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇವರ ಇರುವಿಕೆಯು, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಾಪ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಇಹಲೋಕದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಇದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ತೋರುವದಿಲ್ಲವೆ? ಅದರಂತೆ ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ಫಲ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ, ಇದೂ ಸಹ ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತೆಂದು ನಾವು ವ್ಯಥೆ ಪಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ಅಪರಾಧವು ಗೋಚರವಾದಾಗ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಕೊಡುವಂಥ ಒಬ್ಬ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಇರಲೇಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೀತಿ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅಸತ್ಯ, ಅಕ್ರಮ, ಅಶಾಂತಿಗಳೇ ಬಲವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆದರ್ಶನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ನೀತಿವಂತನಾಗಿಯೂ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಭೀತನಾಗಿಯೂ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಯಾಗಿ ಪಶುಗಳಂತೆ

ವಿವೇಕ ಹೀನನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ದೈವೀ ಭಾವನೆಗೆ ನಾವು ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೆಸರಿಡುತ್ತೇನೆ. ಪಶುವಿಗಿಂತ ಮನುಷ್ಯನ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ಈ ಧರ್ಮದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆ ತೋರಿಸುವದೇ ಈ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂಶಗಳು. ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಡಗುವಂತೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜೀವಾತ್ಮರು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಡಗುವರು.

ಎಲ್ಲಧರ್ಮಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಧರ್ಮಗಳು ಕಠಿಣಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಷಟ್ಸ್ಥಲಗಳು ಭಕ್ತನಿಂದ ಐಕ್ಯನವರೆಗೆ ಆಚರಿಸತಕ್ಕ ಶೀಲ ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವರು. ಭಕ್ತನು ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಾಚರಿಸಿ ಭೌತಿಕ ಕಾಯವನ್ನು ನೀಗಿ ಲಿಂಗದೇಹಿಯಾಗುವನು. ಇದನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞ ಕವಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:—

ಲಿಂಗದಲಿ ಮನವಾಗಿ ಲಿಂಗದಲಿ ನೆನಹಾಗಿ |

ಲಿಂಗದಲಿ ನೋಟನುಡಿ ಕೂಟವಾದನನು |

ಲಿಂಗವೇ ಅಕ್ಕುಸರ್ವಜ್ಞ ||

ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನು ತೋರಿಕೆಗೆ ದೇಹ ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಆತನ ವಿಚಾರ ಆಚಾರಗಳು ದೈವೀ ಪ್ರಕಾರದವೇ ಇರುವವು. ಆತನು ಇಚ್ಛಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಅವನಿಗಿರುವದು. ಹೀಗೆ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವು ಇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನಂಟುಮಾಡುವದು. ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಲೇಖವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ವಿಸ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವದು

ಸ್ತುತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಮರೆತು ಹೋಗದಂತೆ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಿಂದ ಚಿರವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವರು ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬರೆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಸರಳ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧವಾದ ಒಂದೊಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣದಿರಬಹುದು. ನಾನು ಇಂಥ ಉದ್ಧವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಮಟ್ಟಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವೆನು. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕಷ್ಟವಹಿಸಿ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶಾ|| ೨೦-೬-೧೯೪೮ ನಿರಪ್ತ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಯಗಟಿ.
SRI Jangamwadi U. S. ARADHYA
JNANA ANDIR ಬಿ. ಎ. ಎಲ್. ಎಲ್. ಬಿ.
L. A. ANDIR
Jangamwadi Math, VARANASI, ಹಾವೇರಿ.
Acc. No.

ಸೂಚನೆ

ಓದುಗರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸುವದೇನೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ತಲೆಬರಹ ಹಾಕದೆ ಹಾಗೇ ಅಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ತಾವು ವಿಷಯಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತಲೆ ಬರಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

—ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

ವಿಷಯಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ನಂ.	ಹೆಸರು	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
೧	ಪೀಠಿಕಾ	೧
೨	ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಾದ ನಂತರ ಉರುವಕೊಂಡಿಗೆ ಹೋದದ್ದು.	೧೭
೩	ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಉರುವಕೊಂಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಘವಾಂಕನೆಂಬ ನಾಮ ಪಡೆದದ್ದು.	೩೦
೪	ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯಾದದ್ದು.	೩೫
೫	ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಂಗಸಮುದ್ರದಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದದ್ದು.	೩೯
೬	ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದದ್ದು.	೪೩
೭	ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮಠದಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹ ನಡೆಸಿದ್ದು.	೪೬
೮	ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದು.	೫೪
೯	ಬಕ್ಕಯ್ಯನವರು ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದಿಂದ ನರಗುಂದದ ಬೆಟ್ಟಪುನ ಕೂಡ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದು.	೭೫
೧೦	ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾನುನಿ ಗವಿಹೊಕ್ಕು ಪ್ರಮದರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದದ್ದು.	೯೬
೧೧	ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗವಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿಬಂದು ಚಿಂಚೋಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದು ನಾಮ ಧರಿಸಿದ್ದು.	೧೦೮
೧೨	ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಭುಜಂಗಪುನಿಗೆ ಮೂರುಪದಪ್ರವರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದಾಸೋಹಮಾಡೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದು.	೧೧೯
೧೩	ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಭುಜಂಗಪುನನ್ನು ಕಾಶಿ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಂಚರಿಸಿದ್ದು.	೧೨೮
೧೪	ಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಭುಜಂಗಪುನನ್ನು ನರಗುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು.	೧೩೫
೧೫	ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಭುಜಂಗಪುನು ದಾಸವಾಗಿಕೊಟ್ಟ ೨ ರೀತಿ ಮಡಿಗಳನ್ನು ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದ ರಾಜಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು.	೧೪೪

- ೧೬ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಚನ್ನೂರಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು. ೧೫೧
- ೧೭ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೂರ
ಮರಿದೇವರನ್ನು ಕರತಂದದ್ದು. ೧೬೫
- ೧೮ ಅನೇಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜರಿತ್ರೆ. ೧೭೯
- ೧೯ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗೌಡರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಲೀಲೆಯಿಂದ
ಕುಣಿದಾಡಿದ್ದು. ೧೮೨
- ೨೦ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಮಯ ಶಿವಯೋಗಿ
ಎಂಬದನ್ನು ಸವದತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿತೋರಿಸಿದ್ದು. ೧೮೮
- ೨೧ ಹೊಸರತ್ತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯಿಂದ ದುಡ್ಡು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು. ೧೯೫
- ೨೨ ಗೋರೇಬಾಳ ದೇವತೆಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಡುವ ವಾಲಿಜೋಡನ್ನು
ಭಕ್ತರಕಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು. ೧೯೮
- ೨೩ ಸವಣೂರಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಪುರದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ
ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದು. ೨೦೩
- ೨೪ ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಜಿ. ಕೆ. ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನೆಂಬವನು ಮೊದಲಿನ ಹೆಂಡತಿ
ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ
ವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವದನ್ನು ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಿಡಿಸಿದ್ದು. ೨೧೨
- ೨೫ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಠಕ್ಕೆ ದಯ
ಮಾಡಿಸಿದ್ದು. ೨೧೭
- ೨೬ ಧಾರವಾಡಜಿಲ್ಲಾ ಕರ್ಜಗಿ ತಾಲೂಕುಪೈಕಿ ಕಲ್ಲೇದೇವರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ರಾಮಣ್ಣ ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರ ಇವನ ದರಿವ್ರತ್ಸವನ್ನು ಹೋಗ
ಲಾಡಿಸಿದ್ದು. ೨೨೦
- ೨೭ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಥೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ
ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ. ೨೨೯
- ೨೮ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯದ ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿದು
ಕರವೀರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿತಿಪಟೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು. ೨೪೧
- ೨೯ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದದ್ದು. ೨೫೦
- ೩೦ ಅನೇಪಟ್ಟದ ಗದಿಗೆಸ್ವಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಗುರುಮಠವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು. ೨೫೬

—: ತೀ ಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಪ್ರಸಾದ:—

ಪೀಠಿಕಾ

ಕಂದ || ತೀ ಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶ್ವರ ಶಿವ |

ಯೋಗಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದಲವನ ಚರಿತೆಯ ನೀಗಾಂ |

ರಾಗದಿ ಬರೆಯುವೆನಿದಕಾ |

ಯೋಗೀಶನೇ ಜಯವೆನಿತ್ತು ಪೊರೆಯಲಿ ಸತತಂ ||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕ ಬಂಧುಗಳೇ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವೀರಶೈವ
ಯತಿನರೇಣ್ಯರಾದ ವಿರಕ್ತಜಂಗಮರು ಅಸಾಧಾರಣ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಗಳಾಗಿ
ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವಿರಕ್ತಜಂಗಮರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರವಿರುವದು ಅತ್ಯ
ವಶ್ಯವದೆ. ಇಂಥವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರವೆಂದರೆ ಕಟ್ಟುಕಥೆಗಳಲ್ಲ. ಮನೋ
ರಂಜಕವೂ ಮೋಹಕವೂ ಆದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲ. ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಮಾಡಿ
ಹೇಳುವ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲ. ಇದು ಇವೇ ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ ೧೭೫೦ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ
ಆಗಿಹೋದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜೀವನಚರಿತೆಯು. ಇದ
ರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಬೆರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳು ಸೇರುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ
ಜೀವಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದ ಯಾವತ್ತು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆ
ಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಮಾಡಿ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆಬೇಕೆಂದು ಮೂರನೇಪಟ್ಟದ
ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು
ಒಂದನೇ ಪಟ್ಟದ ಕರ್ತೃ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆ
ಯಿಸಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರೆಂದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹಮಾಡಿ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಿ
ದ್ದರಿಂದ ಮೂರನೇಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡೀಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ನೈಸರ್ಗಿಕ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೮೫೭ನೇ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ೯ ಸೋಮವಾರ ನನಗಿ

ಕರ್ತೃ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಹದಲ್ಲಿದ್ದ ದಾಖಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಿತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಗುರು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ, ವಯೋವೃದ್ಧರಾದ ಹಿಂದೂ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಮಾಜದ ಗುರುಹಿರಿಯರಿಂದ ಇವರ ಜೀವಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ಜನಗಳಿಂದ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹಿಮಾದಿಗಳನ್ನು ಯನ್ನಹೃತ್ಯಮಲಸೀತದೋಳ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸುರುವು ಮಾಡಿದನು. ಮೋಟರವನ್ನು ಡ್ರಾಯ್ವರನು ನಡಿಸುವಂತೆ ಯನ್ನಹೃದಯವೆಂಬ ಮೋಟರ ಮಂದಿರದ ನಾಲಿಗೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡೇಶನೇ ಸುಡಿಸಿದಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಯಾವದಾದರೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆಯಾ ಸಮಾಜದ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಭಾರತ ರಾಮಾಯಣಗಳ ಹಾಗೂ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ, ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ, ಬಸವೇಶ್ವರ, ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ, ಅಗಿನ ಕಾಲದ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಮಹತ್ವವು ಎಷ್ಟೆಂಬದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ವಿಚಾರಿಸಲಿ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯು ಅನೇಕ ವಚನಶಾಸ್ತ್ರ, ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಮತಿ-ಸ್ಮೃತಿ-ಬುದ್ಧಿ-ಪ್ರಜ್ಞಾ-ಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿಗಳು ಈ ಗುಡ್ಡೇಶನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ದೊರೆತಿವೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಾಮ, ರೂಪ, ರೀತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದವರು ಕವಿಗಳು ಅಥವಾ ಚರಿತ್ರಕಾರರು. ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯದ್ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವವರು ಕವಿಗಳು ಹಾಗೂ ಚರಿತ್ರಕಾರರು. ಇವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಅಂಧಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ದೃಢತರ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಚರಿತ್ರಕಾರರಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡೇಶನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಸ್ಥಿರಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ನಡೆನುಡಿಗಳು ಬಾರದ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಸ್ತುಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಪೋಷಕ ವರ್ಗವು ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅದರಂತೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ

ಸಲುವಾಗಿ ಇವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿಡದಿದ್ದರೆ ಈ ಹೊಸರಿತ್ತಿ ನಾಡು ಜೀವನಿಲ್ಲದ ದೇಹದಂತೆ, ಮಂಗಲಸೂತ್ರವಿಲ್ಲದ ತ್ರಿಂಗಾರದಂತೆ, ಕುವರ ನಿಲ್ಲದ ವಂಶದಂತೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆ ಮಹಿಮನು ಪ್ರೇರಿಸಿದಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾತ್ಮರು ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ವದ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಓದುವವರಿಂದಲೂ ಕೇಳುವವರಿಂದಲೂ ಏನಾಗುವದೆಂಬದನ್ನು ವಚನಕಾರರು ಹೀಗೆ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ || ಕೇಳಿರೆ ಕೇಳಿರೆ ಪುರಾತನ ವಚನದುಪದೇಶನ ಮುನ್ನೊಂದು ನಿಜ ಘನದುಪದೇಶದಿಂದಪಾಲಿಸ್ತೆ ನಂದು ಪಡೆಯನೆ ದಶಮುಖನ |
ತಲೆಯಪರದಿಕ್ಕಿ ಪರಮನೆಡೆಯಕಾಣದೆನಳಿನಳಿಪ ದಂತಿಯುಪದೇಶದಿಂ ಪಡೆಯನೆ ಅಸುರಪದವಿಯ ನಂದದ ದಶಮುಖನ | ತರುಣಿ ಹರ್ಷುಪ ದೇಶದಿಂದಸುಪಥವನ್ನೆ ದನೆವಿನಾಶಕ್ತಿರಾಯನು ರಂಭೆಯುಪದೇಶದಿಂದ ಶಾಂಭವಿನೋಲಗದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರನೇಶ್ವೇತನು. ಇದುಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ವಚನುಪದೇಶನ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ದುರಿತ ಪಾಪಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಮನನಿರತರಾಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ || ಎಂದುವಚನ ನುಡಿದಿರುವ ಕಾರಣ ಇಂಥ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಓದುವವರಿಂದಲೂ ಓದಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಂದಲೂ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವಂತರಾಗಿಯೂ ಕೀರ್ತಿವಂತರಾಗಿಯೂ ಸಂತಾನಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದಾಗುವ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವರಾಗಿಯೂ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿರುವವು. ಸರ್ವದಾ ಸುಶೀಲ ಸತ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ ವಿರಕ್ತಜಂಗಮರ ಆಚಾರಶೀಲಗಳಿಂದಲೂ ಅಸಾಧಾರಣ ವಾದ ಮಹಿಮಾದಿಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಲೋಕೋತ್ತರ ಪೂಜ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡೀಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಪಮತಿಯಾದ ನಾನು ಬರೆದಿರುವೆನು. ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಓದಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಈ ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಘ ಸಮಾಪ್ತಿ:--

—:ಗುಡ್ಡಲೇಶನ ಅವತಾರ ಕಾಲ:—

ಶ್ಲೋಕ:—ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಶಾಂತಾಯೈ ಬ್ರಹ್ಮಣೇಲಿಂಗಮೂರ್ತಯೇ |
ನಮಃ ಸದ್ಗುರುನಾಥಾಯ ಪಟಿಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮಣೇನಮಃ ||

(ಕಂದ:—ಎಲ್ಲರನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ಪಡುವವನು ಹರಿ ಅಜಗೆ ಸಹಿತ
ರಿಂಗಳವೇ ಬಲ್ಲವರೀಕೃತಿಯೋಳ್ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಮಾಡೋ ಸದ್ಗುರು
ಗುಡ್ಡಲೇಶ ||)

ವಾರ್ಧಿಕ ಪಟ್ಟದಿ:— ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶನ ಚರಣಕಮಲಗಳ ಧ್ಯಾನಿಸಿ |
ಸರಸ ಮೃದುತರ ಮಧುರ ವಚನದಿಂದಲೀ ಪರಿಯಿಂ | ವಿರಚಿಸಿದ ನೀ
ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಯತಿನರನ ಚರಿತ್ರಂ || ಪಟಿಸ್ಥಲದಭಕ್ತಿಯನು ಬಂಧುರತರವಾದ
ವೈರಾಗ್ಯವನು | ಭಾಸುರವೆನಿಸ ಕನ್ನಡದೊಳ್ ಕರವೀರಶಾಸ್ತ್ರಿ ವಿರಚಿಸಿದ
ನೀ ಪಾವನ ಚರಿತ್ರವಂ ಸುಮಧುರಂ ||

ಸ್ತಂಧ ಪುರಾಣ:—ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಶ್ಚ | ಹಾನಿರ್ಭವತಿ ಭೂತಲೆ
ತದಾ ತದಾ ವತಾರೋಯಂ ಗಣೇಶಾನಾಂ ಮಹೀತಲೆ || ಎಂಬುತ್ತಿಯಂತೆ
ಶ್ರೀಮತ್ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಆನಂದಮಯಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಸಕಲ
ಜಗಜ್ಜನ ಕಾರಣನಾಗಿ ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಆ ಪರಶಿನನು ತಾನುಸಚ್ಚಿದಾ
ನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ರಜೆಗಳಾದ
ಸಕಲ ಜೀವ ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಸಹಜಕರುಣಾಮಯನಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತ ತನ್ನ
ಕಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲ ಜೀವಿಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಇಟ್ಟು ಸಲಹುತ್ತಿರುವದು ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿದ ಮಾತೇಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪರ
ಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆಯಾ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭೇದಭಾವಗಳಿಂದ ನಾನಾ
ಮುಖವಾಗಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪರಮಾತ್ಮನೊ
ಬ್ಬನೇ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಧರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ನಿಜ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾ
ದಾಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರುಷ ವೇಷದಿಂದ ಅವತಾರ ತಾಳುತ್ತಾನೆ.
ಮರ್ತ್ಯ ಕುಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ
ನೆಂಬ ಪುರಾಣ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಹಿಮಾಲಯ

ಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಾಗದ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದೊಳೊಪ್ಪುವ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಹಾವೇರಿ ತಾಲೂಕು ಇಚ್ಚಂಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೆ ೧೯೬ ವರ್ಷ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದಲೂ ರಮಣೀಯವಾದ ವೀರಭದ್ರ, ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮುರಘಾರಾ ಜೇಂದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮಠದಿಂದಲೂ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಜಾತಿಯ ಜನಗಳಿಂದಲೂ ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ನೀತಿಪ್ರಿಯಾಚರಣೆಯಿಂದಲೂ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೋಪಚಾರಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಶಿವಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಚರಂತಿಮಠ ಎಂಬುವದೊಂದು ವೃಷ್ಟಿಸೂತ್ರದ ಶಾಖಾನುವರ್ತಿಗಳಾದ ಗೃಹಸ್ಥ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಕ್ರಿಸ್ತೀ ಶಕದ ೧೭೫೦ರ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಯ್ಯ ಬಸವಮ್ಮನವರೆಂಬ ದಂಪತಿಗಳು ಬಡತನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಂತಾನ ವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಸದಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆಲಿದು ಸತ್ಸಂಗವಲ್ಲಿದ್ದು ಯಾವತ್ತೂ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಾದಿಗಳ ಸೇವಾನಿರತರಾಗಿ ಸದ್ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಗಾಗಿ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ವಿಚಾರಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಬರಹತ್ತಲು ಅನುಪಮವಾದ ಸುಖದ ಸುಳಿಗಳಾಯು ಲಿಂಗಯ್ಯ ಬಸವಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಸುಳಿಯತೊಡಗಿತು. ಅವರು ಪರೋಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬಹು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ದೇವಾ, ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರು ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ತ್ರಿಕರ್ಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ದೇವಾ, ನಮಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ; ವಯಸ್ಸು ಅಳಿಯುತ್ತ ಹೊರಟಂತೆ ಮುಪ್ಪು ಹುಲಿಯು ಹೊಂಚು ಹಾಕುವ ಹಾಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದೆ. ಶತ್ರುಗಳ ಹಾಗೆ ರೋಗವು ದೇಹವನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಒಡಕು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಸೋರಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಆಯುಷ್ಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಸಂತಾನವಾಗುವಂತೆ ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ಪರಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನಿವ್ರಗೊಳಗಾದರು.

ಶ್ಲೋಕಃ—ಸರ್ವಲೋಕೋಪಕಾರಾಯಯೋದೇವಃ ಪರಮೇಶ್ವರಃ |

ಚರತ್ಯತಿಥಿರೂಪೇಣನಮಸ್ತೈ ಜಂಗಮಾತ್ಮನೇ || ಎಂಬಂತೆ ದೇವಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಸರ್ವ ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಈಶಶಕ್ತಿಯು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಸವಮ್ಮನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದಂತಾಗಲು ಅದೇ ಗರ್ಭವೇ ಬರಬರುತ್ತ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಸತಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ನ ದಲ್ಲಾದ ಯಾವತ್ತೂ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸತಿಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲು ಲಿಂಗಯ್ಯ ನವರು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು “ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂತಃಕರಣವು ಎಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವದೆಂಬದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ನನ್ನ ಈ ಒಂದು ನಾಲಿಗೆ ಯುಸಾಲದು. ಈಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥವು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ದೊರೆತು ನಾವು ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವಂತೆ ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶವೆಂಬ ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರು ವನು. ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಯಾವತರದತೊಂ ದರೆಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನತನದಿಂದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವೆವು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನೀನುಮಾತ್ರ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಈಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸುಖರೂಪವಾಗಿ ಇಡುವಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಬಂಜೆತನಕ್ಕೆಗುರಿಮಾಡಿ ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಇರಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನೆಂದು ಆ ದಯಾ ನಿಧಿಯನ್ನು ಜರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿ. ಕೆಲವರಂತೂ ದೇವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ತೂರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಂಥ ಆಪತ್ತಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದನು. ದೇವರ ಮೋರೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೃತಘ್ನತೆಯಿಂದ ಮನಸೋಕ್ತವಾಗಿ ನಿಂದಿ ಸುವರು. ಇದು ಕೇವಲ ಅವರ ತಿಳಿಗೇಡಿತನವು. ನಮ್ಮ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ಕೃಪಾಸಾಗರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಿನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿನಗೊಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಂದು ನಿನಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ವರಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ದಂತಾಯಿತು ತಿಳಿಯಿತೇ? ನಾವು ಮಾತ್ರ ಅವಿವೇಕತನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಯನ್ನೇ ಬೇರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡಾದರೆ ಆಪರಮಾತ್ಮನು ಮಾಡ ಬೇಕೇನು ? ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನತ್ವದಿಂದ ಹಾವನ್ನು

ಹಗ್ಗವೆಂದೂ, ಕಬ್ಬಿಣಸಂಕೋಲೆಯನ್ನು ಪೂವಾಲೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದಂತೆ
ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ದೋಷಕೊಡುವದು ಎಲ್ಲಿಯ ಮಾತು ? ಇನ್ನು
ಮೇಲಾದರೂ ಸಕಲ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅವತಾರನಾಗಿ
ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು. ”
ಎಂದು ಆನಂದದಿಂದ ಪತ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕಃ—ಶರ್ವದೀಪಕಶ್ಚಂದ್ರಃ ಪ್ರಭಾತೆ ರವಿ ದೀಪಕಃ ||

ತ್ಯೈಲೋಕ್ಯ ದೀಪಕೋ ದಾತಾ ಸುಪುತ್ರಃ ಕುಲದೀಪಕಃ ||

ಅಂದರೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಚಂದ್ರನೇ ದೀಪ, ಹಗಲಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ದೀಪ, ಸ್ವರ್ಗ
ವೃತ್ತ ಪಾತಾಳ ಈ ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೂ ಸತ್ಪುತ್ರದಾನಿಯೇ ದೀಪ. ಕುಲಕ್ಕೆ
ಸತ್ಪುತ್ರನೇ ದೀಪವೆಂಬಂತೆ ಶಾಂತನೂ ಕರುಣಾಕರನೂ ಪರೋಪಕಾರಿಯೂ
ಸಜ್ಜನ ವಿಧೇಯತೆಯುಳ್ಳವನೂ ಸದ್ಗುಣಾಕಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಮಗನಾದರೆ
ಸಾಕೆಂದು ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಒಳ್ಳೇ ಆನಂದಭರಿತನಾದರು.

—ಸಾಧ್ವಿ ಬಸವಮ್ಮನ ಬಯಕೆ—

ಇತ್ತ ಬಸವಮ್ಮನ ಗರ್ಭವು ಬಿದಿಗೆ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತನಡೆಯಿತು.
ಬಯಕೆಗಳು ತಲೆದೋರಹತ್ತಲು ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಸತಿಯ ಬಯಕೆಯನ್ನು
ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸೋಣ ಜಂಗಮ
ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಕೊಡಿಸೋಣ, ಸಾಧುಸತ್ಪುರಷರ ದರ್ಶನಮಾಡಿಸೋಣ ಈ
ಮುಂತಾದ ಧರ್ಮದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಬಯಸುವ
ಬಸವಮ್ಮನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ನೆರೆಹೊರೆ
ಯವರು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಸಂತೋಷಬಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳನ್ನೂ ನಾನಾ
ತರದ ಸಕ್ಕಾನ್ನಗಳನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು.
ಆದರೆ ಈಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬಯಕೆಗಳು ಹಾಳು ಹೆಂಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನೋಣ
ಕಟಕು ತಿನ್ನೋಣ, ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು, ಇದ್ದಲಿ, ಕಾಕುಳ್ಳಬಾದಿ, ಗೋಡೆಯ ಹಕ್ಕಳೆ
ತಿನ್ನೋಣ ಇವೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮಗು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅದರ ಪೋಷ
ಣೆಯು ತಾಯಿಯು ತಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದುಷ್ಟ ಆಹಾರದಿಂದ ಮಗುವಿನ ಶರೀರ

ದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಕಲ್ಮಷಗಳು ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅಂಟುವದರಿಂದ ಸತ್ಯ, ಶೌಚಾಚಾರವರ್ಜಿತರು, ದುಷ್ಟಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರು, ಅಧರ್ಮಾಚಾರಶಕ್ತರು, ಪರದ್ರವ್ಯಾಪಹಾರಕರು, ಸರಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ದೋಷದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಡುವವರು, ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡುವವರು, ಸ್ವಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆದು ವಿಷಯದಾಶೆಯಿಂದ ಅನ್ಯಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರು, ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞಾಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡುವವರು, ಷಂಧರು, ಧಾಂಬಿಕರು, ಸಮಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು, ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳು, ಸೋಮಾರಿಗಳು, ದೇವ ಮಾತಾಪಿತೃ ಭಕ್ತಿವಿಮುಖರು, ವಂಚಕರು, ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರು, ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ವಚನಭಂಗಮಾಡುವವರು ಇಂಥ ದುರ್ಗುಣವುಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಹಡೆಯುವವರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಾಚಕರೇ ಬಸವಮ್ಮನ ಸಾತ್ವಿಕತರದ ಬಯಕೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಂಟನೇ ಮಾಸ ತುಂಬುವದರೊಗಾಗಿ ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮೇ 'ಕೃತಾದಿಕ್ಷಾ ಮುಖ್ಯಾ ಎಂಬ ಆಗಮೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಬಸವಮ್ಮನ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಪಿಂಡಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಸತಿಗೆ ಶಿಶುವಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಪಿಂಡಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆ ಬಂದಬಳಿಕ ತಾಯಿಯ ವೃತ್ತಿಯು ಎತ್ತಕಡೆಗೆ ಹೊರಡುವದೋ ಅದೇ ಕಡೆಗೆ ಶಿಶುವಿನ ಒಲವು ಹೋಗಿಬಿಡುವದು. ಶಿಶುವಿನ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ವಿಚಾರವು ಮೂಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ಅದು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಬಿಳಿಗಂಜಿ ಬಿಟ್ಟಿಯಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ತಾಯಿಯ ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಶಿಶುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಆಕೆಯ ವಿಚಾರಸರಣೆಯ ಕಲೆಯು ಕೂತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರೂ ವಿದ್ಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಕಾರ ಜ್ಞಾನ ಬಲದಿಂದ ತಾಯಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಶಿಶುವಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಲಿಂಗ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪರಿಣಾಮವು ಆಗೇ ಹೋಗುವದು. ಆದಕಾರಣ ಬಸವಮ್ಮನಿಗೆ ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಎಂಟನೇಮಾಸದ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಬಸವಮ್ಮನಿಗೆ ನವಮಾಸ ತುಂಬಿದಮೇಲೆ ಸರ್ವ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಒಂದು ಗಂಸು ಶಿಶುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಬಳಿಕ ಲಿಂಗಯ್ಯನು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಪದ್ಧತಿಯಪ್ರಕಾರ ಆ ಶಿಶುವಿಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ

ಗಧಾರಣಮಾಡಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಬಲಾನುಸಾರವಾಗಿ ಲಗ್ನ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು. ಆ ದಯಾಘನನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತಲೆಯು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಆಗಿತ್ತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. ಬೀಜಕ್ಕೆ ಬಿಡುವಂಥ ಕಾಯಿ ಹೀಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡೆಂಬಂತೆ ಈ ಶಿಸುವಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವನೇನು ನಮ್ಮ ವಂಶವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವನಲ್ಲದೆ ಇವನು ದೇಶೋದ್ಧಾರಕನೂ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರಕನೂ ದಿಗಂತ ವಿಶ್ರಾಂತವಾದ ಕೀರ್ತಿ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಬಾಳುವ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಯಾಗುವನೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಇವನು ಶಿವನ ಚಿತ್ತಲೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಶಿಶುವಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅಕ್ಕರತೆಯಿಂದ ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಳಲುವ ಜೀವಿಗಳು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವರು. ಈ ಮುಕ್ತಿ ಸಂಪಾದನಕ್ಕಾಗಿ ನರಜನ್ಮವನ್ನೆತ್ತುವರು. ಈ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಧರಿಸಿದವರು ಅನೇಕ ಜನ ಮಹಾತ್ಮರಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾವಣಾದಿ ದುಷ್ಟಜನ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ನಾರಾಯಣನು ಅವತಾರಗೈಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಪುತ್ರಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ದಶರಥ ಭೂಪಾಲನನ್ನೇ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಕೌರವಾದಿಗಳ ಭೂಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಕೌಂಸನಿಂದ ಘಾಸಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಯರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅದರಂತೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಿವನ ಚಿತ್ತಲೆಯು ಬಸವಮ್ಮನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು :-

ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಬಾಲಲೀಲೆ

ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ಮಾತನಾಡುವದು ಗೊತ್ತಾಗಹತ್ತಿತು. ತಾಯಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಆ ಶಿಸುವಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ ಧರ್ಮಸಂಸಾರ್ಥದ ಧೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಫಲವು ಬಹಳೇ ಮಹತ್ವದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಷ್ಟಹಾಕಿರದಂಥ ಎಳೆಗಿಡದ ಬೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಕೆತ್ತಿದ ಚಿತ್ರದಗತಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವಂತೆ ಎನ್ನೊಂದೂ ವಿಚಾರವು ಮೂಡದಿರದಂಥ ಶಿಸುವಿನ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭಕ್ಕೆ

ತಾಯಿಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕಲೆಗಳು
 ಚನ್ನಾಗಿಟ್ಟು, ಅದೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ
 ಅಶ್ವರ್ಯವೇನು! ಸತಿಪತಿಗಳು ಮಗನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾರಮಾ
 ರ್ಥಿಕ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಬಾಲಕನ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದ
 ಮೇಲೆ ಆ ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಹೊದಿಕೆಯು ಕೂಡ ಹತ್ತಿತು.
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣಸ್ವಭಾವವು ಪ್ರಬಲವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು
 ಕಣ್ಣಿಗೆಕಂಡದ್ದನ್ನು ಕಿವಿಗೆಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅನುಕರಿಸತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಸಣ್ಣವಯ
 ಸಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ ಕೇಳಿದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮರಣಕಾಲದವರೆಗೆ
 ನಿಲ್ಲುವದು. “ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಲಿತಬುದ್ಧಿ ನೂರುವರ್ಷದ ಪರ್ಯಂ
 ತರ” ಎಂಬ ಲೋಕದಗಾದಿ ಇರುವಕಾರಣ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಬಾಲಕರಿಗೆ
 ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಧೈರ್ಯಭಕ್ತಿಯ ಮತಸಂಬಂಧದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಅಭಿವೃ
 ದ್ಧಿಗೊಂಡು ಇಂಥವರಿಗೆ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಗನೋಕ್ಷಗಳು ಲಭಿಸುವ
 ವಿಷಯವು ನಿಶ್ಚಯವೇ ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಾಲಕನ ವಿಚಾರಸರಣಿಯು
 ದುರ್ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳದಂತೆ ಬಸವಮ್ಮ ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಬಹಳ
 ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತ ಬರಲು, ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನವರಿಗೆ
 ಏಳು, ಎಂಟು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಆಗಲು ಕಾಲ ಕರ್ಮಸಂಯೋಗದಿಂದ ತಂದೆ
 ಲಿಂಗಯ್ಯನವರಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜ್ವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಬಹಳೇ ಚಡಪಡಿಸಹತ್ತಿ
 ದಾಗ ಬಸವಮ್ಮನು ಗಂಡನ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಹತ್ತಿದರೂ
 ಲಿಂಗಯ್ಯನವರಿಗೆ ರೋಗವು ಗುಣಮುಖವಾಗದೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು.
 ಬಸವಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಬಳಗದವರಿಗೆಲ್ಲ ಜೇಳಿಕಳಿಸಲು ಎಲ್ಲರೂ
 ಬಂದು ಲಿಂಗಯ್ಯನವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಲು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ
 ರೋಗವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನಾದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು
 ತಾಯಿಯ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ತಂದೆಯ ಉಪಚಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂ
 ಡಿದ್ದನು. ತಂದೆಯು ಆತನನ್ನು ಕರೆದು ರೋಗದಿಂದ ಕ್ಷೀಣವೊಂದಿದ ತನ್ನ
 ಕರಗಳಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ, ಕಣ್ಣು ತುಂಬಾ ನೀರುತಂದು, ಮಗನ ಸಲು
 ವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ವಾಸವು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆಯಹತ್ತಿತು.
 ಮೂರ್ಛೆಹೊಂದಿ ಕಣ್ಣುಗಳೆರೆಡೂ ಹೊವಿನಂತೆ ಆರಳಲು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆತನು

ಐಕ್ಯನಾದನು! ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿಯು ದೇಹವೆಂಬ ಪಂಜರದಿಂದ ಹಾರಿಹೋಯಿತು! ಎಲ್ಲರೂ ಗೋಳಿಟ್ಟು ಆಳಹತ್ತಿದರು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ತಾನೂ ಆಳಹತ್ತಿದನು. ಪಾಪ, ಹಸುಳನಿಗೇನು ತಿಳಿಯುವದು ! ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಶಿವಾಧೀನರಾದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಡಿತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಭಕ್ತಜನಸಮೂಹವು ಮತದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಶೋಕಭರಿತಳಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಬಸವಮ್ಮನನ್ನು ಗುರುಹಿರಿಯರು ಕೂಡಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಕಲ ಜನರಿಗೂ ಜನನ ಮರಣ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯ ಫಲಕ್ಕೆನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ಸರ್ವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಕೂಡ ಆಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ ಆಚರಿಸುವವನಾಗಿಯೂ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವನಾಗಿಯೂ, ಅಂಜುಬುರುಕರಿಗೆ ಧೈರ್ಯೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯವಾದಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪರನಾಗಿಯೂ, ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮರ ಸೇವಾ ಶುಕ್ರಾಂಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಕಾಯನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ದುಃಖಿಸುವದನ್ನು ಬಿಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಹುಡುಗನು ಬಹಳೇ ಆಳಹತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು. ಆತನಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಮತ ವ್ಯಕ್ತವು ಚಿಗುರುವದೆಂದು ಹೇಳಿಸಂಪ್ರಸಿದ್ಧರು.

ಶ್ಲೋಕ || ನಾಶತಃ ಸುಖಮಾಪ್ನೋತಿ ನಾರಿ ಪುತ್ರಶತ್ಕರಸಿ ||

ನಾಸ್ತಿ ಭರ್ತ್ಯುಸಮೋಧರ್ಮಃ ನಾಸ್ತಿ ಧರ್ಮಸಮ ಸುಪ್ತರ್ ||

ಎಂಬುದಿಂತೆ ಪತಿಗೆಸಮಾನ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲೆಂತಲೂ, ಧರ್ಮದಸಮಾನ ಸನಿ ತ್ರರಿಲ್ಲೆಂತಲೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನೂರಾರುಜನ ಸತ್ಪುತ್ರರಿಂದ ಕೂಡಿದವಳಾಗಿದ್ದರೂ ಪತಿಯೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಿಲಮಾತ್ರವಾದರೂ ಸೌಖ್ಯವಾಗಲಿರಿಯದು. ನೀರಿಲ್ಲದ ಕೆರೆಯಂತೆ, ಕಾಳಿಲ್ಲದ ತನೆಯಂತೆ, ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹದಂತೆ, ದಯವಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನದಂತೆ, ತಂತಿಯಿಲ್ಲದ ವೀಣೆಯಂತೆ, ಚಕ್ರವಿಲ್ಲದ

ರಥದಂತೆ, ಪತಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜೀವನವು ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವದು. ಪತಿಭಕ್ತಿಯಂಥ ದೊಡ್ಡದು ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ಪತಿಯೇ ದೇವರೆಂದು, ಪತಿಭಕ್ತಿಯೇ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಂದು, ಪತಿಸೇವೆಯೇ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯವೆಂದು, ಪತಿವಾಕ್ಯಗಳನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತ ಬಂದ ನನಗೆ ಇಂಥ ಪತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಾಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಗಂಡನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಯ್ದಿದ್ದರೆ ಚನ್ನಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾ ದೈವವೇ ಎಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಮೃತನ ಶರೀರವನ್ನು ಗುರುಪಾದೋದಕದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಗೋಮಯದಿಂದ ಸಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮಡಿಯಿಂದ ಬಿಳೇಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಸಿ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರೋಷಣಮಾಡಿ ಅದರಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಗುರುಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಂತರ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶವವನ್ನು ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಶವಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಪ್ತರು ಬಸವಮ್ಮನಿಗೆ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ದುಃಖಿಸಬೇಡ. ಇರುವ ಒಬ್ಬಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಜೋಪಾನ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ನೀತಿಕಾರ ಹೇಳಿರುವದೆಂದರೆ —

ಶ್ಲೋಕ || ಅಥಃ ಗೃಹೆ ತಿಷ್ಠತಿ ಸ್ಮಶಾನೇ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವಾಃ ||

ಸುಕೃತಂ ದುಷ್ಟೈಃ ತಂಜೈವ ಗಚ್ಛಂತಿ ಮನುಗಚ್ಛತಿ ||

ಎಂಬಂತೆ ತಾನು ಗಳಿಸಿ ಹೊಳಿಟ್ಟ ಧನವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲುವದು, ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವರು. ಬಂಧುವರ್ಗವು ಮಿತ್ರವರ್ಗವು ಸ್ಮಶಾನಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಬಂದು ತಿರುಗಿಹೋಗುವರು. ತಾನುಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವದು. ಇಂಥ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಸತಿ-ಸುತ-ಹಿತ-ಬಂಧುವರ್ಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರು ಎಂದು ತನ್ನಪತಿಯು ಬೋಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಸವಮ್ಮನು ಮನಸ್ಸಿನ ತಾಪಕ್ಕೆ ಇಂಬುಗೊಡದೆ ಸರ್ವಮಂಗಲಮಯನಾದ ಸರಶಿವನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಿಸಿ ಮಗನನ್ನು ಜೋಪಾನಮಾಡುತ್ತ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯಹತ್ತಿದಳು. ಬಸವಮ್ಮನವರಿಗೆ ನೊದಲೇ ದರಿದ್ರ ಕಾಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪತಿವಿಯೋಗ ದುಃಖ. ಈ ದುಃಖದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂಧುಗಳು ಮಾತನಾಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬರುವಕಾಲ. ಈ ಮೂರರಿಂದ ಜರ್ಘರಿತಳಾಗಿ ಮನೆ ತನದ ಅಡಚಣೆಯಸಲುವಾಗಿ ಮಗನಾದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಧನಿಕನೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಕನೂ ದಯಾಳುವೂ ಆದ ಶಿವಪ್ಪ ಹಳ್ಳಾಕಾಯಿಯವರ ಎಂಬ ಕುರು ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದಳು.

ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದದ್ದು.

ಬಸವಮ್ಮನು ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಓರಿಯ ಮಿತ್ರರಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಶಿವಲಿಂಗ ಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜಗಳವಾಡದಂತೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದನಗಳನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇ ಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಸವಮ್ಮನು ತನ್ನ ಮನೆತನದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಿವ ಲಿಂಗಯ್ಯನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಾಯಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಹಳ್ಳಾಕಾಯಿಯ ವರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಸಂಗಡಿಗರಾದ ಉಳಿದ ಗೋಪಾಲಕರು ಬಹು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಮ್ಮೂರ ಚರಂತೀ ಮಠದ ಅಯ್ಯನವರೆಂಬ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಕೂಡ ಆಟವಾಡ ತ್ತಿದ್ದರು. ಆತನ ಪ್ರಪುಲ್ಲಿತ ಮುಖಮುದ್ರೆ ಮಧುರ ಭಾಷಣ ದಿವ್ಯಕಾಂಠು ಯಾವ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಒಂದು ದಿನ ಒಳ್ಳೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯ, ಬೇಸಿಗೆಯಕಾಲದ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಹೊಲದಲ್ಲೊಂದು ಬನ್ನಿಯ ವೃಕ್ಷದಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಇವನ ಮಿತ್ರರಾದ ಎಲ್ಲ ಗೋಪಾಲಕರು ದುಂಡಗೆ ಕುಳಿತು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಂಬಳಿಯ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರಮೇಲೆ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆನಂದದಿಂದ ಪಾದ ಪೂಜೆಯ ಆಟವನ್ನಾಡುತ್ತ ದನಗಳ ಪರಿವೆಯನ್ನುಬಿಟ್ಟು ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತ ಳ್ಲಿನರಾಗಿರುವಾಗ, ಹಿಂದೆ ವಿರಾಟನಗರದಲ್ಲಿ ವೇಷವನ್ನು ಮರೆಮಾಜಿಕೊಂಡು ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ನಕುಲ ಸಹದೇವರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕೌರವರು ತಿರುವಿಕೊಂಡು ಹೋದಂತೆ, ಈ ಆಟವಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವ ಬಾಲಕರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಆ ಕಾಲದ ಪಾಳ್ಯಗಾರರು ತಿರುವಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ತಮ್ಮ ಆಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಲಾಗಿ ಬಹಳಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಯಸರಿಯಂತರ ದನಗಳ ಪರವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಟಆಡಿದೆವು. ದನಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಂತಾಯಿತೆಂದು ಹಳ್ಳ, ಕೊಳ್ಳ, ಸರುವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟರು. ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ದನಗಳ ಸುಳಿವೇ ಹತ್ತಲೊಲ್ಲದು. ಹುಡುಕಿ ಹುಡಕಿ ಬೇಸತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮೋರೆನೋಡುತ್ತ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು, ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಅಳಹತ್ತಿದರು. ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ನಾವು ಆಟವಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ದನಗಳು ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗುತ್ತಬಂತು; ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೆಯಿರೆಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ಗೋಪಾಲಕರು ಮನೆಯ ಕಡೆಯ ದಾರಿಹಿಡಿದರು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮವಂತೂ ಮನೆಯ ಗೋವುಗಳು; ನಾನು ಕೂಲಿಕಾಯುವವನು; ದನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಳಿತಾಗಿ ಬಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ದನಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮನೆಗೆ ನಡೆಯಿರೆಂದು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದನು.

ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಘರಾರಿ

ತಾನೂಬ್ಬನೇ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿದತ್ತ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ನಡೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಹತ್ತಲು ರಾತ್ರಿಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಂಧ್ಯಾರುಣವೆಂಬ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಂಧಕಾರವೆಂಬ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗ್ರಹ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಸಮುದಾಯವೆಂಬ ಮೌಕ್ತಿಕಾ ಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಳಾಗಿ ಶಿವನ ಚಿತ್ಕಲೆಯಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳುಂಟಾಗುವದಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಂದು ತಿಳಿಸುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ನಾನಾ ದೆಸೆದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿತು. ಹಗಲಿನ ರವಿಯ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲರು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಹೊಲದ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ

ಬಂದು ಕುಟ್ಟಿ ಬೀಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾಳ್ಯಗಾರರು ದನಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಕೊಂಡು
 ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಳ್ಳಾಕಾಯುವ ಶಿವಪ್ಪನವರ ಕೂಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾ
 ಯುತ್ತಿದ್ದ ಚರಂತೀಮಠದ ಬಸವಮ್ಮನವರ ಮಗ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ದನಗಳನ್ನು
 ತಿರುವಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವರಂತೆ. ದನಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹುಡು
 ಗನು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವಂತೆ ಎಂಬ
 ಸುದ್ದಿಯು ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಲು, ಇರುವ ಒಬ್ಬಮಗನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಬಹುದು
 ಮಠದ ಬಸವಮ್ಮನವರ ಮನೆಗೆ ಹೆಳ್ಳಾಕಾಯಿ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಗೆಳೆಯರು ಅಡವಿಯಿಂದ ಬಂದು ಆಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.
 ಹಾಹಾರಿ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಸವಮ್ಮನನ್ನು
 ಕಂಡು, ಶಿವಪ್ಪನು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು
 ಬಸವಮ್ಮನು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ತಾಯಿಯು ಪಂಜನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
 ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಊರಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಡಿಗುಂಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಯ್ಯನು ಶಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಬಸವಮ್ಮನು ದನಗಳನ್ನು ಕಳೆದದ್ದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು
 ದಂಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಯಾವ ಕೆರೆಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮಡಿದನೋ!
 ಕ್ರೂರವೃಗ, ಸರ್ಪಾವಿಗಳಿಂದ, ಪ್ರಾಣಹಂಸೆಯಾಯಿತೋ! ಎಲೈ ಮಗನೇ,
 ನೀನು ಆಟವಾಡಿದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ, ನೀನು ಮಲಗಿಕೊಂಡ ಹಾಸಿಗೆಗಳನ್ನೂ,
 ನೀನು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಊಟಮಾಡುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು
 ಹೇಗೆ ನೋಡಲಿ! ನೀನು ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಕೂಲಿದನಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು
 ಅಡವಿಯಿಂದ ಹುಡುಗರೊಡನೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲು ವೇಹದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡ
 ಧೂಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೈತೊಳೆದು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ನೀಡಿ
 ಮುದ್ದಾಡಿ, ಸೊಗಸಾದ ಮಡಿಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,
 ಪ್ರೀತಿಸುವ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬನೇ ಇಂಥ ಘೋರವಾದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ
 ಹೋಗಿರುವೆ! ಅವ್ವಾ ನೀನು ದುಃಖವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡವೆಂದು, ನನ್ನನ್ನು
 ನೋಡಿ ನನ್ನ ಹಡೆದವರು ಸತ್ತರೇನಾಯಿತು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಲಹುವೆ
 ನೆಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಒರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ! ಹಾ ಮಗನೇ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಿಯೋ

ದಿನಂಪ್ರತಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಈ, ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲದ ನಿನ್ನ ಕೂಡ
 ಮಾತನಾಡುವ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಮತ್ತಾರ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಲಿ! ಅಪ್ಪಿಕೊ
 ಳುವ ಕೈಗಳು ಮುರಿದು ಹೋದಂತಾದವೇ! ಕುಟ್ಟಿ ಬೀಸುವಾಗ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ
 ಹಾಡಿ ಹರಸುವ ನಾಲಿಗೆ ಸೀಳಿದಂತಾಯಿತೇ! ಅಯ್ಯೋ ಮಗನೇ, ನನಗುಂ
 ಟಾದ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರೊಡನೆ ಹೇಳಲಿ! ನನಗೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ಮಗನು ಸಹ
 ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ಮಗನೇ, ಗುರುವರನ ಕರುಣ ತಪ್ಪಿದಂತಾಯಿತೇ!
 ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಯಾರು ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟಾರೆಂದು ಶೋಕಮಾಡುವದು ನೋಡಿ
 ಕೆಲವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರುತುಂಬಿ ತುಳುಕಹತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವರ ಕಣ್ಣಿನ
 ಗಂತೂ ನೀರು ಧಡಧಡನೆ ಹರಿಯಹತ್ತಿದವು. “ತಾಯಿಗಿಂತ ಬಂಧುವಿಲ್ಲ
 ಉಪ್ಪಿಗಿಂತ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಗಾದಿಯಂತೆ, ಬಸವಮ್ಮನವರು ವ್ಯಸನಾ
 ಕ್ರಾಂತರಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅನೇಕಜನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬಂದು ಸಮಾಧಾ
 ನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಕಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ
 ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯಫಲಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸತಕ್ಕದುಃಖ
 ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿ
 ಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಾದರೂ ಪೂಜೆಗೆ ಅಯೋಗ್ಯ
 ನಾದನು. ಶಿವನು ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯನ್ನು ವರಿಸಿದರೂ ಭಿಕ್ಷಾಟನದಿಂದ
 ತಿರುಗುತ್ತಿರುವನು. ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕರ್ತನಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು, ಹತ್ತು ಅವತಾರ
 ಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನು. ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳ ಪಾಡೇ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಮನು
 ಷ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವರಾರು! ಈ ಘೋರತರವಾದ ಮಾಯಾ
 ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳಂತೆ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಸಖ ದುಃಖಗಳು
 ಬಂದೇಬರುತ್ತವೆ. ರಾತ್ರಿ ಬಹಳವಾಯಿತು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿರಿ; ಮುಂಜಾನೆ
 ನಿಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು.
 ಇತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಯಾರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರ
 ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಡಿ ಗಾಢವಾದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ ನಡೆಯಲು,
 ಗಾಳಿಯಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಿಕ್ಕಾಡಿ ಮರಗಳು ಜಿರಕ್ ಜಿರಕ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ
 ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಡುನಡುವೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಗೂಗೆಗಳು ಕೂಗುವ
 ಕಠೋರಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು

ಅತಿ ಭಯಂಕರ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿಯೊಳಗೆ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತ ನಡೆದನು. “ಸರ್ವ ಕಷ್ಟ ದರಿದ್ರತಾ” ಎಂಬಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಜನರ ಸರಿಜಯವಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿನಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳದ ಒಡ್ಡಿನ ಜಾತಿಗೆ ಮಲಗಿದನು. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕಂಗಾ ಲಾದ್ದರಿಂದ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಲೊಲ್ಲದು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಈ ದಿವಸ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಬಾಲಕನು ಎಲ್ಲಿಹೋಗುವನೋ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದುಹಳ್ಳಿಗೆ ಕಂತೇಬಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹಾನಗಲ್ಲ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆರವಡಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಂದಿರ ಊರಾದ ಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಒಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಾದನಂತರ
ಉರುವಕೊಂಡಿಗೆ ಹೋದದ್ದು.

ಕಂದ || ಹರದೀಕ್ಷೆಯಾಂತು ಕೊಪ್ಪದೊ |
ಳಿರದಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲ ಜನರ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ||
ವಿರತಿಯನೊಂದುತೆ ಜನದಿಂ |

ತೆರಳ್ಳನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ತಾನು||

ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕರೇ ನೀರಶ್ಯವ ಮತದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯವೇ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಲಿಂಗಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬರ್ಥ. ಅಂಗಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಎಂಬರ್ಥ ಈ ಅಂಗಲಿಂಗಗಳ ಐಕ್ಯವೇ ಸಾಮರಸ್ಯವು. ಇಂಥ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಾಧನವಾದಮಾರ್ಗವು. ಈಮತವು ಏಕೋತ್ತರ ಸ್ಥಲವೆಂಬ ನೂರೊಂದು ಪಾವತಿಗೆಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವದು. ಪಾವತಿಗೆಯನ್ನೇರುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ನೊದಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಬೇಕು. ಆ ಸಂಸ್ಕಾರವೇ ದೀಕ್ಷೆಯು.

ಈ ದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ವೀರಶೈವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ವೇದಾಗಮಗಳ ಸಾರುತ್ತವೆ. ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದವನು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಶಿವಾಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಿರುವದೇನೆಂದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಆನೆಗಳು ಭೀತಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದಾದರೆ ಆ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಶಿವನು ಓಡಿಹೋಗುವನೆಂದು ಆಗಮಸಾರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ

ಶ್ಲೋಕ:— ತ್ರಿಪುಂದ್ರಂ ಜೈವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂ ನಿತ್ಯಾರ್ಚನಃ ಜಪಸ್ತಥಾ |
ಹೋಮ ಧ್ಯಾನಾದಿಕ ಸರ್ವಂ ದೀಕ್ಷಾ ಹೀನಸ್ಯ ನಿಷ್ಫಲಂ ||

ಅಂದರೆ ದೀಕ್ಷಾ ಹೀನನಾದವನಿಗೆ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಧಾರಣ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಧಾರಣವು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯು, ಹೋಮಕ್ರಿಯೆಯು, ಧ್ಯಾನವು ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವು ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ವಚನಕಾರರು ಹೀಗೆ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ:— ವೇದವನೋದಿದೋಡೇನು. ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾಗಮಗಳ ಕೇಳಿದೋಡೇನು. ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದವನು ಲಿಂಗಮಂ ಮುಟ್ಟಿಪೂಜಿಸಲಾಗದು. ಜಪಧ್ಯಾನ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧರಿಸಿದೋಡೇನು. ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವಂ ಪೂಜಿಸಿದೋಡೆ ಅವನು ಪಂಚಮಹವಾತಕನು. ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಲಾಗದು ಇದನರಿತು ಗುರುಕರುಣವಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಯೇ ಶಿವನೆಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ಇದನರಿಯದೆ ಗುರುಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಅಘೋರನರಕ ತಪ್ಪದು ಮಹಲಿಂಗಕಲ್ಲೇಶ್ವರ ||

ಹೀಗೆಂದು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ವಚನಸಹ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ದೀಕ್ಷೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಕೊಪ್ಪದಮಠದಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿವದೀಕ್ಷಾಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಯಾರಮಾಡುವದರೊಳಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಳಿಯನಾದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು

ಸಹ ಕರಿಸಿದಂತೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ ದೀಕ್ಷಾಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣವೆಂದು ಬಸವಮ್ಮನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಆಲೋಚಿಸಿ ತಂಗಿಯಾದ ಬಸವಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಸವಮ್ಮನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಹೇಳದೆ ಹೋದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ಭಕ್ತನಾದ ಹಳ್ಳಾಕಾಯಿ ಶಿವಪ್ಪನವರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಕಾಲದ ಮೂಹೂರ್ತ ಮೀರುವದೆಂದು ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳ ೨೨ನೆಯ ಶಾಸನಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ದೀಕ್ಷಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ತಳಿರುತೋರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಪಂಚಕಲಶ ಸ್ಥಾಪನಮಾಡಿ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಾಗುವ ವಟುಗಳನ್ನೂ ಈ ಚರಿತ್ರನಾಯಕನಾದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನೂ ಸಹಿತ ಕರಿಸಲು ವಟುಗಳು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರೆಗಿ ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಆಚಾರ್ಯರು; ಸವಾಯೇಷ ಪುರುಷೋನ್ನರಸಮಯಃ! ಎಂದು ಕೃತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ ಈ ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಪಂಚಗವ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರ ಭಸ್ಮಶ್ಚಾನ ಭಸ್ಮದ್ಧೂಳನ ತ್ರಿಪುಂಧ್ರರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣ ಕರನ್ಯಾಸ ಷಡಂಗನ್ಯಾಸ ದೇಹನ್ಯಾಸ ಪಾದೋದಕಾಭಿಷೇಕ ಮೊದಲಾದ ಸಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಗೊಳಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯನು ಹಸ್ತಮಸ್ತಕ ಸಂಯೋಗಾಚ್ಛಲದ್ವೇಧೇತಿಗಿಯ್ಯತೆ ಎಂಬ ಆಗಮೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಶಿಷ್ಯರ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿರಿಸಿ ಮುಂಸ ಪಿಂಡವನ್ನು ಮಂತ್ರಪಿಂಡವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ಷ ಸಕಲ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನವೂ ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿಲೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವೂ ಪಂಚಗವ್ಯ ಪೂತವೂ ಪಂಚಾವೃತಾಭಿಷಿಕ್ತವೂ ಪತ್ರಿ-ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತವೂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತವೂ ಆದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯನಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಕಲೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ರಮದಿಂದ ಆವ್ದಾನವಂ ಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಅದನ್ನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಶಿವಕಲೋಪೇತವಾದ ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವಕಲಾರೂಪವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾಕರ್ಷಿಸಿ ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಏಕಭಾವದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶಿಷ್ಯರ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿ||

ಶ್ಲೋಕ:- ತನುತ್ರಯ ಗತಾನಾದಿ ಮಲತ್ರಯ ಮನಾ ಗುರುಃ |

ದೀಕ್ಷಾತ್ರಯೇಣ ನಿರ್ದಗ್ಧಾ ಲಿಂಗತ್ರಯ ಮುಪಾದಿತಃ ||

ಎಂಬ ಆಗಮ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಗುರು, ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣಗಳೆಂಬ ದೇಹತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಣವ, ಮಾಯಾ, ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ ಮೂಲತ್ರಯಗಳನ್ನು ವೇಧಾ, ಮಂತ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂಬ ದೀಕ್ಷಾತ್ರಯದಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣಭಾವ ಗಳೆಂಬ ಲಿಂಗತ್ರಯಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಮಂತ್ರಶರೀರಗಳಾದಮೇಲೆ ಗುರು ಗಳು ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡಕೋಲು, ಜೋಳಿಗೆಗಳನ್ನು ತಿವನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡು ಎಂದು ಗುರು ಗಳು ಹೇಳುವದು ನಿಜ. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡೆಂದರೆ ಉಪದೇಶಾನ್ವಿತ, ಜ್ಞಾನಾನ್ವಿತ ಗಳ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸು ಎಂಬರ್ಥವಲ್ಲದೆ ಬಿಕ್ಕಿಬೇಡಿ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿಕೊ ಎಂಬರ್ಥವಲ್ಲ. ಗುರುಜಂಗಮರ ಉಪದೇಶದ ಭಿಕ್ಷೆಯೇ ಮಹೇಶನಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿರಕೊಂಡು ತಿನ್ನು ಎಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಮಠದ ಅಯ್ಯಗಳು ತಿರುಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುದುಂಬುವದು ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ವೀರಶೈವ ಗುರುಸ್ಥಲದವರಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಿಬೇಡುವ ನಿಯಮವಿರುವದೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಹೇಯವಾದುದು. ಮಹೇಶ್ವರನು ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡುವದು ತನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ತಾನುಸ್ವಂತ ಕಾಯಕಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡರುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದುಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಗುರುಗಳು ದಂಡಕೋಲು ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಿವಾಸಿಧ್ವ ದಯಾಧರ್ಮ ಗುರುಕೋರುಧಾನ್ಯದ ಭೀಕ್ಷೋಭಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ಉಪ ದೇಶಿಸಿ ಕೊಡುವ ದಂಡಕೋಲು ಜೋಳಿಗೆ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡವರು? ಅದ ನ್ನು ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಕೊಡುವರು.

ಶ್ಲೋಕ:- ದಂಡಜೋಳಗಿದ್ವರ್ಯೋರ್ಹಸ್ತಂ ಜಂಗಮಂ ಭಕ್ತ ಮಂದಿರಂ |

ಅತಿಭಕ್ತಿ ಲಿಂಗಸಂತುಷ್ಟಂ ಮಹಾಹಾಸ್ಯಮೇವ ದಂಡನಂ |

ಜಂಗಮಂ ಜಂಗಮಶ್ಚೈವ ಜಂಗಮನ್ನಾರಣೋದ್ಭವಂ ||

ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮಪ್ರಮಾಣದಂತೆಯೂ ಭೂರುದ್ರೋಜಂಗಮಸ್ತುತಃ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆಯೂ ಪರೋಪಕಾರಿಯಾದ ವಿರಕ್ತಜಂಗಮ ದೇವರು ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಇವರು ಯಾಚಕರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಪರೋಪ ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಿವನ ಸದ್ರೂಪವೇ ಗುರುವಾಗಿ ಚಿದ್ರೂಪವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವೇ ಜಂಗಮದೇಶಸ್ವರೂಪವಾದ ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿಯೇ ನಿಜಸ್ವರೂಪ

ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭಯಭಕ್ತಿ ಕೆಂಕರವಾಣಿಯಿಂದ ಒಡೆಯರಿಗೆ ನಾವು ಒಕವೆ ಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ತನುಮನಧನಗಳಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಂಗ,ಆಪ್ತ, ಸ್ಥಾನ, ಸದ್ಭಾವಗಳಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪರಮಾನ್ನಪಾಯಸಗಳಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಮಾನಂದ ಪುಸಾದವಂ ಪಡೆದನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ವಂಚಕನಾದ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಸುಕೃತವಂ ಗಣನೆಗೆ ತಂದು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಆಯುಷ್ಯ ಸಾಲದು. ಇಂಥ ಸದ್ಭಕ್ತರು.

ಶ್ಲೋಕ:- ನಿಶ್ಚಯ ಶಿವಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸರ್ವಾಸುಗ್ರಹ ಕಾರಕಃ ||

ಗುರುಜಂಗಮಲಿಂಗಾತ್ಮಾ ವರ್ತತೆ ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ದಃ

ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಿಖಾಮಣಿ ವಚನದಂತೆ ವೇದಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೂ ತನ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರ ನೊಬ್ಬನೇ ಗುರುರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಜಂಗಮರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಲಿಂಗರೂಪ ನಾಗಿಯೂ, ಭೋಗಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿರುವನೆಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಈ ಜಂಗಮರೇ ಶಿವನ ಸಾರೂಪ್ಯಪದಸ್ತ್ಯರೆಂದು ಪೂಜಾ ವಂದನೆಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಲು ಚತುರ್ವಿಧ ಘನಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯದಾದರೂ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷವನ್ನೀಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಫಲಪದವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದು. ಭಿಕ್ಷವೆಂಬಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಆ ಭಕ್ತನ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರ ವಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ:- ತ್ರೇಯಂತೆ ಸಕಲ ಪಾಪಾನಿ ಕ್ಷಯಂತೇ ಚ ಮಲತ್ರಯಃ |

ಭಿಕ್ಷುರಕ್ಷಾಚ ಶೀಕ್ಷಾ ಚ ಭಿಕ್ಷುಶಬ್ದ ವಿಧೀಯತೆ ||

ಎಂಬಂತೆ ಭಿಕ್ಷವೆಂಬಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ನಾಸ್ತಿ ಎಂಬ ವಚನ ನುಡಿದರೆ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಬಹುಕಾಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಅವರ ಸಂಗಡಲೇ ಹೋಗುವದೆಂದು ಆದ್ಯರ ವಚನವುಂಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರೆಲ್ಲರು ಜಂಗಮರು ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಯಾಚಕರೆಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲಾಗದು.

ಶ್ಲೋಕ:- ಭಿಕ್ಷಾಮಾತ್ರ ಪ್ರದಾಸೇನ ಶಾಂತಿಯ ಶಿವಯೋಗಿನೆ |

ಯತ್ಕಲಂ ಲಭ್ಯತೆ ನೈತದ್ ಕೋಟಿಶತೈರಪಿ ||

ಎಂದು ವಿರಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಕಾರಣ ದೀಕ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ
ದಂಡಕೋಲು, ಜೋಳಿಗೆ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂದಂತಾಯಿತು.

ದೀಕ್ಷಾ ಮಹತ್ವ

ಸ್ವಾತೀಮಳೆಯ ನೀರು ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮುತ್ತಾಗುವದು ಪುನಃ
ಮೌಕ್ತಿಕ ಭಾವವನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಿವತ್ವ
ವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಪಶುತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ
ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಇಂಥ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆಗ ಬಸವಮ್ಮನು
ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ಮಗನ ದೀಕ್ಷಾಕಾರ್ಯ
ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದಳು. ಆಗ ಅಣ್ಣನು ನೀನು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ
ಬುದು ನನುಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೀಕ್ಷಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ
ದಿವಸವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶುಭಸ್ಥ ಶೀಘ್ರಂ ಎಂಬಂತೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಈ ಕೆಲಸ ತೀರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸು
ಎಂದು ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಸವಮ್ಮನ ಮುಂದೆ
ನಿಲ್ಲಿಸಲು, ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಶಿವಲಿಂಗಾ, ನನುಗೆ
ಹೇಳದೇ ಕೆಳದೇ ಮಾವಂದಿರ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಲು
ಹೌದು, ದನಗಳನ್ನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯುವರೆಂದು
ಹೆದರಿ ಹೇಳದೆ ಬಂದದ್ದು ನಿಜವೆಂತಲೂ ದಾರಿಯಲ್ಲಿತನಗೆ ಬಂದಕಷ್ಟಗಳನ್ನು
ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲು, ಆಗ ಮಗನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ
ಈಶ್ವರಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ಬುದ್ಧಿ, ವೈಭವ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಧೃತಿ, ಸ್ಥೈರ್ಯ,
ಸಾಹಸ, ಕರುಣಾಮಯತ್ವ, ಪರೋಪಕಾರ ಮುಂತಾದ ಮಹದ್ಗುಣಲಂಕೃತ
ಳಾದ ಈ ಬಸವಮ್ಮನು ಅದನ್ನೂ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಊರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿ
ಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟೇಹಾಕಿಸಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿ
ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿನ್ನ ಸೇವಾ ಶುಕ್ರಾಂತಾ ನಿನ್ನ ಸುಖ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತವಾದ
ರತಿಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸ್ವರ್ಗಸಾಧನೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಲಗ್ನದ ಹೆಂಡತಿಯ ಆಧೀನದಲ್ಲಿ
ರುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಆಕೆ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಪುರುಷನಿಗುಂಟಾಗುವ ಸಂಸಾರ
ರಿಕವಾದ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದುಂಟಾದ ದ್ರವ್ಯದ ಕೊರತೆಗಳಿಂದ ಸಂಭವಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಅಸತ್ತುಗಳನ್ನು ಕ್ಲೇಶ ಕಂಗಾಲತನ ಮುಂತಾದ್ದರಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವ ಮನೋಮಾಲಿನ್ಯ, ವ್ಯಥೆ, ದುಃಖಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಮೃತೋಪಮ ಸುಖಾಲಾಸಗಳಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಗೂಡಿದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿಯಸೊಬಗಿನಿಂದಲೂ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಂದ ಸಂಸಾರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರವಾದರೂ ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವರಾದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಪ್ಪಾ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು, ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಇದು ಒಳಿತು ಇದು ಕೆಟ್ಟದ್ದೆಂಬ ನಿಜ ತತ್ವವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ನಡೆದು ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದಲೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಪಂಚಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾದರೆ, ವಿಷಯವೆಂಬ ಭೋಗಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವವು. ಆ ವಿಷಯಾಭಿಲಾಷೆಯಾದ ಪುರುಷನು ಈ ವಿಷಯಗಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬೇಡವೆಂದು ನಡುವೆ ಬಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಅವು ಶಾಸ್ತ್ರೀತಗಳೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಭೋಗ ವಿಲಾಸದ ವಿಷಯಗಳು ಮಹಾಪರಿತಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವವು. ಇಂಥ ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಗುರುನಾಥನು ಕೊಟ್ಟ ವಿನೇಕದಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟೀಹಾಕಿಸಿ ಮಾಡುವ ಲಗ್ನವನ್ನು ಬಿಡುವದೇ ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಡೆಯುವದೇ ಮೇಲೆಂದು ತಿಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತವು ಇಂದ್ರಿಯ ದೃಢತೆಗೂ ಆಯುರ್ವೃದ್ಧಿಗೂ ಸಾಧಕವಾದದ್ದು. ಇದರಿಂದಲೇ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆಯುಸ್ತೇಜೋಬಲ ವೀರ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ದಿಗಳು ಲಭಿಸುವದೆಂಬದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಆದಿಕಾಲದ ಪೂರ್ವಜ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು. ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಸದ್ವರ್ತನವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿ ಸಕಲ ದಿಗ್ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತುಲಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ತಪಃಫಲದಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯು ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ದೇಶದ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು ಇಂಥವರ ಪಾದಸೇವಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯಬಲದಿಂದ ಈ ವಿಚಾರ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಬದಗಿ, ಅವ್ವಾ ನನಗಂತೂ ಇಂಥ ದರಿದ್ರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟೀ ಮಾಡಿಸಿ ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಲಗ್ನ ನಿಲ್ಲದಿರುವದೇ ಮೇಲೆಂದು

ತಾಯಿಯಕೂಡ ಪ್ರತಿಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಾದನು. ಮಗನ ಈ ಲಗ್ನತೀರ ಸ್ವಾರಸ್ಯದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬಸವಮ್ಮನು ಹೌಹಾರಿ, ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಳು. ತಾಯಿ ಮಗನ ಈ ವಾಗ್ವಾದವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಕುಳಿತ, ಶಿವ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಮಾವನು ತಂಗಿಯಾದ ಬಸವಮ್ಮನಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾನುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗುರುಗಳು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅವರ ಹತ್ತರ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಕಬೂಲ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೀನೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನ ಸಂಗಡ ಜಗಳಾಡುತ್ತ ಕೂಡಬೇಡ ನೆಂದು ತಂಗಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಆಕೆಯು ಸುಮ್ಮನಾದಳು. ಆಗ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಘಂಟೆಯಾಯಿತು, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಿ ರೆಂದು ಬಸವಮ್ಮನ ಅಣ್ಣನು ಹೇಳಲು, ಎಲ್ಲರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಮಾತ್ರ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ ನಾಳೆ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಾನೊಳ್ಳೆ ನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಗುರುಗಳು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ, ದೀಕ್ಷಾಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆ ವಿಾರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಶಿವದೀಕ್ಷಾಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ, ಮಸ್ತಕ-ಪಾವಡ, ದಂಡಕೋಲು, ಜೋಳಿಗೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಾನು ಈಗಲೇ ಫರಾರಿ ಯಾವರೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹುಡುಕಿ ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಿ ಗುರುಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಗ್ಗೆ ಬಿಸಿಲಗಾಲವಿದ್ದದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗುವ ತರಬೇತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ರಾತ್ರಿ ಹೊರಗೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡನು. ತಾಯಿಯಾದ ಬಸವಮ್ಮನು ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಹತ್ತರ ಬಂದಳು. ಆಗ ಶಿವಲಿಂಗಾ, ಥಂಡಿಯವ್ವಾ ಒಳಗೆ ಮಲಗೋಣ ನಡೆ, ನಾಳೆ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ದೀಕ್ಷಾಗುರುಗಳು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವರಂತೆ? ನಾವು ನಾಳೆ ಗುರುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಅಂದಳು. ಆಗ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ನನಗೆ ಶಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ;

ಒಳಗೆ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಲ್ಲೆನು. ನೀನು ಒಳಗೆ ಮಲಗಿಕೋ. ನಾಳಿನ ಮಾತು ನಾಳಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಸುಮ್ಮನೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ಬಸವಮ್ಮನು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಒಳಗೆ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಿದ್ದು.

ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ನಿದ್ರೆಹತ್ತಲೊಲ್ಲದು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಎದ್ದುಬಂದರೋ ಹೇಗೆಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದೆದ್ದು ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬೆಳದಿಂಗಳಂತೂ ಒಳ್ಳೇ ಹಿಟ್ಟುಜಲ್ಲಿದ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಚಂದ್ರನು ಪರಸ್ತ್ರೀಯೆಂದು ಪರಿಭಾವಿಸದೆ ಸೂರ್ಯನೆಂಬ ಪತಿಯಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಮಲಿನಿ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಮೊಗ್ಗಗಳೆಂಬ ಕುಚಗಳನ್ನು ಕಿರಣಗಳೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಭಯಪಟ್ಟು ನೋಡಲು ಚಂದ್ರನ ಕೆಂಪು ವರ್ಣವು ಅಡಗಿ ಮುಖವೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಅಂಜಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಂಬ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋಗುವನೋ ಎಂಬಂತೆ ಚಂದ್ರನು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇಳಿಯ ಹತ್ತಿದನು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಮೊದಲಿನ ಸಂಕೇತದಂತೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕ ಪಾನಡವನ್ನು ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾವಿಯ ಪಂಜೆಯನ್ನು ಹೊದ್ದು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜನರು ಏಳುವದರೊಳಗಾಗಿ ಕೊಪ್ಪದ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿದ್ದು ಹೋದನು. ಓರ್ವನೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಕ್ರೂರವೃಗಗಳ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದನು. ಈತನು ಹೋದ ಮೂರು ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಹೋಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಯಾಗುವನೆಂದು ಕೋಳಿಗಳು ಕುಕೊ ಕೊ ಎಂದು ಕೂಗಹತ್ತಿದವು. ತಂದೆ ತಾಯಿ, ಬಂಧು-ಬಳಗದ ಹಂಗನ್ನು ಹರಿದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳದಂತೆ ಹೋದನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಹಕ್ಕಿ

ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕುಲಕಲ ಧ್ವನಿ ಮಾಡಹತ್ತಿದವು. ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೈಮಿತ್ಯಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದರು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಘಂಟೆ, ರುಗಾಟೆ, ತುತಾರಿ, ತಾಳ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವರು ಉದಯರಾಗದಿಂದ ಪರಶಿವನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಆಗಲೇ ಬಸವಮ್ಮನು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಮಗನು ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಮಗನು ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಡಬಲಕ್ಕಿದ್ದ ಮನೆಜನರನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಎದ್ದು ಎತ್ತಕಡೆಗೆ ಹೋದನು? ನೋಡಿದಿರಾ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಆ ಜನರು ಬಹಿರ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದೀಕ್ಷಾ ಮಾಡಿದ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಲಿ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಕಡೆಗೆ ಹುಡುಕಿದರೂ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಸುಳಿವು ಹತ್ತಲೊಲ್ಲದು. ಆಗ ಬಸವಮ್ಮನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ನರಗಳು ಉಬ್ಬಿದವು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಧಾರೆಗೆಟ್ಟು ಸುರಿಯಹತ್ತಿದವು. ಮನಸ್ಸು ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಯಿತು. ಪ್ರಾಣವು ದುಃಖಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಬೆಂದು ಶರೀರವು ಕುಗ್ಗಿಹೋಯಿತು. ಮಗನ ವ್ಯಾಕುಲವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಪ್ರಜ್ಞತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಬಸವಮ್ಮನನ್ನು ಉಪಚರಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅಣ್ಣನು ಬಂದು ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಬಸವಮ್ಮನು ಅಣ್ಣನೇ ಕೇಳು, ಸೂರ್ಯನು ಮುಳುಗಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಅವರಿಸಿಕೊಂಡ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಹಾಗೆ ಗಂಡನು ಮೃತಪಟ್ಟಮೇಲೆ ನನಗುಂಟಾದ ದುಃಖದ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಡಾವಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ವಿಮಲಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ನಂಬಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳದೆ ಹೋದನು ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಊರಜನರು ಬಸವಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಕರಗಿ ಅವ್ವಾ, ನಿನ್ನ ಮಗನೇನು ಮೃತಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇಶ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ಯಾವ ಮಹತ್ವದ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬರುವನೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ನೀನು ಹೆದಿರುವನೆಂದು ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಬರೆದಿರುವೆಯಾ?

“ದೇಶ ನೋಡು ಇಲ್ಲವೆ ಕೋಶ ಓದು” ಎಂಬ ಗಾದಿಯಂತೆ ದೇಶ ತಿರುಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮಗನು ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಕೆ ಬಂದಾನೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು ಬಸವಮ್ಮನು ಸುಮ್ಮಳಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ಹಳ್ಳಾಕಾಯಿ ಶಿವಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದಳು. ಇತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಹರದ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಪರಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಕಾನನದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮದ ಗಹನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವದೇನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಲಕ್ಷಣವೇ? ತನಗೆ ಸರಿದೋರಿದ ಆ ತತ್ವಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ತಾಯಿ, ಬಂಧುಬಳಗ, ಮಠಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದೇನು ಪಾಮರರ ತುತ್ತೇ? ಸಂಸಾರ ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುವದರ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಚಲ್ಲಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನನದ ಪುನಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತ ನಡೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಸೂರ್ಯನೆಂಬ ಮಗನನ್ನು ಹಡೆಯುವಾಗ ಪ್ರಸೂತವೇದನೆಯಿಂದ ನರಳುವಳೋ ಏನೋ ಎಂಬುವಂತೆ ಕಪೋತ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗುಟರ ಗುಟರ. ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಗುರುಕಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಇತ್ತ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರುಣೋದಯದ ಕೆಂಪು ಹರಿದು ಹೋದಂತೆ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳೆಂಬ ಸುವರ್ಣ ರಜತ ಹುಡಿಯು ಉದಯ ಸಂಧ್ಯಾಮಾರುತನಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೆಳಿಸಿದಂತೆ ಉರ್ಧ್ವಾಕೃರಡಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವು ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿವದೀಕ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಹೊರಟನು. ತಂಗಾಳಿಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಶಾಕಾಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನವಿಲುಗಳು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನೀಳವಾದ ಗೋಣನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಅಂದವಾದ ಗರಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಕಾಣುವ ಮರಗಳಲ್ಲಿ

ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಕುಳಿತು ವೃತ್ತಮಧುರವಾದ ತಮ್ಮ ಸ್ವರಗಳಿಂದ ಧ್ವನಿಗೈಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಲ್ವಕ್ಕಿಗಳು ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನೇ ವ್ಯಸನ ಪಡಬೇಡ. ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನವು ಆಗಿ ಅವರಿಂದ ನಿನಗೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಾರ್ಗದ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಭೌತಿಕ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯು, ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯು, ಪಂಚವಾಯು, ಅಂತಃಕರಣ, ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲವೂ ಬಾಹ್ಯಾಂತರದೊಳಗಾಗಿ ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಷಡಾಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲು ನಿನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು ಕಾರಣತನು ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಭಾವಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲು ಬಳಿಕ ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಲಯತಾಲ ಕಾಮರಮೀರಿ ಮಾಯಾಜಾಲವನ್ನು ಹರಿದು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಶಿವಯೋಗಿ ನೀನಾಗುವಿ ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲಿವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಿಲಿಬಿಲಿ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಎತ್ತಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನೋ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಬರುವನೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಮೇಲಕ್ಕೇರ ಹತ್ತಿದನು. ಕೆಲವು ಮಾರ ಹೋಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾಗಹತ್ತಿತು. ಈ ತಾಪವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ದನಕರುಗಳು ನೀರು ನೆರಳಿನ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಲಿ, ಕರಡಿ ಮುಂತಾದ ಕ್ರೂರವೃಗಗಳು ತಮ್ಮ ಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬಸ ಬಿಡುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾರದೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆಹಾರದ ಪರವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದೆ ದಟ್ಟವಾದ ಮರಗಳ ಚಿಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದವು. ಹಾದಿಕಾರನಾದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೆವರೇರಿ, ಬಾಯಾರಿ, ಬಸವಳಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡಲಾರದೆ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಬೀಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾರಿಯ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಯಾರೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರ ದಂಡೆಯಮೇಲೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಿದ್ದರಿಂದ ನೆರಳುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ನೆರಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೀರನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ದುಮೀನು, ಕಪ್ಪೆಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿ

ದ್ದವು. ಇಂಥ ಬಿಸಿಯಾದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರೂ ಬಾಯಾರಿಕೆಯು ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತ ಮುಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಂತೀ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಊಟ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು. ಇವನಿಗೆ ಯಾವ ನದಿ ಅಡಂಬರದ ಕಾಲ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸು, ನಿಜವಾದ ವೈರಾಗ್ಯ ವೃತ್ತಿ ಇಂಥವರಿಗೆ ಆಳವಾದ ಸಮುದ್ರವು ಕೂಡ ಮೊಳಕಾಲುದ್ದಾಗುವದು. ಪುಜ್ಜಲಿಸುವ ಬೆಂಕಿ ಶೀತಲವಾಗಿ ತೋರುವದು. ಭಯಂಕರವಾದ ವೃತ್ತ್ಯು ದೇವತೆಯು ಗೌಡಿಯಾಗುವಳು; ಅತಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಸಿಡಿಲು ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಯಾಗುವದು; ಸಂಚಿತ ಆಗಾಮಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ವೆಂಬ ಕರ್ಮ ಪಾಶಗಳು ತಾವರಿಯ ದಂಟಿನೊಳಗಿನ ಸೂತ್ರದಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವದು; ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಅದೃಷ್ಟವು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಅಕ್ಷರದಂತೆ ಅಗೋಚರವಾಗುವದು; ಮನ್ಮಥನು ಕೂಡ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗುವನು; ಅಣಿಮ, ಮಹಿಮ, ಲಘಿಮ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಾಕಮ್ಯ, ಗರಿಮ, ಈಶತ್ವ, ವಶತ್ವವೆಂಬ ಅಷ್ಟ ಶಿಧ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ತೋರುವವು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಇಂಥ ವೈರಾಗ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯದೆ ಡಾಂಭಿಕತನ ದಿಂದ ಜಟಾಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಬರಿಯ ವೇಷಾಡಂಬರವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಜನಗಳೇ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ನಿಜ ವೈರಾಗ್ಯ ವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಈ ಕರ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ತಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಇಹಲೋಕ ಸುಖಕ್ಕೂ ಪರಲೋಕ ಸುಖಕ್ಕೂ ಭಾಗಿಯಾದೆನೆಂದು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ತನಗೆ ನಿಜವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಹಜವಾದ ವೈರಾಗ್ಯ ಶೀಲನಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಉರುವಕೊಂಡೆಯ್ಕು ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಜಗದ್ಗುರು ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠದ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಮಠದ ಸ್ತುತಲು ಗಗನ ಚುಂಬಿತವಾದ ತೆಂಗಿನ ಬನವು ರಂಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಬಿಲ್ವ, ಶಮಿವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ನಾನಾತರದ ಪುಷ್ಪ ಪರಿಮಳಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಮಂದಾನಿಲನು ಮಂದವಾಗಿ ಸುಳಿಯುತ್ತ ಮನಾನಂದವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶುಕ-ಪಿಕ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹವು ಶಿವಯೋಗಿಗಳ
ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆಯೆ
ಎಂಬಂತೆ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಂಗಳಮಯನಾ
ಶ್ರೀ ಕರಿಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾವಿಯ ಕಪನಿಯಿಂದಲೂ
ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ತಿಳಿಗಾವಿಯ ಶೆಲ್ಲಿಯಿಂದಲೂ ಸೊಗಸಾಗಿ ಶೋಭಿಸು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾದದಲ್ಲಿ ಆವಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಿಂಹಾಸನದ ಹತ್ತ
ಬರಲು ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ಭಕ್ತಜನ ಸಮೂಹವು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಜಯ
ನಮಃ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಹರಹರ ಮಹದೇವ ಎಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಾರಿಸು
ತ್ತಿರಲು, ಶ್ರೀಗಳವರು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಭಕ್ತ ಜನ
ಗಳಿಗೂ ಕೂದ್ರಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ
ಯ್ಯನು ತಲೆಗೆ ಕಾವಿ ಪಾವಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಜೋಳಿಗೆ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡಕೋಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವನ ವೈರಾಗ್ಯವೃತ್ತಿ, ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ವಿನಿಂದೊಪ್ಪುವ ಮುಖಮುದ್ರೆ
ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು.
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಮಾಪ್ತಿ

ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಉರುವಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಘವಾಂಕನೆಂಬ ನಾನು ಪಡೆದದ್ದು.

ಪ್ರಿಯವಾಚಕ ಬಂಧುಗಳೇ, 'ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಜಗದ್ಗುರು ಕರಿಬಸವ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ
ಬಂದನೆಂಬುದು ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆಬಂದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಿಚರಾಧಿಕಾರಿಗಳು
ತಮ್ಮ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತಜನ ಸಮೂಹವು
ಒಳ್ಳೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಚರಿತರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರಷ್ಟೇ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮ

ಚರ್ಯತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಒಪ್ಪುವ ಈ ಮೂರ್ತಿ ಯಾವದೇಶದ್ದು, ಯಾವ
 ಗ್ರಾಮದ್ದೆಂದು ಶ್ರೀಗಳವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳರಾದದ್ದುನೋಡಿ
 ಶ್ರೀಗಳವರು ಆ ಮರಿದೇವರನ್ನೇ ಕೇಳಿರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು
 ನನ್ನ ಊರಗೊಡವೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದನು. ಅಷ
 ರೊಳಗೆ ಶ್ರೀಗಳವರು ಈ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮರಿದೇವರೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ
 ಇವನಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.
 ಆ ಶ್ರೀಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಇವನ ಕುಲಶೀಲಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ
 ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮರಿ
 ಯಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಲು, ಶಿವ
 ಲಿಂಗಯ್ಯನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಒಳ್ಳೇನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಾನಾ ದೆಸೆಗಳಿಗೆ
 ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳೆತಂದು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಗುರುಪಾದದಲ್ಲಿ
 ಸುಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದನು. ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆಗಳು ಸಮುದ್ರ ಕೂಡಿದರೆ ಆ ಸಮು
 ದ್ರವು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಭೀರವೂ ಅಗಾಧವೂ ಆಗುವದೋ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ
 ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಸಮುದ್ರವು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ನದಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ
 ಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಿಳಿಯದ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ
 ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಈ
 ನಿಯಮ ವೃತ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿ ಏಳುವದು ಮತ್ತು ಶಿವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತೀರಿಸುವದು ಈ ಪದ್ಧತಿ
 ಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳವರ ಸ್ನಾನ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ, ಭೋಜನ ಮೊದಲಾದ
 ದಿನಚರ್ಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಕಾಯಾ, ವಾಚಾ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿಯಮಿತ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಂಥ ಎಡರುತೊಡರಗಳು ಒದಗಿದರೂ ಇಂತಿಷ್ಟೇ ನಿಯಮ
 ಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ನಡೆಸುವನೆಂಬ ಮನೋದಾಢ್ಯವು ಆತನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ
 ವಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತೊಂದು, ನಾಳೆಯೊಂದು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ
 ಕಡೆಗೆ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಂಥ
 ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಸಂಗಬಂದರೂ ತಾನು ಹಿಡಿದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಕುಂದುಬಾರ
 ದಂತೆ ಆಚರಿಸುವದೇ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ನಿಯಮವಾಗಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೇ ನಿಯಮ
 ಬದ್ಧನಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಸುಷ್ಯವಸ್ಥಿತ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ

ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವನೋ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರುವರ್ಧರ ಶೇವಾ ಶುಷ್ಕ
ಷಾದಿಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಿತ್ಯನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾನು
ವಾತುನ ಗುರುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ವೃತನಿಯಮಗಳಲ್ಲೇನಾದರೂ ಭಂಗ
ಬಂದರೆ ಭೀಷ್ಮ ಶಪಥವನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ವಜ್ರದಂತೆ ಕಲ್ಲುಮನಸುಮಾಡಿ ಗುರು
ವರನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ನೋಡಬಾರದ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಎಂದೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಬಾರದ ವಿಷಯಗಳ
ನ್ನೆಂದಿಗೂ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಾಮೋತ್ತೇಜಕವಾದ ಸುವಾಸಿಕ ದ್ರವ್ಯ
ಗಳನ್ನೆಂದಿಗೂ ಮೂಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಡಬಾರದಂಥ ನುಡಿಗಳನ್ನೆಂದಿಗೂ
ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪರಧನ, ಪರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.
ತನ್ನ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ನಾಲಿಗೆ, ತ್ವಚ ಈ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಂದ ಗುರು
ಸೇವೆಯಿಂದಲೇ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನು ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದನು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ
ಬಲಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಪೇಚಾಡುವವರು ಜನರಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುವರು.
ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ದುಷ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯಗಳ
ಕಡೆಗೆ ಎಳೆದು ತರುವಂಥವರು ಇಹದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಲ್ಪಡುವರಲ್ಲದೆ ಪರ
ದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನೊಲೈಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವರು. ಅದು ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ವಚನ
ಕಾರರು ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ:—ಸುರತರು ವೃಕ್ಷದೊಳಗಲ್ಲ ಸುರಧೇನು ಪಶುವಿನೊ
ಳಗಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯನ ಭಾವಕ್ಕೆ ಗುರುನರನಲ್ಲ. ಗುರುವೇ
ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಲ್ಲರೇ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬೆಯ್ಯ
ಮಹಲಿಂಗ ಗುರುಶಿಷ್ಯೇಶ್ವರ ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ಋಷಿಗಳು, ಅಸುರರು, ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ದಂಡಿ
ಉಗ್ರತರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನಾವು ಅನಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ
ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ತಪಸ್ಸುಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿರದೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ದೈವ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಿ ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಭಿಷ್ಠವಾದ ವರವನ್ನು ಪಡೆ
ದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ತೀರಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೇನೇ ಆ ತಪಶ್ಚರ್ಯದ ಪರ್ಯಾವಸಾನ
ವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ತಪಸ್ಸುಗಳು ಕೆಲಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದ ಬಳಿಕ ದೈವ

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವುಂಬದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಗೇನೇ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯು ದಿನೇದಿನೇ ಕುಗ್ಗುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಆದರೆ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ತಪಸ್ಸು ಏನೋ ಒಂದು ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ, ಕೆಲಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಆಚರಿಸಿ ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇವನು ನಿಷ್ಕಾಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿರಂತರ ನಡೆಯಿಸತಕ್ಕ ತಪಸ್ಸಾಗಿರುವದು; ಈತನ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಂಟಾದ ಪ್ರಭಾವವು ನಾನಾ ದಿಕ್ಕು ದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಶ್ರೀಗಳವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಪಟ್ಟಿಚರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅನಂತ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಆತ್ಮಾಧಾರದಿಂದ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಸಮಯವರಿತು ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಶ್ರೀಗಳವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನ ಶರೀರ ಸದೃಢತೆ ಮೇಲಾಗಿ ಬ್ರೂಹಚರ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸು ಈತನ ಕೆಲಸದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಭಕ್ತಮಹೇಶ್ವರಾದಿಗಳು ಇವನಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯಹತ್ತಿದರು. ಮಠಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವರನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬರಹತ್ತಿದರು. ಶ್ರೀಗಳವರ ಮುಂದೆ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರ ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಹತ್ತಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕರಿಬಸವೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರಿಗೆ ಷಟಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವಾಗುವ ಜನ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಜಗದ್ಗುರು ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಒಳ್ಳೇ ದಿವ್ಯ ಮೂಹೂರ್ತವನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರಿಗೆ ಷಟಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಗಳವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಮೂಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನಂತ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಿಚರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹ ಆಗ್ಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಮಠದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಜಂಗಮ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರದ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಶಿವಲಿಂಗದೇವರಿಗೆ ತೀವ್ರ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಹಾಕು; ಬರಬೇಕಾದ ಸರ್ವಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರಾದಿಗಳು

ಬಂವೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹ ಕೆಲಸತೀರಿ ಗಣಾರಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ವೇಳೆಯಾಗುವವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಲು, ಶಿವಲಿಂಗ ಮರಿದೇವರು ಶಿವಪೂಜಾ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಶ್ರೀಗಳವರು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಕೂರ್ತ ಮಾಡಿದನಂತರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಲಿಂಗಮರಿದೇವರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಗುರು ಕಂಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಮರಿದೇವರಿಗೆ ಷಟಸ್ಥಲದ ಬ್ರಹ್ಮದುಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ವಚನ:- ಉರಿವ ಕೆಂಡದಮೇಲೆ ತೃಣವ ತಂದಿರಿಸಿದರೆ ಆ ತೃಣವನ್ನು ಕಿಚ್ಚುನುಂಗಿದಂತೆ, ಗುರುಚರಣದ ಮೇಲೆ ತನುವೆಂಬ ತೃಣ ತಂದಿರಿಸಿದ ಆತನ ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲವು ಲಿಂಗ ಕಾಣೋರಾಮನಾಥಾ ಎಂದು ಪುರಾತನರು ವಚನ ಹಾಡಿರುವರು. ಕಾರಣ ಶರಣಾಗತನಾದ ಶಿವಲಿಂಗ ಮರಿದೇವರಿಗೆ ಷಟಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮದುಪದೇಶ ಬಲದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರ ಪರಿಹರಿಸಿ, ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾವಾದರೂ ಇವರಿಗೆ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದೆನ್ನಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರಾದಿಗಳ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿ, ಶ್ರೀಗಳವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಉದುವುಕೊಂಡೆಯ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತಳಿರಿನ ತೋರಣದಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಬಿರದಾವಳಿಯಿಂದ ಉತ್ಸವಮಾಡಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಪಾದಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಂದರ್ಪಿಸಿದರು. ಅದೇ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನೇ ರಾಘವಾಂಕರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳೆದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದೇ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಷಟಸ್ಥಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯಾದದ್ದು

ಕಂದ || ಉರುವು ಕೊಂಡಿಯೊಳು |

ಗುರು ಕರಿಬಸವೇಶ್ವರನ ಕರುಣದಿಂ |

ಕರ ಸಂಜಾತನಾಗಿ ನರರಾಘವಾಂಕನಿದಂ |

ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕನಾದ ಪರಶಿವನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ರಾಘವಾಂಕ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಮಠದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಖಚಿತ ಕನಕ ಕಲಶದಿಂದೊ ಪ್ಪುವ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾತಪಃ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನ ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿ ಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟಾ ದ್ವೈತಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವಿಶಾರದನಾಗಿ ಗುರು ಕರಿಬಸವೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಶರಣ ಐಕ್ಯತೆಯ ಷಟಸ್ಥಲ ಸಮಾಚಾರನಿರತನೆನಿಸಿ ಲಿಂಗಾಂಗ ನಾಮರತ್ನರೂಪ ಸ್ವಾನುಭವ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನದ್ವಯ ಮಾರ್ಗಪ್ರವಿಷ್ಟನೆನಿಸಿ ನಿರಾ ಭಾರಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಚನ || ತಂದೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನಿಗೆ |

ತಂದೆಯ ಸ್ವರೂಪವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪವೆಂದು

ತಿಳಿಯಲುಂಟೆ ಆಯ್ತಾ ಶಿವತಾನೇ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ವೇ ಒಂದೆರಡಾಗಿ ಗುರುವೆಂದು ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಆಯಿತೆಂದ

ರೆ ಗುರುವಿಗೂ ಶಿಷ್ಯಗೂ ಬೇರೆ ಇಟ್ಟು ನುಡಿಯಲಾಗದಯ್ಯಾ

ಗುರುವಿನಂಗ ಶಿಷ್ಯ, ಶಿಷ್ಯನಂಗ ಗುರು; ಗುರುವಿನಪ್ರಾಣ

ಶಿಷ್ಯ, ಶಿಷ್ಯನಪ್ರಾಣ ಗುರು; ಈ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ

ಒಂದಾದ ಬಳಿಕ ಗುರುಶಿಷ್ಯರೆಂದು ಬೇರೆ ಇಟ್ಟು ನುಡಿನ

ಭ್ರಷ್ಟರನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಮಹಲಿಂಗ ಶಿವ ಶಿಢ್ಢೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಕರಿಬಸವೇಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯೇ, ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿ, ರಾಘವಾಂಕರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದರಷ್ಟೇ. ದರ್ಶ ನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಷಟಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮ

ಹಸ್ತಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಇವರ ಸದ್ಭೋದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಭೃ
ಗಳು ಕಮಲಕ್ಕೆ ಸೇರುವಂತೆ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದಕಮಲಕ್ಕೆ
ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಭಕ್ತರೆಂಬ ಭೃಂಗಗಳು ದಿನಂಪ್ರತಿ ತಂಡೋಪತಂಡವಾ
ದರ್ಶನಾರ್ತೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಬರಹತ್ತಲು; ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಜಗದ್ಗು
ಕರಿಬಸವಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇವರ ಪ್ರಭಾವವೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬರು

ವಚನ || ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ

ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಕಿರಿಯಳಲ್ಲದೆ ಹಿರಿಯಳಲ್ಲ ನೋಡಾ

ಗುರುವಿಗಿಂತ ಶಿಷ್ಯ ಅರುಹುಳ್ಳವನಾದರೂ ಗುರುವಿಗೆ

ಭೃತ್ಯನಲ್ಲದೆ ಕರ್ತೃವಲ್ಲವಯ್ಯಾ! ಕುದುರೆಯ

ಹಿಡಿದವನು ರಾವತಿಕೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ಒಪ್ಪುವರೆ

ಅಳಾಗಿದ್ದು ಅರಸಾಗಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಒಪ್ಪುವರೆ

ಮಗನೇನು ತಂದೆಯಾಗಬಲ್ಲನೇ ಇದುಕಾರಣ

ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣಿವಿರಬೇಕು

ಈ ಗುಣವುಳ್ಳವರೇ ಶಿಷ್ಯನೇ ಗುರುವಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ

ಮಹಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಶಿಢ್ಢೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ಎಷ್ಟು
ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ
ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ನಮ್ಮ
ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಚರಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾ
ಗಳನ್ನುಷ್ಟು ವಿಚಾರಿಸುವಾ. ಕೆಲವು ಗುರುಜಂಗಮರು ತಮ್ಮ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿ
ಯನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರಿಸದೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ವೇಷಧಾರಿಗಳಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂ
ಭರಣಕ್ಕಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಕಾವಿಶ್ಯಾಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ದುರಾಣ
ಪಿಶಾಚ ಗ್ರಹಸ್ಥರಾಗಿ ಮೂಢರಾದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ವಾಗ್ಜಾಲದಿಂದ ವಂಚಿಸಿ
ಶಿಷ್ಯರ ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು, ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವೂ
ಮಾಡದೆ ಅವರ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಸೆಳೆಯುವ ಕಪಟ ನಾಟಕ ಚಾಲಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
ಹಾಗಾದರೆ ಇಂಥವರೆಲ್ಲರೂ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವರೇ. ಒಂದು ಸಿಲೆಯು
ಮತ್ತೊಂದು ಶಿಲೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನೀರಿನಿಂದ ದಾಟಿಸಲಾರದೋ ಹಾಗೆಯೇ

ಜ್ಞಾನಹೀನನಾಗಿ ಗುರು ಜಂಗಮರೆಂಬ ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದವರ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊಂದಿದವರನ್ನು ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸಲಾರರೆಂದು ಅವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವರು. ಕೆಲವರಂತೂ ಭೂಮಿ, ಧನ, ಪಶು, ಮೊದಲಾದ ಸೊತ್ತುಗಳ ಮೇಲಣ ಆಸೆಗಳಿಂದಲೇ ಮಠಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಆಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರಾಶ್ರಮಿಗಳು ಮಾಡುವ ಕೃಷಿ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲೋಲುಪ್ತರಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಧರ್ಮಕ್ಕುಚಿತವಾದ ಶಿವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವ ತಪಸ್ಸು, ಕರ್ಮ, ಜಪ, ಧ್ಯಾನ, ಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಷಡ್ರಿಪುಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿರಲು ಭಲಾಧ್ಯಕ್ಷ ಮದಗಳಿಂದ ಬದ್ಧರೆನಿಸಿ, ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳಿಗೆ ಲೌಕಿಕರಂತೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಉದರಂಭರಣವನ್ನೇ ಮಹವ್ರತವೆಂದು ಆಚರಿಸಿ, ಇತರ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಪತಿವಿಹೀನರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತ ತತ್ಸಂಭಾಷಣ ತದ್ವಿನೋದಾನಂದ ಬಂಧುರ ಹೃದಯರಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಕ್ರಿಯಾರೂಪ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಸತ್ಯಧಾತ್ರವಣವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಅಂತರಂಗದ ಮಾರ್ಗದ ಗುರ್ತನ್ನೇ ತಿಳಿಯದೆ ವಾಕ್ಪ್ರಹೃದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಮಾಯಾಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಪಂಚದಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವರು. ಗುರು ಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ ಪೂಜಕನಿಗೂ ಸುಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಗುರುಜಂಗಮರಿಗೂ ಯಾವ ಫಲವೂ ಲಭಿಸುವ ದಿಲ್ಲ. ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಶಾಪಾನುಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿ, ಇವರ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಭಾವವು ಹಬ್ಬಿದ್ದರಿಂದ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಗೌಡ-ಕುಲಕರ್ಣಿ ಸಮಸ್ತ ಧೈನದವರು ಕೂಡಿ ನಮ್ಮ ವಿರಕ್ತ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗಕೃರಾಗಿ ಬಹಳ ದಿನಸಗಳಾದವು. ಉರುವುಕೊಂಡೆಯ ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಕರಿಬಸವೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬುವರು ಶಿವನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಶಾರಹಿತರೆನಿಸಿ ಕುಲ, ಭಲ, ಧನ, ರೂಪ, ಯೌವನ, ವಿದ್ಯೆ, ತಪಸ್ಸು ಈ ಅಷ್ಟಮದಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಸುಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಇರುವರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವರನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮಮಠ, ನಮ್ಮ

ಗ್ರಾಮಸಹಿತ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವದೆಂದು ಮಾತನಾಡಿ
ಕೊಂಡು ನಾಳಿನ ದಿವಸವೇ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಪಾಪ
ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ವಿರಕ್ತಮಠಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವ
ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಇದೇ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧದೊಳಗಾಗಿ ವಿರಕ್ತ
ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದ
ಆಲೋಚಿಸಿ, ಧನಸಂಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮರುದಿವಸವೇ ಉರುವ
ಕೊಂಡಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾಪ
ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ
ಎಲ್ಲಾ ದೈವದವರು ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ್ಗೆ ಆ ದೈವದವರು
ನಮ್ಮೂರ ವಿರಕ್ತಮಠಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿ
ಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇ
ಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರು ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ರಾಘವಾಂಕನೇ, ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಭಕ್ತೋ
ದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.
ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮಂಥ ಗುರುವರ್ಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು
ಬಹುಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಗುರುವಾಕ್ಯ ಮೀರಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ.
ಕಾರಣ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ
ಪ್ರಕಾರ ಹೋರಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅಪ್ಪಣೆ
ಬೇಡಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಗುರುಗಳು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಸರ್ವ ಸಮಸ್ತದೈವದವ
ರಿಗೆ ನಾಳಿನ ದಿವಸವೇ ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದೊಡನೆ
ಕಳಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವರ ಇಚ್ಛಾ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ಇವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಹೋದರೆ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ದಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹೇಳಿದರು. ಇದರಂತೆ ಸರ್ವ ದೈವದವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಮಾಪ್ತಿ.

ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಂಗಸಮುದ್ರ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದದ್ದು.

ಕಂದೆ:— ಮನ ಮಸೆದು ಸೇನೆಗೈದಾ|

ಘನ ಶಿವ ಲಿಂಗಾರ್ಯಗಿತ್ತು ಷಟಿಸ್ಥಲ ಪದವ||

ಚಿನುಮಯ ಕರಿಬಸವೇಶ್ವರ ನಿ|

ತ್ತನು ಬಿಡದವಗಂದು ರಾಘವಾಂಕನ ಪೆಸರಂ||

ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಉರುವಕೊಂಡೆಯ ಶ್ರೀಗಳವರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮ್ಮೂರ ವಿರಕ್ತ ಮಠಕ್ಕೆ ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಮಾರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾರಿಸಿ, ಅಂಗಳಗಳಿಗೆ ಚಳೆಗೊಟ್ಟು, ರಂಗ ವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ತಳಿರು ತೋರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕಣ್ಣಿನಕ್ಕೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ ಶೃಂಗರಿಸಿ, ಮಂಗಳೆಯರು ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ಆರತಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸರ್ವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಊರ ಮುಂದಿರುವ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನಾಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಡಂಗುರವನ್ನು ಹೊಡಿಸಿದರು. ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಹ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಧೈವದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಅಹೋರಾತ್ರಿಯನ್ನದೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಗ್ರಾಮದ ಅಗಣಿತ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದರು. ಊರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಳೆಯ ಕಂಬಗಳನ್ನೂ ತೋರಣಗಳನ್ನೂ ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳನ್ನೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿರುವವೋ ಎಂಬಂತೆ ಗಾಳಿಗೆಧ್ವಜಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಊರ ಸಮಸ್ತ ಧೈವದವರು ವಾಡ್ಯ, ಭಜಂತ್ರಿ, ಭಜನೆಗಳ ಮೇಳಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡು ಉರುವಕೊಂಡೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಇತ್ತ ಉರುವಕೊಂಡೆಯ ರಾಘವಾಂಕ

ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ, ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ
ವಾಹನಗಳನ್ನೂ ಕುದುರೆಯ ರತ್ನಮೌಕ್ತಿಕಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಆಭ
ರಣಗಳನ್ನೂ ಭತ್ತಜಾಮರಾದಿ ವೈಭವಗಳನ್ನೂ ಹೊಗಳುವ ಭಟರನ್ನೂ ಸೇವೆ
ಮಾಡುವ ಪರಿಚಾರಕರನ್ನೂ ಮಂಚ, ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೂ
ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನಮತದ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಗಂಗಸಮುದ್ರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ
ದರು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ಯಗಳು ತಂಬಿ
ದವು. ಬಹು ದಿವಸವ ಗುರುವಿನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ಅವರ
ಮನವು ಹಿಂಜರಿಯಿತು. ಆಗ ಗುರುವರಾ, ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಸಲುಹಿ
ಅನುಕ್ರಮಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಪಾದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗು
ತ್ತದೆಂದು ಉಸುರಿದನಂತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದುಃಖದ ಬುಗ್ಗೆ ಪುಟಿಯ
ಹತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳಿಗೂ ಸಹ
ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲ ರೋಮಾಂಚಿತವಾಗಿ ಭಾಷ್ಯಪೂರ್ಣತರಾಗಿ ಮೈಮರೆದು
ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿ
ಗಳು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿದರು. ಕಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಿದ
ಭಕ್ತಜನ ಸಮೂಹವು ಜಯಜಯಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ
ಗುರುಗಳು ರಾಘವಾಂಕನೇ ಇನ್ನು ನೀನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವ
ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಅನಂತ ಜನ್ಮಪ್ರೀತಿಯಾದಾಯವು
ಬರುವದು. ನಿನ್ನಾರವಾದ ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾದಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖವನ್ನು
ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮೋಹಿತರಾದರೆಂದು ಭರ್ತ್ಯಹರಿ ಎಂಬ
ವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ:—ದರ್ಶನಂ ಚಿತ್ತನಾಶಂಚ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ವಿತ್ತನಾಶನಂ |
ಮೃಧುನಂ ರಕ್ತನಾಶಂಚ ನೌಃ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸಿ ||

ಎಂಬಂತೆ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದು, ಮಾತ
ನಾಡಿದರೆ ಧನವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಬುವದು, ಒಡಗೂಡಿ ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ

ದನರ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಸೆಳೆಯುವದು. ಮಾಡಬಾರದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ತನಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈತನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಮಭಟರ ಕೈಯಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ನರಕಯಾತನೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವದಾದ್ದರಿಂದ ಧರೆಯೊಳು ಹೆಣ್ಣೇ ರಾಕ್ಷಸಿ ಎಂದು ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅಂದಿರುವಂತೆ, ಇಂತಪ್ಪ ಸಾಪಿರೂಪಿಗಳಾದ ಮಾಯಾಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವು ತಪ್ಪಿ ದುರ್ಗತಿ ಒದಗುವದು. ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು ರಾಕ್ಷಸಿಯರಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಲಿಂಗಧಾರಿಯರು, ಭಸಿತ ಫಾಲಲೋಚನೆಯರು, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲಾಂಕಿನಿಯರು, ನಾರಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಧೀರೆಯರು, ಷಟಸ್ಥಲಭಕ್ತಿ ಸೂರ್ಯರು, ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿವಂತರು, ಮಾಯಾಜಾಡ್ಯ ವಿಲ್ಲದ ಶಿವಾಂತಿತ ಭೂತರಾದ ಅಕ್ಕಮಹದೇವಿ, ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕಗಳು, ಅಕ್ಕನಾಗಮ್ಮ, ಮುಂತಾದ ಶಿವನ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಾಕಾರ ಲೀಲಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಪುಣ್ಯಪುಂಜರೂಪಾಗುಳ್ಳವುಹಜ್ಜಾನ ಶಕ್ತಿಯರಲ್ಲವೇ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವನಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ನಾರಿಯರು ಜಗದೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವರು. ಅಂಥ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮೂಹವು ಬಂದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುತ್ತ, ಮನದಲ್ಲಿ ಕುಟಿಲ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಖವೇ ಸುಖವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರ ಸುಖವನರಿಯದವರಾಗಿ ವಿಷಮಿಶ್ರ ಭಕ್ಷವಾಯಸದಂತೆ ಮೇಲೆ ರಂಜನೆಯಾಗಿ ವಿನಯೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪುರುಷರನ್ನು ವಶಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹವನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸು. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸದ್ಧರ್ಮ ನೀತಿಯುತರು, ಸದ್ಗುಣಾಲಂಕೃತರು ಮುಂತಾದ ಜನ ಹಿತೋಪಕಾರಿಗಳಾದ ಜನರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸು. ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಮತದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡಬೇಡ. ದುಷ್ಟರ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರ ಸಹವಾಸದ ಅಭಿರುಚಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿ, ಕಡೆಗೆ ಜನ್ಮವಿರುವವರಿಗೆ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಅನರ್ಥವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಘವಾಂಕನೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರ್ಯಂತರ ಸತ್ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದು ಸತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀನು ಮಹೋಪಕಾರಿಯಾಗುವಿ. ಷಟಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನ ದೀಪವು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಜನಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ

ಮಾತನಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರು. ಇತರ ಸಮಾಜದ ಜನರು ನಿನ್ನದರ್ಥನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅಂಥವರಕೂಡ ವಿನಯಪರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು. ಹಗೆತನ ಗೆಳೆತನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳೇ ಮೂಲಾ ಗುವವು. “ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಮಧಿಸಲ್ವೆ ವಿಧಿ ಬಂದು ಆತುಕೊಂಡಿಹುದು ಸರ್ವಜ್ಞ ” ಎಂಬಂತೆ ಯಾವ ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮುಂದಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಾತನಾಡು. ಒಂದಾವರ್ತಿ ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಾಗುವದಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧಕರವಾದ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಇತರರಿಗೆ ವಿಷಾದ ವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯಬೇಡ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಘ ವಾಂಕಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಇಂದೇ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಉರುವಕೊಂಡೆಯ ಭಕ್ತಜನ ಸಮೂಹವು ಒಕ್ಕೇ ಆತುರತೆಯಿಂದ ಬಂದು ಇವರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ, ದನಕರು, ಮನೆಗಳ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೇ ಕಾಡು ಕೊಂಡು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವದೊಂದೇ ತಡ. ರಾಘ ವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಪ್ರಚಂಡಶಕ್ತಿಯು ಹೊರಬಿದ್ದು ಭಕ್ತರನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ವಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ ಗಂಗಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟರು. ಕೂಡಿದ ಜನಸಮೂಹವು ಜಯನಮಃ ಪಾರ್ವತೀಪತೀ ಹರಹರ ಮಹದೇವ ಎಂದು ಚವಾಳಿಬಾರಿಸಿ ಕೂಡಿದ ಜನಸಮೂಹವು ನಮಸ್ಕರಿ ತಿರುಗಿ ಹೋದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ

ಐದನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಕಂದ:- ಕರಿಬಸವ ಯೋಗಿಯಾಜ್ಞೆಯ |

ಶಿರದಲಿ ಧರಿಸುತ್ತಲನನು ಗಂಗಸಮುದ್ರ |

ಪುರದ ವಿರಕ್ತ ಸುಮತ ಸ |

ದ್ವುರುನೆನಿಸಿದನಾಗ ರಾಘವಾಂಕನು ತಾನು ||

ಉರುವುಕೊಂಡೆಯಿಂದ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಭೂದೇವಿಯು ಹಸರು ಕುಪ್ಪುಸ, ಶೀರೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ತ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯು ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಒಕ್ಕಲತನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗೂಡುಗಳಿಂದಿದ್ದು ಮರಗಳ ತಳಿರ ಗುಂಪೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಿಸಿಲನ್ನು ಕಾಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಗೋವಾಲಕರು ಗೋವುಗಳನ್ನು ತಿರಿವಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಹುಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಳೆಗಾಲ ಹೋಗಿ ಚಳಿಗಾಲ ಆರಂಭವಾಗಲು ಮೃಗಗಳು ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಸೇರಿದವು. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕವು. ಹಬ್ಬದ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ರೆಡಿಗಳು ಕೆಂಪು ಅಣೆ ಕಲ್ಲುಗಳಾದವು. ಬಿಸಿಲು ಬೆಳದಿಂಗಳಾಯಿತು. ಚಳಿಗೆ ಜೀವವು ಬೆದರಿ ಜಠರಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹೊಗೆ ಹಾಯುವದೋ ಅನ್ನುವಂತೆ ಜನರ ಮುಖದಿಂದ ಹೊಗೆ ಕೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಚಳಿಯನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಸರ್ವ ಭಕ್ತಾವಿಗಳು ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಹಸಿವು ತೃಷೆಗಳ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಉರುವುಕೊಂಡೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಸರ್ವ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಜನ ಸಮೂಹವು ಮೊದಲೇ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಯಿ ಕವುರಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದ್ದರು. ಭಕ್ತಜನಗಳ ಅನಂದ ಉಕ್ಕೇರಿತು. ಜನರ ಸಂಗಡ ನಗಾರಿ, ನೌಬತ್ತು, ಮಜಲು, ಕಹಳೆ, ಭಜಂತ್ರಿ, ತುತಾರಿ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಸಪ್ಪಳದಿಂದ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಭಜನೆಗಳ ಧ್ವನಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಕಳುಹಿಸಿದ ಶೃಂಗರಿಸಿದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮುಹೂರ್ತ ಮಾಡಿದರು.

ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಜನ ಸಮೂಹವು ಹೊವಿನ ಮಳೆಗರೆದರು. ಉತ್ಸವವು ಮಹದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು. ಸಕಲ ಮತೀಯರು ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಭಾವವು ವರ್ಣಾತೀತವಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ಸವವು ಮಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀಗಳು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಿಂದಿಳಿದು ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕರತಾಡನವನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಮಾಡಿ ಸರ್ವರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ್ಗೆ ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಇತರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವ ನಾಗಿದ್ದರೂ, ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವದು. ಸನ್ಮಾರ್ಗದೃಷ್ಟಿ ಇವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನರ್ಥಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಅದ ಕ್ಕಂತಲೇ ನೀತಿಕಾರರು ಹೀಗೆ ಅಂದಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ:- ಯಾವನಂಧನಸಂಪತ್ತಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ವ. ವಿವೇಕತಾ |

ಯೇಕೈಕಮುಷ್ಯನರ್ಥಾಯ ಕಿಮುಯತ್ರ ಚತುಷ್ಟಯಂ ||

ಎಂಬಂತೆ ಮೊದಲು ಯಾವನ, ಅದರಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಕ ದ್ರವ್ಯ, ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ, ಮತ್ತೆ ಅವಿವೇಕ, ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕೂ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಅನರ್ಥ ವಾಗುವದು! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಾಮಿ ಗಳಾಗಬಹುದು. ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಿಂದುಂಟಾದ ಘನತೆಯು ಇನ್ನಾ ವವಿಧದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳ ದರ್ಪದಿಂದ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡನ ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮರಣದ ನಂತರ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನ ದುಷ್ಟತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೀಳುಸ್ಥಾನವು ಅವನಿಗೆ ದೊರೆಯುವದು. ಕೃಪಣತನ, ಕುಸ್ತಿತಬುದ್ಧಿ, ಕುಹಕಮನಸ್ಸು, ಕುಜನ ಸೇವೆ, ಕುಟಲವಾಣಿ, ಕ್ರೂರ ಕೋಪಗಳು ನರಕಸಾ ಧನಗಳೇ ಸರಿ. ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ರಹಿತನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಭೂಭಾರಕನಾಗಿರು ವನಲ್ಲದೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅಪ್ರಿಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಜ್ಜನನು ಮಾತ್ರ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಕೀರ್ತಿಕಾಯ

ನಾಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಆದ ಕಾರಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಸತ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ದಯೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಕ್ಷಮೆ, ಧರ್ಮವೆಂಬ ನೀತಿಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಸುಖಿಗಳಾಗಿರಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ನಂತರ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೇ ಗುರುವರಾ, ತಾವು ಮಾರ್ಗ ಯಾಸದಿಂದ ಬಳಲಿ ಬಂದಿರುವಿರಿ; ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ತಯಾರಾಗಿರುವರು. ಪರಸ್ಥಳದಿಂದ ಉತ್ಸವ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜನರಿಗೂ ಊಟ ತಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳೇ ವೇಳೆಯಾಗುವದು. ಕಾರಣ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಗೊಳಿಸಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಏಳಿರೆಂದು ರಾಘವಾಂಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಕೂಡಿದ ಜನಸಮೂಹವು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನಕೂಲತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಶ್ರೀಗಳ ಪಾದಪೂಜಾ ಸಮಾರಂಭವು ತದಂಗವಾದ ಗಣತೃಪ್ತಿ ಜರಗಿ ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಪರಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಂದ ಸರ್ವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ರಮಣೀಯವಾದ ಸ್ನಾನಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಘೃತಕ್ಷೀರಯುಕ್ತವಾದ ಸುಗ್ರಾಸವನ್ನೂ ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಶೀತಲೋದಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತ್ಮ ಹಿತಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸೇವಾ ತತ್ಪರರಾಗಿರಬೇಕು. ಸತ್ಯಂಗ ಸಮಾಗಮ, ಪರಶಿವನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯು ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಗಂಗಸಮುದ್ರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಊಟದ ಸಮಾರಂಭ ತೀರಿದನಂತರ, ಪರಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಂದ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರಾದಿಗಳು ಶ್ರೀಗಳಿಂದ ಫಲಾಶೀರ್ವಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಇತ್ತ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ತೀರಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುತಿಷ್ಠಾಪಕನ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಶಾಶ್ವಿತವಾಗಿ ದೇವಾರಾಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದರೇನೇ ಮೂಲ ಸ್ಥಾಪಕನ ಉದ್ದೇಶವು ಕೊನೆಮುಟ್ಟುವದಲ್ಲದೆ, ಭಜಕರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಹೇಗೆ

ಪೂರೈಸುವದೋ ಹಾಗೆ ನೀವು ಮಠದಲ್ಲಿ ದಿನಂಪ್ರತಿ ದಾಸೋಹ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲಿನ ಶ್ರೀಗಳಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಠ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಧನಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಯಾರಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಿರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ತಂದಿಡಿರೆಂದು ಖೋಧಿಸಿ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಧನಧಾನ್ಯ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಠದಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮಠದಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹ ನಡಿಸಿದ್ದು.

ಕಂದ|| ದಾಸೋಹ ಕಾರ್ಯದೋಳ್ |

ಸಾಹಸದೋರಿ ಜನ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸುತೆ |

ಈಶನನೊಲಿಸಿದಂ ಯಶಿ ರಾಘವಾಂಕಂ |

ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕರೇ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಂಗಸಮುದ್ರ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಠದ ಹಿತ್ತಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿ, ಮಠದ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ತರದ ಬಿಲ್ವ, ಶಮಿ, ಹೂವಿನಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಆತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಾರ್ಥಿವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಧನ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇಡಹತ್ತಿದರು. ಅನಂತ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಜನಗಳು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಾಂಛಿತ ಫಲಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತ ಜನ ಸಮೂಹವು ನಿರಂತರ ಉಂಡುಟ್ಟು ಸುಖದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಜನರು, ಈ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಇವರ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈ ಮಠವು ಸಕಲ ಜನಗಳಿಗೂ ಸುಖೋಪಜೀವನ ಆಧಾರ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಸಕಲ ಜಾತಿ ಜನಗಳಿಗೂ ಅವರವರ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳನ್ನರಿತು ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುವದರಿಂದ ಸಕಲರಿಗೂ ಅನಂದವೆನಿಸಹತ್ತಿತು. ಓಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿವ ನೀರು ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮ

ವಾದರೆ ಅದೂ ಗಂಗಾಜಲವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಂದಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ, ಮಹಾ
ತ್ಮರ ಸಂಗಮವು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಆನಂದವೀಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಂಗ
ದಿಂದ ಬಹಳೇ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ವರ್ತನ ಪಾಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅವನ ದೃಢ
ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯಾದರೂ ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ದೃಢವಾಗುತ್ತ
ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ವಿದ್ವತ್ತತೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳು
ತಿಳಿಯ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಪರೋಪಕಾರಿಯಾದ ಸುಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು
ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪರೋಪಕಾರದ ಬುದ್ಧಿಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.
ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸತ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆವುಂ
ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಮೋಡಗಳು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಲಾ
ಯನ ಮಾಡುವಂತೆ ಸತ್ಸಮಾಗಮವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮನಸ್ಸಿನ ದುರ್ವಿಚಾರ
ಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ, ದಯೆ, ಭಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ
ಗುಣಗಳು ತಲೆದೋರ ಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಬಸವೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮುಖರು
ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದಯಾ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಪರೋಪಕಾರಗಳಿಂದ ಅಮರರಾಗಿರು
ವರೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾಯಾ, ವಾಚಾ, ಮನಸ್ಸಿ
ನಿಂದ ದುಡಿದು ಅನ್ಯಧಾನಮಾಡುವದರಿಂದ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಗೊ
ಳಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ಕಾಯರಾಗಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ || ಅಸ್ಥಿರಂ ಜೀವಿತಂ ಲೋಕೇ ಅಸ್ಥಿರಂ ಧನ ಯಾವನಂ |

ಅಸ್ಥಿರಂ ಪುತ್ರ ದಾರಾಶ್ಚ ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ದ್ವಯಂ ಸ್ಥಿರಂ ||

ಎಂಬಂತೆ ಶರೀರ, ಯೌವನ, ಸತಿ, ಸುತರು, ಗೃಹ, ಕ್ಷೇತ್ರದ್ರವ್ಯಗಳೆ
ಲ್ಲವು ಅಸ್ಥಿರವಾದವುಗಳು. ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿಗಳು ಶಾಸ್ವತವಾದವುಗಳು.
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಧನಧಾನ್ಯಗಳು ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ
ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ದಾನಕೊಟ್ಟು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದ
ಲ್ಲದೆ ಪುಣ್ಯತೀರದಾಗಲೇ ನಾವು ಗಳಿಸಿದ್ದು ಹೋಗಿಬಿಡುವದು. ತ್ಯಾಗ ಭೋಗಾ
ದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಗದೆಂದು ನಿಜಗುಣಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾನು ಅನ್ನ
ವಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ತನಗೆ ಸರ್ವ ಹಿತೋಪ ಸಾಧನವಾದ
ಸತ್ಕೀರ್ತಿತ್ಯಾಗ ಗುಣವನ್ನು ಬಿಡಲಾಗದು. ಸರ್ವದಾ ತಾನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾ
ದರೆ ಧರ್ಮದಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ವರ್ಧನವಾಗುವದೆಂದು ಮೊದಲೇ ನಮಗೆ

ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಾನು ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಾಂಧವ
ನಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಮಠವನ್ನು ಉದ್ಧಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಕಡುಲೋಭವೆಂಬ ದುರ್ಗುಣವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ, ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು
ವರ್ಷಡಿಸಿದ ದಾಸೋಹವೆಂಬ ಹಡಗಿನಸಹಾಯದಿಂದ, ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಗ
ರದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳಂತಿರುವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸುಖರೂಪವಾಗಿ
ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಯಾವ
ದಾನ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ನಾಶರಹಿತವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡು
ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕ
ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ
ಹುರುಪು ಹುಟ್ಟಿ, ನಾ ಮುಂದೆ ನೀ ಮುಂದೆ ಎಂದು ದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಹತ್ತಿ
ದರು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರಾದಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛಿತ ಕಾರ್ಯ
ಗಳು ಕೈಗೊಂಡವು. ದಿನಂಪ್ರತಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಪರಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಂದ ಭಕ್ತಾ
ದಿಗಳ ಭೋಜನ ತೃಪ್ತಿಯು ನಡದೇ ಇತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಪಾತ್ರಾ
ಪಾತ್ರ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಸತ್ಪಾತ್ರ
ದಾನವು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಧನ ಧಾನ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನವು
ಅಸಾಧಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಐಶ್ವ
ರ್ಯವಂತನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಧನಾ
ರ್ಚನೆಗೆ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವವಾಗಿಯೂ,
ಧರ್ಮರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಇರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ದಾನವನ್ನು
ಮಾಡಬೇಕು. ಅನ್ಯರನ್ನು ಬಾಧಿಸದಿಹಿ ಹೊಂದುವ ಐಶ್ವರ್ಯವು ದುಷ್ಟ
ವಾದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ
ವನ್ನು ಜೂಜು, ಮದ್ಯಪಾನ, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮೊದಲಾದ ಹೇಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ
ದುವಿಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಶ್ರೀಗುರುರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳಂಥ
ದಾಸೋಹಮಠಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನೇ
ಮುಂದೆ ವನಾಡ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನೆಂಬದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೀಗೆ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಆದಾನದೋಷೇಣ ಭವೇದ್ವಿವೇಶೋ ದಾರಿದ್ರ್ಯದೋಷೇಣ ಕರೋತಿ ಪಾಪಂ |
ಪಾಪಾತ್ಮಮುಖ್ಯಂ ನರಕಂ ಪ್ರಯಾತಿ ಪುನರ್ವರಪ್ರಂ ಪುನರೇವ ಪಾಪಂ ||

ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುತ್ರವನ್ನರಿತು ದಾನ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ನಮಗೆ ದರಿದ್ರತ್ವ ಬಂತು. ಭವಿಸಲಾರದೆ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನರಕಯಾತನೆಯು ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ನರಕ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಪಾಪಿಗಳಾಗಿ ಪುನಃ ದರಿದ್ರರಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಬೇಕು

ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ.

ಅನಂತ ಶ್ರೀಮಂತರೆಲ್ಲರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪುಣ್ಯ ನಿಧಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ಸಮಸ್ತ ಜನರ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾದ ವಿಚಿತ್ರ ಭೋಗದೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಾದರೂ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಕೃತ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಗಳು ಬಹುಮಾನಗಳಿಂದಲೂ, ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಕಲಸುಖ ಭೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಿಹರು:—

ಸೊಡರೆಣ್ಣೆ ತೀರಿವರೆ ಕೊಡನೆತ್ತಿ ಹೊಯ್ಯುವರೇ |

ಕೊಡಬೇಡ, ಕೊಡದೇ ಇರಬೇಡ, ಧರ್ಮವ ಬಿಡಬೇಡ ಸರ್ವಜ್ಞ ||

ಎಂಬಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯತರವಾಗಿ ತಕ್ಕಷ್ಟಾದರೂ ಪುಣ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವುಳ್ಳವರು ಮರ್ಯಾದೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿಹರು.

ಪುಣ್ಯ ವಿಲ್ಲದವರು.

ಶ್ಲೋಕ:- ದುಷ್ಟಭಾರ್ಯಾ ಕುಪುತ್ರಶ್ಚ ಅಧಯೋವ್ಯಾಧಿಯಸ್ತಥಾ |

ನೀಚಶೇವಾನೀಚ ಜನ್ಮದುಸ್ಸಂಗೋ ದುರ್ಮತಿರ್ಭವೀ |

ಉಚ್ಛಾಸಜಾನಿ ದುಃಖಾನಿ ಪಾಪಕರ್ಮ ಫಲಂಜಗಃ ||

ತಾತ್ಪರ್ಯ || ದುಷ್ಟಳಾದ ಹೆಂಡತಿಯು, ದುಷ್ಟ ಮಕ್ಕಳು, ಮನೋವ್ಯಥೆಗಳು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧ ರೋಗಗಳುಂಟಾಗೋಣ. ತಾನು ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀಚ ಕುಲದವರ ಶೇವೆ ಮಾಡೋಣ, ಕ್ರಿಮಿಕೇಟಾದಿ ನೀಚಜಂತುಗಳ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೋಣ, ಪೇಳಲಸದಳವಾದ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪಾಪಕರ್ಮದ ಫಲಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಅಣುಮಾತ್ರವಾದರು ಪುಣ್ಯಸಂಗ್ರಹವಿಲ್ಲದವರು ಕೆಲವರುಂಟು. ಅಂಥವರು ನೀಚಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅನ್ನ, ವಸ್ತ್ರ, ಗೃಹ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ, ವೃತ್ತಿ, ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮಳೆ, ಚಳಿ, ಗಾಳಿ, ಬಿಸಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ನೋಯುತ್ತ, ಭಿಕ್ಷಾನ್ನವನ್ನು ತಿರುದುಂಬುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹರಿವಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಪುಣ್ಯವಂತರ ಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದು, ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದ ದೀನ ಸ್ವರದಿಂದ ಅವರವರ ನಾಮವನ್ನು ಜ್ಞರಿಸುತ್ತ, ಹೇ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೀ, ಸುಕೃತ ಹೀನರಾದ ನಮಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನವನ್ನಿಕ್ಕಿರೆಂದು ಹಲಬುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಕೃಪಾಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಆ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಕೈಯತ್ತಿ ಹಾಕಿದಂಥ ಅನ್ನವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಕಾಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಜನ್ಮವಿರುವವರೆಗೂ ಮನೆ ಮನೆ ತಪ್ಪದೆ ಲಜ್ಜಾಹೀನರಾಗಿ ತಿರುದುಂಬುತ್ತ, ದುಃಖದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನಂತ ಜನರನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನಾವು ಈಗ್ಯಾ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆವು. ಇದು ಪಾಪದ ಫಲವು. ಕೆಲವರು ಅನ್ನುವದೇನೆಂದರೆ ಇವರು ಪುಣ್ಯಹೀನರಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಗತಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು.

ಬಹು ಪುಣ್ಯವಂತರು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪತಿ : ಪುತ್ರಾಃ ಗೃಹರಾಮಾಃ ಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿ ವಿವಿಧಾನಿಚಿ ||

ಅಧಿಕಾರಕ್ಕ ಸಂಪತ್ತ ಕಿರ್ದರ್ಥಮೋಽ ರಾರೋಗ್ಯ ತಾ|

ಸ್ವರಾ ದಿ ಫಲಸಂಪಾಪ್ತಿಃ ಸತ್ಕರ್ಮಫಲ ಮಿಷ್ಕತೆ||

ತಾತ್ಪರ್ಯ|| ಪತಿಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪತಿಯರು ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನಾದಿ ಧರ್ಮ ಪರವಾದ ಸತ್ಪುತ್ರರು, ಉನ್ನತವಾದ ಗೃಹಗಳು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಆನಂತ ಕರವಾದ ಉಧ್ಯಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ರಾಜಾಧಿಕಾರವು ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಗುಣವಂತನೆಂಬ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯು ಇಹ ಪರ ಸಾಧಕವಾದ ಧರ್ಮವು, ಆರೋಗ್ಯವು ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಉನ್ನತ ಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ ಫಲಗಳೆಲ್ಲವು ಜನ್ಮಾಂತರ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು

ಆದರೆ ಪುಣ್ಯವುಳ್ಳವರು ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಯು ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕು ನುಗ್ಗುವದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ

ಕೊಂಡು, ಕೆಟ್ಟ ಗಾಳಿಯು ಹೊರಗೆ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ಶುದ್ಧ ಗಾಳಿಯು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ, ಎದುರು ಬದರು ಕಿಡಿರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮನೆಗಳು ಇಂದ್ರಭವನದಂತೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವವು. ಇಂಥ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯವಂತರು ದಿವ್ಯ ಪಿತಾಂಬರ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಳುಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಂಚ-ಪಲ್ಲಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾಡಿ, ಲೇಪು, ಥಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸದಾ ಸಖ್ಯಕರವಾದ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ನೋಡಿ ಇವರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದವರು. ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. “ಕ್ಷೇತ್ರವರಿತು ಬೀಜ ಬಿತ್ತು, ಪಾತ್ರ ವರಿತು ದಾನಮಾಡು” ಎಂಬ ಗಾದಿಯಂತೆ ಉತ್ತಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ರಾವಧಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಫಲಿಸುವದೋ ಹಾಗೆ ಸತ್ಯ ಸದಾಚಾರಿಗಳಾದ ಈ ಮಹಾಮುನಿಮರಾದ ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹಸಿವರಿತು ಬಂದವರ ನಿಲುವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ನಪಾನಾದಿ ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ಲೋಕ: — ದಾತಾರೋದಾನಶಬ್ದಸ್ಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಂ ಸಚರಾಚರ

ಎಂಬಂತೆ ಇವರ ಅನ್ನದಾನದ ಕೀರ್ತಿಯು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹರಡ ಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸಲು ಗೂಗೆಗಳು ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಚಂದ್ರೋದಯವ ಕಂಡು ಕಳ್ಳರು ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಪತಿವ್ರತೆಯ ನಡತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಜಾರೆಯು ಕಳವಳಪಡುವಂತೆ, ಈ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ, ಇವರ ಅಂತಃಕರುಣವು ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿ, ಮನಸ್ಸು ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ, ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯ ಶಕ್ತಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ, ದೈವೀಸಂಪತ್ತಿನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ದುಷ್ಟರು ಸೈರಿಸದೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಮಠವನ್ನು ಇವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹರಣಮಾಡಿ ಈ ಮಠವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಡೆರೆಂದು ಉರುವಕೊಂಡೆಯ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಕುಲ-

ಕರ್ಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಹಸ್ತಗತ ಜನರೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಸೂಯತನದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮರುಮುಂಜಾನೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಧನಧಾನ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮೊದಲೇ ನಾವು ಗದ್ದಲ ಮಾಡಿದರೆ ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಧನಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಎರಡನೇ ಕಡೆಗೆ ಕಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟಾರಿಂಪು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ತಿಳಿಯದೆ ಗುಪ್ತದಿಂದಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರ ಮನೋಗತವನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ. ನಮ್ಮನ್ನಂತೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಶಾನಭೋಗರೆಂದು ಮಠದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮಗಂತೂ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಮರ್ಯಾದೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಸುಮ್ಮನೇ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆವು. ಆದದ್ದು ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶಾನಭೋಗರ ಕೈನೋಡಲೆಂದು ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಈ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳ ದಾಸೋಹದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಹನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅವರ ಹುಳಕನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡುವದರಿಂದಾಗಲಿ ಸಮಾಜದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಬಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಆಡಲುದ್ದೇತಿಸಿರುವೆವೋ ಅಂಥವರು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗದೆ ಬಿಡದು. ಶಾನಭೋಗರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಗುಟ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದು ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬೆಯೇಬೊಬ್ಬೆ. ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿಯು ಅವರ ಭಕ್ತರ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿದು ಬಂದದ್ದರಿಂದ “ಹಂಗಿನರಮನೆಗಿಂತ ವಿಂಗಡದ ಗುಡಿಲೇಸು” ಎಂಬ ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನದಂತೆ ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಹಂಗಿನವರ ಮಠದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಹೊರಡುವದೇ ಲೇಸೆಂದು ಸದಾಚಾರವರಿತವರು, ಸತ್ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದವರು, ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡುವವರು, ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಾಣದಯ, ದೀನವಾತ್ಸಲ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ, ಅನ್ನದಾನ, ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟಮದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುಷ್ಟರ ಈ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು

ನದು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಸಕಲ ಧನಧಾನ್ಯ, ಹಂಡೆಭಾಂಡೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಇವರಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಜಗದ್ಗುರು ಕಿರಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿದತ್ತ ದೇಶಸಂಚಾರ ಹೊರಡುವದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಉರುವುಕೊಂಡೆಯಿಂದ ಗುರುಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದರೂ ಕೋಪ, ತಾಪ, ಮದ, ಮಾತ್ಸರ್ಯಗಳೆಂಬ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಎಡೆಗೊಡದೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹೇ ಗುರುವರಾ, ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ದಾಸೋಹ ನಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ದೇಶ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಠವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರೆಂದು ಶ್ರೀರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಕೊಡಲೇ, ಆ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀಗುರುಕಿರಬಸವೇಶ್ವರನು ಈತನ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಯ್ಯೋ ರಾಘವಾಂಕನೇ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ನಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದೇ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಳೆಂದು ಆತ್ಮ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲು ಸರ್ಪವು ಪರಿಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡು ವಂತೆ ಈ ಪರಮ ವಿರಾಗಿಯಾದ ರಾಘವಾಂಕಶಿವಯೋಗಿಯು,—

ವಚನ||ಆರುಮುನಿದು ನಮ್ಮನ್ನೇನು ಮಾಡುವರು
ಊರು ಮುನಿದು ನಮ್ಮನ್ನೆಂತು ಮಾಡುವರು
ನಮ್ಮ ಕುಸುಕುನ್ನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡ
ನಮ್ಮ ಸೊಣಗಂಗೆ ತಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಕ್ಕಬೇಡ
ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಕಚ್ಚಬಲ್ಲವೆ
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ||

ಎಂಬ ಬಸವೇಶ್ವರ ವಚನದಂತೆ ಈ ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲನಾದ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಹಂಗನ್ನೇ ಹರಿದು ಹೊಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಘವಾಂಕಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈಹೊತ್ತು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಮಠ

ಒಪ್ಪಿಸಿ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಈ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಕರ ಗುಂಪು ಮತಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇಂಥ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಕರು ಹೆಚ್ಚಳದ ಆಸೆಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಗೊಂದಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳವಾದರೆ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವರಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಂತೆ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವರಲ್ಲ. ಈ ನೀಚ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕರು ಮನದಲ್ಲಿ ಕುಟಿಲತ್ವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತದ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಆ ಕುಲಕರ್ಣಿಯು ತನ್ನಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿನ ಜನರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತರಲು, ಹಂಗು ಹರಿದಮೇಲೆ ಲಿಂಗದ ಪರಿವೇಶನೇಂಬಂತೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಆಗುವದು ವೈತರಣಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದವರೇ ಕಾಮಾದ್ಯರಿವರ್ಗದ ತಲೆಗೊಯ್ದು ಆಣವಾದಿ ಮಲತ್ರಯವ ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿ, ಅಹಂಕಾರ ಅಜ್ಞಾನದ ಸದ್ಗಡಗಿಸಿ, ಆಶಾ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮೂಗು ಮುರಿದು, ಮಾಯಾಂಗನೆಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸಿಹಚ್ಚಿ, ದಾಸೋಹ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಶೀನತೆಯ ತಳೆದು, ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಗಂಗಸಮುದ್ರ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಂದತ್ತ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಳನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.

೮ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕಂದ || ಗಂಗಸಮುದ್ರದ ಮತಮಂ ತೊರೆದು |

ರಾಘವಾಂಕ ನಾನುವನಳಿದು

ಬಕ್ಕೇಶ್ವರ ನಾನುದಿಂ ಚರಿಸಿದಂ ಯತಿತಲಕಂ ||

ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕ ವೃಂದವೇ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಗಂಗಸಮುದ್ರವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಇವರು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಕೂತುಹಲವು ಬಹಳವಾಗಿರಬಹುದು. ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗ

ನೂಡಿ ಬಕ್ಕಳಾದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು
ರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ "ತಾನೇ ಸತಿ ಲಿಂಗವೇ ಪತಿ" ಎಂಬ ಸದ್ಭಾವವು ಕಾಯ ವಾಜ
ನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡು ಲೋಕದ ಸತಿಪತಿಗಳು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಆನಂದ
ವನ್ನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಭವಿಸುವನಾಗಿಯೂ ದ್ವಂದ್ವರೆಹಿತನಾಗಿಯೂ
ನಿರ್ವಿಕಾರನಾಗಿಯೂ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾಗಿಯೂ, ಆತ್ಮೈಕ್ಯ ರಾಮನಾಗಿಯೂ
ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ

ಯೋಗಿಗೆ ಹೊಲೆಯಿಲ್ಲ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ

ಯೋಗವಟ್ಟಿಗೆ ಮಳವಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಆಗ, ಹೋಗಿಲ್ಲ ಸರ್ವಜ್ಞ

ಎಂಬಂತೆ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಧರಹಿತನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ
ಪಕ್ಕಾನ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶಿವಚಿಹ್ನೆಗಳೆನಿಸಿದ ಕಪಾಲಗಜ
ಚರ್ಮಾದಿ ಆವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಷಾಯ, ಕಂಠಾ ಕಮಂಡಲ, ಭಸ್ಮಗುಟಿಕ
ಯೋಗದಂಡರೂಪವಾದ ಸಂಚಮಹಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಲೋಕೋಪ
ಕಾರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಧರಿಸಿ ಅತಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಯೆಂಬ ಬಿರದನ್ನು ಪಡೆದು ವೀರ
ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ರಹಸ್ಯಕೃತನುಸರಿಸಿ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿದತ
ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಆಡಂಬರದಂತೆ
ಆನೆ, ಒಂಟೆ, ಕುದುರೆ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ, ಬಿಲ್ಲೇ ಸಿಪಾಯರ ಆಡಂಬರಗಳು
ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಈ
ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಬಿಲ್ಲೇ ಸಿಪಾಯನು ಹಳ್ಳ
ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಸಾರಿ
ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು:—

ತನ್ನನೋಡಲಿಯೆಂದು ಕನ್ನಡಿ ಕರೆಯುವದೇ

ತನ್ನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವುದುಸಿದ ಮಹಾತ್ಮನು ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರ

ದಂತಿಹನು ಸರ್ವಜ್ಞ

ಎಂಬಂತೆ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ
ಎಂಬ ಕುತೂಹಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಭಕ್ತರ ಭಾವನೆಯೇ

ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯು. ಸಮಯ ಬೇಧಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಾರದೆ
 ಶಿವಾನುಭವದ ಯೇಕೆ ಫಲವೇ ಈತನ ಅನಿ, ಒಂಟಿ, ಕುದುರೆಗಳು. ಇವನ
 ಭೂತದಯ ದೀನವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸಜ್ಜನರಾಗ, ವಾಂಗ್ಮಾಧುರ್ಯ, ಸರ್ವತ್ರ ಸಮ
 ಭಾವ ಮುಂತಾದ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳ ಮೂಲಕ ನಾಸ್ತಿಕ ಜನರ ಹೃದಯವು ಕರಗಿ
 ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿಕ ಭಾವವು ಉದಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರಾದ
 ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ದೇಶಾಟನಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾದ
 ಉಪಾಯವು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗೆ ಸಂಚರಿಸದೆ ನಾವಿದ್ದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ
 ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ನಮಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತೋರಿ ಬಿಡುವದು. ಮತ್ತು
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ದೋಷವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಬರದು. ದೇಶಾಟನವಾದರೂ
 ಮುಖದಲ್ಲಿರುವ ದೋಷವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ಕನ್ನಡಿಯ ಹಾಗೆ
 ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿದ್ದಿಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧನ
 ವಾಗುವದು. ನಾವು ಹೆರವರ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳನ್ನು, ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು, ಪದ್ಧತಿ
 ಯನ್ನು, ನೋಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಗುಣದೋಷಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನಮಗುಂ
 ಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಪರರನ್ನು ನೋಡಿಸರೆ ಅವರಿಂದ ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ಗುಣಗಳನ್ನು
 ನಾವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆನಡೆಗಳು ಉತ್ತಮ ಕು
 ವೆಂದು ತೋರಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ ಹಿಡಿದಿರುವದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲ
 ವಾಗುವದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರಶಿವನು ಭಿಕ್ಷಾಟನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದಂತೆ,
 ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ
 ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ, ದೇಶಯಾತ್ರೆಯೇ ಸುಲಭೋಪಾಯವೆಂದು ಸಂಚಾರ
 ಮಾಡುತ್ತ, ಸವದತ್ತಿ ಹತ್ತಿರುವ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿಯ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳವು
 ಶಿವಯೋಗ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಜನರಿಂದ
 ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಗುಡ್ಡದಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ
 ಹೆಚ್ಚು ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡಗೆ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಿದ್ದಿತು. ವಸ
 ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಹಸಿರುದುಕೂಲವನ್ನುಟ್ಟಂತೆ ಆ ಕೊಳ್ಳವು ಒಳ್ಳೆ ಮನೋಹರ
 ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಣ್ಣ ಝರಿಗಳು
 ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕೊಳ್ಳದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮ
 ನಾಥನ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇದು ಶಿವಯೋಗ

ನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲಹಸಿಬಿ, ಕಂಠೆ ಕೆಮಂಡಲಾದಿಗಳನ್ನಿಳಿದರು. ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶುಚಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶವು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೇ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂಬ ಮಾನಸಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆಯೂ

ಮನಃಕೃತಂ ಕೃತಂ ರಾಮ ನಶರೀರಕೃತಂ ಕೃತಂ

ಎಂಬವಾಶಿಷ್ಟೋಕ್ತಿಯಂತೆಯೂ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಪೂಜೆಯು. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯನ, ಪಂಚಾಭಿಷೇಕ, ದೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯಾದಿಗಳ ಒಣಪೂಜೆಯು ಒಂದು ತರದ ಆಡಂಬರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. “ಉಣ್ಣೆ ಕೆಚ್ಚಲದೊಳಗಿದ್ದರೂ ಅವ್ಯುತ ಸಮಾನವಾದ ಹಾಲಿನ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ” ಅಂತರಂಗಾನು ಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರರಾದವರು ಕಿಂಚಿತ್ಫಲಭಾಗಿಗಳಾದಾರೇ ಹೊರತು, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯರೂಪ ಪರಮ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತ, ಸದ್ಭಾವ ನಿಶಿಷ್ಟಪೂಜೆಯನ್ನು ನಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜನಸಂದಣಿಯಿಲ್ಲದ ಈ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳವು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿರ್ಜನವಾದ ಸಂಗಮನಾಥನ ಸ್ಥಳವು ಒಳ್ಳೇಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾಗಿತ್ತು ಶುಕಪಿಕ, ಶಾರಿಕ, ಮಯೂರ, ಹಂಸ ಚಕ್ರ ವಾಕ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಣಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನೇಕ ತರದ ಪುಷ್ಪಪರಿಮಳಗಳಿಂದ ಮಂದಾನಿಲನು ಮಂದವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಮನಾನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಆನಂದದಾಯಕ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಒಂದುಗಿಡದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಪಡೆಯ ಗುಹೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಳೆ, ಚಳಿ, ಬಿಸಿಲು, ಗಾಳಿಗಳ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತ, ಮಲಗುವದಕ್ಕೆ ಎಲೆದರಗಳನ್ನು ಹಾಸಿಕೊಂಡು, ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಓರ್ವನೇ ನಿರ್ಜನಪ್ರದೇಶವಾದ ಭಯಂಕರ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರವ್ಯಗಾಧಿಗಳ

ಕ್ರೂರಂಜುಗಳು, ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಾಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬತ್ತಳಿಕೆ, ಬೀಸುವ
 ಬಲೆ, ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಬಲೆ, ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ
 ದೀವಿಗೆ, ಮಂಕುಬೂದಿ, ರೇಗಿಸುವ ವಾದ್ಯ, ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುವ ಕವಣಿ, ಬಡ್ತಿ
 ಯುವ ಕೋಲುಗಳು ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವೀರ
 ಕೇಕೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ ಅರಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. “ರಾಜಾ
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವತಾ” ಎಂಬಂತೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಈಶಸಾನಿಧ್ಯವು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ
 ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡು ಬರುವದು. ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪೂಜ್ಯ
 ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಹೋದಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಕಲ್ಯಾಣ
 ವಾಗದೆ ಇರದು. “ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲದ ಮನೆ, ಗುರುವಿಲ್ಲದ ಮಠ” ನಾಳೆ
 ಹೊಂದುವಂತೆ ಈ ರಾಜನೇ ನಮಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೇ ಬಡ
 ದಾಡಿ ಅಂತಃಕಲಹಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖಗಳನ್ನನುಭ
 ವಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಪರರಾಜರು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಸಹ
 ರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನುದಿಗಂಬರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮಹೆಂಡರುಮಕ್ಕಳು
 ದೂರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
 ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೆ, ರಾಜಾಶ್ರಯವು ಕೇವಲ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ
 ಅವಶ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದೊದ್ದು ಅರಣ್ಯ
 ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿ ಬಹುಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂಥ ಶಿವ
 ಯೋಗಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ಸಹ ದುಷ್ಟ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದ
 ಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಾಶ್ರಯವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆ
 ಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ, ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಆ ಬೇಡರ ಪಡೆಯು ನಿಂತಿರಲು,
 ರ್ಯಾವಪ್ಪ ನಾಯಕನು ಸ್ನಾನ, ದೇವತಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜ
 ಪೋಷಾಕಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಆ ಬೇಡರ ಪಡೆಯು ಬಗ್ಗಿ ಮುಜುರೆಯನ್ನು
 ಮಾಡಿ, ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತಿತು. ಆಗ ರೇವಪ್ಪ ನಾಯಕರ
 ಪಟ್ಟದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸೇವಕರು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು, ಆ ತೇಜಿಯನ್ನೇರಿದ
 ಕೂಡಲೇ ರಣವಾದ್ಯಗಳು ಬಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅರಮನೆಯ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರು
 ಮಂಗಲಾರತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿದರು. ರೇವಪ್ಪನಾಯಕ ದೂರೆಗಳು ಬೇಡರ
 ಪಡೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಈ ಜನಸಮೂಹವು ನಾ ಮುಂದೆ

ನೀ ಮುಂದೆ ಎಂದು ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಧೂಳಿಯು ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಇವರ ವೀರ ಕೇರಿಯರವರ, ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳುವ ಸ್ವರಗಳು, ಕುದುರೆ ಹೊಂಕರಿಸುವ ಸ್ವರಗಳು, ಒಬ್ಬಳಿಯಾಗಿ, ದಶದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗಡಚಿಕ್ಕಿಸಿದವು. “ ಬೆಕಾದಂಥ ಮಾತು ಬೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ನೀ ಎಂಬಂತೆ ಬೇಟೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಗುಡ್ಡದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಸಾರಂಗ, ಹುಲಿ, ಚಿರ್ಚು ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ನಡೆದರು.

ಈ ಸಂಗನಾಥನ ಕೊಳ್ಳವು ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿದ್ವಂತೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವದು. ಶಿವಶರಣರಾದ, ಎಕ್ಕಯ್ಯ, ಜೋಗಯ್ಯ, ಉದಯ್ಯ ಇವರು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಮ್ಮ ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಭವ್ಯವಾದ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಶಿವಾಜೀನುಹಾರಾಜರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಸರಸಗಡ ಕೋಟೆ-ಕೊತ್ತಳಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದ ಪ್ರಾಚೀನ ವೈಭವವನ್ನು ಮೆರೆಸುತ್ತಿರುವವು. ಈಗ ಇವುಹಾಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಶೇಷಗಳಾದ. ಹಗೆಗಳು ಹೌದುಗಳು. ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳನ್ನಿಡುವ ಹಾಜುಗಳು, ತೋಪುಗಳು, ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಗುಡ್ಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲಬೇಟೆಗಾರರು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅದೇ ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮರೆಮಾಡಲು ಒಂದೂ ಬಳ್ಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಿಳಿಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಪತ್ರಿ, ಪುಷ್ಪ ಗಡ್ಡೆ, ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು.

ಪ್ರಾಯದಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾದ ಈ ದುಷ್ಟ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಶ್ರೀಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಂಬಳಿಯು ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುನೋಡಲು, ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಮಡಿಕೆ ಮಾಡಿ ಬಗಲಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಾಗಿ ನೋಡಲು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಳಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ತಂಬಿಗೆ ಥಾಲಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಇವುಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಕರ್ಮ, ಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಒಂದು ಸರ್ಪವು ಅದೇ ಗುಹೆಯೊಳಗಿಂದ ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತ ಬಂದದನ್ನು ಬೇಡರು ಕಂಡು ಬೆದರುತ್ತ

ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಕೈಕಾಲು ಜುಮ್ಮೆಂದು ಅದರು ಹುಟ್ಟಿತು. ರೋಮಗಳೆಲ್ಲ ನೆಟ್ಟಗೆ ಆಗಿ ಶ್ವಾಸಬಡಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಮನಸ್ಸು ಕುಸಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಬೆರಗಾಗಿ ಮೌನದಿಂದ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಈ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಜಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಅರಿತು ಹಿಂವಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರು. ಇಲ್ಲಿದ್ದದ್ದಾದರೆ ಮತ್ತೇನು ಪುನಾದವುಂಟಾಗುವದೋ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತಾವು ತಮ್ಮ ಬೇಡರ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟರು. ಬೇಟೆಯನ್ನು ಆಡಿ, ದಣಿದು, ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ರೇವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ಆ ಬೇಡರ ಪಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಸಗಡ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ವನದೇವತೆಯ ಮುಖಮಂಡಲದಂತೆ ಒಂದು ಸರೋವರವು ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಆ ಕೊಳ್ಳದ ಹತ್ತರಕ್ಕೆ ನನಪಲ್ಲವ ಶೋಭಿತವಾದದ್ದೊಂದು ವೃಕ್ಷವು ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ವನವೃಕ್ಷವನ್ನೇ ಉಪಹಾಸ್ಯ ಗೈಯುವಂತಿತ್ತು. ಈ ವೃಕ್ಷದ ನೆರಳಿಗೆ ರೇವಪ್ಪನಾಯಕ ಧೊರೆ ಬೇಡರ ಪಡೆಸಹಿತ ಬಂದು ಕುಳಿತಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ ಬೇಡರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ದೊರೆಗೆ ಶರಣು ಮಾಡಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು “ಎಲಾ, ನೀವೆತ್ತಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ಕೇಳಲು ದೇವಾ, ನಾವು ಈ ಹೊತ್ತು ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಪಡೆಯ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಲಿಗೆ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಳಿಯ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಮರೆ ಹಾಕಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಇದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಓರೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಆ ಗುಹೆಯೊಳಗಿಂದ ಭಯಂಕರವಾದ ಸರ್ಪವು ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂಜಿ ನಾವು ಹಾಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಎಂದು ದೊರೆಗಳ ಮುಂದೆ ಬಿಳಿ ಕಂಬಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಂಡರು.

ಶ್ಲೋಕ:- ದೀಪೋ ಭಕ್ತಯತ ಧ್ವಾಂತಂ ಕಜ್ಜಲಂಚ ಪ್ರಸಾಯತೆ |
ಯಸನ್ನಂ ಭಕ್ತಯನಿತ್ಯಂ ಜಾಯತೆ ತಾದೃಸಿ ಪ್ರಜಾ ||

ಅವರೆ ದೀಪವು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಬರಿಯ ಕಾಡಿಗೆಯ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಈ ರಾಜವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಮಸ ಆಹಾರವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತನಾದ ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿಗೆ ರಾಜಮದವೊಂದಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುವ ಈ ಬಳಿಯ ಕಂಬಳಿಯು ಯಾರದಾಗಿರುವದೆಂಬದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಬಹಳ ವೇಳೆಯಾಯಿತು. ನಾಯಿಗಳು ಬೇಟೆಯ ಜನರು ಹಸಿದುಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ಅವಸರದಿಂದ ಈ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರೆಂದು ಹೇಳಿ ಗೊರವನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ತೆರಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಇತ್ತ ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪತ್ರಿ-ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾವು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಹೆಯಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದುನೋಡಲು ಮರೆಹಾಕಿದ ಬಳಿ ಕಂಬಳಿಯು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಒಯ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಜನ ಪುವೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಯಾರು ಒಯ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಳ್ಳೇ ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು. ಒಳ್ಳೇದು ಗೊರವನ ಕೊಳ್ಳದ ಬೇಡರು ಕಳ್ಳತನಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ಅವರೇ ಈ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಒಯ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಯ್ದಿರುವರೋ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ತಂದುಕೊಟ್ಟಾರೆಂದು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ಯಕ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಜಗದೀಶನ ಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಧೃಢಚಿತ್ತದಿಂದ ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊದಿಯುವ ಕಂಬಳಿ ಸಹ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಪಶ್ಚರ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶವು ರಾಜವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು! ಆ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ತಂದಂದಿನಿಂದ ನಾನಾ ಪುಕಾರದ ಕಾಡಾಟಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಹೆಂಡರು, ಮಕ್ಕಳು, ದನಕರು, ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ರೋಗಗಳಿಂದ ನೆರಳಹತ್ತಿದವು. ಅನಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ದುರ್ಧರವಾದ ಯಾತನೆಗಳುಂಟಾ

ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಾರದೆ ಹೆಂಡರ ಮಕ್ಕಳ ವಿತ್ತಗಳ ಮಾಯಾಜಾಲದ
 ಲ್ಲಿಯೇ ಬದ್ಧನಾಗಿ ಅನೇಕ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರಿಸಿ ಉಪಚಾರಮಾಡಿಸಿದಾಗ್ಯೂ
 ರೋಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಿರುವವಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪದರೂ ಗುಣಮುಖ
 ವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜವೈದ್ಯರ ಔಷಧಗಳೂ ನಾಟಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ
 ಭಂಡಾರವು ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಬರಿದಾಯಿತು. ಧನಿಕರಿಗೆ ದರಿದ್ರತ್ವವೇ ಸರಮು
 ಔಷಧವೆಂಬಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ದುಡ್ಡು ಹಾಳಾಯಿತು. ಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು
 ತಮ್ಮ ಹೊದೆಯುವ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಕ್ತಳಾದಂತೆ ರಾಜವ
 ನಾಯಕರ ಬೊಕ್ಕಸ ಭಾಂಡಾರ ಬರಿದಾಗಿ ಯಾವ ಲಾಭವು ಆಗದೆ ಹಾನಿಯೇ
 ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ಕಂಡುಬಂದದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಆದರೆ ಮುಂದೆನಾ
 ಗುವದೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು.
 ದರ್ಬಾರದೊಳಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ
 ಬುದ್ಧಿಮಂತ ಜನರನ್ನು ಕರಿಸಿ ನಿನ್ನಿನ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಶಿವ
 ಯೋಗಿಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮನ
 ಯೋಳಗಂತೂ ನಾನಾತರ ರೋಗರುಜೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ
 ಮನಸ್ಸು ಬೇಜಾರಗೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ. ನೀವಾದರೂ ಆಲೋಚಿಸಿ ನನ್ನ
 ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸೆಂದು ಕೇಳಲು ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೈತ
 ಜನರು ಆಲೋಚಿಸಿ ದೊರೆಗಳೇ ತಾವು ಯುಗಾದಿ ಕರಿ ಬೇಟೆಯಾಡಲಿಕ್ಕೆ
 ಹೋದಾಗ್ಯೂ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ಕೆಲ ಬೇಡ ಜನರು ಸಂಗಮನಾಥನ
 ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಂಬಳಿ ಮರೆಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು
 ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ವಾಸವಾಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಪವು ಬಂದು
 ಇವರನ್ನು ಅಂಜಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಬೇಡರು ತಮ್ಮ ಮುಂಜಿ ಅರಿಕೆನಾಡಿ
 ಕೊಂಡರಂತೆ ಅವಾಗ್ಗೆ ತಾವು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ದಣಿದು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕಂಗೆ
 ಲಾದ್ದರಿಂದ ಯಾವದೂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಹಾಗೇ ಬಂದಿರಂತೆ. ಆಗಿನಿಂದಲೇ
 ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾನಾತರದ ಕಾಡಾಟ ಸುರುವು ಆಗಿರುವದೆಂದು ಗ್ರಾಮ
 ದೊಳಗಿನ ಗುರು ಹಿರಿಯರು ಸಹ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.
 ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ರಾಜವಪ್ಪನಾಯಕ ಮೊರೆಗಳ ಸಂಶಯದ ಗಂಟು ಒಂದೊಂದೆ

ಸಡಿಲ ಹತ್ತಿದವು. ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಷವು ತೊಳೆದು ಹೋದಂತೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮರು ವಾಸವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಾಳಿನ ದಿನಸವೇ ನಾವೂ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕಾಯಿ, ಕಪ್ಪುರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು.

ಇವರು ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ರ್ಯಾವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುದುರೆಗೆ ಜೀನು ಬಿಗಿಸಿ ತಯಾರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ್ಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೋದ ಬೇಡರನ್ನು ಕರಿಸಿ ನೀವು ಹೋದ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಯಾರಿರುವರೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬೇಗ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಬೇಡಜನರು ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಿಂದಿನದನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುಹೆಯ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಾಗಿ ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಶಿವಯೋಗವನ್ನು, ಶಿವಯೋಗಕ್ಕೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು, ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಶಿವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು, ಭಕ್ತಿಗೆ ಪುಣ್ಯವನ್ನು, ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸತ್ತ್ವೀಯಗಳನ್ನು, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪಾವನ ಜನ್ಮವನ್ನು, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಂಕೃತನಾಗಿ ಬೆಳಗಿನ ತಮ್ಮ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಹೆಯಬಾಗಿಲಿಗೆ ದರ್ಭಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶ್ರದ್ಧಾಹೀನರಾದ ಬೇಡಜನರು ಅಂಜಿ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ದೊರೆಗಳು ಬರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ನೆಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ರ್ಯಾವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜಾಜನರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮಧುರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದೊರೆಗಳೇ, ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಳಿತಿರುವರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಭಯ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲು ರ್ಯಾವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ಚಟ್ಟನೆ ಕುದುರೆಯನ್ನಿಳಿದು ಹಳಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಾದಚಾರಿಗಳಾಗಿ

ಗುಹೆಯಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಂದು
 ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಶ್ರೀಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ
 ಮರ್ಯಾದೆಯಾದಿರುವದು. ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದು
 ಕಂಬಳಿಯ ನೆನದಿಂದ ರತ್ನವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳ ಉದ್ಧಾರಗುವ ಕಾರ್ಯ
 ವಾದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.
 ಆಗ ಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.
 ಆಗ ಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೀವು ಯಾವ ಊರವರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ದೊರೆ
 ಗಳು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಗುರುದೇವಾ, ನಮಗೆ ಗೊರವನಕೊಳ್ಳುವ
 ರತ್ನವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಶಿವಯೋಗಿಯು
 ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊದಿಯುವ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಕೆಡ್ಬೊಯ್ದವರು ನಿಮ್ಮ
 ವರೇ ಅದ್ದರಿಂದ ಕಳ್ಳತನ, ಹಿಂಸೆ, ಡಂಭ, ಮಾತ್ಸರ್ಯದ ಜನರ ದರ್ಶನ
 ನಮಗೆ ಬೇಡ; ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಡ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಹೋಗಿರೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ನುಡಿಯಲು
 ದೊರೆಯು ಗದಗದನೆ ನಡುಗಿ ಅಯ್ಯೋ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮವೇ, ಘೋರತಪಸ್ಸು
 ಮಾಡಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದೆನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯ
 ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೂಡ ಆಲೋಚಿಸಹತ್ತಿದನು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಶಿವಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಇನ್ನಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವಿಲ್ಲ. ಈ
 ರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದಾದದೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಂಥ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು
 ಉದ್ಧಾರವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನ ಮೊದಲೇ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿ
 ಚಕರಿಗೆ ಇವರ ಆಶೀರ್ವಾದಬಲದಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಲವು
 ವದು. ಶಿವನ ಕಂಡು ಯಮನ ಬಾಧೆಯೇ, ಆದದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಗಿ
 ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ವಚನಕೊಡುವ ತಪ
 ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳುವದೇ ಬೇಡವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ
 ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಹಾಕಿ ಮುಖ
 ಬಿಟ್ಟರು.

ಶ್ಲೋಕ:— ಉತ್ತಮಸ್ಯ ಕ್ಷಣಂ ಕೋಪಂ ಮಧ್ಯಮೇ
 ಘಟಿಕಾದ್ವಯಾಃ| ಅಧಮಸ್ಯ ಅಹೋರಾತ್ರಂ ಶಾ
 ನಿಷ್ಪಸ್ಯ ಮರಣಂ ಶಾಶ್ವತಂ||

ಎಂಬಂತೆ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೋಪವು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಂತ
 ವಾಯಿತು. ಕರುಣಾಹೃದಯರಾದ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆವಾಗ್ಗೆ ದೊರೆ
 ಗಳೇ ಮೇಲಕ್ಕೇಳಿರೆಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥವು ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಸಂಸಾರ
 ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಘೋರತರವಾದ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ
 ಅಜ್ಞಾನಾಧಃಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿಬಳಲಿ ಅಲಬ್ಧವಾದ ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
 ನಿನಗೆ ದೊರೆತನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿರಲು, ಬೇಡಜನರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಕಂಬಳಿ
 ಯನ್ನು ಯಾರದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವಿಯಲ್ಲ; ಅಂದಾ
 ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದೇವಾ, ಪಾಮರನಾದ ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆಕೊಟ್ಟ ತೊಂದರೆಯನ್ನು
 ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಗುರುದೇವಾ ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ, ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ
 ದಯಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆಲ್ಲ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿರಿ. ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ
 ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.
 ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ರಾಮದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಕಿತ್ತೂರ
 ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಗರಗದ ಮಡಿವಾಳಶಿವಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಂತೆಯೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವು
 ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಯಾವತ್ತೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು
 ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅಜ್ಞಾನಾಧಃಕಾರದಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟ
 ರ್ಥವಸ್ತು ನಾಯಕ ದೊರೆಗಳ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ
 ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶದ ಕಿರಣವು ಬದಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತ
 ರವೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗ್ಗೆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಾನೋ
 ಬ್ಬನೇ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುವಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ
 ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ್ಗೆ ನಿಮಲ್ಲಿಗೆ
 ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಲು ರ್ಥವಸ್ತು ನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ಅತ್ಯಾ
 ನಂದದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಬಂದಂತೆ ಆಗಲಿ. ತಾವು ಉಭಯರು
 ದಯಮಾಡಿಸುವದರೊಳಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೂ, ವಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ
 ವಾಗಿಯೂ, ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಸೇವಾಶುಸ್ರೂಷೆಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳಾದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರನ್ನು ಕರಿಸಿ
 ತಯಾರಿ ಇಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ದಯಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾಡಾಟ
 ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಬೇಡಿ

ಕೊಂಡು ದೊರೆಗಳು ಗೊರವನಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ವಚನ ಕೊಟ್ಟು
ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ
ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಬರುವರೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಇತ್ತಕ್ಕಡೆ ಶ್ರೀ
ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ರ್ಯಾವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಯಮುಂದೆ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನುಡಿದ
ದಂತೆ ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಕಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ, ಪಾಪಗಳಿಂದ
ನಿರ್ಲಿಪ್ತನೆನಿಸಿ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಪಾಶವೀ ಮೋಚನೆಗಾಗಿ ದೇವರಿಂದ
ನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿ, ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಕಲ ಕಾರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾದ
ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವನಾಗಿಯೂ, ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧನಾಗಿಯೂ,
ಗುಣಗ್ರಾಹಿಯಾಗಿಯೂ, ಖ್ಯಾತಿಗೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ
ಬಾದಿಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಪುರುಷನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ
ಮಾಡುತ್ತ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಸೃಷ್ಟಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ
ನಿಂತಿರಲು, ಆಗ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಂತಿಯ ಸಂಪತ್ತೇ ಸಾಗಿಬರುವಂತೆ
ಗುಹೆಯೊಳಗಿಂದ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು
ಎತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆಬರಲು, ಬಾದಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ನಿರ್ಜನ
ಪುದೇಶವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ
ತ್ಮರು ಈ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು
ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಗೇ ಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯು
ಬಾದಿಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಾಧನಾವಸ್ಥೆ
ಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸಿದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ
ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ ಬಾದಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕಾರ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು
ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತಾವು ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಕಂಗಾಲಾದಂತೆ
ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಕೋ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಪರ್ಣಕುಟೀರಕ್ಕೆ ನಡೆ
ಯಿರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ, ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ಗಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅನಂದದಿಂದ ಕುಳಿತ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ
ಬಾದಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ವಿಚಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನನಗೆ ಅರುಹ
ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು, ತಾವಾದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳು

ವದು ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಗಲಿ, ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೀವು ಕೇಳಿದ ಬಳಿಕ ನನಗೆ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದದ್ದನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇದರಂತೆ ಆಚರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮರೆ ಹೊಕ್ಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರೆಂದು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ವೀರಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ತತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನಂತರ ನಾಳಿಗೆ ಗೊರವನಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ದಯೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಳಗಾಗಿ ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದ ರ್ಯಾವಸ್ತುನಾ ಯಕ ದೊರೆಯು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಒಳ್ಳೇ ಆಗ್ರಹಮಾಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬರುವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಂದನಂತರ ಅವರು ನಾವು ಕೂಡೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ವಚನ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆನು. ತಾವು ಬಂದದ್ದು ಬಹಳೇ ಅತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದವರು ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಕೂಡ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬರೋಣವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಬೂದೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳೆ ಪಾತಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಗೋಣವಂತೆ, ಕರೆಬಂದವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕರೆಯಬಂದ ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದ ಭಕ್ತನಮುಂದೆ ನಾಳೆ ಪಾತಕಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ದೊರೆಗೆ ಹೇಳಿರೆಂದುರು. ಆಗ ಕಾರಭಾರಿಯು ಬಂದು ನಾಳಿನ ದಿವಸ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ದೊರೆಗಳು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತಳಿರುತೋರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮಠದಮುಂದೆ ಹಂದರವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ. ಶ್ರೀಗಳ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ದಿಗಂಬರ ಮಠದ ಬಸವಯ್ಯ ನೀಲವ್ವನವರೆಂಬ ಗುರುಸ್ಥಲ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ತಂದಿರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನೊಡಗೊಂಡು

ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಗ್ರಾಮದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸಮಯ, ಕಲಾನಿಧಿಯಾದ ಚಂದ್ರನು ಕಳೆಗುಂದಿದವನಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಗಿರಿಯ ತಟದ ಹಿಂದೆಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇತ್ತಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರುಣೋದಯದ ಕೆಂಪು ಹೆರಿದುಹೋದಂತೆ ಸೂರ್ಯನ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಿರಣಗಳೆಂಬ ಕರಗಳಿಂದ ಪುಷ್ಕರದೊಳಗಿನ ಸುವರ್ಣದ ಹುಡಿಯನ್ನು ತೂರುವದರಿಂದ ಆ ಹುಡಿಯು ಉದಯ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಾರುತನಿಂದ ಆಕಾಶಕ್ಕೂರಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಭಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ತಂಗಾಳಿಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಶಾಖಾಗ್ರಗಳಿಂದ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಎಡಬಲ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮಧುರವಾದ ಸ್ವರಗಳಿಂದ ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದ ಮಾರ್ಗ ಇದೇ ಎಂದು ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಧ್ವನಿ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಗೊರವನಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು.

ಇವರ ಮಾರ್ಗನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳು, ಯಶಿವರೇಣ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎದ್ದು ಮುಗಿದ ಕರಗಳಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು, ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕುರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ರಾಜವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಸಂಗಮನಾಥನ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಗಳವರು ಅಗಸೇಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಚತುರಂಗಬಲವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಆಗ ವಾಡ್ಯ ಮಂಜುಲ ಧ್ವನಿಗಳು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬಹತ್ತಿದವು. ಭಸ್ಮ, ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಂಕಿತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ವಿನಿಂದೊಪ್ಪುವ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಉತ್ಸವದ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಉತ್ಸವದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಹತ್ತರಕ್ಕೆ ಬರಲು ರೇವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ತಾವು ತಂದ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳ ತಾಟವನ್ನು ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಎದ್ದು ನಿಂತು

ಕೊಂಡು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನಂತೆ ಒಪ್ಪುವ ಮಹಾಮಹಿಮರೇ, ತನ್ಮೂಲ ಶಿವ ಯೋಗಿಗಳ ಪಾದಧೂಳಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಗ್ರಾಮವು ಪವಿತ್ರವಾಯಿತು. ಈಗ ನನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ತಾವುಗಳು ದಯಮಾಡಿ ಬಂದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯು ಭವನವೆಂಬ ಸಾರ್ಥಕ ನಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವದು. ಮತ್ತು ನಾನು ಧನ್ಯನಾಗುವೆನು. ನನ್ನ ಕುಲಕೋಟಿಯು ಪಾವನವಾಗುವದು. ತನ್ಮೂಲ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪಾದಧೂಳಿಯು ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಿಲ್ಲವೋ ಆ ಮನೆಯು ಭವನವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಭಕಾರವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿದರೆ ವನದಂತೆ ಆಗುವದು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಆಗಮದಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ||— ಪಾದಾಗ್ರರೇಣವೈಶ್ರ ಪತಂತಿ ಶಿವಯೋಗಿನಾಂ

ತದೇವ ಸದನಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪಾವನಂ ಗೃಹಮೇಧಿನಾಂ||

ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಕರಂ ಪುಂಸಾಂ ದರ್ಶನಂ ಶಿವಯೋಗಿನಾಂ|

ಸ್ವರ್ಶನಂ ಪಾಪಶಮನಂ ಪೂಜನಂ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನಂ|

ಅಂದರೆ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಾದಧೂಳಿಯು ಯಾವ ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೋ ಅವರ ಮನೆಯೇ ಪಾವನವಾಗುವದು. ಅವರ ದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು. ಸ್ವರ್ಶನದಿಂದ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗುವದು. ಪೂಜೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವದೆಂದು ಆಡ್ಯರು ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವರು. ಆದಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ನೆಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಧೈರ್ಯೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು, ಎದುರುಗೊಂಡು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು, ನಮ್ಮಂಥ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಈ ಉತ್ಸವವುಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡೆಂದು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಕೊಟ್ಟಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ರೇವಪ್ಪ ನಾಯಕ ದೊರೆಗಳ ಮನಸ್ಸು ಕುಗ್ಗಿತು. ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೊಂದು ಮಾಡಿದರೆ, ಇದೊಂದು ಆಯಿತಲ್ಲ. ಉತ್ಸವಗಳಿಂದ ಉಭಯ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಪಾದಾರ್ಚನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಣಿಕಾದಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಯತಿವರ್ಧರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಮನೋರಥಗಳೆಲ್ಲ ದರಿದ್ರನ

ಮನೋರಥಗಳಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದವು. ಈ ಬಕ್ತಯ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿಯಂಥ ಕಠಿಣ ತರದ ಮನಸ್ಸಿನ ವೈರಾಗ್ಯವು ನಿಜವಾದ ವೈರಾಗ್ಯವು
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಂತಾಯಿತು.
ಸದಾಲಿಂಗ ಪೂಜಾತಪಃ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೋಲುಪ್ತರಾದವರಿಗೆ ಈ ಪುಷ್ಪ
ಉತ್ಸವದ ವಿಷಯ ವ್ಯವಹಾರವು ಇಂಥವರಿಗೆ ಯಾತಕೈದ್ದೀತು. ಈತನ
ವೈರಾಗ್ಯವು ಆತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಲಿಂಗೀಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ರಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅಲಿಂಗೀಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಾಗಲಿ ಕೆಲವರು ಒಳಗೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತ
ರಾಗಿದ್ದು ಹೊರಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ನಟಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಒಳಗೆ ವಿರಾಗಿ
ಗಳಾಗಿದ್ದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತರೆಂತೆ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ
ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿರುವವರಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದರೆ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲ.
ಮತ್ಸ್ಯಾರಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ, ಶರಣುಹೋದ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ
ಕೃಪಾಬಂದವರು ಅರಮನೆಗೆ ಬರದೆಹಾಗೇಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈಗಅವರ ಇಚ್ಛಾ
ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಉಭಯ ತ್ರೀಗಳನ್ನು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರಾಯಿತೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಉತ್ಸವವನ್ನು ತ್ರೀಗಳ
ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಅರಮನೆಗೆ
ಕಳುಹಿಸಿ ರಾಜ್ಯವಸ್ಥನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ಉಳಿದ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಮು
ಖರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ತ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ,
ತಮ್ಮ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರು
ವೆವು. ತಾವುಗಳು ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀ ಬಕ್ತಯ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಶ್ರೀಬಾದೀಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಇಳಿದುಕೊಂಡರು. ಉಳಿದ ಪ್ರಜಾ ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ರೇವಣ
ನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಊಟದ ವೇಳೆ ಬಹಳವಾಯಿತು, ನೀವು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಆಮೇಲೆ ಉಭಯ ರು ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾ
ಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರೇವಣ
ನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ಊಟ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜಾಸಮೂಹದಿಂದ ಬಂದು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನಂತರ ಲೋಕಪೂಜ್ಯ

ರಾದ ಮಹಾಮಹಿಮರೇ, ತಮ್ಮಂಥವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿ ಬೇರೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಹುದು. ಮುನಿ ದರೆ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುಡಬಹುದು. ಕರುಣಬಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸ ಬಹುದು. ಉದಾಶೀನರಾಗದೆ, ಶಾಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಸಮಸ್ತವಾದ ಸುಖಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಈಹೊತ್ತು ವಯಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅಂತಃಕರಣ ಹೃದಯರಾಗಿ ಆ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಮಹದೇವ, ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ, ನಡೆಯಿರೆಂದು ಅರ ಮನೆಗೆ ವಯಮಾಡಿಸಲು ಆ ರೇವಪ್ಪನಾಯಕರ ಸತಿ-ಸುತ, ಬಂಧು-ಬಳಗದವ ರೆಲ್ಲರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಉನ್ನತಾಸನ ದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವೆರಗಿ, ಫಲಾಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ತಾಟನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಸಾಗರದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತನಾದರೂ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ರತ್ನಗರ್ಭಿತವಾದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂಥ ರತ್ನಗಳಿರು ವವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ, ಈ ರೇವಪ್ಪನಾಯಕ ದೊರೆಗೆ ನಿರ್ಗುಣ, ನಿರಾಕಾರ, ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ತೂರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾ ಮಹಿಮರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಏನಾಗುವದೋ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆವಾಗ್ಗೆ ಪರಮಪುನೀತರು ಮತ್ತು ಘನಮಹಿಮರಾದ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ರೇವಪ್ಪನಾಯಕರನ್ನು ಕೃಪಾಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕಾಯ, ವಾಚಕ, ಮಾನಸಿಕ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲ ಸಮೂಲ ನಾಶವಾಗಿ, ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ತಂದಾಕ್ಷಣವೇ ಕತ್ತಲೆಯು ತನ್ನಿಂದತಾನೇ ನಾಶ ವಾಗುವಂತೆ, ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಗರುಜಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ತರದಿಂ ದಾಗುವ ಹಾನಿಗಳು ನಿಂತು ಹೋದವು. ಆಗ್ಗೆ ಆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದು ಫಲಾಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಊರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ, ಬಂದದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಗುರು ಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದು,

ನಿಮಗೆ ಸದಾಸುಖವಾಗುವದೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ನೋಡಿರಿ, ಆ ದಯಾ
ಸಾಗರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ
ಯಾವತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಹಿತವನ್ನು ಮರೆತು
ಹಸಿವೆ, ನಿದ್ರೆ, ನೀರಡಿಕೆಗಳ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣುಯವೆಗಳನ್ನು ಸಹ
ಮುಚ್ಚದೆ ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವನು. ಶರಣಾಗತರ ವಾಕ್ಯ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಂಸಾರ ತಾಪದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸುವನು. ಹಿಂದಕ್ಕಿಷ್ಟೆ
ದೇವದಾನವರು ಕೂಡಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮಥನ ಮಾಡಿದಾಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ
ಕಾಲಕೊಟವು ಹೆದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳನ್ನು ದಹಿಸುತ್ತಿರಲು, ವಿಷ್ಣಾದಿಗಳು
ಸಹಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಲುವದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ವಿಷವನ್ನೇ ಪಾನಮಾಡಿ
ನುಂಗದೆ ಉಳಿದ ಕಂಠದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀಲಕಂಠನು ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಈಶ್ವರ
ಜಿತ್ಯಲಾಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ರೇವಪ್ಪನಾ
ಯಕ ದೊರೆಗಳು, ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲತರದಿಂದಲೂ
ಮರೆತು ರಕ್ಷಿಸಿ ದೊರೆಗಳೇ, ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಕಾರ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲ
ಬೀಜವನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯು ಬಂದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ
ಆದರೆ ಆ ಬೀಜವು ಮೊಳಕೆಯಾಗಿ ಕ್ರಮದಂತೆ ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಬೇರುಗಳಿಂದ
ಭೂರಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳೆದು ಪರಿಣಾಮರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟುಬಳಿಕ ಅದರ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ
ಕಡ್ಡಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಯು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳುವದು
ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಭಿಕ್ಷಾಟನವನ್ನು ನಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂಸೆ, ಕಷ್ಟ
ಸುಳ್ಳು, ಪರಸ್ತ್ರೀಗಮನ, ಮದ್ಯಪಾನ, ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಸದಾಚಾರದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಎಲ್ಲತ
ದಿಂದಲೂ ಸುಖದಿಂದಿರುವದೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು
ಈಗ್ಯೂ ಕೂಡಾ ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ತಾವು ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಧರ್ಮದವರಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಭಿಕ್ಷದ ದಾಹೋಹವನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೆ
ಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾ
ಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಇವರ ಲಿಂಗಪೂಜಾತಪಃಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೂ, ಮಧು
ಭಾಷಣದ ಸ್ವಭಾವ ಮುಂತಾದ ಗುಣದ ಮೂಲಕ ಇವರ ಮೇಲೇ ಭಕ್ತ

ಗಳ ಪ್ರೀತಿಯು ಬೆಳೆದು, ಇವರ ರೀತಿಯು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಿತು. ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಜನರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಯಿತು. ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ ನಾಲ್ಕು ಹೊಡೆಯುವದರೊಳಗಾಗಿ ಎದ್ದು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುವದೊಂದೇತಡ. ಜನರು ಇವರ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದೇ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಮ್ಯ ಭಕ್ತರು ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಧನಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ರೋಗರುಜಾದಿಗಳು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಮುಂತಾದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೋಗಿಬರುವ ಜನನು ಮಿತಿ ಮೀರಿತು. ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಬೇಜಾರಾಗೊಂಡು ರೇವಣನಾಯಕ ದೊರೆಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಹಾದಿಗೆ ಮುಳ್ಳುಕಲ್ಲು ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನೀನು ಯಾವ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನನ್ನಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದಲೂ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯೆಂದು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಭಿಕ್ಷೆಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಉಡಲಿಕೊಂಡು ಹೊರಲಿಕ್ಕೊಂದು ಮಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ನರಗುಂದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಹೋದ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಬೂದೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಡಕಹೊಳೆ ಅಥವಾ ನವಿಲತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ವಯಮಾಡಿಸಿದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಎಂಬೆನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಬಕ್ತಯ್ಯನವರು ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದಿಂದ

ನರಗುಂದದ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನ ಕೂಡ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದು.

ಕೆಂದ|| ಹರಭಕ್ತ ನರಗುಂದ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೊಡ |

ವೆರಸಿ ಕೆಂಕೇರಿಯೊಳ್ |

ಹುಲಿಯ ಕೂಡಾಡಿದಂ ಬಕ್ತೇಶ್ವರಂ ||

ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕರೇ, ಗೊರವನಕೊಳ್ಳದ ದೊರೆಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ, ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಬಹಳವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ

ಗಳು ಒಂದೊಂದು ಬಯಕೆಯಿಂದ ನಾವು ಅಡ್ಡಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ವಗೈರೆ ಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಕಾದಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬೈನೀ ಹೊಡೆದು ನಾವು
 ಹೆಚ್ಚು, ನೀನು ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಗೊಂದಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ, ಬಾ
 ವಾದಿ ಪ್ರಮಥರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಿಂದಿಸುತ್ತ, ಜಿವ್ವಾಲಂಪಟದಾ
 ತಿರುಗುವ ಜನಗಳೇ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬಕ್ತೆಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
 ಮಾತ್ರ ಶಿವಜ್ಞಾನದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ಇಂಬುಗೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವಿಗಳನ್ನು
 ದುಃಖದಿಂದ ಬಡಿಸುವದೊಂದೇ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಗಾಳಿಯು ಬೇಕಾದತ್ತ
 ಬೀಸುತ್ತ ಜನಪ್ರಾಣ ಪ್ರದವಾಗಿಹದೋ, ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಸಂಚರಿಸಿ
 ಸಂಸಾರ ಲೋಲುಪ್ತರಾದ ಭಕ್ತ ಜನಗಳನ್ನು ಶಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ
 ಜೀವರು ದುರಾಶಾ ಬದ್ಧರಾಗಿ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರನ್ನು
 ಶಿವಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಲಿಂಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಬಲುಮೆಯಿಂದ, ವಿರತಿಯೊಡಗೊಂಡ
 ಈ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ತುಂಬುತ್ತ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ
 ಕೋತ ನರಗುಂದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಾವೂರ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದರು.
 ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗಲು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
 ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ,
 ಇತರ ಜನಗಳು ಪ್ರವೇಶಮಾಡದಂತೆ ಯಾವಾದರೂ ಗುಡಿಗಳು ಇದ್ದಾವೆ
 ನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಊರ ಹೊರಗೆ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವು
 ಒಳ್ಳೇ ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಗರ್ಭಗುಡಿಯೊಳಗೆ
 ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ
 ಬಕ್ತೆಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ
 ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ನರಗುಂದದಲ್ಲಿರುವ ಹಸಿಬೆಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೆಂಬ ಸಾವುಕಾರನು ವ್ಯಾಪಾರ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ದೇಶಸುಧಾರಣೆಗೆ
 ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು. ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಓದಿ
 ನೋಡಲು ಜ್ಞಾನೋತ್ಕರ್ಷಗೂ ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಏಳಿಗೆಗೂ ವ್ಯಾಪಾರವೇ
 ಕಾರಣವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವದರಿಂದ ಇಂಥ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ
 ತನ್ನ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾದ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೆಂಬ ಕಾರಕೂನನನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾ

೨೦ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹೇರಿತರಲಿಕ್ಕೆ ಈಗಿನಂತೆ ರೇಲ್ವೆ, ನೋಟರು, ಪಿಮಾನ, ಚಕ್ರಡಿಗಳ ಸಹಾಯ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಆಗ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಯಾವತ್ತೂ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಹೇರಿತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತರುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹು ಪ್ರಯಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಗಳ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಉಪದ್ರವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಇತರ ದೇಶಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಾಗಿಸಿದರೂ ಎತ್ತುಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯು ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಮೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಎತ್ತುಗಳು ಬರುವದಕ್ಕೆ ಬಹಳೇ ಸಂಕಟವಾದ್ದರಿಂದ ದೂರದೇಶದ ಪ್ರಯಾಣವು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಎತ್ತುಗಳು ನೂರಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸೇನಾತತ್ಪರನೂ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ ದಯಾಪರನೂ ಪರೋಪಕಾರಿಯೂ ಆದ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಈ ಎತ್ತಿನ ತಂಡಕವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಒಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ಇಳುವಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಳುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬೆಂಗಳೂರ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಿರಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತರಹೇಳುತ್ತ, ಆ ಜೀನಸುಗಳ ಪಟ್ಟೀಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಮನೆಯ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಠದಯ್ಯನವರು ಒಂದು ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರೇ, ನನುಗೊಂದು ರೇಶ್ಮಿಮಡಿಯನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸರಕು ತರುವ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮೀ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಡಿಸಿ ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರು ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಕಾರಕೂನ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನವರು ಆ ಎತ್ತುಗಳ ತಂಡಕವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶುಭ ಶಕುನಗಳಾಗಹತ್ತಿದವು. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ

ನನ್ನಿಟ್ಟು ಸದಸದ್ವಿಚಾರಪೂರಕ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುವ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ದ್ವಿ-
ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಅಳವಟ್ಟುನಡೆದಿರುವ

ಶ್ಲೋಕ||— ಚಿತ್ತ ಸ್ವಾತಿಘಾತಂ ವೇದಘಾತಂ ಸ್ತ್ರೀಪುತ್ರಾ
ಸ್ತೃಗತಯಾವೃನ್ಮನಂ ದೇಶಾಂತರೇಗತಂ ಶೀಲಂ
ಯಾಚಕಂ ನಚಗೌರವಂ||

ಅಂದರೆ ಚಿತ್ತ, ಸ್ವಾತಿ ಮಳೆಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಳೆದಾರಿ ನೋಡು
ವಂತಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಪ್ರಸೂತಕಾದ ನಂತರ ಯಾವನವತಿ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ.
ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಟನಂತರ ಶೀಲವನ್ನು ಕೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಯಾಣ
ದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಾದ ನಂತರ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ
ಸಿಗದೆ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಜಂಗಮರು ನನಗೆ
ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುವದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ
ಆ ಎತ್ತುಗಳ ತಂಡಕದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತ ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗಲು ಜಾವೂರಿಗೆ ತಾಸು
ರಾತ್ರಿಯೊಳಗಾಗಿ ಅವರು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಇವರು ಕೂಡ ತಮಗೆ
ಇಳಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಪುಶಸ್ತ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತ
ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಅಲ್ಲಿಯ ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು,
ಕಂತೀ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಆ ಕಂತೀಭಿಕ್ಷದ
ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಜೇರೆ ಜೇರೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ
ಕದವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದೋಷ
ಗಳಿರುವವು. ಅವು ಯಾವವೆಂಬದನ್ನು ವಾಚಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೆಂದು
ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

೧ನೇದು ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ದೋಷ. ೨ನೇದು ವಾಚಕ
ರಿಂದಾಗುವ ದೋಷ. ೩ನೇದು ಸ್ಪರ್ಶದೋಷ. ೪ನೇದು ದೃಷ್ಟಿದೋಷ.
ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ದೋಷದಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವಾ,
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ವರಜತಮೋಗುಣಗಳಿರುವಂತೆ ಧಾನ್ಯಾದಿ
ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಗುಣಗಳಿರುವವು. ಶಾಂತಿ, ದಾಂತಿ,
ವಿವೇಕ, ವಿರಾಗ, ಆನಂದ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಸತ್ವಗುಣವಾಗಿರುವವು.

ಕಾಮ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ರಜೋಗುಣವಾಗಿರುವವು. ನಿದ್ರಾ, ಆಲಸ್ಯಗಳು ತಮೋಗುಣಗಳಾಗಿರುವವು. ಈ ಗುಣಗಳ ಆಧಿಕ್ಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಲಿ, ಪದಾರ್ಥವಾಗಲಿ ಉಚ್ಚ, ನೀಚ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವವು. ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ವಾಹಾರಸೇವೆಯಿಂದ ಸತ್ವಗುಣಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ, ರಜೋಗುಣ ಪದಾರ್ಥ ಸೇವನೆಯಿಂದ ರಜೋಗುಣಯುತನಾಗಿಯೂ, ತಮೋಗುಣ ಪದಾರ್ಥಸೇವನೆಯಿಂದ ತಮೋಗುಣಯುಕ್ತವಾಗಿರುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಿರುವದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಘು, ಗಾಂಜಿ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿರುವವು. ಆದಕಾರಣ ಯೋಗಸಾಧನ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಾದ ಶಿಷ್ಟಜನರು ಇಂತಿಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಮಾಡಿರುವರು. ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಶಾಂತಿ, ವಿನೇಕ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ವಗುಣಗಳೇ ಕಾರಣವಲ್ಲವೆ, ಆದಕಾರಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಸತ್ವಾಹಾರ ಸೇವನೆಮಾಡುವದೇ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣ ಧರ್ಮದಿಂದ ಇದು ಒಡೆದುಕಾಣಿಸುವದರಿಂದ ಈ ದೋಷವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸ್ಥೂಲರೂಪವಾಗಿಯೇ ಇರುವದು. ವಾಚಕರಿಂದಾಗುವ ದೋಷವು ಇದಕ್ಕೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವದು. ವಾಚಕರು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ವಸ್ತುಪ್ರಾವರ್ಣಗಳಿಂದಲೂ, ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಪೂಜಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಹೊರಗಿನ ತೋರಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಸದಾಚಾರಿಗಳೂ ನಿರ್ಮಲಾಂತಃಕರುಣಿಗಳೂ ಸತ್ಯ, ದಯ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಪ್ರಮಾಣಿಕತನ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಸೂಸಶಾಸ್ತ್ರದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರಾದರೂ ಸಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಇದ್ದೇ ಇರುವದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶರೀರ ರಚನೆಯು ಅಸಂಖ್ಯವಾದ ಅಣುಪರಿಮಾಣಗಳಿಂದಾಗಿರುವದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತುಂಟು. ಆ ಅಣು ಪರಿಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದುತರದ ಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟವಿದ್ದು, ಸ್ಪರ್ಶವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅದು ತಗಲುವದೆಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಬಳಿಕ ನಿರಂತರ ವಾಚಕರ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಅಸ್ತದಲ್ಲಿ ಅವರ ಗುಣಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿ

ಅದು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಆ ಅನ್ನ ಉಂಡವರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುವದು. ಇದು ಅಬ್ಜಿಜ್ಜರಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಕುಕ್ಸೇತಿಯಷ್ಟೆನ್ನಂತಸ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಪುನರ್ತತೆ: ಅಂದರೆ ಯಾರ ಅನ್ನವು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವದೋ, ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯು ಆ ಅನ್ನ ಉಂಡವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವದು ಎಂದು ಅನುಭವ ಕರೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣರಾದ ಪೂರ್ವಜರೇ ಹೇಳಿರುವರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷವು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾವೇಶವಾಗುವದು. ಇನ್ನು ದೃಷ್ಟಿದೋಷದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವಾ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿದೋಷದಿಂದ ನಸ್ತುವು ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಅಪವಿತ್ರವಾಗುವದುಂಟು. ಕಟಾಕ್ಷಕಿರಣದ್ವಾರ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮನೋ ವೃತ್ತಿಯು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮರೀತಿಯಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದು. ಆದಕಾರಣ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಅಪವಿತ್ರ ಆಗುತ್ತವೆ. ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿನವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು ಹಸುಗೂಸುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಕಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಆ ಹಾಲನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯ ಪಡುತ್ತವೆ. ಆಕಳ ಹಾಗೂ ಎಮ್ಮೆ ಮಿಂಚುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರು ನೋಡಿದರೆ, ಅವುಗಳ ಹೈನವೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಉಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಜನರು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಹೋರಿ ದನಗಳು ಸಾಯುತ್ತವೆಯೆಂತಲೂ ಅಂದವಾದ ಕಲ್ಪ ಗಳು ಒಡೆಯುತ್ತವೆಯೆಂತಲೂ ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವದು. ಆದ ಕಾರಣ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವಿರುವದರಿಂದ, ಆ ಬಕ್ಕೆಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆ ಗರ್ಭ ಗುಡಿಯ ಕದವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಸಾದಸೇವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಬಸೆಟ್ಟೆಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಹೇರೆತ್ತುಗಳನ್ನು ಗುಡಿಯ ಬೈಲಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಸಿ, ಗರ್ಭ ಗುಡಿಯು ಹೇಗವಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕದವನ್ನು ತೆರೆಯಲು, ಎದುರಿಗೆ ದೇವರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಎಡಬಲ ನೋಡಲು ಒಳ್ಳೆ ಮನೋಹರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಜಟಾಧಾರಿಯಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿಯೂ, ಕೃಶ ಶರೀರವುಳ್ಳ ತ್ರಿಬಕ್ತೆಯ್ಯ ಶಿವ

ಯೋಗಿಗಳು ಕುಳಿತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಾಳಿ ಅವರನ್ನು ಒಂದೇ ಸವನೆನೋಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲೊಲ್ಲದು. ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅವನ ವೃತ್ತಿಯು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪುಷ್ಕುಬ್ಬ ವಾಗಿ, ಭಕ್ತಿಸುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಲೋಲುಪ್ತನಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೀವು ಯಾವ ಊರವರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ನರಗುಂದದವರು; ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೆಂದನ್ನು ತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲು, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರ ಕಡೆಗೆ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮದು ಯಾವೂರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಶ್ರೀಗಳವರು ನಮ್ಮದು ಯಾವೂರೆಂಬದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆವೋ ಅದೇ ನಮ್ಮ ಊರು. ಆಗ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ನನಗೆ ಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆತ್ಮಾನಂದವಾಯಿತು. ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಗಳು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಗಡವೇ ಬರುತ್ತೀರಾ, ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಗುರುಗಳು ಯಾಕಾಗಲೊಲ್ಲದು. 'ಬಿಟ್ಟೇ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟೇ ಕಂಡಂತೆ'ಯಾಯಿತು. ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಆಗ ಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ನಾನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಕಂತೀಭಿಕ್ಷೆಯ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಗೇ ಇಡಿರಿ. ನಾನು ಊರಿಂದ ರೊಟ್ಟಿಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಾದ ಸಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀಗಳವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಶಿವಯೋಗಿಯೇ, ತಾವು ಮಂತ್ರ, ವಿದ್ಯೆ, ಜ್ಞಾನದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯೇ ಕೇವಲ ಭಿಕ್ಷಾಚರ್ಯದಿಂದ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ, ಗುಹೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ, ಲೋಕಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿರುವ ತಮ್ಮಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಯು ನಮ್ಮಂಥವರ ನಿತ್ಯ ವೃತಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯವೇ ಸರಿ.. ಒಂದು

ಕ್ಷಣಕಾಲ ದರ್ಶನವಾಗಿ, ಆತನ ಆತಿಥ್ಯವು ಲಭಿಸುವಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣವಯತ್ರದಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತನ ಅವಿದ್ಯಾದೋಷಗಳೆಲ್ಲವು ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಿಸುವ
ದಲ್ಲವೆ, ಭವರೋಗವು ತೊಲಗುವದೆಂದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೇ
ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ತನ್ನ ನಿತ್ಯವ್ರತವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು,
ಪ್ರಸಾದ ಸೇವಿಸಿದನಂತರ, ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪವಡಿಸಿ, ಬೆಳಗುಮುಂಜಾನೆ
ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ತನ್ನ ಆಳುಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ನುಚ್ಚು, ಕಾಳುಗಳನ್ನು
ತನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾವಾನುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬಕ್ತಿಯು
ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸಂಗಡಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತ
ನಾದಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ಯಕ ತಮ್ಮ ವ್ರತಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ
ಕೊಂಡನಂತರ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ನನಗೆ ಹೊತ್ತುಹೋಗಲೊಲ್ಲದು
ಲೌಕಿಕ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಶಿವಾನುಭವದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತ
ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳೆಂದು ಹೇಳಲು, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಕೈಮುಗಿದು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗ
ಬೇಕೆನ್ನಲು ದುರ್ಲಭಂ ಮಾನುಷ ಜನ್ಮ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣನುಸಾರವಾಗಿ
ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವು ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು. ಕರ್ಮ ಪರಿಪಾಕದಿಂದ ದೇವತಿಯ
ಜ್ಞಾನುಷ್ಠಾನದಿ ಜನ್ಮಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುವವು.

ಶ್ಲೋಕ || ವೇದಃ ಶೋಡಶ ಲಕ್ಷಾಣಿ ನವಲಕ್ಷಾಣಿ ಮಾನುಷಃ |

ದಶವಿದ್ಯಶಬ್ದಸ್ತ ದ್ವಜ್ಜ ಲಜಾ ವಿಹಗಾ ವ್ಯುಗಾಃ ||

ಸರಿಸ್ತು ಪಾಸ್ತು ಲಕ್ಷಾಣಿ ಯೇಕಾದಶ ಚರೇತರಃ |

ಅಷ್ಟಾಣಿದಶಲಕ್ಷೋ ಸಪ್ತಜನ್ಮಾನ್ಯ ಮುನಿವಹಃ ||

ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ದೇವತೆಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು, ಜಲಪ್ರಾಣಿಗಳು,
ಪಕ್ಷಿಗಳು, ವೃಗಗಳು, ಸರ್ಪಗಳು, ಮತ್ತು ವೃಕ್ಷಾದಿ ಸ್ಥಾವರಗಳು
ಇತೆಂದು ಜೀವನಿಗೆ ಏಳುಜನ್ಮಗಳುಂಟು. ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು
ಲಕ್ಷ ಜನ್ಮಗಳು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನ್ಮಗಳು,
ಮತ್ತಾದಿ ಜಲಚರಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಲಕ್ಷಜನ್ಮಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಲಕ್ಷಗಳು,
ವೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಲಕ್ಷಗಳು, ಸರ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷಜನ್ಮಗಳು,
ವೃಕ್ಷಾದಿ ಸ್ಥಾವರಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಲಕ್ಷಜನ್ಮಗಳು ಹೀಗೆ ಏಳು ತರ

ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಲಳ ಲಕ್ಷ ಜನ್ಮಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಉಹಾಭ್ಯಾಂ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಾ
ಭ್ಯಾಂ ಮಾನುಷ್ಯಂ ಲಭತೇನರಃ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸಮಪುಣ್ಯ
ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವು ದೊರಕುವದು. ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ
ಯಾಗಲಿ, ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಸ್ಥಾವರಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ದೇವತೆ
ಗಳ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ನರ
ಜನ್ಮವು ಮೋಕ್ಷಸಂಪತ್ತಿಗೂ, ಸ್ವರ್ಗಸಾಧನಕ್ಕೂ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು
ಅನುಸರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಕರಣವಾದಂತೆ, ತೀರ್ಥಗಾದಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೂ
ಮಾರ್ಗವದೆ. ಈ ಶರೀರವು ಒಂದು ಭೂಮಿಯು. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸಾಗ
ಮಾಡಿದವನು ಮುಕ್ತಿಯ ಅವೃತ್ತ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಹಾಳ
ಗಡಹಿದರೆ, ಸ್ವರ್ಗ ನರಕದ ಮುಳ್ಳು ಜಾಲಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವನು. ಶರೀರ
ವೆಂಬ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಆದಿ ಭೌತಿಕ, ಆದಿದೈವಿಕವೆಂಬ ತಾಪತ್ರಯ
ಗಳು ಅವಿದ್ಯೆ, ಅಸ್ಮಿತೆ, ರಾಗ ದ್ವೇಷ, ಅಭಿನಿವೇಷ ಎಂಬ ಪಂಚಕ್ಷೇಶಗಳು
ಷಡುರ್ಮಿಗಳು, ಸಪ್ತನ್ಯಸನಗಳು, ಷಡ್ಭ್ರಮೆಗಳು, ಅಷ್ಟಮದಗಳು, ಇನ್ನು
ಅನಂತ ತರದ ದೋಷಗಳು, ಈ ಶರೀರವೆಂಬ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕರಿಕೆ, ಕಣ್ಣಿನ
ನಟ್ಟಿನಂತೆ ಭ್ರಾಂತಿಯೆಂಬ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿರುವವು. ಈ ಭ್ರಾಂತಿಯೆಂಬ
ಬೇರನ್ನು ಅಗಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಮನವೇ ಗುಡ್ಡಲಿಯು. ಮನಯೇವ ಮನುಷ್ಯಾ
ಣಾಂಕಾರಣಂ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಯೋಃ|| ಎಂಬ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ
ಮನುಷ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಬಂಧನಕ್ಕೂ, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸೇಕಾರಣವಾಗಿ
ರುವದು. ಬಂಧವೆಂದರೆ ದುಃಖವೆಂದೂ, ಮುಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಸುಖವೆಂದೂ
ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದುಃಖವು, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸುಖವು ಲಭಿಸು
ವವು. ಇಂದ್ರಿಯಸುಖದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ಮರೆತಿರುವದೇ
ಅಜ್ಞಾನವು. ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರ, ತಿರೋಧಾನ, ಅನುಗ್ರಹವೆಂಬ
ಪಂಚಕೃತ್ಯಗಳಿಗೂ ದೇವರೇ ಅಧಿಪತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ದೇವರನ್ನು
ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದೇ ಜ್ಞಾನವು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಇಚ್ಛೆಗೆ
ಮನಸ್ಸು ಗೊಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ಮರೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅಧೋಗತಿಯೆಂದು
ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುವರು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡಕಲ್ಲನ್ನು ಉನ್ನತವಾದ ಪರ್ವತದ
ಮೇಲಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿಸಬಹುದು. ಅಂಥ ಕಲ್ಲನ್ನು ನೆಲದ

ಮೇಲಿಂದ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಒಯ್ಯುವದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿಯುವದು ಬಹಳ ಸುಲಭವು. ಊರ್ಧ್ವಗತಿಗೆ ಏರುವದು ಬಹಳೇ ಕಷ್ಟವು. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೇ ಇದರಂತೆ ಉತ್ತಮತರದಿಂದ ಆಚರಿಸಿ ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಸನಮಾಡಿಕೋ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಆಳುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರ ಭಾವಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ನೋಡಿದಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿದು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಬೆಂಗಳೂರ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ತಂದ ಪಟ್ಟಿಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ರೇಶ್ಮಿಯ ಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೇರಿಕೊಂಡು, ಬೆಂಗಳೂರ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿ ಮಾಡುವರೋ, ಅಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ಊಟವಾದನಂತರ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರೋಪಕಾರಾಯ ಮಿದಂ ಶರೀರಂ || ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಳುಗಳನ್ನೂ, ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜೋಪಾನಮಾಡುತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾದ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ, ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೊಂಡು ಬೆಳಗಿನಜಾವದಲ್ಲಿ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನೂ, ಆಳುಗಳನ್ನೂ, ಎಬ್ಬಿಸಿದನಂತರ ಆಳುಗಳು ಎತ್ತಿಗೆ ನುಚ್ಚು, ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಇಡುವದರೊಳಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಪವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತ ಒಳಿಹಾರ ತಾಲೂಕು ಕೆಂಕೇರಿಗೆ ಬರಲು ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗಲು ಗುಡ್ಡದ ಮಗ್ಗಲಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಾಗಹತ್ತಿತು. ಆ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಜಿರಾ ಜೆಟ್ಟೆಂಬ ಕರ್ಕಶಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸಳಸಳನೇ ಹೊಳೆಯಹತ್ತಿದವು. ಕ್ರೂರವೃಗಗಳು ತಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಳಗಳಿಂದೆದ್ದು ಮೈಮಣಿಸುತ್ತ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಗುಡ್ಡದ ಮರಗಳಲ್ಲಿರುವ ತರಗೆಲೆಗಳು ಉದುರುವ ಸಪ್ಪಳವೂ ಆ ಉದುರಿದ ತರಗೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಘೃದ್ರಪ್ರಾಣಿಗಳು ಓಡಾಡುವಾಗ ಆಗುವ ಸರಸರ ಎಂಬ ಸಪ್ಪಳವೂ ಕೇಳ

ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತ ಕೆಂಕೆರೆಯ ಊರಮಗ್ಗಲಿಗಿರುವ ಈ ಗುಡ್ಡದ ಇಳುಕಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆಯು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಕೆರೆಯ ಒಡ್ಡಿನ ಜಾತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೇರಿತ್ತುಗಳನ್ನು ತರುಬಿ, ಚಕಮಕಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಗೊರವೆಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಉರಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಬೆಳಕನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಾವು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಹೇರಿತ್ತುಗಳ ಸಾವಾನುಗಳನ್ನಿಳುಹಿ, ಆ ಕೆರೆಯ ಒಡ್ಡಿನ ಜಾತಿಗೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅವುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆ ಎತ್ತುಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಉರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಆಳುಗಳು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಅಡಿಗೆಯ ಆಳುಗಳು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಅದೇ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಆ ಕೆರೆಯ ನೀರು ತಣ್ಣಗೆ ಆಣೆಕಲ್ಲಾಗಿದ್ದವು. ಅಂಥ ನೀರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಲಿಂಗಪೂಜಾ ವ್ರತಸ್ಥನಾದ ಆ ಯತಿವರೇಣ್ಯನು ಸತ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ, ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಪುರ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟು ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಬಂದರೂ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ನಿಯಮದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವರ ವಿರತಿ, ಆಶ್ರಮದ ತೇಜಸ್ಸು, ಸೂರ್ಯತೇಜಸ್ಸಿನಂತೆ, ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ನಿಮ್ಮಂಥ ಜಂಗಮರ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಸಕಲಉತ್ಪಾದಕಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ವಗ್ರಹಗಳು ಶಾಂತಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಅವರವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಕೈಸೇರುವದೆಂದು ಭೋಧಾಯನಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ||

ಶ್ಲೋಕ|| ಪಾದೋದಕಂ ಪಾಶಪದಂ ನಿರ್ವಾಲಂಚ ಸುಖಶ್ರವಂ |

ಗುರೋಃಭುಕ್ತಂ ಸದಾಕಾಲ ಮಾಮುಷ್ಮಿಕ ಫಲಶ್ರವಂ ||

ಎಂದರೆ ಗುರುಪಾದೋದಕವು ಮಾಯಾಪಾಶವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಇಹ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭೋಗಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವದು. ಪ್ರಸಾದವು ಮೋಕ್ಷ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವದೆಂದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನವು, ತತ್ಪ್ರಸಾದ ನೈವೇದ್ಯವು ಸಹ ನನಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದು

ಪರಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಗೂ, ಪಣ್ಣುಖನಿಗೂ ನಿರೂಪಿಸಿದನೆಂದು ವೀರಾಗಮ
 ದಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದಮೇಲೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ನಿನ್ನ
 ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ಜನ್ಮವೇ ಸಾಫಲ್ಯವೆಂದು
 ಹೇಳುತ್ತ ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದ ಸೇವಿಸುವದರೊಳಗಾಗಿ ಉಳಿದ ಆಳು
 ಗಳು ಊಟಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗಳಿಗೂ, ಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೂ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು
 ಹಾಸಿಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಬಕ್ಕಯ್ಯ
 ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪರಮಾತ್ಮನಧ್ಯಾನದ
 ಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶಿವನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ
 ತಾರಕಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾನು ಸಂಧಾನವನ್ನುಗೈಯುತ್ತ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದರು.
 ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಲಿಯು ಈ ಎತ್ತುಗಳ ವಾಸನೆಗೋ ಅಥವಾ ಸಮೂಹ
 ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಯತಿವರನು ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶಿವಮಂತ್ರ
 ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಶಾಂತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಶಿವಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಆ ಎತ್ತುಗಳ ತಂಡಕ್ಕೆ
 ಬಂದಿತು. ಈ ಹುಲಿಯ ವಾಸನೆಗೆ ಎತ್ತುಗಳು ಬೆದರಿ ಕಿವಿಯನ್ನು
 ನಿಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಸುಗುಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದವು. ಕೆಲ ಎತ್ತುಗಳು
 ಕಟ್ಟಿದ ಕಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಹುಲಿಯು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು
 ಆಳುಗಳು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಚೆಟ್ಟನೇ ಚೀರಹತ್ತಿದರು. ಕೆಲವರಂತೂ ಬೊಟ್ಟಿ
 ಯನ್ನೇ ಕುಟ್ಟಿಹತ್ತಿದರು. ಇದರ ಆರ್ಭಟಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ
 ಚಿತ್ತವು ಚಂಚಲವಾಗಿ ತಾವೂ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಎನಿದು ಗದ್ದಲವೆಂದುಕೇಳಲು,
 ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಹುಲಿಯು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಳ್ಳೇ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ
 ಘರ್ಜಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಧೈವಭಜಕನಾದ ಶ್ರೀಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ
 ಅಂತಃಕರುಣ ದೃಷ್ಟಿಯು ಆ ಹುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗರುಡನನ್ನು
 ಕಂಡ ಸರ್ಪವು ಅಂಜುವಂತೆ, ಶ್ರೀಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹುಲಿಯು
 ತನ್ನ ಕ್ರೂತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಸೌಮ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಲವನ್ನು
 ಗುಂಡಾಡಿಸುತ್ತ ತಾಯಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಕರುವು ಓಡಿಬರುವಂತೆ, ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವ
 ಯೋಗಿಗಳ ಹತ್ತರ ಹುಲಿಯು ಓಡಿಬಂದು ಚಿನ್ನಾಟವಾಳುತ್ತ ಮೈಯನ್ನು

ನೆಕ್ಕುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನವರು ಆಳುಗಳ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಜುಮ್ಮೆಂದು ರೋಮಾಂಚಿತಗಳುಂಟಾದವು. ಆಗ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಇವರನ್ನು ಕೂಡ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಹೇರಿತ್ತುಗಳ ಒಡ್ಡೆಯನ್ನು ಇಳುವಲಿಕ್ಕೂ, ಹೇರಲಿಕ್ಕೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಏನಾದರೂ ಸಾಮಾನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದೆಲ್ಲ ಅನುಚಿತವಾಯಿತೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿನಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆ ಹುಲಿಯ ಕೂಡ ಕೆಲಹೊತ್ತು ಆಡಿ ಅಪ್ಪಾ, ಹುಲಿರಾಜನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಹೇರಿತ್ತುಗಳು ಅಂಜಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿಪ್ಪಾ ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹುಲಿಯು ನಡಮಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಶರೀರ ರಚನೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳ ಸ್ವರೂಪವೆಲ್ಲ ಒಂದೇಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮ ವಿಚಾರಗಳು ಹೇಳುವಮಾತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನನಗೆ ಈಗ ಕಂಡುಬಂತು. ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಪರಶಿವನ ಮಹತ್ವದ ಪವಿತ್ರತೆಗೆ ತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಫಲಗಳು ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೃಪಾಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆಯೆಂದು. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ತನ್ನ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮಕೂಡ ಒಡನಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೂ, ಆಳುಗಳಿಗೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ನೀವು ಯಾವತರದ ಸಂಶಯಗಳಿಗೂ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಬೇಡಿರೆಂದರು. ಬೆಳಗು ಬಂತು. ಸಾಮಾನು ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೋ ಅಲೋಚನೆ ಬಂದು ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹೇರಬೇಡಿರಿ ತಡಿಯಿರೆಂದುಹೇಳಿ:

ಶ್ಲೋಕ:- ಯತ್ಪ್ರತಿಷ್ಠತಿ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಭಂದೀಶ ಪರಾಯಣಃ |

ಸಮಿಸಂ ನಿಮಿಸಾಧಂವಾ ತಚ್ಚಿವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮುಚ್ಯತೆ ||

ಎಂಬಂತೆ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳ
ಶಿವಯೋಗಿಯು ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಮಿಷಾಗಲಿ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷವಾಗಲಿ
ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆಯೋ ಆಸ್ಥಲವೇ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಆಗಮಗಳು ಸಾರುತ್ತಿರುವ
ದರಿಂದ ಹುಲಿಯಕೂಡಾಡಿದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು, ಕಟ್ಟಿ
ಅದಕ್ಕೆ ಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹುಲಿಕಟ್ಟೆಯ ಗದ್ದಿಗೆಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬಸೆಟ್ಟೆ
ಪ್ಪನು ಒಂದು ಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟನು.
ಈಗ್ಗೂಕೂಡ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ವೇಳೆ ಕೆಂಕೇರಿಯವರು ಆ ಗದ್ದಿಗೆಯ
ಹತ್ತರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಪ್ರಕಾರ ಬಸೆಟ್ಟೆಪ್ಪನು ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡುತ್ತ ಜಾವೂರ ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿಮಾಡಿ ಮರು
ದಿನಸ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡನಂತರ, ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ
ಗಳು ಬಸೆಟ್ಟೆಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ಆಪ್ತಾ ಭಕ್ತನೇ, ನಿನಗೆ ವಚನ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ
ನಿನ್ನ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಸಂಚರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ
ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿದತ್ತ ಇದೇ ಗ್ರಾಮ
ದಿಂದ ಹೊರಟದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಸೆಟ್ಟೆಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸು ಕಸವಿಸಿಯಾಗಿ ಅಯ್ಯೋ, ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ
ನಮಗೆ ಶಿವಮತ ತತ್ವಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದದ್ದರಿಂದಲೂ,
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಂದ ಕಂಟಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ನಾವು
ಯಾವದೂ ಜಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷ ಭರಿತರಾಗಿ, ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತ
ಬಂದೆವು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡರಿ. ನಮ್ಮ
ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದದ್ದಾದರೆ:—

ವಚನ || ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನ ಕೆಡುವದು ನೋಡಯ್ಯಾ |
ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕತ್ತಲೆ ಕೆಡುವದು ನೋಡಯ್ಯಾ ||
ಪರುಷದಬಲದಿಂದ ಅವಲೋಹ ಕೆಡುವದು ನೋಡಯ್ಯಾ |
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ || ನಿಮ್ಮ ಅನುಭಾವಿಗಳ
ಸಂಗದಿಂದ ಯನ್ನ ಭವಕೆಡುವದು ನೋಡಯ್ಯಾ ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಯನ್ನ ಹೃದಯ ಕುಹರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಂಥ
ಕಾರವು ತೊಲಗಿ, ಜ್ಞಾನೋದಯ ಉಂಟಾಗಿ ನಿಷಯಗಳೆಂಬ ಜಂಝಿರ

ಮಾರುತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ನಾನು ಶುದ್ಧ ಅಂತಃಕರಣನಾದೆನು. ಶಿವಭಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನ
ನಾದ ಭಕ್ತನು:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಿವಪಾದೋದಕಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸ್ವೀಕಾರ್ಯಮಿತಿ ಜೋದಿತಂ |

ನ ಸ್ವೀಕಾರ್ಯಂ ಜಲಂ ಪುಷ್ಕಮಸಮರ್ಪ್ಯ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಯೆ ||

ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಲಿಂಗ ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಶಿವ
ಲಿಂಗಪಾದಾಂಬು, ಗುರುಪ್ರಸಾದ ಗುರುಪಾದಾಂಬು, ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದ,
ಜಂಗಮಪಾದಾಂಬುಗಳಿಂದಲೇ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವನು.
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರನ್ನು ಮರೆತು
ಕೇವಲ ಅನ್ನಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ಜಲಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಯಾವನು ಬೆಳೆಯು
ವನೋ, ಆತನಿಗೆ, “ಸ್ವೀಕುರ್ಯಾದ್ಯದಿ ಮೋಹೇನ ಪತಿಸೋ ನರಕಂ
ವ್ರಜೇತ್” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣ ಬಲದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಃಕಾರವೆಂಬುದು
ಮುಸುಕಿ ಯತಾರ್ಥವಾದ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮದಾಂಧರಾಗಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನರಕ
ಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸ
ಬೇಕೆಂಬ ವ್ರತವು ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ.
ಮತಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ, ಗುರುಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ
ಗಳೆಂಬ ಎರಡು ನಿಯಮಗಳೇ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ
ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ವಿಶೇಷ ವಿಧಿಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿರುವುದು. ಈ
ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದ ಪಾದೋದಕಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಗಳಿಗಿಂತಲೂ,
ಗುರುಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವವು. ಇವೆರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ,

|| ಚರಮೂರ್ತಿ ಗುರುತ್ವಂ ಹಿ ಗುರೋರತ್ಯ ಅಧಿಕಂಭವೇತ್ ||

ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಚರಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವವು.
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರೆಂಬುವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನ ಅಂಶದವರೇ ಆಗಿ
ರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪಡುವದೆಂದು
ಆಕ್ಷೇಪ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಶಿಲಾಮಯವಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರರೂಪ
ದಿಂದ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿರುವುದು. ವಿದ್ಯಮಂತ್ರಗಳ ಸ್ವರೂಪದಿಂ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ
ಅಪರೋಕ್ಷವಾಗಿರುವನು. ವಿದ್ಯಮಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ರೂಪದಿಂ ಜಂಗಮನಲ್ಲಿ
ಪೂರ್ಣವಾದ ಕೆಳೆಯು ಇರುವುದರಿಂದ ಗುರುಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಕಳೆ

ಗಂತಲೂ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್, ಚಿತ್, ಅನಂದಗಳೆಂಬ ಪರ್ಯಾಯನಾಮಗಳುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನ, ವಿದ್ಯಮಂತ್ರಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಶಿವಕಳೆಯು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಶಿವನೊಬ್ಬನೇ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸದ್ರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪನಾಗಿಯೂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಸಂಪನ್ನನಾದ ಭತ್ತನು ತ್ರಿವಿಧ ಪಾದೋದಕ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ನಿಯಮವಿರುವದರಿಂದ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಸದ್ರೂಪನಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂಬುವದು ಭಕ್ತನ ಉತ್ತಮಾಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಶಿವಪಾದೋದಕಗಳು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು. ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪನಾದ ಗುರುವು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೊರೆತದ್ದೂ ದೊರೆಯಬಹುದು. ಚರವಂತಲೂ, ಮಹೇಶ್ವರವಂತಲೂ, ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆಂತಲೂ, ಪಟಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮ, ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಿ ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ನಾಮವುಳ್ಳ ತಮ್ಮಂಥ ವಿರಕ್ತ ಜಂಗಮರ ಅಪರೋಕ್ಷ ಶಿವನೇಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವು. ನನ್ನ ಸುಕೃತವು ಪರಿಪಾಕ ವಶದಿಂದ ನೀವು ನನಗೆ ದೊರೆತಿರುವಿರಿ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡಲೇ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಒಳ್ಳೇ ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಬತ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೇ, ನಿನ್ನಂಥ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಅನಂತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನೀನು ತಂದ ಸರಕನ್ನು ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೆಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಇವರು ಒಬ್ಬರ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾವಕಾಶ ಮನೆಯ ಬಿನ್ನಹ ತೀರಿಸುವ ಗುರುಗಳು ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಯನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆ ಮಡಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನನಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಮಡಿಯನ್ನೂ ಕೆಲವು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಂತು

ಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಯತಿವರನು-ಪರರಿಗೆ ತಂದ ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಯು ನನಗೆ ಬೇಡ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಯತಿವರೇಣ್ಯನೇ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಪರರದು ಎಂದು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ನನ್ನದೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಕೊಡು ತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಮಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವುಗಳು ನನಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೊರುಕುವದೇ ದುರ್ಲಭವಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಬೇ ಕಾದರೆ ಈ ಮಡಿಯನ್ನು ತಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರೆಂದು ಆಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಬೇಡಿಕೊ ಳ್ಳಹತ್ತಲು, ಆ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಬಕ್ತೆಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೇ, ನೀನು ಕೊಡುವ ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ನಮಗೂ, ನಿಮಗೂ ಕೂಡಾ ತೊಂದರೆ ಬರಬಹುದು ನೋಡೆಂದು ಶ್ರೀಗಳವರು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡಾ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಮಡಿಯನ್ನು ಈ ಯತಿವರೇಣ್ಯ ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಶಿ ಪೂರ್ಣ ಹುಟ್ಟಿ, ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಯಾವ ದನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಯಾವತರದ ನ್ಯಾಯ ಬಂದಾಗ್ಯಾ ದರೂ ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಆತ್ಮಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಮಡಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊ ಳ್ಳಲು, ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಟ್ಟುಬಿಡು; ನಾನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ವೇಳೆಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವರ ಮಾರ್ಗ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಜಾವೂರಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು. ಈ ಹೊತ್ತು ಎತ್ತುಗಳ ತಂಡುವು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿ ಜಾವೂರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ತನ್ನ ಹೇರೆತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಡಿ ಸಿಕೊಂಡು ನರಗುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲೇ ಸರಕಿನ ಜೀನಸಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ತರ ಬೇಕೆಂದು ಬರೆಯಿಸಿ, ಹೋದ ಮಠದಯ್ಯನವರು ಆಗೈ ಬಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೆ ನಾವು ಹೇಳಿದ ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ತೆಗಿಸಿ ಕೊಡಿರೆಂದು ಸಾವು ಕಾರ ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಕೇಳಲು. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಗುರುಗಳೇ, ಈ ಸಾರೆ ಬಹಳೇ ಅವಸರವಾಯಿತು. ತರಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರೆ ಹೋದಾಗೈ

ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳ ಮನಸ್ಸು ಮೃದುವಾಗಿ
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಆಳು ಆ ಮತದ
ನವರನ್ನು ಬೇರೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದು ನಿಮಗಾಗಿ ತಂದ ರೇಶ್ಮಿಯಾಡಿಯನ್ನು
ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಜಾವೂರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ
ಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅವರಿಗೆ ಆ ಮಡಿಯನ್ನು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನವರು ದಾನ
ವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ಪೇಳಲು ಆಗ್ಗೆ ಗುರುಗಳು, ಬಹುಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ
ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಹತ್ತರ ಬಂದು ನಿನ್ನಿನ ದಿನಸ ಜಾವೂರಲ್ಲಿ, ನಮಗಾಗಿ ತಂದ
ಮಡಿಯನ್ನು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಒಬ್ಬ ಯತಿವರೇಣ್ಯನಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರು
ನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಮೇಲೆ ಬಹಳ
ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗಾಗಿ ತಂದ ಮಡಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ತರಿಸಿಕೊಡು
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಒಂದು ಆಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ರೇಶ್ಮಿ
ಮಡಿಯನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಚಾಡಿಹೇಳಿದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು
ಇಕೋ, ಇದೊಂದು ವರಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ. ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕ
ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಕೊಟ್ಟ ಮಡಿಯನ್ನು ಜಾವೂರಿ
ಹೋಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಮಾ
ವನಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಆತ್ಮನಿರುವದರಿಂದ ಆತನು ದೇವನೆಂ
ವದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದೇವತ್ವ
ಅರಿವೇಇರುವದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇಅಲ್ಲ; ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಖಣಿಯಾಗಿರುತ್ತಾ
ಅವರು ಹೆರವರ ಸೊತ್ತನ್ನು ಎತ್ತಿಹಾಕುವದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದಕ್ಕೆ. ಮಂದಿ
ಜಗಳವನ್ನು ಕೇಳುವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೋಳಿಗೆ, ಹುಗ್ಗಿಯು. ವಂಧ್ಯರನ್ನ
ನಿಂದಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಅವರ ನಾಲಿಗೆಯು ಮುಂದು. ಬಡವರನ್ನು ಕಾಡುವದಕ್ಕೆ
ಬಲುಹುರುಪು. ಚಾಡಿಯನ್ನು ಹೇಳುವವೆಂದರೆ ಬಲುಹಿಗ್ಗು. ನಂಜನ್ನು
ಕಾರುವ ಸರ್ಪವು ಯಾವಾತನನ್ನು ಕಚ್ಚುವದೋ ಅವನೇ ಸಾಯುವನು
ಆದರೆ ಚಾಡಿಕಾರನು ಒಬ್ಬನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಸೆಟ್ಟ
ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಅಹ ಇದೆಂಥ ವಿಷವು. ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ಕೃತ್ಯವು ಯಾ
ಹಿಂಸಾಪಶುವಿನಿಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದೇ. ಈ ನರಪಶುವಿನಿಂದಾದರೂ
ಆಗಬಹುದೇ. ಈ ನರಪಶುವು ಹೆಚ್ಚಿನದು. ದನವೆಂದರೆ ಅದು ಹೇಳಿಕೆಗೆ

ದನವೇ. ಅವಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾತು
 ಹಾಗಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿವೇಕಾದಿ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧ ಆಚರಣೆ
 ಯನ್ನಿಟ್ಟು ಆತ್ಮತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣೆಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನ ಹುಸಿಯನ್ನು
 ಕೆಡಿಸಿತೆಂಬಂತೆ ಈ ಚಾಡಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಒಳ್ಳೆ
 ಖಿನ್ನಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೋದಲೇ ಈ ಮಡಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆ
 ಬಂದೀತೆಂದು ಅಡಿತೋರಿಸಿದಂತೆಯಾಯಿತು, ಪರಾಧೀ ಸಂಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟ
 ವೆಂಬಂತೆ ಪರರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಸಮಾಧಾನವಾದರೂ
 ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ದಾನಕೊಟ್ಟು ಮಡಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ತರಿಸಬೇಡಿರೆಂದು ಭುಜಂಗ
 ಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ದುರ್ದೈವವೇ ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು
 ಸುರಿಸುತ್ತ ಮನೆಯಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಪರರ ಆಳಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ
 ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯವಾದರೂ, ಸಾವಕಾರನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅನುಮಾನ
 ವಿಲ್ಲದೆ ಆ ಆಳು ಜಾವೂರ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು
 ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೆತ್ತ ಸಂಚಾರ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ್ಗೆ ನರಗುಂದವಿಂದ ಬಂದ ಆಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
 ಇವರೇ ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ನರಗುಂದದ ಹಸಬಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪ
 ಸಾವಕಾರನು ಈ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನವರು
 ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ರೇಶ್ಮಿಮಡಿಯನ್ನು ಇಸಗೊಂಡು ಬಾಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
 ನಾನು ತಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ತಡವಾಗುವದು. ಮಡಿಯನ್ನು
 ತೀವ್ರ ಕೊಡಿರೆಂದು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಎಲಾ,
 ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರು ನಮಗೆ ರೇಶ್ಮಿಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ. ಆ ಮಡಿಯನ್ನು
 ನಾನು ನಿನ್ನಕ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೇ ಹೋಗು, ಹೆಚ್ಚುಮಾತಾಡ
 ಬೇಡ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗೇ ಆ ಆಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಆಳು
 ಹಾಗೇ ನರಗುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು
 ಹೇಳಲು, ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಕೋಪಗೊಂಡು, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆಸಲು
 ಸಾವಕಾರನು ಮಡಿಯ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಕರೆಸಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ

ಕಳ್ಳರು ಬಡಿದದಾರಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದಂತಾಗಿ ಕಾಲುಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆ
ಮೊಳಕಾಲಿಗೆ ಕೈಹಚ್ಚಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ನಿಟ್ಟುಸುರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತ ಸಾವಕಾಢ್ಢ
ಮನೆಯ ದಾರಿಹಿಡಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸಂಕಟೇ ಸ್ವಪಸಾನ್ನಿಧ್ಯೇ ಚೋರಾನಾಂ ಗುರು ಬಂಧನೇ |

ಕನ್ಯಾ ವಿವಾಹಶ್ಚೈವ ಲೋಕೇ ಸತ್ಯ ನ ಕಾರಯೇತ್ ||

ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ, ಅರಸು ಬಂದು
ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಕೊಂಬುವಾಗ ಗುರುಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ, ವಿವಾಹ
ಮಾಡುವಾಗ, ಚೋರರು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ಲುವಾಗ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ಧರೆ ಪಾಪ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದು, ಆ ಹಿ
ಯೋಗಿಯನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಸಾವುಕಾರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡನು. ಆಗ ಸಾವುಕಾರ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿಸಿಟ್ಟ
ನಿಂದ ಮೂರ್ಖ, ಜಾವೂರಿಗೆ ಆಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರೆ, ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ನನಗೇನು ಸಾವುಕಾರರು ಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು
ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಿರಂತೆ! ಕಾರಣ ಆ ಮಡಿಯನ್ನು ತಂದು
ಕೊಡುವ ತನಕ ನಿನಗೇನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರು ಹಟವನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಮಾತನಾಡಲು, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಸಾವುಕಾರರೇ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ,
ಕೀರ್ತಿ, ಕುಟುಂಬ ಈ ಐದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಂಚುವವನಿಗೆ
ಇಹಪರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗುವದು. ಒಮ್ಮೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಡಿಯನ್ನು
ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದ
ರಿಂದ ಮಡಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪಗಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ
ಮಡಿಯ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿನ ದುಪ್ಪಟ್ಟನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಾನೇನು ಹಿ
ಯೋಗಿಯನ್ನು ಪರತಕೇಳುವವನಲ್ಲ. ಸಾವುಕಾರರೇ, ನೀವು ಮಠದಯ್ಯ
ನವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿದ್ದ
ನಿಮ್ಮ ಗುರುದೇವತಾಭಕ್ತಿ, ಪೂಜ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಿನ್ನ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಜನರಲ್ಲಿ
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಡತೆ, ಸಮಯವರಿತು ಮಾತನಾಡುವ ಮಾತು, ಪಾಪ
ಪುಣ್ಯಗಳ ವಿಚಾರ ಈ ಮೊದಲಾದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಕಾಗದದಲ್ಲಿಟ್ಟ
ಕಪ್ಪುರವು ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಠದಯ್ಯನವರ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ

ಉಷದೇಶದ ಬೆಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕು, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ನಾನು ಸಾವಕಾರನೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವದು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ, ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ತಿವಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಡಿಯ ಸಂಬಂಧ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಗೇ ನರಗುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಹಸಬಿಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಮನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಚಟ್ಟನೇ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ತನ್ನ ಮೈಮೇಲಿನ ದೋತರವನ್ನು ಆಸನಹಾಕಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಮಡಿಯ ಸಂಬಂಧ ಆದ ಗದ್ದಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಜೂ ಬಾಜೂ ಮನೆಯ ಜನರು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನವರು ಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ಆಳುಗಳು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ತರಿಸಿದ ಮಡಿಯನ್ನು ಯಾತುಕೊಟ್ಟರೇನು? ಹಾಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದೇನು? ತಿಳಿಯದೇ ನಮ್ಮ ಕಾರಕೂನನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆ ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಯು ನಿಮ್ಮ ದಾಯತೇ! ಎಂದು ಅಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳು ಎಲಾ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ, ಈ ಮಾತು ನಿಮ್ಮ ಕಾರಕೂನ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ನಾನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಜುಲುಮೆಯಿಂದ ಮಡಿಯಿಟ್ಟು, ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಫುಲ್ಕಕ ಮಡಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳದೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟವನ್ನೇ ತಂದಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಯೋಗ್ಯಯೋಗ್ಯ ವಿಚಾರಕೂಡವೆ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತನನ್ನೂ ಅಪಮಾನಗೊಳಿಸಿ, ನಿಷ್ಕರ ತನದ ಮಾತನಾಡಿದ ರಿಂದ ನಿನಗೆ ದ್ರವ್ಯಹಾನಿ, ದೂಷಣ, ಅನಾದರ, ಸಂತಾಪ, ದ್ವೇಷ ಇವುಗಳಿಗೆ ನೀನು ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುವದು. ನಿನ್ನಂತೆ ಸಿಟ್ಟಿನವರ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಬೇಗನೇ ನಷ್ಟವಾಗುವದು. ನಿನ್ನ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು, ನಿನ್ನ ಕಾರಕೂನರು, ಆಳುಗಳು ಸಹ ನಿನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗುವರು. ಇದಕ್ಕೋ ತೆಗೆದುಕೋ-ನಿನ್ನ ಮಡಿಯನ್ನು! ಎಂದು ಹೇಳಿದವರೇ ಬಗಲೊಳಗಿನ

ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಮಡಿಯನ್ನು ಹಿರಿದು ತೆಗೆದು, ಬೀಸಾಕಿ ಆ
ವೈರಾಗ್ಯತೀಲರಾದ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಬಸೆಟ್ಟಿ
ಪುನು ತನ್ನ ಸಾವುಕಾರನಾದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮಾತ
ನಾಡದೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಯತಿವರೇಣ್ಯನ ಮೇಲೆ
ಸಿಟ್ಟಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಮನೆತನದ ನಾಶಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಕಾರಣನಾದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ಲೋಕ || ಮನನಾ ಕರ್ಮಣಾವಾಚಾ ಯತಿ ಗುರುಕ್ರೋಧನ |

ಕಾರಯತ್ ತತ್ಯ ಕ್ರೋಧೇನ ದಹ್ಯತೇಹ್ಯಾ |

ಯಸ್ವೀಧ್ಯಾನ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ : ||

ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲಾದರೂ ಕೆಲಸದಿಂದಲಾದರೂ ಯತಿಗಳಿಗೆ, ಗುರುಗಳಿಗೆ
ಕೋಪಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಒಡಕ ಗಡಿಗಳೊಳಗಿನ ನೀರು ಕ್ರಮೇಣ
ಸೋರಿಹೋಗುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ತಾಪದಿಂದ
ನಿಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯ, ಸಂಪತ್ತು, ನೀವು ಮಾಡಿದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಸೇವಾ
ಸತ್ಕರ್ಮವು ಕ್ರಮೇಣ ನಾಶವಾಗುವದೆಂದೇಳಿ, ಇವತ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ
ನೌಕರಿಯು ಸಾಕೆಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೂ ಅವನ ಸಲಿಗೆಯ ಆಳುಗಳೂ ಸಹ
ಭುಜಂಗಪ್ಪನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೯ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ವಾ, ಪ || ನರಗುಂದದಲ್ಲಿ ಅರಗಳಿಗೆನಿಲ್ಲದೆ ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿರುವದು

ಸಾಕೆಂದು ನೆರೆಪ್ರಮಥರು ವಾಸವಾಗಿರ್ಪಧರೆಯೋಳಾ

ಮೆರೆನ ಉಳವಿಯೊಳಿರುವ ಮಹಾಮು ನಿಯ

ಗವಿಯಂವೊಕ್ಕು ಶರಣರನೊಲಿಸಿ ವರವಂಪಡೆದು

ವರಬಕ್ಷೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಗುರು

ಗುಡ್ಡೇಶನೆಂಬ ನಾಮಮಂ ಪಡೆದನೀಯತಿವರಂ ||

ಪ್ರೀಯವಾಚಕನೇ ನರಗುಂದದಲ್ಲಿರುವ ಹಸಬಿಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೆಂಬ
ಸಾವುಕಾರನು ರೇಶ್ಮಿನಾಡಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಕ್ರೋಧಪರವಶನಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯ
ತೀಲನಾದ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಠೋರ ಮಾತಿನಿಂದ
ನೋಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ದೂರದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಅಂತಃಕರುಣ

ಪಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವೆದ್ದರೂ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯ ಯೋಗದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಹನಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಈ ನರಮನುಷ್ಯರ ಹಂಗೇ ನನಗೆ ಬೇಡ. ಬಸವಾದಿ
 ಪ್ರಮಥರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಉಳಿವೆಯ ಮಹಾಮನಿಯ ಗವಿಯಂಪೊಕ್ಕು
 ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತೆಂದು ಧರೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಆಶೆ
 ಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಉಳಿವೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ನಡೆದರು.
 ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಆಚರಿಸಿದ ಧರ್ಮವು ನಿಷ್ಕಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವತ್ತೂ
 ಜಗತ್ತು ಘೋರಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗುರುಲಿಂಗ
 ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದ, ಭಸ್ಮ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಮಂತ್ರಗಳೆಂಬ ಅಷ್ಟಾ
 ನರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ನಿಷ್ಕೆಯುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಶು
 ಗಳಂತೆ ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಿಗೂ ಅಭೀಷ್ಟ ನಸ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾ
 ಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಧರ್ಮ ತತ್ವವು ನಿಷ್ಕಲವಿದ್ದು ಮೋಸ
 ಗೊಳಿಸುವದಾಗಿದ್ದರೆ, ಇವರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ವೀರಶೈವರಲ್ಲದೆ
 ಇತರ ಮತದವರು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ವೀರಶೈವರು
 ಮತೋದ್ಧಾರಕನಾದ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳು ಅಪವಾದ
 ಕೊಡುವ ಅಧರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಜನ್ಯ ಸುಖವು ದೊರೆಯುವ
 ದಿಲ್ಲ. ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರೇ, ಇಂಥ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಸೇವಾತತ್ವ
 ರನಾಗಿ ಷಟಸ್ಥಲದ ತತ್ವಮಂ ತಿಳಿದು, ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನುರಿತವ
 ರಾದ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಮಹಾಮನಿ ಗವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮಥರ
 ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠನಾಗಿ, ಕಾಲು ನಡಿಗೆಯಿಂವ ಹಳ್ಳಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿ
 ಮಾಡುತ್ತ ಶೀತೋಷ್ಣಗಳಿಗೂ, ಹಸಿವು-ತ್ಯಜೆಗಳಿಗೂ, ಹೆದರದೆ ವಸ್ತು-ವಾಹ
 ನಗಳನ್ನಾಶಿಸದೆ ಅನಂದ ಭರಿತನಾಗಿ ಉಳಿವೆಯ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕನು
 ಅಲ್ಲಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಪುಷ್ಪಗಳ ವೃಕ್ಷಗಳಿದ್ದವು. ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದ ಪಕ್ಷಿ
 ಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಪಶು ಸಮೂಹದಿಂದ ಅದು
 ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿಯೋಗಿತ್ತು. ಹೈಗರು, ಧನಗಾರ, ಗೌಳಿಗರು ಮುಂತಾದ
 ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಾಮ
 ಘ್ಯದಿಂದ ಕ್ರೂರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಶ್ರೀ
 ಬಕ್ತಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರು, ಗಾಳಿ ಸಹ ಇಲ್ಲದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶಂಖ, ಮಂಜುಳಿಗಳ ಧ್ವನಿಯು ಆಗಹತ್ತಿದವು. ಭೂಮಿಯ
 ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿಯಾಗತೊಡಗಿತು. ವಿಶಾಲವಾದ ಮೇಘ ಸಮುದ್ರ
 ಯವು ಆಕಾಶವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟವು. ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳದ
 ಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಸುಪೇದ ಹತ್ತರ ಕರೆಹೊಳೆಯು ಹತ್ತಿತ್ತು
 ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಬಳ್ಳಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಕ್ಕ
 ಫಡದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಶಿವಮಂತ್ರಧ್ಯಾನದಿಂದಿರು
 ರಲು ಮರದ ಮೇಲಿನ ಕಪಿಗಳು ಹಾರಾಡುವಾಗ ಹಣ್ಣು-ಹೂಗಳನ್ನು
 ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ಅಣಿಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೂರ
 ರೂಪದಿಂದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಸುವಾಸನೆಯು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಳಿಗಳು ಮತ್ತೆ
 ಅನಂತ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿಯು ಪುರಾಣ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.
 ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಸಕಾರಂಡಾದಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಬ್ದಗಳಿ
 ನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು
 ಸಾರಸ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕಿಲಕಿಲ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಆಶಾ
 ನವೇಷಣೆ. ಕ್ರೌಂಚಗಳು, ಮಯೂರಗಳು ಆ ನದಿಯನ್ನು ನಾಡು
 ಯದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಶ್ರೀ ಬಳ್ಳಯ್ಯ
 ಶಿವಯೋಗಿಯ ಅಂತಃಕರಣವು ಆನಂದಿತವಾಗಿ, ತನ್ನ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ
 ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಆಕಾಶ ವಾಣಿಯು ಎಳ್ಳ
 ಮಹಶಿವಯೋಗಿಯೇ, ನಿನಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ
 ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಪರವಾಗಿಯೂ ಆಗಲಿ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ
 ಮನವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ಅಂತರಿಕ್ಷ, ಪೃಥ್ವಿ, ಸ್ವರ್ಗ ಇವುಗಳ
 ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಮಹಾಮನೆಯ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡು
 ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜೇರೆ ಜೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲೆಂದು ಅತಿ
 ದಿವಿ, ನೀನು ಮಹಾಮನೆಯ ಗವಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡು. ಅಲ್ಲಿ ನಿ
 ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂತೀಭೂತರಾದ ಪ್ರಮಥರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ವಾಗುವಂತೆ
 ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು, ಶ್ರೀಬಳ್ಳಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಮೇಲಿರುವ
 ಯಾರೆಂದು ಘಾಬರಿಯಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡಲು ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾರೂ

ಸಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲೆಯೆಂದು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ.

ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ

ಶ್ಲೋಕ:- ಉದ್ಯೋಗಂ ಸಾಹಸಂ ಧೈರ್ಯಂ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಪರಾಕ್ರಮಂ |

ಸದೂರ್ಮ ವ ಸುಜಿ ಚಿಂತಾಚಿ ಸಪ್ತಮು ದೈವಚಿಂತನಂ ||

ಎಂಬಂತೆ ನನ್ನ ದೈವದಲ್ಲಿ ದೃಢಗಲೆಂದು ಮಹಾಮನಿಯಗವಿಯಂ
ಪೋಗುವ ಧೃಢನಿಶ್ಚಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ
ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಹಿಡಿದು ನಡೆದನು.
ಮುಂದೆ ಕಿನ್ನರಿ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ರಾಕ್ಷಸಿ ಘಟ್ಟವನ್ನು
ಹತ್ತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು, ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಭಕ್ತಾದಿ
ಐಕ್ಯಾಂತವಾದ ಷಟ್ಪಥ ಲವಿದೈಯಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾಗಿಯೂ, ಶಿವಜ್ಞಾನಾವೃತ
ದಿಂದ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯ ಮುಖದಿಂದಾಗತವಾದ ಸುಖ
ಗಳನ್ನು ಆಯಾಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಪ್ರಸಾದ ಸುಖವನ್ನು ತಾನ
ನುಭವಿಸುವದರಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಿಯೂ, ಶಿವಯೋಗ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಜನರಿಗೆ
ಮಾತ್ರವೇ ದೊರೆಯುವನಾಗಿಯೂ, ಕೃಪಾನಿಕ್ಷೇಪನಾಗಿಯೂ ಚಿಚ್ಚಕ್ರಿಪತಿ
ಯಾದ ಶಿವನಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯ ಶಿಖರವು
ಒಳ್ಳೇ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಿಟ್ಟನ್ನೇ ಅದರ ಮೇಲೆ
ಹರಡಿದ್ದರೋ ಅಥವಾ ಅಮೃತ ರಸದಿಂದಲೇ ಆ ಶಿಖರವನ್ನು ಸಾರಿಸಿದ್ದರೋ
ಎಂಬಂತೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ಆ ಗುಡಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ
ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲ ಲೀಲೆಯಿಂದ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.
ಉತ್ತಮ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದಹಾಗೆ ಇರುವ ಫಲಗಳಿಂದ ತಂಬಿದ ಬಾಳೆಯ
ಗಿಡಗಳು ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪಕ್ಷಿಫಲಗಳ ಕಡೆಗೆಯೇ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
ಜಗ್ಗುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಅಕ್ರೋ
ಡದ ಗಿಡಗಳು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆತ
ನಿಗೆ ಅರ್ಪಣಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಏನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಫಲ
ಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ವೀಳೈದೆಲೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿದ್ದ
ರಿಂದ ಅವು ಬಹು ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಂಧ, ಮೆಣಸು,
ಯಾಲಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸುವಾಸನೆಯಂತೂ ಆ ತೋಟವನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬ

ಹತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಮನ ಮದ್ದಾನೆಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಾನಿನಗಿವೆ-
ಹಣ್ಣುಗಳು ಸಿಂಧೂರ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಮೆತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ಆ ಗುಡಿಯ
ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದವು. ತಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸುವ
ಜನರ ತಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತವಾದ
ಚಂಡನ ಗಿಡಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಕಾಮಿತಾರ್ಥವಾ-
ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಪತ್ರಿ-ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು.
ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು.
ಆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶ್ರೀಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖ
ನಿರ್ಮಲವಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾಚಕರೇ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ನುವರು ? ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹವು ನಿಗ್ರಹವನ್ನು
ಎರಡೂ ತಾರಕವಾಗಿರುವವೋ ಅವರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಇಂಥ ಘನತ-
ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಭಗವಾನ್ ಬಸವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಪರಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹ
ವಿಲ್ಲದ ಅನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆ-
ದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರನು ದ್ವಿತೀಯ ಶಂಭುವೆಂದೆನಿಸಿರುವನು. ಶ್ರೀಚನ್ನ-
ಬಸವೇಶ್ವರನು ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಕೆಲ ಜನ ಪ್ರಮು-
ಖಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಉಳವಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ, ಆತನನ್ನು
ಶರಣುಹೋಗುವವರನ್ನು ಅವರ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಕಾಮನಾಸನ-
ರಾದ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಾದ ಭಕ್ತಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಯೇಕೋಭಾವದ
ಪೂಜೆಗೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು. ಇಂಥ ಶ್ರೀಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಗೆ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಒಪ್ಪುವ ಈ ಮಹಾಶಿವ-
ಯೋಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಚೆಟ್ಟನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರನೇ, ನಾವು ಹಿಂ-
ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾಪುಣ್ಯವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ-
ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ಫಲಿಸಿತು. ಪುಣ್ಯ ಶರೀರಿಗಳಾದ ತಾವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ
ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂಥ

ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವೊಬ್ಬರೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಕಾರಣವೇನು ? ನೀವು
 ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಡೆದುಬಂದದ್ದರಿಂದ ಮುಖಕಾಂತಿಯು ಬಾಡಿದೋಗಿದೆ.
 ತಮಗೆ ಬಹಳೇ ಆಯಾಸವಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವದೆಂದು ಉನ್ನತ ಆಸನ
 ವನ್ನು ಹಾಕಿ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡರು.
 ಆಗ್ಗೆ ಆ ಬಕ್ಶಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಆ ಪೂಜಾರಿಯು ಆಡುವ ವಿನಯಪರ
 ಮಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯು. ನರಗುಂದದಲ್ಲಿರುವ ಹು
 ಬಿಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೆಂಬ ಸಾಧಕಾರನ ಕಾರುನೀಕನಾದ ಬಸೆಟ್ಟಪ್ಪನು ದಾಸ
 ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ರೇಶ್ಮಿಮಡಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಕಠೋರತರ ಮಾಡಿಸಿಂದ
 ಒಳ್ಳೇ ವೃಥೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವದು
 ಬೇಜಾರಾಗೊಂಡು ಚನ್ನಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ವಾಸವಾಗಿರುವರೆಂದು
 ಹೇಳುವ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಾಮನಿಯ ಗವಿಯಂ ಪೋಗಲು ಬಂದಿರುವನೆಂದೂ
 ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಹಾಮನಿಯ ಗವಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಬಹಳೇ ಉಪ
 ಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ನುಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಇವರ
 ಮನೋನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಾವು ಕೇಳುವ
 ಗವಿಯು ನಿರ್ಜನವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಚಿಚು, ಫೊನ್ನಿಗ,
 ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೀಕರತರವಾದ ವೃಗಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ.
 ಇವಲ್ಲದೆ ಆ ಗವಿಯು ಅಂಧಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಅಲ್ಲಿ
 ಗಂತೂ ನಾವು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ನಮಗೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ.
 ತಾವೊಬ್ಬರೇ ಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿರೆಂದು ಆ ಪೂಜಾರಿಗಳು
 ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಿಸ್ಪ್ರಹಸ್ಯ ತೃಣಂ ಜಗತ್ ಎಂಬಂತೆ ನೈರಾಗ್ಯದಿಂದೊಡ
 ಗೂಡಿದ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಅಂಜುವನೇ? ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ, ಮಹಾಮನಿಯ
 ಗವಿಯ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೂಜಾ
 ರಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ಈ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇದ್ದು ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು
 ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಾಳೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ
 ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮಹಾಮನಿ ಗವಿಯ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ,
 ಇವರ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಕೆಲವರು ಮಡುನೀರು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು

ಪತ್ರಿ-ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಅಡವಿನಾಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದೀವಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಆಗ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸ್ಫಟಿಕದ ಕೊಡಮೊಳಗೆ ದೀವಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಬಳ ಹೊರಗೆ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಜ್ವಾನ, ತಪ, ಯೋಗಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಅಂತರಾತ್ಮ ಚೈತನ್ಯದೊಳು ಸೇರಿಸಮರಸವಾಗಿ ಬಂಗಾರವನ್ನ ಬಂಗಾರದೊಡನೆ ಬೆಸೆದರೆ ಎರಕಗೊಂಡು ಏಕವಾದಂತೆ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಲೀನವಾದದ್ದು ನೋಡಿ, ಅತ್ಯಾನಂದಗೊಂಡು ಇವರೊಬ್ಬರು ಮಹಾಯೋಗಿಗಳಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ಊಟಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕಟ್ಟಿ ತಂದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಊಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿ, ಬೆಳಗಿನ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿರೆನ್ನೋಣ, ಅಲ್ಲಿಯ ಅನುಭವಿ ನೋಬ್ಬ ಪೂಜಾರಿಯು ಮಹಾಮನಿಯ ಗವಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲುದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಇದೇ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೋಗಿರಿ. ಮುಂದೆ ಗುಡ್ಡ ಹತ್ತುವದು. ಆ ಗುಡ್ಡದ ಇಳುಕಲದಲ್ಲಿ ಕೆನ್ನರಿ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನ ಹೊಳೆಹತ್ತುವದು. ಆ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಪಾವಟಿಗೆಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಹತ್ತಿಹೋದರೆ, ಮುಂದೆ ಗವಿಯು ಕಾಣಿಸುವದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಗವಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಸಮಸ್ಯರಿಸಿ, ಪೂಜಾರಿಯು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದನು. ಆಗ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಪರಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಆಕಾಲದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಡೆದನು. ಅಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಗಿಡಗಳು, ಮೇಘಮಂಡಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಸಾರಂಗಗಳು ಚಂದ್ರಮಂಡಲದೊಳಗಿನ, ಗಂಡುಸಾರಂಗದ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಯುತವಾದ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಸುಗಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಗಾಳಿಯು ಮಂದವಾಗಿಬೀಸಿ, ಶ್ರೀ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ದಣಿದುಬಂದ ಕ್ರಮ

ವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿತೆಂಬಂತೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೇ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪರ್ವತದ ಇಳುಕಲಿನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಮರಗಳನ್ನು ಸಡಗರದಿಂದ ಬೀಸುತ್ತ, ಚಮರೀ ಮೃಗಗಳು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯ ಗಿಡ, ಬಳ್ಳಿಗಳೊಳಗಿನ ಮಕರಂದವನ್ನು ಸವೆದು, ಮತ್ತವಾದ ಭ್ರಮರಗಳು ಮಕೆಗಾಲವನ್ನು ನೆನೆಸಿ, ಕುಣಿಯುವ ನವಿಲುಗಳಂತೆ ಭಾಸವಾದವು. ಗಿಳಿಗಳು, ಹಂಸಗಳು, ಕೋಗಿಲೆ ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಆ ಗಿಡ ಟೊಂಗೆಗಳ ತುದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಇದೇ ನೋಡು ಮಹಾಮನೆಯಗವಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ ಎಂಬಂತೆ ಕಿಲಿಬಿಲಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ಪೂಜಾರಿ ಹೇಳಿದ ಗುರ್ತಿನ ಮೇಲಿಂದ ಇದೇ ಮಹಾಮನಿಯ ಗವಿಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಹಸಿವು - ತೃಷಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೀಗಿ ಪ್ರಮಥಾದಿಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ, ಆ ಗುಹೆಯ ಒಳಹೊಕ್ಕನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಕಂಡಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕಾಣಲೊಲ್ಲದು. ಭೋರೆಂಬ ಶಬ್ದವು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಪೂರ್ಣಾಮಯನಾದ ಶಿವನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತ, ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುತ್ತ ನಡೆದನು. ಭಕ್ತಕಾಯ, ಮಮಕಾಯವೆಂಬ ಸ್ವಾತಿವಚನದಂತೆ ಭಕ್ತಪರಾರ್ಥಿನನಾದ ಶಿವನು ತನ್ನ ಮರೆಹೊಕ್ಕ ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಾಯುವ ವಕ್ತಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಇವನನ್ನು ಅಂಜಿಸಿ, ಭಕ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ವಕ್ತಾಗಿಯೋ ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಹಾವು ಬಂದು ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಎದ್ದಿರಲು, ಅದರ ಫಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನವು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದಿನ ದೀಪಮಾಲೆಯ ಕಂಬದ ಮೇಲಿಟ್ಟ ದೀವಿಗೆಯ ಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಕಾಶದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ, ಆ ಸರ್ಪವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಈ ಬೆಳಕು ಯಾತರದು? ಬೆಳದಿಂಗಳೋ? ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಯೋ? ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ರತ್ನದ ಹೊಳಪೋ? ಇವು ನನಗೆ ಯಾವಸಂಗತಿಯೂ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಆಗುವ ದಾಗಲೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪರಶಿವನು ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿ

ನಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಆ ಪರಶಿವನೇ ನೀನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,
 ಅಯ್ಯೋ ಪರಶಿವನೇ, ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ದೊಡ್ಡಸ್ತನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು
 ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣುಗಳು, ಒಳ್ಳೇಪುರಾತನ ಋಷಿಗಳು ಸಮರ್ಥರಲ್ಲವು. ಹೇಶಂಕರಾ
 ನಿನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಗಳಂತೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವೇ ಆಗು
 ವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇಷ್ಟೇ. ನನ್ನನ್ನು ಈ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ
 ವಾಸವಾಗಿರುವ ಶರಣರನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿಸು ಎಂದು, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು
 ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ, ಆ ಸರ್ಪದ ಹೆಡೆಯ ರತ್ನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಹತ್ತಲು
 ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಿನ್ನರಿ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನ ಹೊಳೆಯ ಧಡಕ್ಕೆಬಂದು
 ಆ ಸರ್ಪವು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಅಡಗಿಹೋಯಿತು. ಶಿವಯೋಗಿಯು
 ಅಶ್ವರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ಹೊಳೆಯ ಧಡದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಪದ್ಮಾ
 ಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಮನಸ್ಸು ಧೃಢನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ವಿಘ್ನಗಳೊದಗಿದರೂ
 ಪ್ರಮಥರರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಬಕ್ತಯ್ಯಶಿವ
 ಯೋಗಿಯು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕುಂಭಕದಿಂದ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಗೊಂಡು ಆನಂದ
 ವಿಂದ ಲಿಂಗದ ಸ್ಮರಣೆ ಈಕ್ಷಣೆ ಸ್ತುತಿ, ಪೂಜೆಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ತರದ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
 ಮನಸ್ಸು ಲೀನವಾಗಿ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ ನಿರ್ಮಲರೂಪವನ್ನು ಹೃದಯಕಮ
 ಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ, ಬಕ್ತಯ್ಯಶಿವಯೋಗಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವೆಂಬ
 ಚಂದ್ರೋದಯವಾಗಲು, ಆತನ ನೇತ್ರಗಳೆಂಬ ಕಮಲಗಳು ಮುಚ್ಚಿದವು.
 ಚಿತ್ತವೆಂಬ ಕಪ್ಪು ಕಮಲವು ಅರಳಿತು. ಗಂಭೀರವಾದ ಲಿಂಗಪೂಜಾತಪೋ
 ನಾರಿಧಿಯು ಉಕ್ಕೇರಿತು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಚಿತ್ತ ಭೂಮಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಬೇರುಗೊಂಡು ಅಸಂಕಾರಮೊಡನೆ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು, ಬುದ್ಧಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಎಲಿಜಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಎತ್ತರವಾಗಿ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಬಿಟ್ಟು,
 ಸಾಗಿ ಪ್ರಮಥರ ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಂಕಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ್ಗೆ ಪ್ರಮಥರಿಗೆ
 ಅರಿವಾಗಿ, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಆಲೋಚಿಸಿ ಇವನೊಬ್ಬನು ಪರಶಿವನ ಚಿತ್
 ಲೆಯೆಂದು ಧೃವಿಸಿದವನು. ಸ್ವಕ್ಷೇಂದ್ರನವನಿತಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಶಾಂಕ
 ತನಾಗಿಯೂ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನವನ್ನು
 ಭುಂಜಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ ಜನನ ಮರಣಾತ್ಮಕನಾದ ಭವದಭಯದಿಂದ
 ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿಯೂ ಕಂಠಿಕಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ

ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿಯೂ, ದಂಡಕಾಪೀನವನ್ನು ಧರಿಸಿದ
 ಇವನೊಬ್ಬ ವಿರಕ್ತಜಂಗಮನು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರ ಕಠೋರಮಾತಿಗೆ ಮನಸ್ತಾಪ
 ಗೊಂಡು ಭಕ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಜೋಡುಕೊಟ್ಟು ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲನಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿಲ್ಲ
 ವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಯವಾಗಿ ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
 ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಕಾರಣ ಇವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು
 ಸರಸಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲ. ನೀವೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಗೆ
 ನಿಂತು ಆತನನ್ನು ಶಿವಯೋಗದಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ, ನಿನಗೆ ಇನ್ನು ಈ
 ಭೂಲೋಕದ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಕಾಲವು ಹಾಗೇ
 ಇರುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೋಕ್ಷಮಂದಿರದಂತಿರುವ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ಬರಲಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲವಂತೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಭೂಲೋಕದ ಭ್ರಾಂತಿಯೆಂಬ ಬೇರನ್ನು, ಅಗಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಮನವೇ ಗುದ್ದಲಿ
 ನಾಡಿ ಆತ್ಮನಿವೇಕದಿಂದ ಘಟಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಗುದ್ದಲೇಶನೆಂಬ ನಾಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವದರಿಂದ ನೀನು ನಾರಾ
 ಯಣ ಪೇಟೆಯ ನಾಡೊಳಗೆ ಚಿಂಚೋಳಿಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ
 ಜಂಗಮ. ಭಕ್ತನಾದ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಮಗನೂ ೧೦೦ ಅಳೂ ಕೂಡಿ,
 ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಯ ನಟ್ಟು ಕಡಿಯುವರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀನು
 ಹೋಗಿ ಹಿರಿಯಮಗನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಸಗೊಂ
 ಡದಿನಿಂದ ನೀನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮ
 ವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೀರ್ತಿ ಕಾಯನಾಗಿ ಮೆರೆದು, ಆ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರ
 ಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಲು, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಡಗಿದ ಅಮೃತದಂತೆ, ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ
 ಡಗಿದ ನವನೀತದಂತೆ, ವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿತವಾದ ಸನಾತನ
 ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಮುಮುಕ್ಷುಜನಕ್ಕೆ ಸೇವೆಯಾಗುವಂತೆ
 ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಪ್ರಮಥರ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮಥನಿಗೆ ತಿವರನನ್ನು ಕಳಿಸಿ
 ಕೊಡಿರೆಂದು ಹೇಳಲು, ಆ ಪ್ರಮಥನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೊಳೆಯ ಧಡದಲ್ಲಿ
 ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣ ಕೃಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಯಿಂದ ನೋಡಲು, ಸೂರ್ಯ
 ನನ್ನು ಕಂಡು ಕಮಲವು ಹೇಗೆ ಅರಳುವದೋ, ಶ್ರೀ ಗುರುಕೃಪೆಯುಂಟಾಗಲು
 ಜನನ ಮರಣಗಳೆಂತು ತಪ್ಪುವವೋ, ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಲು ಅಜ್ಞಾನ

ನೆಂತು ತೋರುಗುವದೋ, ಅವ್ಯುತವನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ರೋಗಗಳಿಂತು ನಶಿಸಿ
ಹೋಗುವದೋ ಅಂತೆ ಈ ಪ್ರಮಥವರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತ್ರಿ-
ಬಕ್ತಿಯ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಚಿತ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದು ಶಿವಯೋಗದ ಸ್ವ-
ತಿಳಿದು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ನೋಡಲು, ಪ್ರಮಥರಿಗೆ ಅನಂದಸಾಗರ ಉಕ್ಕೇರಲು,
ಅದರ ಸಂಗಡ ನಗಾರಿನೌಬತ್ತು, ಶಂಖ, ಕಹಳೆ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಗಳು
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಬ್ಬಿದವು. ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿಕೊಂಡರು.
ಆಗ ಬಕ್ತಿಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಅಜೆಯ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಪ್ರಮಥ ಪುಂಗವನನ್ನು
ಅಗಣಿತ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನೋಡಲು ಆತನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಪುಳಕಗಳಿದ್ದವು.
ಅನಂದಾಶ್ರುಗಳು ಉದುರಿದವು.

ವಚನ|| ಮನ ಮನವು ಬೆರಿಸಿದಲ್ಲಿ ತನು ಕರಗದಿದ್ದರೆ ಸೋಂಕಿದಲ್ಲಿ
ಪುಳಕಂಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮದಿದ್ದೊಡೆ ಕಂಡಾಗಳ
ಶ್ರುಜಲಂಗಳು, ಸುರಿಯದಿದ್ದೊಡೆ ನುಡಿದಲ್ಲಿ, ಗದ್ದಡಂಗಳು,
ಪೊಣ್ಣದಿದ್ದೊಡೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಭಕ್ತಿಗಡ
ಚಿನ್ನಯನ್ನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಆಡಂಬಕಾಣೆರೆ ||

ಎಂಬ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನದಂತೆ, ತ್ರಿ ಬಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯ ಅಂಶ
ಕೆರುಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಪ್ರಮಥವರ್ಯನು ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತ ಸ್ವರದಿಂದ
ಕೊಗಿತನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಕಾರ ಬಕ್ತಿಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಿಳಿಸಲು,
ಆಗ ಬಕ್ತಿಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಆ ಪರಶಿವಾಂಶ ಭೂತರಾದ ತಾವು
ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು.
ಆದರೆ ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ
ಪಾದಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಹೋಗಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದು
ದಾಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾದಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಬೇರೆ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಮಥವರ್ಯನು ಎಲೈ ಶಿವಯೋಗಿಯೇ ಭೂಮಿಯ
ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಸಿದು ಹೋದರೂ, ಪರ್ವತಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಹಾರಾಡ-
ದರೂ, ಸೂರ್ಯ - ಚಂದ್ರರ ಗತಿಯು ನಿಂತು ಹೋದರೂ ಪ್ರಮಥನ
ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟ ವಾಕ್ಯವು ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಚಿಂತಿಸದಿರು.

ನೀನೀಗ ಮುಂದಿನ ಮಹಾಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಡಲೇಬೇಕು. ಆ ಬಿಕ್ಕಲ
ಮಗನ ಗುದ್ದಲಿಯ ಮೂಲಕ ಗುದ್ದಲೇಶನೆಂಬ ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಘಂಟಾ
ಘೋಷವು ಜಗತ್ತಿನ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರು
ಗುದ್ದಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ಮಠವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿರುವದು.
ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ನೀನು ಬೇಗನೇ ಹೊರಡು. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛಿತ ಪ್ರಕಾರ ನಾನಾ
ದರೂ ಪ್ರಮಥರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ
ನೆಂಬದು ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ. ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರ ನಾಮದಿಂದ
ಬಂದು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪ್ರಮಥ
ವರ್ಯನು ಇಷ್ಟ ಪ್ರದಾಯಕ ಪುಣ್ಯ ನದೀಯತೀರ (ವರದಾ) ದಲ್ಲಿರುವ
ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿ ಜನಪೀರಮ್ಮ
ನೆಂಬ ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿಯು ಗುರುಲಿಂಗ ಸೇವಾತತ್ಪರಳಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನೇ
ಆಸತಿ ಪತಿಗಳು ಸೇವಿಸುವದರಿಂದ ಅವರ ಇಚ್ಛಿತವನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾ
ಗುವದು. ಅವನು ಅವಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ
ಅಲ್ಲಿ ಆತನಕಾಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇಶ್ವರನ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ, ತನ್ನ
ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆ
ಪ್ರಮಥವರ್ಯನು ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ಬಿಕ್ಕಯ್ಯ
ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಖವು ಖಿನ್ನವಾಗಲು ಆ ಪ್ರಮಥವರ್ಯನು ನೋಡಿ,
ಎಲೈ ಶಿವಯೋಗಿಯೇ ಪೈರ್ಯಗಡಬೇಡ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ
ಬೇಕಾದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸೌಖ್ಯದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು
ವೆನು. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವ್ಯಾಕುಲ ಪಡಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ
ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದ ವಂಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು
ತಂದಿರಿಸು, ಹೆದರಬೇಡ. ಮುಂದೆ ಈ ಪಟಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ
ಭೂಲೋಕದ ಇಚ್ಛಿತರಾದ ಪ್ರಮಥರೊಬ್ಬರು ಬಂದೇಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ
ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಪ್ರಮಥವರ್ಯನು ಅಲ್ಲೇ
ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಭಾ || ಪ || ಮಹಾಮನಿಯ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥರಪ್ಪಣೆಪಡೆದು |
 ಮಹಾತ್ಮನು ಗುದ್ದಲಿಯ ಪಡೆಯಲಲ್ಲಿಂದ |
 ಮಹಾ ಪ್ರಯಾಸದಿಂ ಹೊರಹೊಂಟು ನಾರಾಯಣ |
 ಮಹಾನಾಡಿನೊಳ ಚಿಂಚೋಳಿಗ್ರಾಮಮಂಪೊಕ್ಕು |
 ಮಹಾ ಗುದ್ದಲಿಯಪಡೆದು ಗುದ್ದೇಶ್ವರ |
 ನಾಮಯಂ ಪಡೆದನು ||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ, ಬಕ್ಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಮತ್ತು ಅದೇ ಅರಣ್ಯಮಾರ್ಗವಿಡಿದು ಶ್ರೀ ಪಂಚಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆಬಂದು, ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿ ಸ್ನಾನ, ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿ, ಪರಮಸುಖ ನಿದ್ರಾನುಭವದೊಡನೆ ಮಲಗಿರಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಂಜಾನೆ ಕಮಲಗಳ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತೂಗಾಡಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮಂದಮಾರುತವು ತಣ್ಣಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಹಿರಿವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಘಂಟೆ ಜಾಂಗಟಿ, ತಾಳ, ಶಂಖು, ನಗಾರಿಗಳ ಶಬ್ದವಾಗಹತ್ತಿದವು. ಉಪವಾಸವರ್ತದಲ್ಲಿ ಮೂಡಲು ಕೆಂಪು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ವೆಳದಿಂಗಳ ಕಳೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿ ತನ್ನ ಸ್ನಾನಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಪಂಚಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಆ ಘಂಟೆ ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೈಲುಸೀಮೆಗೆ ಬಂದು, ನಾರಾಯಣವೇಂದ್ರನಾಡೊಳಗೆ ಒಂದುನೂರಾಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ನೆಟ್ಟು ಕಡಿಯುವವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಸಂತಾಪಗೊಂಡಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳ ಕೆರೆಗಳೊಳಗಿನ ಜಲಗಳು ಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ಮೃಗಜಲವನ್ನು ಜಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಹೋಗಿ ಮೃಗಗಳು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಬಿಸಿಲು ಕಾಯುವದರಿಂದ ಆ ಬಕ್ಕಯ್ಯಶಿವಯೋಗಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದುನೂರು

ಒಂದು ಜನರು ನಟ್ಟುಕಡಿಯುವವರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆಂದು ಪೇಳುತ್ತವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡುಸೆಳೆದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಹಾದಿಕಾರರು ಕೆರಿಕಾಲುನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲದ್ದೂ ನೋಡಿ ಬಳುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕುಲಗಳಂತೂ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪಕ್ಕಂಜಿ ಶಬ್ದಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂಥ ಕ್ರೂರತರವಾದ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಅಡವಿ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆಗಳೆದ್ದ ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ತುಳಿದು, ರಕ್ತವಡೆದು ಸೋರಹತ್ತಿದರೂ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸುತ್ತ ಚಿಂಚೋಳಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ಗುದ್ದಲಿಯ ಆಳುಗಳೂ ಮನಿಯ ಹಿರೇಮಗನೂ ಕೂಡಿ ತಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಟ್ಟುಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಹೊಲದ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲಿಯು ಹಸನಾದ ನಿರ್ಮಲತರದ ಮಣ್ಣೇಕಾಣುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆ ಕಸ, ಕರಿಕೆ, ಗಿಡಗಂಟೆ, ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳು ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಭೂಮಿ ಮಲಿನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯರ ಮೈಮೇಲಿನ ವಸ್ತ್ರವು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಸೌಖ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನೋಡುವವರದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆದಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆ ಭೂಮಿಗಾದರೂ ನಿರ್ಮಲತೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಭೂಮಿಯು ತನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಮಲ ಮಾಡಿದವನನ್ನು ಸುಖಪಡಿಸದೆ ಇರಲಾರದು. ನಟ್ಟುಕಡಿಸಿ ಹೊಲ ಹಸನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ದೈತಜನರು ಹಿಂಜರಿಯಲಾಗದು. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಶ್ರಮವು ತನಗಾದಾಗ್ಯೂ ನಟ್ಟು ಕೂಡಿದ ಹೊಲವನ್ನು ರಿಡಿಮಾಡದೆ ಹಾಗೇ ಇಡಬಾರದೆಂದು ಆ ಹೊಲದ ಯಜಮಾನನು ಒಂದು ನೂರು ಆಳುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಅವರಸಂಗಡ ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂಕೂಡಿ ಒಂದುನೂರಾಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯವ ರಾಗಿ ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟುಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಬಕ್ಕೆಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಂದು ಎಣಿಸಿನೋಡಲು ಪ್ರಮಥವರ್ಯನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದುನೂರಾಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯವರು ನಟ್ಟುಕಡಿಯುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ, ಈ ಹೊಲದ ಮಾಲಿಕರು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ

ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ಇಕೋ ನಮ್ಮಸಂಗಡ ನಟ್ಟುಕಡಿಯು
 ಇದೇ ಸಾವಕಾರನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಹಾಗಾದರೆ ಇವನೇ ಯಜಮಾನನೇ
 ಎಂದುಕೇಳಲು, ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಈತನು ಹಿರಿಯನುಗನು. ಇವರ ಹೆಸರು ಚನ್ನಬಸವ
 ಗೌಡರು, ಇವರತಂದೆ ಶಾಂತವೀರನ ಗೌಡರೆಂಬುವರು. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ದ್ವಾರಿಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪಗೌಡರು ಬಂದು, ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಆಳುಗಳು ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಆ ಚನ್ನ
 ಬಸವಪ್ಪಗೌಡನು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಾವು ತಿರುಗಾಡಿ ಬಹಳೇ ಕಂಗಾಲಾದಂತೆ
 ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮಗೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಈಗ ರೊಟ್ಟಿ
 ಗಳೂ ಸಹಿತ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಬತ್ತುಮಂದಿ ಶಿವಭಕ್ತರು
 ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಈ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿರಿ. ಎಲ್ಲರೂ
 ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತು ರೊಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮಗೂ ಪ್ರಸಾದಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ
 ನಡಿಯಿರೆಂದು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಅವರ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು
 ತೀರಿದನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ
 ಬಹುಯಶಸ್ವಿಯೋಗಿಗಳು ಆ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪಗೌಡರನ್ನು ಕರೆದು ಅಪ್ಪಾಭಕ್ತನೇ,
 ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರಮಗೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆನು. ನಿಮ್ಮ
 ಕೈಯೊಳಗಿನ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿರೆಂದು ಕೇಳಿದ
 ದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಆ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪಗೌಡರು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಗುದ್ದಲಿ
 ಹಾರಿ, ಕುಡಗೋಲು, ಕುರ್ಚಿ, ಕುಡ, ಬಳಿ, ಬಾಯಿಗುದ್ದಲಿ ಮುಂತಾದವು
 ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗುದ್ದಲಿಯು ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಕೆ, ಕಣಕೆ, ಕಂಟೆ,
 ಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತವಾಗಿ ಅಗಿದು ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಈ
 ಗುದ್ದಲಿಯು, ಒಡ್ಡು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಗುದ್ದಲಿಯು, ಮನೆಯಗೋಡೆತರವನ್ನು ಸೋಸಿ
 ಅಗಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಗುದ್ದಲಿಯು, ಅಂತ್ಯಕಾಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
 ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಅಗಿದಿಡುವದು ಈ ಗುದ್ದಲಿಯು. ಇಂಥ ಮಹತ್ವದ
 ಒಕ್ಕಲಿಗರ. ಕೈಗುದ್ದಲಿಯು. ರಾಜರ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವು.
 ಶೂರನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಕತ್ತಿಯು. ಪತಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕುಚವು. ಹುಲಿಯು
 ಗುರು ಇವುಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ಜೀವಂತ

ವಿರುವಾಗ ಸಿಗಲಾರವು. ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ನಾನಂತೂ ಈ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು
 ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟರೆಮಾತ್ರ
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬಹುದು, ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ
 ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಖಿನ್ನವಾಗಿ ಪ್ರಥಮರು ಹೇಳಿದ
 ವಚನ ಸುಳ್ಳಾಯಿತೆಂದು ನೊಂದಹೃದಯದಿಂದ ಚಟ್ಟನೇ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು
 ನಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಂಚೋಳಿಗೆ ಶಾಂತವೀರ ಗೌಡರ ಮನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಬಂದರು.
 ಹೊಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಉಳಿದ ಆಳುಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿದ ಗುದ್ದಲಿಯು. ನಮ್ಮಂತೆ
 ಇವರೇನು ನಟ್ಟುಕಡಿಯುವವರೇ! ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪಗೌಡರ ಕೈಯೊಳಗಿನ
 ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದೇ! ನಟ್ಟುಕಡಿಯುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೇಳ
 ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತಾಡಹತ್ತಿದರು.

ವಚನ || ಕತ್ತಿ ಬಲ್ಲದೆ ಕಸ್ತೂರಿ ವಾಸನೆಯ,
 ತೊತ್ತು ಬಲ್ಲದೆ ಗುರುಹಿರಿಯರುತ್ತಮರೆಂಬುವನು,
 ಹೇನುಬಲ್ಲದೆ ಮುಡಿದ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳನ,
 ಮೊನಬಲ್ಲದೆ ನೀರುಸೌಳು ನೀ ಎಂಬುದಾ,
 ಭಕ್ತಿವರಿಯದ ವ್ಯರ್ಥಜೀವಿಗಳು
 ನಿಮ್ಮನೆತ್ತ ಬಲ್ಲದೈ ರಾಮನಾಥಾ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಈ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು
 ಬೇಡುವ ಗುದ್ದಲಿಯ ಮರ್ಮ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಉದರ ಪೊಷಣೆಗಾಗಿ.
 ದುಡಿಯುವ ಜನರೆಲ್ಲರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನಟ್ಟು ಕಡಿಯುವದೊಳಗಾಗಿ
 ಕೂಲಿಯ ಹೊತ್ತು ಮೊರಿದ್ದರಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು
 ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು. ಹೊಲದಿಂದ
 ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪಗೌಡರು ವನಿಗೆ
 ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅವನ ಹಿಂದಿನಿಂದ
 ಗೌಡರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪ
 ಗೌಡರು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು, ಯಜಮಾನ
 ಶಾಂತವೀರನಗೌಡರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಾವು ಯಾವೂರವರು,

ತಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ಎಂದು ಕೇಳಲು, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬಕ್ಕೆಯ ಸ್ವಾಮಿ
 ಅನ್ನುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಹಿರಿಯನುಗನಾದ ಡನ್ನ
 ಬಸವಪ್ಪಗೌಡನು ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಾವು ನಟ್ಟುಕಡಿಯುವ ಹಳ್ಳದ
 ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಾನು ಇವರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ನಟ್ಟು
 ಕಡಿಯವ ನಾನೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಉಟಮಾಡಿಸಿದ
 ವೆನ್ನು. ಆ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ನಟ್ಟು ಕಡಿಯುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು
 ಭಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದರು. ನಾನಂತೂ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞ
 ಮಾನರು ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಕೊಟ್ಟರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
 ಕೆಂದು ಹೇಳಲು, ಆಗ್ಗೆ ಶಾಂತವೀರಗೌಡರು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಮ್ಮ ಪಾದ
 ಅಂತಃಕರುಣದಿಂದ ನಮಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರ, ಮುತ್ತು, ರತ್ನಗಳನ್ನು
 ವಯಪಾಲಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ನಾನಂತೂ ಒಕ್ಕಲ
 ತನ ಮಾಡುವವರು; ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನಂತೂ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ
 ದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕೆಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶಾಂತವೀರನಗೌಡರೇ, ನಿಮ್ಮ
 ಹಿರಿಯರಲಾಗಾಯಿತು ಒಕ್ಕಲತನ ಮಾಡಿಕೊಡತ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ಈಗ
 ಕೂಡಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಈ ಒಕ್ಕಲತನದಿಂದ ಭೂಮಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು
 ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರು
 ವವು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಟ್ಟು ಕಡಿಯುವಲ್ಲಿ, ರಂಟೆ - ಕುಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವಲ್ಲಿ,
 ಬಿತ್ತುವಲ್ಲಿ, ಸದಾಸ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಣು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕಂಡ
 ದರೂ ಕಾಣದಾದರೂ ಮರಣ ಹೊಂದುವವು. ಇವಲ್ಲದೆ ತೃಣಸಸಿ ಗುಳ್ಳೆ
 ಲತೆ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳಾದರೂ ಜೀವಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣ ಬಿತ್ತ
 ಬೆಳೆಯುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮೂಲಸಹಿತವಾಗಿ ಕೇಳುವಿರಿ.
 ಕೆಲವು ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವಿರಿ. ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೇಡು ಸಹಿತ
 ಕೊಯ್ದು ಕೆಡಹಬೇಕಾಗುವದು. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸೆ
 ಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಹವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗಿಯೂ
 ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕನಾಗಿಯೂ
 ಇರುವದರಿಂದ ಎತ್ರ ಜೀವಃ ತತ್ರ ಶಿವ ಎಂಬ ಸ್ಮೃತಿಯುಂಟಾಗಿ ಈ

ಜೀಣು, ತೃಣ, ಕಾಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಪರಿ ಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವದರಿಂದ
 ಒಂದೊಂದು ಜೀವ ಹಿಂಸೆಯಾದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಘಾತಕವೆಂಬ ಧೈವ ದ್ರೋಹ
 ಸಂಭವಿಸಿರುವದು. ಜೀವ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು
 ಕೊಯ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಬ್ರಹ್ಮಘಾತಕ ದೋಷವು ಸಂಭವಿಸಿ, ಜೀವ
 ಹಿಂಸೆಯಾದಲ್ಲಿ ಧೈವ ದ್ರೋಹವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲವು.
 ಒಕ್ಕಲತನ ಮಾಡುವವರು ಮದಾಂಧತೆಯಿಂದ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ವಿಚಾರ
 ಎಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಒಡಲ ಕಕ್ಕುಲತೆಗಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ
 ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳು ಬೆಳೆದ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾತೊ
 ರೆದು ಆಶೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು ಕೋಲುಗಳಿಂದ, ಕವಣಿ ಕಲ್ಲು
 ಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಾಯಿ
 ತುತ್ತನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಪಾಪವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡು
 ಒಂದು ಬಲು ಕಾಡಾಟವಾಗುವದು. ನಾನು ಬೇಡಿದ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟು ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ
 ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗಿ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯರಾಗಿ,
 ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ, ಬಾಳುವದರಿಂದ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ
 ರೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಂತವೀರಗೌಡರು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ,
 ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ದಾನಮಾಡಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಈಗ
 ಸುಕೃತ ಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನು ನಿಮಗೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರು
 ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ! ನೀವು ಬಲು ಹಟಮಾರಿ
 ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ! ನಾವು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಯ್ಯು
 ವಿರೋ? ಅಥವಾ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಿರೆಂದು ಹಟವಾದಿತನವನ್ನು ನಡಿ-
 ಸುವಿರೋ? ಎಂದು ಶಾಂತವೀರನಗೌಡರು ಶಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನುಡಿಯಲು,
 ಬತ್ತೆಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಕಸವಿಸಿಯಾಗಿ ಪ್ರಮಥರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ
 ವಾಕ್ಯ ಸ್ಫುಲ್ಬಾದೀತೆಂದು ಬಹಳ ಕ್ಲೇಶಪಡುತ್ತ ವಿಷಪ್ರಾಸನ ಮಾಡಿ
 ದಂತಾಗಿ, ಪ್ರಮಥರು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಗುದ್ದಲಿ ಕೊಡುವ
 ರೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮೋಸಮಾಡಿ
 ಕಳಿಸಿದರೇನೋ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಮರಗುತ್ತಾ ಉಸುರು ಗಳೆದು, ಮೇಲ

ಕೃದ್ವು, ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ ಪೈರು ಹಣ್ಣಿಗೆ ಬರುವತನಕ ಹಾಡಿ
ಕಾಯುವಂತೆ, ಪ್ರಮಥರು ಗುದ್ದಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಹೋಗಿಂದು ಹಾಕಿದ
ಬೀಜದಪೈರು ಹಣ್ಣಾಗುವ ತನಕ ಇವರಿಗೆ ಗುದ್ದಲಿಯು ಹೇಗೆ ಸಿಗುವದು.
ಆಗ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಡುತ್ತ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು
ಹೋದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗೌಡರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದರಂತೆ!
ಗೌಡರು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇ
ವೆಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ! ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು
ನಿಟ್ಟು ಕಡಿಯುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೊಡು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೇನೂ ಬೇಡೆಂದು ಮನಸ್ಸು ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೋದರಂತೆ.
ಎಂಬುವ ವಾರ್ತೆಯು ಊರೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಗಳು ಇದೊಳ್ಳ
ಸ್ವಾಮಿಯು; ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಯ್ಯಬೇಕು. ನನಗೆ ಗುದ್ದ
ಲಿಯೇ ಬೇಕು, ಬಾರೆ ಏನೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದರಂತೆ ಎಂದು
ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಊರ ಜನರು ಮಾತನಾಡಹತ್ತಿದರು.

ವಚನ|| ಸರ್ವಸಂಗಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಶಿವಶರಣನ ಲೋಕದ

ಸಂಸಾರಿಗಳೆಂತು ಮೆಚ್ಚುವರಯ್ಯಾ
ಊರೊಳಗಿದ್ದರೆ ಉಪಾದಿಕನೆಂಬರು
ಅಡವಿಯೊಳಗಿದ್ದರೆ ಮೃಗನೆಂಬರು
ಹೊನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ದರಿದ್ರನೆಂಬರು
ಹೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಪುಂಸಕ ನೆಂಬರು
ಪುಣ್ಯವ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಿಯೆಂಬರು
ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೆ ಮೂಕನೆಂಬರು
ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗೇಕಯ್ಯಾ ಮಂತೆಂಬರು
ನಿಜವನಾಡಿದರೆ ನಿಷ್ಕರ ಎಂಬರು ಸಮತಿಯನು
ಡಿದರೆ ಅಂಜುವನೆಂಬರು ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ
ಸಂಗಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಲೋಕದಿಚ್ಛೆಯ ನುಡಿಯ
ಲೋಕದಿಚ್ಛೆಯ ನಡೆಯಾ.

ಎಂಬತೆ ಊರಜನರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾತನಾಡಲಿ, ಪಟಸ್ಥಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಆ ಬೃಹದ್ರಥಶಿವಯೋಗಿಯು ಗೌಡರು ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಆ ಊರ ಒಂದು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ್ಗೆ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪಾಲಾಕ್ಷನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಾಲಾಕ್ಷನಂ ಅಗ್ನಿನೇತ್ರವು. ಬೃಹದ್ರಥಶಿವಯೋಗಿಯ ಹಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಅಗ್ನಿನೇತ್ರಗತವಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ನೇತ್ರದ್ವಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತವಾಗಿರು ನಂತೆ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು. ಪಾಲಾಕ್ಷನ ಜಿತುರ್ಭುಜಗಳು ಶಿವಯೋಗಿಯಲ್ಲಿ ತೋರದಿದ್ದರೂ, ಎರಡೇ ಬಾಹುಗಳುಳ್ಳ ಲೌಕಿಕರ ಮರ್ಯಾದಿತ ಲಿಂಗಾಂಗ ತಪಸ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಅಮರ್ಯಾದಿತಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಜೋಡುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಎರಡು ಭುಜಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಲಾಕ್ಷನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭುಜಗಳು ಅಡಕವಾಗಿದ್ದವು. ಪಾಲಾಕ್ಷನು ಸರ್ಪಭೂಷಣನಷ್ಟೇ. ಆತನ ಸರ್ಪಭೂಷಕ ಉಗ್ರತೆಯು ಗುಡ್ಡಲಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೆ:—

ಶ್ಲೋಕ:- ದೇವಾನಾಂ ಪರಮೋದೇವೋ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಕಾರಕಃ |

ಚರತ್ ತಥಿರೂಪೇಣ ಸೋಯಂ ಸರ್ವಜಗತ್ ಪ್ರಭುಃ

ಎಂಬಂತೆ ದೇವನಾಥನಾದ ಶಂಕರನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಥಿಯ ರೂಪದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವನೆಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಉಪಮನೋಪಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮ್ಯವಿರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವೆಲ್ಲಿದೆ!

ವಚನ|| ನೆಲದಮರಿಯ ನಿಧಾನದಂತೆ ಮುಗಿಲಮರಿಯಲಡಗಿದ

ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬೈಲಮರಿಯಲಡಗಿದ ಮರೀಚಿಯಂತೆ

ಕಂಗಳಮರಿಯಲಡಗಿದ ಬೆಳಗಿನಂತೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ

ನಿಮ್ಮ ನಿಲವು ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಆ ಪರಶಿವನು ಶಿವಯೋಗಿ

ಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದರಿಂದ ಪರಶಿವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವೇನಾಶ್ಚರ್ಯವು! ಆ ಶಿವ ಯೋಗಿಯು ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಸ್ತಿಮಾಡಿ ಪವಡಿಸಿದನು. ನಿದ್ರೆಹತ್ತ ಲೊಲ್ಲದು. ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಶೌಚವಿಧಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತದೇಕಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರು-
 ಎಂದಿನಂತೆ ಗೌಡರ ಹಿರೇಮಗನು ನಟ್ಟುಕಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನೂರುಮಂದಿ
 ಆಳುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಲಕ್ಕೆಹೋಗಿ ಭೂದೇವತೆ
 ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ ಕೈಗಳು
 ಕೆಳಗೆ ಬರಲೊಲ್ಲವು. ಚಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಸ್ಥಬ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತು
 ಬಿಟ್ಟರು. ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೈಗಳು ಕೆಳಗೆಬರಲೊಲ್ಲವು.
 ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೋಡಹತ್ತಿದರು. ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಹ ಬರಲೊಲ್ಲವು.
 ಎಡಬಲಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾಕೋ
 ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಗುಡ್ಡಲಿಯ ಕೈಗಳು ಹಾಗೇಕಾಣುತ್ತವೆ
 ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಟ್ಟುಕಡಿಯವರನ್ನು
 ಮಾತನಾಡಿಸಲು, ಬರೇ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ
 ಬರಲೊಲ್ಲದು. ಆ ಜನಗಳು ಹಾಗೇ ಮನೆಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಶಾಂತವಿಡು
 ಗೌಡರಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಇದ್ದ
 ನಿನ್ನೆ ಬಂದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಅದ್ಭುತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮತ್ಯಾರದಲ್ಲವೆಂದು
 ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಸುದ್ದಿ
 ಊರೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿ ಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡು, ಹುಡುಗರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಟೋಟೋ
 ಟೋಳಿಯಾಗಿ ಗೌಡರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಶಾಂತವಿಡು
 ಗೌಡರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹಿರಿಯಮಗನೂ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು.
 ಅಯ್ಯೋ ಗುರುವರಾ, ಬಿಸಿಯಾಗದೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕರಗುವದಿಲ್ಲೆಂಬವಾತು ಸುಳ್ಳು
 ನಿನ್ನೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ
 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಈ ಗತಿಯು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಏಕೆ
 ಹೋದರೋ ಏನೋ ಅವರು ನಮಗೆ ಸಿಗುವತನಕ ಈ ನಟ್ಟು ಕಡಿಯ
 ವರಗತಿಯೇನು? ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಬಿಡುವ
 ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಕೂಡಿದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನಿನ್ನೆ ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು
 ಕೇಳಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ತರದ ವಿಚಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತ
 ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ, ಬೇರೊಂದು ಮಹಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಟ್ಟು ಕಡಿಯುವವರು ಮೇಲಕ್ಕೆ
ತ್ತಿದ ಕೈಗಳು ನಾವು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲೊಲ್ಲವು.
ಇಂಥ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದೇನು ಇವರಿಗೆ
ದುರ್ಘಟೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುವದು. ನಾವು ಬರುವ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ
ಬಸವೇಶ್ವರಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ಬಂದ ಈ ವಿಪತ್ತು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ನಡಿಯ
ರೆಂದು ಗೌಡರಿಗೆ ಹೇಳಲು ಆಗ ಶಾಂತವೀರಗೌಡರು:—

ಶ್ಲೋಕ||— ರಿಕ್ತವಾಚರ್ವಪಶ್ಚೇತ್ ರಾಜಾನಂ ದೈವತಂ
ಗುರುಂ| ದೈವಜ್ಞಂ ಭಿಕ್ಷುಜಂ ಮಿತ್ರಂ ಫಲೇನ
ಫಲಮಾದಿತತ್||

ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ದೊಡ್ಡವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರಿಗೈಯಿಂದ ಹೋಗಬಾರದು.
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ
ಕೆಲ ದೈತ ಜನರನ್ನು ಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಫಲಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ತಾಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಶಾಂತವೀರ ಗೌಡನು
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನಂತಿರುವ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ತಾಟನ್ನು
ಮುಂದಿಟ್ಟು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪದದ್ವಯ, ಭುಜದ್ವಯ, ಹಸ್ತದ್ವಯ, ವಕ್ಷಲ
ಲಾಟಗಳೆಂಬ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರಣೀತನಾಗಿ ಮೇಲ
ಕ್ಕೆದ್ದು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಕರಕಮಲಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕಿಂಕರಭಾವವಂ
ತೋರಿಸಿ ಕೊರ್ಮೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯ, ಕೀರ್ತಿ, ಶ್ರೀಬಲ
ಐಶ್ವರ್ಯಗಳೆಂಬ ಷಡ್ಗುಣ, ಸಮುದ್ರಗತಿಯಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದ ಶಿವಯೋ
ಗಿಯೇ, ಸಕಲತತ್ವಾತೀತನೇ, ಜ್ಞಾನ ಗುರುವೇ, ನಾನು ಈ ಭಯಂಕರವಾದ
ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧಗಳೆಂಬ ಮೊಸಳೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು,
ತಾವು ಆರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ತಮಗೆ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲೆಂದು
ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ತಮ್ಮಂಥ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸತ್ಯದಿಂದ
ಭೂಮಿ ನಿಂತಿರುವದು. ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ
ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೀಳಿ ಬೀಳಿಯುವವು. ನೀವೇ ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಕರು.

ನೀವೇ ಲಯಕರ್ತರು. ನಿಮ್ಮಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವಾವತಾರಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಟ್ಟುಕಡಿಯುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಡದ್ದರಿಂದ ಒಂದುನೂರಾಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯ ಜನರು ಮೇಲಿಕ್ಕೇಳಿ ಕೈಗಳು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೆಳಕ್ಕೇಳಿಯದೆ ಹಾಗೇ ನಿಂತಿವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೈಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿರಿ. ತಾವು ಬೇಡಿದ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ಇದೊಂದು ಪವಾಡವನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಂಡನು.

ವಚನ|| ಒಲೆಹೊತ್ತಿ ಉರಿದೊಡೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಧರೆಹೊತ್ತಿ ಉರಿದೊಡೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆ, ಏರಿ ನೀರುಂಬೊಡೆ ಬೇಲಿ ಬೆಳೆ ಮೆಯ್ಯೊಡೆ, ನಾರಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುವೊಡೆ, ತಾಯಿ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ನಂಜಾಗಿ ಕೊಲುವೊಡೆ ಇನ್ನಾರಿಗೆ ದೂರು ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ

ಎಂಬ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನದಂತೆ, ಗುರುವರನೇ ಕೋಪಗೊಂಡಂತೆ ನಾನೆಂತು ಉಳುವೆನಯ್ಯಾ, ಶಾಂತನಾಗಿ ಈಗ ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿರೆಂದು ಶ್ರೀ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಮೊದಲು ಬೇಡಿದ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶಾಂತವೀರಗೌಡರು ನೀವು ಭಿಕ್ಷುಗಳಾದ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೀವೆ. ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಸಮಸ್ತರಿಸಿ ನಿಂತು ಕೊಡದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಈಗ ನೀವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಡಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೃಹದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಾವು ಪಾದೋದಕ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಶಿವಯೋಗಿಯು ಹೇಳಲು ಆಗ ಶಾಂತವೀರಗೌಡರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಮಡಿ ನೀರು ತುಂಬ ತರಲು, ಆಗ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾದೋದಕ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ಇದನ್ನು ಆ ನಟ್ಟುಕಡಿಯುವ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿರಿ. ಅವರ ಕೈಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮಾನಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಲು, ಆಗ ಪಾದೋದಕವನ್ನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲು ಎಲ್ಲರ ಕೈಗಳು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಅತ್ಯಾನಂದವಿಂದ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಅತ್ರಿಮುಷಿ ಹೆಂಡತಿ ಅನುಸೂಯಾದೇವಿಯು ಪತಿ

ಪಾದೋದಕದಿಂದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೇ ಶಿಸುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಶ್ರೀ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ತಪಃಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ನೂರಾ ಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯವರ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪಾದೋದಕದಿಂದ ಬಾಹುಗಳ ಬಂಧನವನ್ನೂ ಮೂಕತ್ವವನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸಿದರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮಾನಂದಗೊಂಪು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಹಾಗೇ ಶ್ರೀ ಬಕ್ತಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಕುಳಿತ ಕೊಂಡ ಗುಡಿಗೆ ಬರಲು, ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಖಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸದ ಕಾಂತಿಯು ಕರುಣಾನ್ವಿತದ ತೆರೆಯೋ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆಗ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಶಾಂತವೀರಗೌಡರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಾವು ಕೊಡುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಪ್ಪಿ ಶಾಂತವೀರಗೌಡರ ಮನೆಯ ಬಿನ್ನಹ ತೀರಿಸಲು, ಆಗ ಅವರ ಹಿರೇಮಗನು ನಟ್ಟು ಕಡಿಯುವ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನೂ ಒಂದು ರೇಶ್ಮಿ ಹೂವಿನ ಹಚ್ಚಡವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಶಾಂತವೀರಗೌಡರು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಅವುಗಳೆರಡನ್ನೂ ಶ್ರೀಗಳವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ ಆ ಹಚ್ಚಡವನ್ನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೆಹಾಕಿ, ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಗಳವರು ಹೊರಡಲು ಆ ಉರಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಇವರು ಬಕ್ತಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲ; ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದು ಊರಜನರು ಅನ್ನಹತ್ತಿದರು ಇಲ್ಲಿಗೆ:—

೧೧ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಸೂ|| ಪದ|| ಗುದ್ದಲಿಯಂ ಪಡೆದು ಪೆಗತೋಳ ಪೊತ್ತು.

ಗುದ್ದಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮದಿಂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ,

ಬದ್ಧಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲರಂ ನುಡ್ಧರಿಸುತ್ತ ನರಗುಂದ

ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕಳಕೊಂಡ ಹಸಬಿಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನ

ಅದ್ಯಂತ ಐಶ್ವರ್ಯ ಯತೀವರನ ಕೋಪದಿ ಅಳಿಯ
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆಕೇಳಿ ಮೂರು ಸಹಸ್ರವರಗಳಂ ಆದರದಿ
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಯತೀವರನ ಹಿಂದಿಂದೆ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ
ದಾಸೋಹನಾಡಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದನೀ ಯತೀವರನ

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ ಚಿಂಚೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥರ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಗುಡ್ಡ
ಲಿಯಂ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರಾವರೂ ಕೇಳಿದರೆ ನಾವು
ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ನಾವಾದರೂ ಇನ್ನು ಇವರಿಗೆ
ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದಲ್ಲವೇ, ಆ ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು ಹೋಗಿ
ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕ್ರಿಯಾಘನ ಗುರುವಾಗಿ ದೇಶಸಂಚಾರ
ಮಾಡುತ್ತ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ದುರ್ಗುಣಗಳಂ ಕಂಡು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ
ಕಡುವರೆಂದು ದೇಹವೆಂಬ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಆಣವಾದಿತ್ತಿ ವಿಧಮಲಗಳು ಕಡ
ಲೋಭಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದುರ್ಗುಣಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮಮಕಾರ ಅಹಂಕಾರ
ಗಳಿಂನ ತುಂಬಿ ಅಜ್ಞಾನಮಯವಾಗಿರುವ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ
ಸಕಲವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬ ಮೋಹಪುಳ್ಳವರಾಗಿ ತೋರಿ
ಸ್ವಾರ್ಥವಾದ ಮಹಾ ದುರಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿತ್ತನೇ ಬೀಗಿ ಸಾಯುವ
ಜನರ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾಗಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹೆಚ್ಚ
ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣವು ಪಸರಿಸದ ಹಾಗೆ ದೇಹದ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಣಿಮ
ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಆಚ್ಛಾದಿಸಿದ ಈ ಸಂಸಾರಿಗಳ ಶರೀರವು ಗುಡ್ಡ
ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಭೀಕರ ಅರಣ್ಯದಂತೆ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಹೋಗಿ
ಮೇಲೆ ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಸದ್ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಪರೋಪಕಾರಗಳನ್ನು
ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಹಿರಿಯ ನರಗುಂಡ
ಬಂದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಭುಜಂಗಪುನು:—

ಶ್ಲೋಕ|| ಸ್ವದತ್ತಾದ್ವಿಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪರದತ್ತಾಸುಪಾಲನಂ |
ಪರದತ್ತಾಪಹಾರೇಣಸ್ವದತ್ತಂ ನಿಷ್ಕಲಂಭವೇತ್ ||

ಎಂಬಂತೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಡಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಸೆಬೆಟ್ಟವು ಹು
ಕೊಟ್ಟ ಮಡಿಯನ್ನು ತ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಹಿಂವಕ್ಕೆ ಇಸುಗೊಂ
ರಿಂದ ತ್ರೀ ಬಡ್ಡಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ

ಹೋದದ್ದು ವಾಚಕರ ಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಅಂದಿನಿಂದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಮನೆಯು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸ್ವೇಣ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮನೆ ತನಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಲು ಕೈಕೆಳಗಿನ ಆಳುಗಳೆಲ್ಲವು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ನಾದರೂ ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯಾದಿ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಇದ್ದು ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯವು ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತ ತನದಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಲಾಭ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯದಾಶೆಯಿಂದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತ ನಾಗಿ ಅಸತ್ಯವನ್ನಾಡುತ್ತ ಸುಳ್ಳು ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾದಿ ಪಂಚ ಮಹಪಾತಕಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಸುಳ್ಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತದೆ.

ವಚನ|| ಸಟದಿಟವೆಂಬೆರಡು ಹಿಡಿದುನಡೆವುದು ಲೋಕವೆಲ್ಲವು
ಸಟದಿಟವೆಂಬೆರಡು ಹಿಡಿದುನಡೆವ ಲೋಕದೊಡನೆ
ಶರಣನು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸಟಿಯಬೆಳೆಯಿ
ಸಿದೊಡೆ ಆತನು ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ಅಘೋರನರಕಿ
ಉಂಬುವದೆಲ್ಲಕಲ್ಮಿಷ ತಿಂಬುವದೆಲ್ಲಅಡಗು ಕುಡಿ
ಯುವದೆಲ್ಲಸುರೆ ಹುಸಿಯಂಬುದೆಹೊಲೆ ಶಿವಭಕ್ತಂಗೆ
ಹುಸಿಯಂಬುದದುಂಟೆಅಯ್ಯಾ ಹುಸಿಯನಾಡಿ ಲಿಂವಗ
ಪೂಜಿಸಿದೊಡೆ ಹಳ್ಳವಬಿತ್ತಿ ಫಲವನರಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಾ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಈ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಾದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಅನಂತ ಸುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ ಘಾತಕತನ ಮಾಡುತ್ತ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದೊಂದು ಮಾಫು, ತಾನು ಲಾಭದಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲದೆ, ತಾನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಪಿನಿಂದ ಕೊಡುತ್ತ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ತೋರಿಸುವರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಟುತನಕ್ಕೆ ಸುಳ್ಳು ಮಿಶ್ರವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಪಾರ

ಸಾಗದೆಂದು ಸರ್ವದಾ ಪಾಪದ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಸುಳ್ಳುಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪ್ರವಾಣ
 ನಾಡಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ ಇಂಥ ಸುಳ್ಳು
 ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತ ದ್ರೋಹಗಳು ಸಂಭವಿಸುವವು. ಈ ಸುಳ್ಳೇದನ್ನು
 ಮುಚ್ಚಿ, ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೂ ತವರು ಮನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಈ ಸುಳ್ಳು
 ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಲುಕ್ಸಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ದಾರಿದ್ರ್ಯರಾಕ್ಷಸನ ದನಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಸಿಕ್ಕು, ಸಂಕಟಪಡುತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಕೆಸಿದು
 ಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೋಪಗೊಂಡು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋದಂದಿನಿಂದ ತನ್ನಮನೆ
 ತನವು ಕ್ಷೇಣವೆಸೆಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಎಷ್ಟು
 ಪ್ರಯತ್ನನಾಡಿ ದುಡಿದರೂ ಈ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ನನ್ನ ಮನೆತನದ ಖರ್ಚಿಗೆ
 ಸಾಲಲೇಲ್ಲದು. ಮತ್ತು ಯಾವತರದಿಂದಲಾದರೂ ನಾನುಮಾಡುವ ವ್ಯವ
 ಹಾರಕ್ಕೆ ಲುಕ್ಸಾನ ಅಲ್ಲದೆ ಲಾಭವೇಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡರು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
 ಯಾವತರದಿಂದಾದರೂ ರೋಗರುಜಾದಿಗಳ ಕಾಟ ತಪ್ಪಲೊಲ್ಲದು.
 ಈ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವದೇವರ ಹರಿಕೆ ಕಟ್ಟಿಗೊಂಡರೂ ನಮಗೆ ಗುಣ
 ತೋರಲೊಲ್ಲದು. ನಾನು ಮಡಿಯನ್ನು ಕೆಸಿದುಕೊಂಡು ಈ ಭವಣಗೆ
 ಗುರಿಯಾದೆನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜಗುಪ್ಪೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಮಡಿ ಒಗೆದು ಹೋದ ಸ್ವಾಮಿ
 ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆನು.
 ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಬಕ್ಕಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬ ನಾಮವನ್ನಳಿದು, ಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿ
 ಯೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ನರಗುಂದಕ್ಕೆಬಂದು ಹಸಬಿಯವರ
 ಓಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗರ್ಭಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಗುದ್ದಲಿ
 ಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತ
 ನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಗುಡಿಗೆ ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ಪೂಜಾರಮನೆಯ
 ಮುದುಕಿಯೊಂದು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಒಳಗೆಹೋಗಿ ದೀವಿಗೆಯನ್ನು
 ಹಚ್ಚಿ ವೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಕೆಸವನ್ನು ಹೊಡೆಯುವದರ
 ಸಲುವಾಗಿ ಫೇವರಿಹಿಂದೆ ಹೋಗಲು, ಈ ಯುವಿವರನು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನಿಟ್ಟು
 ಕೊಂಡುಕುಳಿತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಹಸಬಿಯಭುಜಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ರೇಪ್ತಿಯಾದಿಯ
 ಸಲುವಾಗಿ ಲಾಪಕೊಟ್ಟು ಹೋದಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರೇಎಂದು ಗುರ್ತಿಸಿ
 ಇವರನ್ನೇ ಹಸಬಿಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿರುವರು

ಅವರಿಗೆ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂವಿಳಿದಿರುವರೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು
 ಕಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒಳ್ಳೇ ಆತುರದಿಂದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರ ಮನೆಗೆಬಂದು ಮಡಿ
 ಯನ್ನು ಒಗೆದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟು ಹೋದಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಾನು ಪೂಜೆಮಾಡುವ
 ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವರು. ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗುರ್ತು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅಂದೆ
 ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹತ್ತರ
 ಹೋದರೆ ನನ್ನಮೇಲೆ ಮೊದಲೇ ಸಿಟ್ಟಾಗಿರುವರು. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ
 ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಗುರಿಯಾಗಬಹುದು.
 ಮೊದಲು ಇವರಿಗೆ ಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಕೂನ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನು ಮಾತ
 ನಾಡಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗುವದೆಂದು
 ತಿಳಿದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೇ, ಮೊದಲಿದ್ದ ಸಿಟ್ಟನ್ನುಬಿಡು.
 ಮಡಿ ಒಗೆದು ಹೋದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕ್ಷಮೆಕೇಳಿಕೊಂಡು ಆ ಯುತಿ
 ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನೇ,
 ಮೊದಲಿದ್ದ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಸಂಗಡ ಬಂದು ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ನನಗೆ
 ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಕೋಪ
 ಗೊಂಡು ನಾನು ಮೊದಲು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಡಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಇಸಿದು
 ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರೆಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ನನ್ನ ಮಾತು
 ಗಳನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿ ದಾನವಾಗಿಕೊಟ್ಟ ಮಡಿಯನ್ನು ಹಟದಿಂದ
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು? ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೀಗೆ
 ಅಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಪತಿಗಹಿತ ವಸಗುವಳಿಂ ಬಹಿಕ್ಷೃತಕಾದ ಸತಿಯು,
 ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹದಿಂ ತಿರಸ್ಕೃತನಾದ ಪತಿಗೆ ಭೃತ್ಯಂ,
 ಭೂಮಿ ಪಾಲಕನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದ ಮುಷ್ಠನರನು,
 ಯತಿಪ ಶಾಸಾಹತಾಧಮನು, ಗುರುನಾಥ ಗುಪಹತಿಯಂ
 ನೆಗಳ್ಳಿ ದೂಷಿತನಾದಶಿಷ್ಯ ನಿಂತದೋಷಿಗಳು
 ಮನ್ನಣೆಯ ಪೊಂದುವರೆ ಸುಖದಿಂ ಬಾಳ್ವರೆ ಧರೆಯೊಳು ||

ಎಂಬಂತೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ತಾಪವು ನಿನ್ನ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬಿಡದು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮವಿದ್ದಂತೆ ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಹತ್ತಿ ಆ ಯತಿವರನ ಹತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಗತಿಯಾದೀತು. ಆದಕಾರಣ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಯತಿವರನ ಹೋಗಿ ಆತನ ಸೇವಾ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಮಾತ್ರ ಬರಬೇಡ. ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಯಿ, ಕರ್ಪುರ, ಕಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಯತಿವರನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡು. ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಶಿವಯೋಗಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಲಾರನು ನಡಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು, ಆ ಯತಿವರನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು. ಆಗ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಾವು ಗುಡ್ಡಲಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ, ಕರ್ಪುರ, ಕಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಾಟಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಆ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಹಸಬಿಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಸಹಿತ ಬಂದು, ಅಂಜುತ್ತ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲು, ಈ ಭುಜಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಡೆದವು. ಮುಖದ ಉಗ್ರತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯತಿವರನಂತೂ ಕುರುದ್ರನಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಭಯಪ್ರದನಾಗಿ ತೋರಹತ್ತಿದನು.

ವಚನ || ಚಂದ್ರೋದಯಕ್ಕೆ ಅಂಬುಧಿ ಹೆಚ್ಚುವದಯ್ಯಾ
ಚಂದ್ರಕುಂಡೆ ಕುಂದುವದಯ್ಯಾ ಚಂದ್ರಂಗಿ
ರಾಹು ಅಡ್ಡ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅಂಬುಧಿ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿತೇ ಅಂಬು
ಧಿಯ ಮುನಿಯು ಅಪೋಶನವ ಕೊಂಬಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮ
ನಡ್ಡ ಬಂದನೇ ಆರಿಗಾರಿಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟವಂಗಿ ಕೆಳಿಯಿಲ್ಲ ಜಗದ
ನೆಂಟ ನೀನೇ ಆಯ್ಯಾ ||

ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಇವರ ಉಗ್ರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು. ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಕೂಡ ಬಂದ ಗುರುಹಿರಿಯರು ಗದಗದನೇ ನಡಗುತ್ತ ಮುಗಿದ ಕೈಗಳಿಂದ ಆ ಯತಿವರೇಣ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತಿರಭಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಯತಿವರನು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಯಾತಕೃತಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರುವಿರೆಂದು ಕೇಳಲು ಹೇ ಗುರುವರಾ, ಹಸ್ತಬಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೆಂಬ ಸಾವುಕಾರನು ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ತಮಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಒಂದು ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಭುಜಂಗಪ್ಪನವರು ತಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗಾಗಿ ತರಿಸಿದ ಮಡಿಯೆಂದು ಜೋರಿನಿಂದ ಇಸಗೊಂಡರಂತೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಈತನಿಗೂ ಈತನ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ನಾನಾತರದ ಲುಕ್ಕನ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವಂತೆ. ಪಾದಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸನ್ನಿಧಿಯ ಪಾದದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವನು. ಆದಕಾರಣ ಆತನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಭುಜಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ಅಯ್ಯೋ ಮಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಒಗೆದು ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ನೀವು ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಇಕೋ, ಈ ಗುಡ್ಡಲಿಯಿಂದ ಅವನ ಮುಂದೆ ಆಗಿದು ಮೂರು ಬೊಗಸೆ ಮಣ್ಣು ತೂರಿ ಈ ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ವಂಶ ನಿರ್ವಂಶ ಮಾಡುವ ತನಕ ನಿನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಗಳು ನುಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆಗ ಆ ಗುರುಹಿರಿಯರು ಎಲಾ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ, ಶ್ರೀಗಳ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಕಠೋರತರದ ಮಾತಿಗೆ ಬಲು ನೊಂದುಕೊಂಡಿರುವದು.

ವಚನ|| ವೃದು ವಚನವೇ ಸಕಲ ತಪಂಗಗಳಯ್ಯಾ

ವೃದು ವಚನವೇ ಸಕಲ ಜಪಂಗಗಳಯ್ಯಾ

ಸದುವಿನಯವೇ ಸದಾಶಿವನ ಒಲುಮೆಯಯ್ಯಾ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ಎಂಬ ಬಸವೇಶ್ವರನ

ವಚನದಂತೆ ನೀನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಡಿಯನ್ನು ಇಸಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಉಗ್ರತರದಕೋಪ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎದ್ದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಐಶ್ವರ್ಯ ಮದದಿಂದ ಮುಂದಾಗುವದಾಲೋಚಿಸದೆ,

ಯತಿವರನಿಗೆ ಮಡಿಯನ್ನು ದಾನಕೊಟ್ಟು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೆ ವನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂವಂತೆ
ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಒಂದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವು,
ದುವಾಸ ಋಷಿಯ ಶಾಪದಿಂದ ಸಮುದ್ರಪಾಲಾದಂತೆ, ನಿನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವು
ಈ ಯತಿವರನ ಶಾಪದಿಂದ ನಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರ್ಖಾ, ನೀನು
ತಂದಿರುವ ತಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಯತಿವರೇಣ್ಯನ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೋ. ಎಂದು ಭುಜಂ
ಗಪ್ಪನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ತಾನು
ತಂದ ತಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆಯ ತಾಟನ್ನು ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಯತಿವರನ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹಾಕಲು, ಯತಿವರನು ಶಾಂತನಾಗಿ ಎಲ್ಲ
ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ, ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಕೃತ್ಯವು ಮುಗಿದಂತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀನು
ಕೊಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ ತಾಪವು ಅಡಗಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಮೂರು ಸಹಸ್ರವರ
ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಾನು ಎತ್ತಕಡೆಗೆ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೋ
ಅತ್ತಕಡೆ ನನ್ನ ಹಿಂದಿಂದೇ ಈ ಮೂರು ಸಹಸ್ರವರಗಳು ತೀರುವತನಕ
ನೀನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಅವರ ಸೇವಾ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದಾಸೋಹ ನಡಿಸಿ ಅನ್ನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ
ನನ್ನ ಕ್ಷಮೆ ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗುವದೆಂದು ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ಯತಿವರನು
ನುಡಿಯಲು, ಅವಕ್ಕೆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಯತಿವರನ ಹತ್ತರಕುಳಿತು
ಕೊಂಡಿರುವ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನುನೋಡಿ, ಹೇ ಗುರುವರಾ, ತನ್ನ ಪಾದಸನ್ನಿಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೆ ತಾವು ಅವನೇಯ ಕೊಡಿಸಿದ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಈತನಿಗೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು,
ಶ್ರೀಗಳವರು ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನು ನಾನು ಸಂಬಳಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟು
ಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮಡಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ
ಈತನನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನೋಡಿ, ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಈಗ
ಮಾತ್ರ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಈ ಘನತರವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದನೇ, ನನಗೆ
ಬೇಕಾದರೆ ಆತನನ್ನು ನೀನೇ ಕೇಳೆಂದು ಯತಿವರನು ನುಡಿಯಲು, ಭುಜಂ
ಗಪ್ಪನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಶ್ರೀಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಡಿಸಿದ ದಾಸೋಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ನನಗೆ

ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನನ್ನು ಕೇಳಲು, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಎಲಾ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ, ಪ್ರಸಂಜಮೊಳಗಿನ ಕೀಳ ಕೃತಿಗಳಿಂದೊಡಗುವ ಅಲ್ಪ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದಾದರೂ ಜರತಾರಿ ರೇಶ್ಮೀಮಡಿಯು ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹಲವು ತರದ ನೀಚ ಕೃತ್ಯದ ಮಾತು ನನಗೆಮಾತಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನನಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ವಕ್ರಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಮರೆಮೋಸಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿರುವಿ. ಸದ್ಭಾವನೆಯ ಸುಳಿಗಳಿಲ್ಲ. ಸಹ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಾಯುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರವೇ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡ ಹತ್ತಿದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನತಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರವೇ ಓಡಾಡ ಹತ್ತಿದ ಬಳಿಕ, ನಿನ್ನ ರಕ್ತವು ಅದರಿಂದ ದೂಷಿತವಾಗಿ ರುವದೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಕ್ತವೆಲ್ಲ ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ದೇಹವೆಲ್ಲ ಅಪವಿತ್ರವಾಗುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವದೆ. ಹೀಗೆ ದೇಹವೂ ಮನಸ್ಸೂ ಹೊಲಸಾದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ದೇಹವು, ಮನಸ್ಸು ಪವಿತ್ರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಗುದ್ದಲೇಶ ಯತಿವರನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ದಯಾಳವೂ, ದ್ವೇಷಿರಹಿತನೂ, ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತನೂ, ಸತ್ಯವಾದಿಯೂ, ನಿಂದಾಸ್ತುತಿ ಪರಾಜ್ಞುಬಿನೂ, ಸುಖದುಃಖಗಳಿಂದ ಆಲಿಪ್ತನೂ, ಪರೋಪಕಾರಿಯೂ, ಜತೇಂದ್ರಿಯನೂ, ಪಟಸ್ಥಲಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದನೂ ಆದ ಈ ಯತಿವರನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚೀಮ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಗತ್ತೆಂಬ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸದಸದ್ವಿವೇಕ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅದರಂತೆ ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಕಾಲು ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವ ಅವಯವಗಳನ್ನು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರೀರವನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ವಿವೇಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಆಚರಿಸಿ ಸುಖಗಳಾದ ತ್ರಿ ಗುದ್ದಲೇಶ ಯತಿವರನಂತಹ ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಅನುಕೂಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಶರೀರ, ಬುದ್ಧಿ, ಧನ, ಕನಕಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಸಮಾಜಸೇವೆ,

ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರ ಮೊದಲಾದ ದೈವಿಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ವಿನಿಯೋಗಿಸದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನೀಚಸ್ವಾರ್ಥ, ವಿಷಯೋಪಭೋಗ, ಸಂಕು
ಚಿತವಾದ ವಿಚಾರ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ಮೂರ್ಖನೂ ಕೃತಘ್ನನೂ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ; ಈ ಯತಿವರನಿಗೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ
ಪಾಪ ಕ್ಷಾಲನವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನೆಂಬ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು,
ಆಸೂಯತನಪರನಿಂದೆ, ಅಸತ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸದಾ
ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ, ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರ, ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಅರ್ಪಣಮಾಡಿ ಸದಾ ಈ ಗುದ್ಧಲೇಶನ ಸೇವಾಸತ್ಕಾ
ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು, ಶಾಂತಿ - ಸಮಾಧಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
ಈ ದಾಸೋಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ನಾನು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ
ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನು ಭುಜಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಲು,
ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಗೆ ವಚನಕೊಟ್ಟು ಆ ಯತಿ
ವರನಿಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಗುರುಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು
ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಯತಿವರನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ
ಊಟ ತಿರಿಸಿದನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಯತಿವರನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಗುದ್ಧಲೇಶನ
ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ದಾಸೋಹ ಕಾರ್ಯನಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಂಚಿ
ಭಾಂಡಿ, ಧನ, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಯಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೨ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಗುರುಗುದ್ಧಲೇಶನು ದಾಸೋಹಮಾಡಿದರುಹಲು
ತನು ಮನ ಧನದಿ ಪರಮ ಸಂತೋಷದಿಂದನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ
ಕೂಡಿಸಿ ಹರುಷದಿಂದ ನಡೆದ ದಾಸೋಹ ಮಾಡುತ್ತ ಯತಿ
ವರನಹಿಂವೆ ನರಗುಂವ ಹಸಬಿಯ ಭುಜಂಗಪ್ಪಂ ||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ, ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರುಗುದ್ಧಲೇಶನು ಅಪ್ಪಣೆಯ
ಕೊಡುವದೊಂದೇತಡ. ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಹಂಚಿಭಾಂಡಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಧನಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬಂಧು-

ಖಾಂಧವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸತಿ-ಸುತ, ಇಷ್ಟ
 ಮಿತ್ರ, ಧನ-ಕನಕ, ದಾಸಿವೊದಲಾದ ಸೇವಕ ಜನಪರಿವಾರದೊಡನೆ ತನ್ನ ಪಾಪ
 ಪಾಲನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತುಗಳಮೇಲೆ ಹೇರ
 ಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಸಿ ಅವರ ಹತ್ತರಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಲಿಂಗ, ಜಂಗಮರ ದಾಸೋಹ
 ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತನುಮನಸವಿಸುವದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ
 ರುವೆನು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವದು ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು
 ಕೇಳಲು, ಆ ಯತಿವರನು ಅಯ್ಯೋ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ, ಈ ಅತ್ನದಾನ
 ದಾಸೋಹಕಾರ್ಯವು ಸಣ್ಣದಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರ ಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ
 ಬಟ್ಟು ನೀನು ಅನ್ನಕೊಡಬೇಕಾಗುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶಿವನ ಅಷ್ಟ
 ಮೂರ್ತಿಗಳು ೧ ಪೃಥ್ವಿ, ೨ ಜಲ, ೩ ಅಗ್ನಿ, ೪ ವಾಯು, ೫ ಆಕಾಶ,
 ೬ ಸೂರ್ಯ, ೭ ಚಂದ್ರ, ೮ ಆತ್ಮ ಎಂಬವಳಾಗಿದ್ದು ಇವುಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ
 ಶರ್ವ, ಭನ, ಪಶುಪತಿ, ಈಶಾನ, ಭೀಮ, ರುದ್ರ, ಮಹದೇವ, ಉಗ್ರ
 ಗಳೆಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿರುವವು. ದೇಹಧಾರಿಗಳಾದ ಯಾವತ್ತೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
 ಕೂಡ ಭಾಗವೆಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಭಾಗವು ಶರ್ವನಂತವಿರುತ್ತದೆಂತಲೂ
 ಶರೀರದೊಳಗಿನ ವಾಯುವಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಈಶಾನನ ಅಂಶ
 ವೆಂತಲೂ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಪೊಳ್ಳು ಅಥವಾ ಭಿದ್ರಗಳು ಭೀಮಾಂಶ
 ವೆಂತಲೂ ಕಣ್ಣೊಳಗಿನ ತೇಜಸ್ಸು ರುದ್ರಾಂಶವೆಂತಲೂ ಎಲ್ಲರ ಶರೀರ
 ದೊಳಗಿನ ಮನಸ್ಸು ಮಹದೇವನ ಅಂಶವೆಂತಲೂ ಎಲ್ಲ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿರುವ
 ಆತ್ಮನು ರುದ್ರಾಂಶವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ ಈ ಸಂಬಂಧ
 ದಿಂದ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿಯು ಯಾವ
 ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಲಿ ಅದರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಅಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಯ ಹೊರತು
 ಬೇರೆ ಅಂಶವೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವತ್ತು ಶರೀರದ ಭಾಗಗಳು ಶಿವನ ಏಳು
 ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಶಿವನ ಎಂಟನೇ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಆತ್ಮವು ಯಾವತ್ತೂ
 ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿರುವದು. ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ ನೀನು ಶ್ರೀಯಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾ
 ದರೆ ಈ ಅಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೃದಯಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ
 ಅಂಥವರು ನಮಗೆ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ ಅನ್ನ ಕೊಡು ಎಂದು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ

ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಆ ಶಿವನನ್ನೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ
 ತಾಗುವದು. ವಿವೇಕಿಯಾದ ನಿನಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವದೇನದೆ; ನಡೆ
 ಎಲ್ಲರನ್ನು ಹೊರಡಿಸು. ನಾನು ಈಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದವರೇ
 ತೋಳಾಧಾರವನ್ನು ಬಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ಬಿಳಿಯ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆ
 ಕೊಪ್ಪಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅನುಭವಜನ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಷಯ ನಿವೃತ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ
 ಉತ್ಪನ್ನನಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಮನೋದಯವನ್ನು
 ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪುಣ್ಯವೇ ಆಕಾರಗೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆಯೋ
 ಎಂಬಂತೆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
 ಬರುವದೊಂದೇ ತಡ, ಆ ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರದವರು ಯತಿವರನ ಹಿಂದೆ ಹರಹ
 ಮಹದೇವ ಎಂದು ಜಯ ಘೋಷಮಾಡುತ್ತ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಯತಿ
 ವರನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೊರಟರು. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಪಾದಚಾರಿಗಳಾಗಿ ನಡೆ
 ಯುತ್ತ ಕೃಷ್ಣ ಮಲಪ್ರಭಾ ನದಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೂಡಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ
 ಕಪ್ಪಡಿ ಸಂಗಮನಾಥನ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಆ ದೇವಸ್ಥಾನ
 ನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಇವ
 ಯಾರದೆಂದು ಕೇಳಲು, ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುವ ಶ್ರೀ
 ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶ್ವರನು ಇಳಿದಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹ ಮಾಡುವ ನು
 ಗುಂದ ಹಸಬಿ ಭುಜಂಗಪ್ಪ ಸಾವಕಾರನ ಪರಿವಾರದವರೆಂದು ಹೇಳಲು
 ಪೂಜಾರಿಗಳು ಯತಿವರೇಣ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು
 ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಗತ ಪೂರಕ ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅರ್ಘ್ಯಪಾಡ್ಯಾ
 ಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಉನ್ನತ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಉಳಿದ ಸರ್ವಜನ
 ಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ, ಆ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಮಹಾತ್ಮರೇ ನಮಗೆ
 ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಾವು ಬಂದದ್ದು ನೋಡಿ ಶ್ರೀ ಸಂಗಮನಾಥನು ಭಕ್ತ
 ಅಭಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ತಮ್ಮ
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪರಶಿವನ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳು ಸಕಲಗುಣಗಳ
 ನಿಮ್ಮಂಥ ಜಂಗಮವರ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ನೀವು ಮನುಷ್ಯತ್ವದಿಂದ
 ಭಿನ್ನತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶನಗಳಿಂದ ಕೃ
 ಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅಷ್ಟ

ವರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯ ಪವಿತ್ರತೆಯು ಬರುವದ
 ಂದ ತಮ್ಮಗಳ ನಾಳಿನ ದಿವಸದ ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳ್ಳು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು
 ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪೂಜಾರಿಗಳು ಹೊರಟು ಹೋದರು.
 ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ಭುಜಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನು ಭಕ್ತನೇ, ಸಂಗಮನಾಥನ
 ಸ್ಥಾನವು ಸಣ್ಣದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಸವಾದಿ ಪುನುಥರು ಷಟಸ್ಥಲಮಾರ್ಗ
 ದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರುಗಳಿಗೆ ತನು-ಮನ-ಧನಗಳನ್ನು
 ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಸ್ಥಲವಿದು.
 ಷಾಯಿಜ್ಯ ಮುಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಭಕ್ತಿಯೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದು. ನೀನು ಮಾತ್ರ
 ಮೂರು ಸಹಸ್ರ ವರಗಳು ತೀರುವ ತನಕ ನಾನು ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ
 ವಯನಾಡಿಸುತ್ತೇನೋ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಕೊಡುವ ದಾಸೋಹ
 ಕೆಲಸವು ನಿನ್ನದು. ನಾಳಿನ ದಿವಸ ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಹೊತ್ತು ಏರುವದರೊಳ
 ಗಾಗಿ ಈ ಸಂಗಮನಾಥನ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಅತಿಥಿ
 ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೂ ಪೂಜಾರಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ನ ಕೊಡುವದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಬೇಗನೇ
 ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಪೂಜಾರಿಗಳನ್ನು
 ಕರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶ್ರೀ
 ಸಂಗಮನಾಥನಿಗೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿರೆಂದು ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಕಡೆಯಿಂದ
 ಅಭಿಷೇಕದ ಖರ್ಚನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು. ಆ ಗ್ರಾಮದ ಮಠದಯ್ಯನವರಿಗೂ
 ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರಮುಖಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಸುವದೊಂದೇ ತಡ.

ಡೊಳ್ಳು ನಗಾರಿಗಳ ಶಬ್ದವು ಎರಡು ಹರದಾರಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹನ್ನೆರಡು
 ಹರದಾರಿ ಮಳೆಯ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ದಾನ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನ ಶಬ್ದವು ಸ್ವರ್ಗ, ಮೃತ್ಯು, ಪಾತಾಳ ಮೂರುಲೋಕ ತುಂಬುತ್ತ
 ವಂತೆ ಈ ಮಹಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು ಸುತ್ತು
 ಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳು ಕೇಳಿ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದಸೇವಿಸಿ ಬರೋಣವೆಂದು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಗಳು ಬಂದು
 ಕೂಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಈ ಕಪ್ಪಡಿಸಂಗಮ ಗ್ರಾಮದ
 ಜನರು ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅಂದಾಜು ಮುನ್ನೂರು ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವ

ನೃಪಾನ್ನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ ಸಂಗಮನಾಥನ ಗುಡಿಯ ಮುಂದಿನ ಈ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಸಂವತ್ಸರ
ಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೌಹಾರಿ, ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲಿಂ
ಖಿನ್ನ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಈತನು
ಬೆದರಿದ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಗಳು ಯಾಕೆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ, ಒಳ್ಳೆ
ಗಾಬರಿಯಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಆಲೋಚನೆ
ಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಈ
ಮಾಡಿರುವ ಅಡಿಗೆಯು ಇನ್ನಾರು ಮುನ್ನಾರು ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು
ಅದೆ. ಈಗ ಈ ಜನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜನಕೆ ನಾವು ಮಾಡಿದ
ಗಿಯು ಹೇಗೆ ಸಾಲುವದೆಂದು ಶ್ರೀಗಳ ಮುಂದೆ ನುಡಿದನು. ಆ
ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ವಚನ|| ಪ್ರಣತಿಯು ಇದೆ ಬತ್ತಿಯು ಇದೆ ಜ್ಯೋತಿಯು
ಬೆಳಗುವದೆ ತೈಲವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಭೇತಾಸೆಲ್ಲಿಹವೋ.
ಗುರುವದೆ ಲಿಂಗವದೆ ಶಿಷ್ಯನ ಸುಜ್ಞಾನ
ನೋದಯವಾಗದನ್ನಕ್ಕರ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಹದೋ
ಸೋಹಂ ಎಂಬದು ಕೇಳಿ ದಾಸೋಹಮಾಡದಿದ್ದರೆ
ಅತಿಗುಳವೇ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ||

ಎಂಬಂತೆ, ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಯುಕ್ತವಾದ ಕ್ರಿಯೆ
ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಈ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗಬೇಕೆಲ್ಲ
ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಕೊಡಲಾರರು. ಆದುದರಿಂದ ಒಳಗಿಂದ
ಆಶೆ, ಕಪಟ, ಅಹಂಕಾರ, ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯು
ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಈಗ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆಯೇ ಈ ಜನಕ್ಕೆ
ಸಾಕಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ನಡಿ ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಆ ಯತಿ
ರನು ಆಡಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಈ ಯತಿವರನು ಸಾಮಾನ್ಯ
ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಾಗಿ, ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ಬೇಕೆ

ನರಗಳ ಅಭಯವನ್ನು ದಾನಮಾಡುವ ಯತಿವರೇಣ್ಯನೇ, ನನ್ನ ಮನ
 ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅನ್ನ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿ ಮಾಡಲೆಂದು ಬಂದ ಭೀತಿ
 ಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ನನ್ನ ಮನಾನಂದಗೊಳಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ
 ಗಳೆಲ್ಲ ತೀರಿ ಈ ಜನಸಂದಣಿಯ ಊಟವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳವೇಳೆಯಾಗು
 ವದು ನಡೆಯಿರೆಂದು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾ
 ದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸಿದನಂತರ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು
 ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರುವರ್ಯನು
 ತಾನಾಗಿಯೇ ಈ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಪಾದ
 ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಈ
 ದಾಸೋಹದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭುಂಜಿಸುವದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ
 ವೆಂದು ಆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲರು ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಮಲಪ್ರಭಾ ಈ ಸಂಗಮದ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಪಾದಾರ್ಪಣೆಯನ್ನು
 ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರಾದಿಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀಗಳವರು
 ಚಟ್ಟನೇ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿಯ
 ಹತ್ತರಬಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಕಮಂಡಲೋದಕವನ್ನು
 ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ, ಆ ಪ್ರಸಾದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಕಡೆಯಿಂದ ಪೂಜೆ
 ಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಅವೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಆ ಪ್ರಸಾದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ,
 ಪ್ರಮಥರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪಡೆದ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಆ ಪ್ರಸಾದ ಮಧ್ಯೆ
 ದಲ್ಲಿ ನಡಹಾರಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭುಜಂಗಪ್ಪ ನೀನೊ
 ಬ್ಬನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು. ಸಿಕ್ಕನರ ಕಡೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಸಬೇಡಿರೆಂದು ಆ
 ಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಊಟಕ್ಕೆ ನೀಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಿ
 ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹೇಶ್ವರರು
 ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರುಗುದ್ದಲೇಶನ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಹಾಡೈಸಿ
 ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ತಯಾರಿಸಿದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು
 ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮೊದಲು ಎಡೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಜನಕ್ಕೂ ಎಡೆ ಮುಟ್ಟಿದ
 ನಂತರ ಶಿವಯೋಗಿನಿ ಸಂತ್ಯಪ್ತೆ ತೃಪ್ತೋಭವತಿ ಶಂಕರಃ ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾ
 ತನ್ಮಯಂ ವಿಶ್ವಂತ್ಯಪ್ತಿ ನೇತಿ ಚರಾಚರಂ|| ಅಂದರೆ ಶಿವಯೋಗಿ ಸಂತ್ಯಪ್ತ

ನಾದರೆ ಶಿವನು ತೃಪ್ತನಾಗುವನು. ಆ ಶಿವನ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗ
ಮಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಪಂಚವು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ
ಹರಹರ ಮಹದೇವ ಎಂದು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು
ಮಾಡಿದರು. ರೋಗಪೀಡಿತನು ಔಷಧ ಸೇವನೆಯಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕನುಗುಣ
ವಾದ ಪಥ್ಯದಿಂದಲೂ ರೋಗವು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಸುಖಿಸುವನೋ
ಹಾಗೆ ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರುಗುದ್ಧಲೇಶನ ಪಾದತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ
ನಾವು ಧನ್ಯರಾದೆವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ತೀರಿದ ಮೇಲೆ
ಗಣಂಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ನಮ
ಸ್ಕರಿಸಿ ಬಾಕಿ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿ ವೇಳೆಯಾಗುವಷ್ಟು ನಡೆಯಿರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲು
ಆ ಜನಗಳು ಎದ್ದು ಬರುವಾಗ ನಾವು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ಪ್ರಸಾದ
ರಾಶಿಯು ಇನ್ನೂರು ಮುನ್ನೂರು ಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಲುವದೆಂದು ಅಂದಾಜು
ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥಾದ್ದು ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಉಂಡರೂ
ಶ್ರೀಗಳು ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಡಹಾಕಿದ ಗುದ್ಧಲಿಯತನಕ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುಬೇ
ಕಾದರೆ ನೀಡುಮಾಡುವ ಜನರು ದಣಿದರಲ್ಲವೆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಯಾವತರದ
ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಮಾಂಡವ್ಯಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರನು
ಕದ್ದುತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ತಾನು ಕಟ್ಟಿತೆಂಬ ಬುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆರುಸಹಸ್ರ ಜನಕ್ಕೆ
ಉಣಿಸಿದನೆಂದು ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಹೊತ್ತು ಈ
ಶಿವಯೋಗಿಯು ಇನ್ನೂರು ಮುನ್ನೂರು ಜನರಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು
ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜನಗಳುಂಡರೂ ಪ್ರಸಾದವು ಸವಿಯದೆ ಹಾಗೇ
ಇರುವದನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ನೋಡಿದೆವೆಂದು ಆ ಜನಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡಾಡಿ,
ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಭುಜಂಗಪ್ಪನಂತೂ
ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ:—

ವಚನ || ಸುರತರುವಬಿಟ್ಟು ಎಲುವದಮರಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆಯುವಂತೆ |

ನೊರೆಹಾಲುಚಲ್ಲಿ ಕಾಟಿಯಬಯಸಿ ಬಾಯಾರುವಂತೆ |

ತಾಯಿಯ ಮಾರಿ ತೊತ್ತು ಕೊಂಬುವನಂತೆ |

ರಂಭೆಯಬಿಟ್ಟು ಶಿಂಬಿಬಯಸುವ ಶಿಖಂಡಿಯಂತೆ |

ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ನಿರುತವಲ್ಲದ ಸತ್ತುಹೋದ ಮಾಯಾ |

ಪ್ರಪಂಚಮುಚ್ಚಿದ ಮನುಜರು ಮುಕ್ತಾಂಗನೆಯನಪ್ಪಿ |
ಭಕ್ತಿ ಅನೃತವನಿತ್ಯ ಪದದ ಸುಖವನ್ನೆತ್ತಬಲ್ಲರು |
ಹೇಳಾ ಮಹಲಿಂಗ ಶಿವಸಿದ್ಧ ಪ್ರಭುವೇ ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ನಾನು ಮೋದಲೇ ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನಿಂದ ಇವನ
ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಇಂಥ
ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಈ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂದು ತ್ರೀಗುರು
ಗುದ್ಧಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಊಟ ತೀರದ
ನಂತರ ತಾವು ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಶೀಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೩ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಪಾ|| ಪ || ಪರಮಪರತರವ್ರತಗಳಂ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂ ತಾನು
ಚರಿಸಿಲೋಕಕೆ ಬೋಧಿಗೈದೀತನ ಜಗದಿ
ವರಗುದ್ಧಲೇಶನ ಸರಸನಾಮವನಾಂತು ಪರಿಶೋಭಿಪಂ
ಸತತಂ | ನಿರುಪಮುಷಟಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಿಕರುಣದಿಂ
ಬಂದೆನ್ನಸಿರದೊಳ್ ಹರುಷದಿಂದನವರತ
ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪೆಹರನ ಪಣಿಯಚಂದ್ರನಂದದಲಿ||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ, ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತ್ರೀಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಕಾಶೀಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟನು.
ಮೈಸೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ಘಂಡರಪುರದ ಪಾಂಡುರಂಗನ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು, ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ತ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸೂಚಿಸಲು ತನ್ನ
ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಜಪತಪಾಸುಷ್ಠಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಜಗತ್ತು
ಸಿದ್ಧವಾದ ಪಂಥರಪುರದ ವಿಶೋಬ ನಾಮಕವಾದ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯ
ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಲಿಂಗಧಾರಣವಿರುವದರಿಂದ ಶಿವಾಜಿಮಹಾರಾಜರ
ಗುರುಗಳಾದ ತುಕಾರಾಮರವರು ತಮ್ಮ ಅಭಂಗ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ “ವಿಶೋಬಾಚೆ
ಮಸ್ತಕಲಿಂಗಧಾರಣಂ” ಎಂದು ಸಾರಿರುವದರಿಂದ ಇಂಥ ಪಾಂಡುರಂಗ
ವಿವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿಹೋಗೋಣ. ಆ ಪಟ್ಟಣದಜನರು ತ್ರೀಪಾಂಡು

ರಂಗನ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಭಜಿಸುವದರಿಂದ ಆತ್ಮನ ಕರುಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯವನರು ದುರ್ಭಿಕ್ಷುಗಳನ್ನು ಅರಿಯರು. ಗೋವುಗಳು ಸದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಲನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವವು. ವೃಕ್ಷಗಳು ಫಲ ಪುಷ್ಟಭರಿತವಾಗಿರುವವು. ಪಾಂಡುರಂಗನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಬಹು ವಿಶ್ವಾಸಪೂರಕವಾಗಿ ಆದರಿಸಿ, ಇಚ್ಛಾಭೋಜನಮಾಡಿಸಿ, ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಿರುವರು. ವಿಷ್ಣು - ಶಿವರೆಂಬ ಭೇದಭಾವವನ್ನಳಿದ ಈ ಯತಿವರನು ಇಂಥ ಪಾಂಡುರಂಗ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಯತಿವರನು ನುಡಿಯಲು, ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಅಂತ್ಯಾನಂದಹೊಂದಿ ದೇವಾ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಮತಾಬುದ್ಧಿ ಇರುವದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮಪಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರಣಿಪಾತರಾಗಿ ಪುನೀತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಎದುರುಗೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆಂದು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಂಧರಪುರಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಪಾಂಡುರಂಗನಿಗೆ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೈಲಾಸ ಪತಿಯಾದ ಶಿವನ ಭೂಕೈಲಾಸವೆನಿಸಿದ ಕಾಶೀಮಹಾರ್ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ವಿಶ್ವದ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಕರ್ತೃವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಜೋತಿರ್ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆಂಬ ದಿವ್ಯನಾಮವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮತಾತೃಕವಾಗಿರುವದು ಸರ್ವರೂ ಬಲ್ಲವರಷ್ಟೇ. ಈ ವಿಶ್ವನಾಥ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರು ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯರು ಅವತರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಬಂದು ಜಂಗಮವಾಡಿ ಮಹಾವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರು ಪೀಠವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಜಗದ್ಗುರು ಜಂಗಮವಾಡಿಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಜಂಗಮವಾಡಿ ಮಠದ ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರು ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೇವಕಜನಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಜಂಗಮವಾಡಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬೃಹದಯಶೀಶ್ವರನು ಬಂದು ನಮಗೆ ದರ್ಶನಕೊಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡ

ಕುಳಿರೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ತಾವು ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮುಂಜಾ
 ಎನವಳಿಬಿಸಿಲು ಏರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಠದ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶಕಾಲ
 ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸರಿಸಿ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಮಾಡಲವತರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಬರುವಿಕೆ
 ಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಶಿವಾಂಶಸಂಭೂತನಾದ ಶ್ರೀ
 ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶ ಯತಿವರನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಮಠದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ
 ಬರಲು. ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಆಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ
 ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಹ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಮಠದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವರೆಂದು
 ಶ್ರೇಷ್ಠಜಗದ್ಗುರು ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಜಗದ್ಗುರು
 ಗಳವರು ಭಕ್ತಿಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಆ ಗುದ್ದಲೇಶ ಯತಿವರನ ಹತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಂದು
 ತಿರಬಾಗಿ, ಕರಮುಗಿದು ಎಲೈ ಜಂಗಮವರ್ಯನೇ ಅಖಿಲ ಭಕ್ತವಂದ್ಯನಾದ
 ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾವು, ನಮ್ಮ ಸೇವಕ ಜನರು ಪುನೀತರಾದೆವು ಅಂದಾಕ್ಷ
 ಣಕ್ಕೆ ಆ ಗುದ್ದಲೇಶ ಯತಿವರನು ಕರುಣಾಳುವಾದ ನೀವು, ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮ
 ಪಾಶಬದ್ಧರಾದ ಅಖಿಲ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕವಾಗಿಯೇ ಮೊದಲು
 ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಅವರೋಹಣಮಾಡಿ
 ದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೋರಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಂಥ
 ಜಂಗಮವರ್ಯರು ಬರಲೇಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಗ
 ಳನ್ನು ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಈ ಮೃತ್ಯು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರವೂ
 ಈ ಕಾಶೀ ಮಹಕ್ಷೇತ್ರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ಗೋದೀಕಾಳಷ್ಟು
 ಈ ನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ಆಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಕಾರಣ ಈ
 ಪರಮಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಸುಖದಾಯಕನಾಗಿಯೂ ಶಿಷ್ಯರ
 ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಭವರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ವೈದ
 ನಾಗಿಯೂ ಸಂಸಾರ ವ್ಯಾಪಾರವೆಂಬ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಅಗ್ನಿಯಾ
 ಗಿಯೂ ಲಿಂಗಾಂಗ ನಾಮರಸ್ಯ ಬೋಧಕವಾದ ಶಿವಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಿರ್ಮಲ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರೋರಿಸಿಕೊಡುವ ಈ
 ಮಹಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ತನ್ನ ಪಾಪ ಕ್ಷಾಲನಮಾ
 ಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜಂಗಮನಾಡಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ದಾಸೋಹಮಾಡ

ಜೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿರುವದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಬಂದಿರವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಜಗದ್ಗುರು ವರ್ಯನು ತಾವು ಬಂದದ್ದು
 ಬಹಳೇ ಆನಂದವಾಯಿತೆಂದು ಆ ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ
 ಋಗ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟು, ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುದ್ಧಲೇಶ್ವರನನ್ನು ತಮ್ಮ
 ಶಿವಪೂಜಾ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು
 ಆಚರಿಸಿದರು. ಆನಂದದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲೇ ವಸ್ತಿಮಾಡಿ, ಈ ಕಾರ್ತಿ
 ಮಹೇಶ್ವೇತ್ರದ ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಾಸೋಹದ ಅಡಿಗೆ
 ಯನ್ನು ಸುರುವು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಭುಜಂಗಪುನಾ, ಭುಜಂಗಪುನ ಪರಿವಾರದ
 ವರೆಲ್ಲರೂ ಅವೇ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯವಾಗುವಲ್ಲಿ ಮೂಡಲ ಕೆಂಪು ಅಡಲ
 ಜೇಳಗಾಗುತ್ತಲಿತ್ತು. ಉದಯ ಹೊಂದುವ ದಿನ ಮಣಿಯ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು
 ಮಂಗಲ ಗಾನದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿ ಗಣವು ಕಿಲಿಬಿಲಿ
 ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತ ಗೂಡುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉಡ್ಡಾಣ ಮಾಡು
 ತಿದ್ದವು. ಅರಳಿದ ವಿವಿಧ ವನ ಪುಷ್ಪಗಳ ಮಕರಂದ ಸೇವನಕ್ಕಾಗಿ ಭಮ
 ರಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತ ಹೂವಿನಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಅಂದಲಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.
 ಆಗ ಪುಷ್ಪಪರಾಗಗಳ ಲೇಪನದಿಂದ ಅವುಗಳ ದೇಹಗಳು ಧೂಳಿ ಸಮ
 ವಂತಾಗಿರಲು ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶೋಭೆಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಘಮ ಘಮಿಸುವ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದ ವನ ಪುಷ್ಪಗಳ ಸುಗಂಧವು
 ಆ ಗಂಗಾನದಿಯೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ಕುಲುಕುಲು ನಗುತ್ತ ನಲಿದಾಡು
 ವಂತೆ ತೋರುವ ಕುಮುದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಗೂ ಪಕ್ಕ ಕೊಡಹುತ್ತ ಹೊರಬಿದ್ದು
 ಕೇಕೆ ಹಾಕುವ ನವಿಲುಗಳ ಕೇಕೆಗಳಿಗೂ ಈ ನದಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವ
 ಜವರ ಅಂತಃಕರುಣವನ್ನು ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಸುಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಮಾಡು
 ತಿದ್ದವು. ಇಂಥ ಸುಖಜೀವನ ನಿಧಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಳುವ ಅನೇಕ
 ಕರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಆಶ್ರಮ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತೆಯುಳ್ಳ
 ಈ ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಂಗಮ ವಾ
 ನುತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುದ್ಧಲೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ
 ದಾಸೋಹ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಪಾಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಕೆಲಜನ ನಿಂತರು.
 ಆಗ್ಗೆ ಭುಜಂಗಪುನ ಆ ಗುರುಪೀಠದ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಯಿ, ಕಪ್ಪುರಾ

ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ವೆರಗಿ, ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ಬಂದನಂತರ ಈ ಕಾರ್ತೀ ಕ್ಷೇತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿಬಂದು
 ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಸರ್ವಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಶ್ರೀ ಗುರುಗುದ್ಧ
 ಲೇಶನ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೇ
 ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೇಗನೇ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಭುಜಂಗಪ್ಪನು
 ಜಗದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಂದಿಸಿ, ಶ್ರೀಗಳು ಬೇಗನೇ ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ
 ಬರಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿರುವರೆಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ
 ಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಮಹೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಜಗದ್ಗುರು
 ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಯತಿವರನ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ವೇಳೆಗೆ
 ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಪಿತೃತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದೆಂದು
 ತಿಳಿದು, ತಮ್ಮ ಶಿವಪೂಜಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಪೂಜಾ ಖೋಲಿ
 ಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಹತ್ತರ ನಮ್ಮ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಗೆಡ್ಡೆ
 ಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಆ ಮರಿವೇವರು ಸ್ಥಿತಿಪದ ಕಲ್ಲು
 ಗಳಿಂದ ಪ್ರಕ್ಷುಲಿಸುವ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಖೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಹತ್ತರ
 ಗೆಡ್ಡೆಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಪರಿಮಳೋದಕದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸೇವರ್ಥದ
 ತಂಬಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಚಂದನಗಂಧ, ಶ್ರೀಗಂಧಫೆಂಟ್ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತಂಟ
 ಲಾಕ್ಷ ತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಕಳಿಸಿತವಾದ ತಾನರೆಹೂವು
 ನೈದಲೆಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಮನೋಹರವಾದ ಸಂಪಿಗೆ ಬಳುಳು ತಿರುಳು ಪುಷ್ಪ
 ಗಳಿಂದಲೂ ದನನ, ಮರಗ, ಚಿಲ್ವ ಪತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಮನೋಹರವಾದ
 ಮೂಪದ ಪರಿಮಳದಿಂದ ಷಾತು ಷಾಮಿಸುಸಂತತಯಾರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು
 ಶಿವಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಬಲಪೂಡಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡು ಸ್ಥಿತಿಪದ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕ್ಷೀರ ಸಮುಪ್ರದ ಹೊಡೆ
 ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಂತ್ರ ಪಠನು ಹಾಗೆ ಸ್ಥಿತಿಪದ ಶಿಲೆಯಿಂದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು
 ಮಾಡಿದ ಶಿವಪೂಜಾಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡುವಲ್ಲಿ
 ಆ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಯತಿವರನು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಸಂಜನಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ಗಡ್ಡೆಯಾಗಿಯೂ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಪರಿವಾಕದಿಂದ ಜನಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ತಂದಿರ
 ಲೂಪವಾಗಿಯೂ ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಶಿವರೋಗಿಗಳು

ಉತ್ಕೃಷ್ಟಫಲವನ್ನು ಸವೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮಾಯಾದೂರವಾದ
 ಷಟ್ಫಲ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯ ಜ್ಞಾನದ
 ಫಲವನ್ನು ನಿನ್ನ ದಯದಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿ
 ಯೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ, ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು.
 ತಮ್ಮ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯು ಮುಗಿದನಂತರ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಷಟ್ಫಲ ಪದಾರ್ಥ
 ನಿರತನೆನಿಸಿದ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯರೂಪ ಸ್ವಾನುಭವಿಸಿದ್ಧನಾದ
 ಶ್ರಿಯಾ, ಜ್ಞಾನ, ಧ್ಯಾನ ಮಾರ್ಗಪ್ರವಿಷ್ಟನೆನಿಸಿದ ನಿರಾಭಾರಿ ಗುರು
 ಗುದ್ಧಲೇಶ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ, ತಮ್ಮ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
 ಕುಳಿರಿಸಿ, ತ್ರಿರುದ್ರಾಭೀಷೇಕದಿಂದ ಪಾದಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ತಾರಕ
 ಲಿಂಗವನ್ನು ಅನಾಹತದಿಂದ ಮೇಲೆ ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರದ ಕೊನೆಯ ಆಜ್ಞಾ
 ಚಕ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪಾನು ಸಂಧಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ನಾದಬಿಂದು
 ಕಲೆಗಳ ವಿಚಾರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನಿರಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ಮನೋಲಿಂಗವನ್ನು
 ಅಭಿನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗವೆಂದು
 ತಿಳಿದು, ತಾನು ಪ್ರೇಮಜನಾಗಿ ಅವಿರಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೈಮರೆತು ಜಂಗಮ
 ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಲಯಮಾಡಿ, ಆನಂದದಿಂದ ಬಹಿರಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಅಂತ
 ರಂಗದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಯಾಗಿ ಈ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ರೂಪರಾದ ಗುರು
 ಶಿಷ್ಯರ ಆನಂದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೊರ
 ಹೊಮ್ಮಿ ತಾರಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಚಿದ್ರಸದ. ಪಾದೋದಕವನ್ನು ಜಗದ್ಗುರುಗಳ
 ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಪಾದೋದಕ ಸಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟ
 ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವರೂ ಪಾದತೀರ್ಥ ಸಲಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರಿಯಾರ್ಪಣ ಮಾಡಿ
 ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಎಡೆಯ ಬಟ್ಟಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
 ಆ ಯತಿವರನಿಗೂ ಜಗದ್ಗುರುಗಳವರಿಗೂ ಉಳಿದ ಸರ್ವ ಗಣಗಳಿಗೂ
 ಭಕ್ತರಿಗೂ ಎಡೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು, ಆ ಯತಿವರನು ಭುಜಂ
 ಪನಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡುವ ಜೀನಸುಗಳನ್ನು ಮರತೀರಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಭೋಜನ
 ಶ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವನು ಯಾವ ರೂಪ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸ
 ವನೋ ಅದನ್ನೇ ಭುಂಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅನ್ಯನಾದ ರೂಪ ಪದಾರ್ಥವು ಭುಂ
 ಸಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವು. ಅಂಥ ರೂಪವನ್ನು ಭುಂಜಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಅದು ಶಿವ

ರ್ಪಿತವಾಗಲಾರದು. ಮತ್ತು ಗುರುವಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠವಾದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪೂರ್ವದ ಶಿಲಾಭಾವವು ಇಲ್ಲವೆನಿಸುವದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ ನೀವು ಎಡೆ ಮಾಡುವ ಶಿವಪ್ರಸಾದದ ಪೂರ್ವದ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲವೆನಿಸುವದು. ಇಂಥ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಭಾವಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಇದನ್ನು ಆತ್ಮನು ವಿಶ್ವ ತೈಜಸಪ್ರಾಜ್ಞನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದರದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವನಾದ ಕಾರಣ ವೀರಶೈವನು ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಭೋಗದಿಂದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ಬಿಡುವನೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವು. ಸ್ಥೂಲಾದಿ ಶರೀರತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಭೋಗ್ಯವಾದ ರೂಪಾದಿ ಪದಾರ್ಥ ತ್ರಯವನ್ನು ಭೋಕ್ತೃವಾದ ವಿಶ್ವಾದಿ ಜೀವತ್ತಯವನ್ನು ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧನೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದ ಭೋಗವನ್ನು ಇಷ್ಟಾದಿ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗವನ್ನು ಯಾವಾತನು ತಿಳಿದ ಕೊಂಡಿರುವನೋ ಆತನು ಭೋಗಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ವಿಷಯಾದಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಾಗಿರುವನು. ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪ ಭೋಗಿಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ವಿಷಯಾದಿಗಳು ಸೋಂಕಲಾರವು.

ರೂಪ ರುಚಿ ತೃಪ್ತಿಗಳೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪವೆಂದರೆ ಭೋಗ್ಯ ಸಸ್ತುಗಳಲ್ಲ. ಶಿವಸರ್ವಮಿದಂ ಜಗತ್|| ಎಂಬಾಗಮೋಕ್ತಿಯಿಂಪ ಶಿವವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರದೆ ಶಿವರೂಪದಿಂದಿರುವದೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು. ರುಚಿಯೆಂದರೆ ರಸೋ ನೈಶ್ಯಃ ಎಂಬ ತೈತ್ತಿರಿಯ ಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ|| ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನನರ್ಥಕ ರುಚಿಯು ಶಿವಾಂಶವೇ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು. ತೃಪ್ತಿಯೆಂದರೆ ಶಿವ ಸುಖವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸುಖಕೈಲಿವೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆಂದರೆ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದದು. ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆಂದರೆ ಶಿವಜ್ಞಾನೋದಯವಾದುದು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವೆಂದರೆ ಶಿವೋಹಂ ಭಾವನಿಶ್ಚಲವಾದುದು ಎಂದು ತ್ರೀಗುರುಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಈ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಯಶಿವರನ ಪ್ರಸಾದವಾಣು

ಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಊಟಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಭುಜಂಗಪ್ಪಾಡಿ
 ಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀವು ಅನ್ನ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ ಕೈಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ
 ಸೂಸದಂತೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿರಿ. ಅನ್ನ ಜಾತೇತು ಭಕ್ಷೀನ ಭುಜ
 ಮಾನೇ ಶಿವಾರ್ಪಿತೆ || ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಶ್ವ ಮೇಥಶ್ಚ ಯತ್ಪಲಂ ತದವಾಪ್ಯಶ್ಚ
 ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಶಿಖಾನುಣಿಯ ನಚನವಂತೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯು ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ
 ಪ್ರಸಾದ ಸೇವನದಿಂದ. ಅಶ್ವಮೇಥಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ದೊರ
 ಕುವ ಫಲವನ್ನೇ ಈ ಪ್ರಸಾದದ ಒಂದು ಅಂಶದಿಂದ ಹೊಂದಿಬಿಡುವನು.
 ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ ಅದರ ಪವಿತ್ರತೆಗೂ ಪ್ರಸಾದ
 ತ್ವಕ್ಕೂ ಭಂಗ ಬರದಂತೆ ನೀವು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯ ಕ್ಷಣ
 ಬೀಳಗೊಡದೆ ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ
 ಪ್ರಸಾದವು ಭವಿಷ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯ
 ದುರ್ಭವಯೋಗವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಶಿವ
 ಯೋಗಿಯು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವರೂ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗಿ
 ದಂತೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನೀಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.
 ಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಡದಂತೆ
 ನೀಡಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಂಬರು, ಗಂಗೆ
 ದೊಳು ಕೈ ತೊಳೆದು ಚೆಲ್ಲುವ ಮಂಗಳ ನೋಡು ಸರ್ವಜ್ಞಯಂಬಂತೆ
 ಗಂಗಳಕ್ಕೂ ಹತ್ತಿದ ಪ್ರಸಾದ ಕಣಗಳನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ತೊಳೆದು
 ಚೆಲ್ಲಲಾಗದು ಎಂದು ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಭುಜಂಗಪ್ಪಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ
 ನಂತರ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಒಳ್ಳೇ ಹುಷಾರಿಯಿಂದ ಅನ್ನದ ಅಂಶ ಸಹ ಸೂಸ
 ದಂತೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದನು. ಆಗ್ಗೆ ಗುರುಗಳು ಸಂತು
 ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ತಾವು ಸೇವಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ತಿಂದು
 ನಂತರ ಅಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾಣಿಕಾದಿಗಳನ್ನು
 ಕೊಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡಿದ
 ನಂತರ ಬಾಕಿ ಪರಿವಾರದವರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಿಶ್ವನಾಥ
 ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು ಭುಜಂಗಪ್ಪಾದಿಗಳು ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು
 ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಯಾಣ

ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಗಲಿಕ್ಕೆಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಇನ್ನು ಪ್ರಯಾಣ
ಸುತ್ತುವ ಕಡೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳಲು ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ
ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ತಪೋನು
ಷ್ಠಾನುಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿರುವ ಹಿಮನಶ್ವೇದಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀ
ನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಈ ವಾರ್ತೆಯು ಕ್ಷಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತು.
ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ
ಭಕ್ತವೃಂದ ಸಮೂಹದಿಂದ ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರುಗಳವರು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟರು.
ಭುಜಂಗಪುನು ಜಗದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಮ್ಮ
ಪ್ರಯಾಣ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು, ಈ ಮಹಾ ಮಹಿಮುರ
ಲಿಂಗಪೂಜಾ ತಪಃ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ್ದರಿಂದ ಇವರ ವಾಕ್
ಸಿದ್ಧಿ, ಹಸ್ತ ಸಿದ್ಧಿ, ಕ್ರಿಯಾಸಿದ್ಧಿ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸರ್ವ ವರ್ಣದವರೂ
ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದು, ಕೈತಾರ್ಥರಾದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರು ಈ
ಕಾಶೀ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಾಶಿಯೇ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀ
ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡುವವರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಪಡುತ್ತ
ಲಿತ್ತು. ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಕಾಶೀಪೀಠದ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಿಂದ
ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಸರ್ವರೂ
ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಮಹಾ ಮಹಿಮರಾದ
ತಾವು ರೋಕೋದ್ಭಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ನಾವು
ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ದ್ವಾರ ಮಾಡಿದಿರಿ; ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿರೆಂದು ಶ್ರೀ
ಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರಿಗಿದರು. ಇತ್ತ ಶ್ರೀಗಳು
ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತ ಗುಪ್ತ ಕಾಶಿ, ಗೌರೀಕುಂಡ, ಮಧ್ಯಮೇಶ್ವರಂ,
ತ್ರಿಮುಗ ನಾರಾಯಣ, ನಾರಾಯಣ ತೀರ್ಥ, ಕಾಲೀಮಠ, ನಾಲೀಭಗವತಿ,
ಮಹಿಖಂಡ, ಸೋಮದ್ವಾರ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ
ಶಿವನ ಸದ್ವೈಜಾತ ಮುಖದಿಂದುತ್ಪನ್ನರಾದ ಏಕೋರಾಮರಾಧ್ಯರು
ಈ ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ವೀರಶೈವ ಪೀಠಾಧಿಪತಿ
ಗಳಿಗೆ ಅನುರುದ್ಧನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಉಷಾದೇವಿಯು ಈ ಗುರುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ
ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ

ಉಷಾ ಮತವೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳ
ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ದ್ವಾದಶ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ
ಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಕೇದಾರನಾಥನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾ
ಕಾರಿಗಳಾಗಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲು,
ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ತಾವು ಆರೆಂದು ವಿಚಾರ
ಸಲು, ನಿರಾಭಾರಿ ಜಂಗಮ ವರ್ಯನಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನು. ನನಗೆ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿ
ಮಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಬಂದು
ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಇರುವನ್ನು
ತಿಳಿಸಲು, ಆ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸುಖಾಶ್ರಯ
ರಾಗಿಯೂ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾಪ್ತ ಸ್ವರೂಪವಾದ
ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಕರುಣ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇಂದು ನಾನು ಪಾತ್ರನಾದೆನೆಂದು
ಯತಿವರನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ
ಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಉಗ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ
ಸರ್ವವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ದಾಮೋದ
ಕಲಸವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು
ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಕಲಸ ತೀರಿದನಂತರ ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರದವರನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ನರಗುಂದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ:—

ಹದಿಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಸೂ || ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಿ ತೀರ್ಥಗಳ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಗಾತ್ರವನು ದಂಡಿಸುತ ಮಾತೃಭೂಮಿಗೆ |
ಭುಜಂಗಪ್ಪನುಬಂದು ಆತುರದಿ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ |
ರೇಶ್ಮೆ ಮಡಿಯಂ ಕೊಡಿಸಿದಂ ||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನು ತನಗೆ ಸುಖವಾಗಿ
ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹಣಗುತ್ತಿರುವನು.
ಮುಖವನ್ನು ಯಾರೂ ಕನಸು ಮನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿದ್ದ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಕಾಲಕರ್ಮ ಕೃತಿಸಂಪನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ
ಬಹುಶಃ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ರೇಶ್ಮೆ ಮಡಿಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ
ಕ್ಷೇತ್ರ, ತೀರ್ಥ ಸಂಚಾರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎರಡು ರೇಶ್ಮೆ
ಮಡಗಳನ್ನು ತಂದು ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕಾಮ
ಕ್ರೋಧಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಾದಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಲು
ಪ್ರನಾದ ಯತಿವರೇಣ್ಯನೇ ಈ ರೇಶ್ಮೆ ಮಡಗಳೆರಡನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು
ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಭುಜಂಗಪ್ಪನೇ ನನ್ನಂಥ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗೆ
ಏತಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಮಡಗಳು! ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಸೆಟ್ಟಪ್ಪನು ಕೊಟ್ಟ ಮಡಿಯನ್ನು
ಪರತ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳದೆಂದು ಕಸಕೊಂಡವನು ನೀನಲ್ಲವೆ? ಈಗ ಕೊಟ್ಟು
ಮತ್ತೆ ಬೇಡಲಿಕ್ಕೆಬಂದಿ; ನಿನ್ನ ಮಡಗಳನ್ನು ನಾನೊಲ್ಲೆನೆನಲು:

ವಚನ || ಕರ್ಮಬಲ್ಲನೇ ಭಕ್ತಿಯ ಮರ್ಮವ, ಚರ್ಮ ತಿಂಬುವ ಸೋಣಗ
ಬಲ್ಲದೇ ಪಾಯಸದಸವಿಯಾ|| ಉಚ್ಚೆಯ ಬಚ್ಚಲಮೆಚ್ಚಿ ಕಡಿವಾ
ಡುವ ಮರುಳವಾನವರು ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರಾಳಗೊಲಿದು ವತ್ಸತಹೋಗಿ
ಅಪ್ಪಿ ಅಗಲದಿಪ್ಪ, ಅನುಪಮಸುಖವ ನಿವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು|| ಸಂಸಾರ
ವೆಂಬ ಸೊಕ್ಕು ತಲೆಗೆರಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಅಕಟಕಟಾ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು
ನೋಡಾ|| ಶೈಜಗವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಗಣಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಪಶುಪತಿ
ಯೇಕೋದೇವ|| ದರಿದ್ರಸಂಸಾರ ಪ್ರಪಂಚವ ಮರೆಯಾ ಮರುಳೇ||
ಪರಮನಂ ಸಖದೊಳಗಿದು ಅಲ್ಪ ಸುಖಕ್ಕೆ ಆಸೆಮಾಡುವ ಅಜ್ಞಾ
ನಿಗಳೇನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ|| ಮಹಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಶಿಧ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಿಂದ ಲಭಿಸುವ
ವೆಂದು ಅರಿತಿದ್ದರೂ ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸಿ ಪಾಪದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ
ಜನಗಳೇ ಬಹಳ. ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಜನಗಳೇ ಕಡಿಮೆ.
ಈ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ದೇವಾ, ತಮ್ಮ ಮಡಿಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ
ಸತ್ಕೃತ್ವಾಪಬಟ್ಟು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಸುರನೇ ಸುಕೃ ನಮ್ಮಂಥವರು ಜಂಗಮ

ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕ್ಲೇಶಪಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಆ
 ದಯಾಸಾಗರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಂಗಮ ರೂಪದಿಂದ ಶ್ರೀ ಗುರು
 ಗುದ್ದಲೇಶನೆಂಬ ನಾಮವಂ ತಾಳಿ, ಭೂಮಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ, ಸಕಲ ಭಕ್ತಜನರ
 ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮಗಳನ್ನು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ
 ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ಅನ್ನ
 ಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಷಾಲನಮಾಡಿಸಿ ನನ್ನಮನಸ್ಸು
 ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾದಸನ್ನಿಧಿಗೆ ನಾನು
 ಈ ಮಡಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ
 ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀಗಳವರು ಇವನ ಆಗ್ರಹ
 ಮೇರೆಗೆ ಆ ಎರಡೂ ರೇಖೆ ಮಡಿಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಭುಜ
 ಗಪ್ಪನು ಸಂತೋಷಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ತನ್ನ ಸತಿ - ಸುತಾದಿ, - ಬಂಧು
 ಬಳಗದವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯೇ, ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಸಂಜಾ
 ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾದಸೇವೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ
 ಪಾದಧೂಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಗೃಹವು ಪವಿತ್ರವಾಯಿತು. ಉಳಿದ ಭಕ್ತ
 ಸಮೂಹವು ತಮ್ಮ ಪಾದದರ್ಶನದಿಂದ ಪುನೀತರಾದರೆಂದು ಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕ
 ವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ಅಮ್ಮಾ ಸಾಧ್ವಿಸಿರೋಮಣಿಯೇ, ನೀ
 ಆದರಣೆಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಆನಂದಭರಿತನಾದೆನು. ಇದುವರೆಗೆ
 ಸಂಚರಿಸಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಷೇತ್ರ, ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ
 ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರನ್ನು ನಾಕಾಣೆ. ನಿಮ್ಮ
 ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಅನಂತವೆಂತಲೂ, ಅಪಾರವೆಂತಲೂ, ಆನಂದವೆಂತಲೂ
 ಮೂರುಬಗೆಯ ಸುಖಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿಸೇರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತ
 ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದವೆಂದು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ
 ನಾವಿನ್ನು ಗೊರವನಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದವರೇ ಜೋ
 ಯನ್ನು ಬಗಲಿಗೆಹಾಕಿ, ಬಿಳಿಯ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಕೊಪ್ಪಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮ
 ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟರು. ಆಗ್ಗೆ ಭುಜಂಗಪ್ಪನು ಆತನ ಬಳಗದವ
 ಉಳಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಹರಹರ ಮಹದೇವ ಎನ್ನುತ್ತ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ

ಬಿನ್ನುಹತ್ತಿಬಂದರು. ಅವರ ಅಂತಃಕರುಣವು ಸದ್ಗದಿತವಾಗಿ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ
 ಅಶ್ರುಗಳ ಪುವಾಹವು ಹರಿಯಹತ್ತಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಗುಡ್ಡಲೇಶ
 ಯತಿವರನು ಭುಜಂಗಪುನೇ ಶಾಂತನಾಗು. ಇಲ್ಲಿಯಪರಿಯಂತರ ಗುರುಲಿಂಗ
 ಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪರೋಪಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿಬಂದಿ. ಇನ್ನು
 ಮೇಲಾದರೂ ಕನಸು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯದೆ ಸಂತೋಷ
 ದಿಂದ ನೀನು ಇಡ್ಡದ್ದಾದರೆ, ಧನಕನಕ ವಸ್ತು ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಾ
 ಗದೆ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿ ಬಾಳುವಿ; ಇದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ
 ನಡೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದವರೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಗೊರವನ
 ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಈ ಯತಿವರನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಂಡ ಒಬ್ಬ
 ಭಕ್ತನು ರೇವಪ್ಪ ನಾಯಕ ಧೊರೆಗಳ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಂದ
 ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಗಸೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡರು. ಅವರು ಈ ಅರಮನೆಗೆ
 ಬರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ರೇವಪ್ಪ ನಾಯಕನು
 ತಾನೇ ಕೆಲ ಜನ ರೈತರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಯತಿವರನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ
 ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರತಂದು
 ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಆ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ
 ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವದಪುಣ್ಯ ಬಲದಿಂದ ವಂಶಪರಂಪರೆ ಸಾವನವಾಯಿತು.
 ತಮ್ಮ ಆಗಮನದಿಂದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ವೇಳೆಗೆ ದರ್ಶನಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾವನವಾಯಿತು. ಹಾಗೂ
 ತಮ್ಮ ಪಾದಸೇವಕನಿಂದ ಯಾವ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ
 ಇರುವದು. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋಣವಾಯಿತೆಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ
 ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ರೇವಪ್ಪ ನಾಯಕ ಧೊರೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ನರ
 ಗುಂದದ ಹಸಬಿಯ ಭುಜಂಗಪುನು ನನಗೆ ಎರಡು ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಗಳನ್ನು
 ಧಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಇವುಗಳನ್ನು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೋ; ಎಂದು ಆ
 ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಗಳೆರಡನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಗಲೊಳಿರುವ ಕಲ್ಲಾತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು
 ರೇವಪ್ಪ ನಾಯಕನ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳು
 ಮುಳುಗ ಹತ್ತಿದವು. ದೇವತೆಗಳು ಪೂಜೆಗರೆದರು. ಆಗ ರೇವಪ್ಪನಾಯಕ
 ಧೊರೆಗಳು ಅಯ್ಯೋ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವಯೋಗಿಯೇ, ತಮ್ಮಂಥ ಯತಿವತ

ರಿಗೆ ನಾವು ಇಂಥ ರೇಶ್ಮಿಮಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮಂಥವರಿಂದ
ನಾವು ಇಸಗೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ಎಂದು ರೇವಪ್ಪ ನಾಯಕ ದೊರೆಗಳು ನುಡಿ
ಪಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಈ ಮಡಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನು
ನಾನು ಆರ್ತೀರ್ಪದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು,
ಒಂದನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಆಶ್ವೀಜ ಶುದ್ಧ ಪುತಿಸದೆಯಿಂದ ನವಮಿ
ವರೆಗೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ವಿಜಯದಶಮಿ ದಿನಸ ಇದರೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪಿಡಾ
ನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ. ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೇಶನ ಹೆಸರಿ
ನಿಂದ ಒಂದು ಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಧನಕನಕ ವಸ್ತು
ವಾಹನ ಅಂದಣೈಶ್ವರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ನೀನು ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಬಂದಾಗ
ನಿನ್ನ ಕೂಡ ಬಂದ ಬೇಟೆಗಾರರು ನನ್ನ ಬಳಿಯ ಕೆಂಬಳಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡು
ತಂದು ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ದೋಷವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು.
ಅವಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೋ ಈ ರೇಶ್ಮಿ ಮಡಿಗಳನ್ನು. ಎಂದು ಕೊಟ್ಟವನು
ಆರ್ತೀರ್ಪದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾಗೇ ವೈರಾಗ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ
ತಮ್ಮ ವೃತ್ತ ಭೂಮಿಯಿಂದಿರುವ ಇಚ್ಛಾಂಗಿಯ ಗಡಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು,
ಅಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಕಾಯುವ ಶಿವಪ್ಪನೆಂಬ ಕುರುಬರವನು ತನ್ನ ದನಗಳನ್ನು
ಮೇಸುತ್ತ, ಗದ್ದಕ್ಕೆ ಕೋಲಾನಿಸಿಕೊಂಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಅದೇ
ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಕ್ಷೀಣವಾದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಬಳಿದು
ಅಂತೂ ಕೌಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಬಳಿ ಕೆಂಬಳಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು
ತಮ್ಮ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಸಾಮಾನದ ಹಸಿಬಿಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡು ಲಿಂಗಾಂಗ ತಪಸ್ಸಾವೃದ್ಧದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೋ ಯೇನೋ
ಎಂಬಂತೆ ಶಿವಪ್ಪನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಶಿವಪ್ಪನು
ಇವನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದನಾ ಕಾಯಲಿಕ್ಕಿದ್ದ ಶಿವಲಿಂಗವು
ನಂತೆ ಕಾಣಿಸುವನೆಂದು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹಬ್ಬುಗೈ ಹಚ್ಚಿ ಬಳಿದು
ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು. ಇವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ಹೌದು
ನಮ್ಮ ಚರಂತೀಮಠದ ಬಸವಮ್ಮನ ಮಗನೇ ಹೌದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಪರಮ
ನಂದವಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರಲು, ಆ ಕೆ
ಯೋಗಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯು ಆತನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಇವನು ಯಾರಾಗಿರಬಹುದು

ನನ್ನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡ ಹತ್ತಿರುವನು. ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಈತನಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬಹುದೆಂದಾಲೋಚಿಸುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಕುಂಡಿಯಮೇಲೊಂದು ಲಂಗೂಟೆ, ಮೈಯಲ್ಲೊಂದು ಗೊಂಗಡಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಚಿಂದಿ ಈ ಚಂದದಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಗೋವುಗಳನ್ನು ತಿರುವುತ್ತ ನಿಂತಿರುವ ಶಿವಪ್ಪನ ಹತ್ತರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬರಲು ಶಿವಪ್ಪನು ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಲನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಚಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದಲೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಾವು ನಮ್ಮೂರ ಚರಂತಿ ಮಠದ ಬಸವಮ್ಮನವರ ಮಗನಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅನ್ನಲು; ಹೌದು, ಇದು ಯಾವೂರು? ಇದೇ ಇಚ್ಛಂಗಿಯಲ್ಲವೇ! ಅಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮನಸ್ಸು ಜಕ್ಕನೇ ಜರೆಮ ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಹೋದರು. ಮಾಯಾ ಜಾಲವು ಎಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿರುವದು. ತಾಯಿ-ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ದೈವಲೀಲೆಹೇಗೆ ಒಂದು ಮಾಡುವದು. ನಾನು ಒಲ್ಲೆನೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೂ ಈ ಮಾತೃಭೂಮಿಗೆ ಎಳೆದುತಂದಿತು. ಇದೆಲ್ಲವು ಪರಶಿವನಜಾಲವು. ಇಂಥ ಜಾಲಗಾರನಾಗಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಯಾರು ಲಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ವಚನಕಾರರು ಹೀಗೆ ಅಂದಿರುವರು.

ವಚನ|| ದೇವರನ್ನೆಲ್ಲರಹೊಡೆತಂದು ದೇವಿಯರೊಳು ಕೂಡಿತ್ತು
ಮಾಯೆ ಹರಹರಮಾಯೆ ಇದ್ದೆಡೆಯ ನೋಡಾ
ಶಿವಶಿವ ಮಾಯನಿದ್ದೆಡೆಯನೋಡಾ ಎರಡೆಂಬತ್ತುಕೋಟಿ
ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳು ಅಂಗಾಲಕಣ್ಣವರು ಮೈಯೆಲ್ಲಕಣ್ಣವರು
ನಂದಿವಾಹನರುದ್ರರು ಇವರೆಲ್ಲರು ಮಾಯೆಯಕಾಲುಗಾಹಿನ
ಸರವಾಲೆಕಾಣೋಗುಹೇಶ್ವರಾ ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಕೈಲಾಸದ ಗಣಂಗಳೇ ಮಾಯೆಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡರು ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮಂಥವರ ಪಾಡೇನೆಂದು ಆ ಶಿವಯೋಗಿ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶಿವಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ತಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋದಲಾಗಾಯ್ತು ಬಸವಮ್ಮನವರು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ

ತಲೆಕೂದಲು ಕಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಎರೆದುಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ “ನನ್ನ ಮಗಾ ನನ್ನ ಮಗಾ” ಎಂದು ಕನಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದಕಾರಣ
ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತರ ಬಂದು ಆ ತಾಯಿಗೆ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು, ಆಕೆಯ
ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಶಿವಪ್ಪನ
ಹಿಂದಿಂದೆ ಚರಂತಿಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಶಿವಪ್ಪನು ಬಸವಮ್ಮನವರೇ,
ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಹೇಗಾಗೋ ಆಗಿ ಬಂದಿರುವರು.
ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿರೊಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಸವಮ್ಮನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಯು-
ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಳಹತ್ತಿದಳು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು
ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತೀ ತಾಯೀ, ನನ್ನ ಮಾರ್ಗವು ಬೇರೆಯಾಗಿರುವದು. ನಾನು
ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರುವರ್ಯನ ಉಪದೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಶರೀರವು
ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದೆನಿಸಿ, ಶಿವಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದೇಹಿತ್ವದಿಂದಲೂ,
ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗತ್ವದಿಂದಲೂ, ಶಿವಜ್ಞಾನಸಾಂದ್ರತ್ವದಿಂದಲೂ, ಅಸಾಧಾರಣ
ವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ
ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಧ ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ
ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ತುಪ್ಪವಾದದ್ದು ಮರ
ಬೆಣ್ಣೆಯಾಗ ಬಲ್ಲದೇ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಗನೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ಬಿಡು
ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಬಸವಮ್ಮನು ನನ್ನ ಚರಂತಿಮಠವೆಂಬ ವಂಶವು
ಈ ಮೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಅಳಿದಂತಾಯಿತೇ! ಎಂದು ಖಿನ್ನಮುಖವುಳ್ಳವಳಾಗಿ
ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. (ಊರಿಗೆ ದೊರೆಯಾದರೂ ತಾಯಿಗೆ ಮಗನೆಂಬ
ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.) ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ತಾಯಿಯೇ, ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಡ. ನನ್ನ
ಮಾತಿನ ಕಡೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡು. ನಾನು ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನು ತಂದು
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿನಗೆ
ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ತೆಗೆದು ಲಗ್ನಮಾಡು. ಅವರಿಂದ ನಿನ್ನ ಚರಂತಿಮಠದ
ವಂಶವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಲು, ತಾಯಿಯಾದ ಬಸವಮ್ಮನ
“ಇವರೇ ಎಷ್ಟೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಣದು. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡು ಹೊನ್ನತ್ತಿನ್ನು” ಎಂಬ
ಗಾಯಂತೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನಂಥ ಮಗನೇ ನನಗೆ ಇಲ್ಲ

ಹಾಗಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧವೇನೆಂದು ಬಸವಮ್ಮನು
 ಸುಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯು ತಾಯಿಯೇ ಹಾಗೆ
 ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೇದು ರಕ್ತಸಂಬಂಧ, ಎರಡನೇದು
 ವೃತ್ತಿ ಸಂಬಂಧ, ಮೂರನೇದು ಭಾವಸಂಬಂಧವೆಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ
 ಸಂಬಂಧಗಳಿರುವವು. ಪಿತಾ-ಪುತ್ರಾದಿ, ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರೊಳಗಿನ ಸಂಬಂ
 ಧವು ರಕ್ತಸಂಬಂಧವು. ಗುರು-ಶಿಷ್ಯಾದಿ ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರರೊಳಗಿನ ಸಂಬಂಧವು
 ವೃತ್ತಿಸಂಬಂಧವೆನಿಸುವದು. ಬರಿಯ ಮನುಷ್ಯ ಕೋಟಿಯೇ ಏಕೆ, ಪ್ರಾಣಿ
 ಕೋಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮರೂಪವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ದೇವರಿಗೆ
 ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿರುವದರಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ಆತ್ಮಭಾವವನ್ನು ಅಥವಾ ಧೈವೀ
 ಸಂಬಂಧ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಹಿಸುವದು ಭಾವಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವದು.
 ತಾಯಿಯೇ, ಆತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಧೈವಸಂಬಂಧದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
 ಬರಿಯ ನಾವು ನೀವು ಸಂಬಂಧಿಕರಾಗುವದಂತಿರಲಿ, ಮನುಷ್ಯಕೋಟಿಯಂತೆ
 ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಕೋಟಿಯು ಸಂಬಂಧಿಕವಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ? ಕಾರಣ ನಾನು
 ಮುಂದೆ ತರುವ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನು ಅನರು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಂದೇ ಭಾವಿಸು.
 ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಬಸವಮ್ಮ
 ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ವಚನತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಹಾಗೇ ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹದಿನೈದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಸೂ|| ಸನ್ನುತ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದು ಉನ್ನತ |

ಗುರುಸ್ಥಲದ ಕಲ್ಲಯ್ಯನಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಪನ್ನಗಧರ

ಭಕ್ತ ಗೌರಿ ಶಿವಬಸವಪ್ಪನಿಂ ಸ್ಥಲವಂ ಪಡೆದು

ಚನ್ನಾಗಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಹೊಸರತ್ತಿಗೆ ಪೋದನು ||

ಸಂತ್ಯಪ್ತರಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳ ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕರೇ, ಕಾಯ ವಾಚಕ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಮಾಡಿದ ಮಹ
 ತ್ವದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಓದಿರಿ. ಈತನು ಇಚ್ಛಾಂಗಿಯಿಂದ
 ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಐದು ಘಂಟೆಯ ಸಮಯವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಶಿವ
 ಯೋಗಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ವರದಾ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ
 ಚನ್ನೂರ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಈಚೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಲು, ಆ

ನದಿಯ ಧಡದ ಮೇಲಿರುವ ಬಿಲ್ವ, ಬೇವು, ಮಾವು ಮುಂತಾದ ಮರಗಳ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಹಕ್ಕಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಬಂದ
ನೆಂದು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಗೀತೆಯನ್ನೋದುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿ
ಯಿಂದ ಆನಂದವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೋಕಿಲಾದಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ
ಧ್ವನಿಯು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಆನಂದವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಹೊಳೆಯ
ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಬರುವ ತಂಪಾದ ಗಾಳಿಯು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ
ಮೈಗೆ ತಗಲಿ, ಆನಂದವನ್ನಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಶಿವಯೋಗಿಯು
ಹೊಳೆಯ ಧಡವನ್ನಿಳಿದಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾಗಲು, ವಿಶಾಲವಾದ
ಸಂಜೆಗೊಂಪಿನ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲು ಅಸ್ತಮಯ ಪರ್ವತವೆಂಬ
ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿದ ಚಂದ್ರದ ಹುಡುಗನೂ ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬವು
ಆನೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲಟ್ಟಿ ರತ್ನಗನ್ನಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿತ್ತು. ಆ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೈತ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಂದ ದನಕರುಗಳನ್ನ
ಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೀರು ಕುಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ
ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇಶನನ್ನು ಜನಗಳು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,
ಯಾವ ಊರವರು ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಿ. ಎಂದು
ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಇದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಂಗಿ ಚರಂತಿ ಮಠದ ಸಂಬಂಧಿ
ರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಕಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಮಠಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರು
ಊರಲ್ಲಿ ಇರುವರೇ ಎಂದು ಶ್ರೀಗಳು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಅವರು ಊರಲ್ಲೇ
ಇರುವರು. ನಾವು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಬರಿ, ಎನ್ನಲು ಹ
ಯೋಗಿಗಳು ಅವರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಆ ದಡ
ತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇಶನನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನ
ಸಗಿ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳಿರಿಸಲು, ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ಯಾವ
ಊರವರು ಎನ್ನಲು, ನಾವು ಇಚ್ಛಂಗಿಯವರೆಂದು ಹೇಳಲು, ಓಹೋ ಬ
ವಮ್ಮನ ಮಗನು ಹೋಗಿರುವನೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೆವು. ಆತನೇ ಸ್ವಾಮಿ
ಯಾಗಿ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅವರ ಅಧ್ಯಂತ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನ
ಕೇಳಲು ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಂಗಾರ್ಚನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದದ್ದಾದರೆ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಾದ

ಪೊಸರಿತ್ತಿಯ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನೆಂಬುವನು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಾಲ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಧೀನರಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅನಾಥನಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ.
ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾ ಅವನ ಲಗ್ನ
ಮಾಡಿ ಶ್ರಮಂಜದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿರೆಂದು ಆ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಕರತಂದು
ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಆಗ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು

ವಚನ|| ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಮರವೆನ್ನಬಹುದೇ ಕಾಮಧೇನು

ಪಶುವೆನ್ನಬಹುದೇ ಪರುಷ ಪಾಷಾಣವೆನ್ನಬಹುದೇ

ನಮ್ಮ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ

ನುಂಗಿದವರೆಲ್ಲ ಮಾನವರೆನ್ನಬಹುದೇ ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ನನಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತನಾಗಿ
ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ನನ್ನ ಎಂಥ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ,
ಅದರ ಫಲವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡು ಅನಂದಪಡುವ ಕೀರ್ತಿ ಅಪಕೀರ್ತಿ
ಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಡಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ನಾನು
ಇದ್ದುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡ
ಲೇಶನ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನಾದರೂ
ಶಾಂತಿ, ಕ್ಷಮಾ, ಸತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಕಲ್ಪಯ್ಯನ
ವರ ಬಳಗವನರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಏನು ಅಂದರೂ ಅವರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಪ್ರೀತಿ
ಸುತ್ತ ಸದಾಅನಂದಮಯನಾಗಿ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸೇವೆ ಸತ್ಕಾರ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವತರದ ಕೊರತೆಯಾಗದಂತೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ
ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಉದಾರಿಯೂ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಗೌರಮನಿಯ ಶಿವಬಸಪ್ಪನೆಂಬ ಭಕ್ತನು ದೀಪಾರಾಧನೆ ಸಮ
ಯದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಯ್ಯನವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಗುರುಮಠದ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ದುಪ್ಪಟೆಯನ್ನು ಹೂದೆದು ತಲೆಗೊಂದು ಕಾವಿಯ ಮಸ್ತಕ ಪಾವಡವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತ್ರಿಗಳವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕತ್ತು
ನಾಲ್ಕತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಆಗಿರಬಹುದು. ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ
ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟರೂ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾಗಿದ್ದರು.
ಆತನ ಅಂಗ ಕಾಂತಿಯು ಬಂಗಾರದಂತೆ ಲಕಲಕ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಪೋ

ಬಲದ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯು ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದು, ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ
 ದಿಂದಲೇ ಭಕ್ತಜನರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಯು
 ದರ್ಶನವಾದಕೊಡಲೇ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಶಿವನ
 ಪುನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಈತನನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕಣ್ಣು
 ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಕಲ್ಯಾಣ
 ನರು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲು, ಆಗ ಗೌರವ
 ನಿಯ ಶಿವಬಸವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಪ್ರಾಪಂಚಕರ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹ
 ದೊಳಗೆ ಇರಲು ತಮಗೆ ಸಜ್ಜಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೊಂದು
 ಮಠ ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಂತ ನನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ
 ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೇ ಲಿಂಗಪೂಜಾ
 ತಪಃಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಚಟ್ಟನೇ ಮೆಲಕ್ಕೆದ್ದ ವನೇ ಗ್ರಾಮ ಕಾಣಾ
 ದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಡಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನವಿತ್ತು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಶ್ರೀಗಳು ಆ ಭೂಮಿ
 ಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಆ ಭೂಮಿಗೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಮ
 ದ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ
 ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇದ್ದ ಶಿವಪುಷ್ಪನನ್ನು ಶಿವಪೂಜೆ ಮರಿಯನ್ನಾಗಿ ಸಂಗಡ ಕರೆದು
 ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ
 ಕ್ಕಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಷಟಸ್ಥಲದ
 ಮರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಹತ್ತಿದರು. ಷಟಸ್ಥಲಗಳು ಯಾವಂದರೆ ಭಕ್ತ
 ಮಹೇಶ, ಪ್ರಸಾದ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಶರಣವಿಕ್ಯ ಎಂಬವುಗಳೇ ಷಟಸ್ಥಲಗಳು.
 ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವ ಭಕ್ತ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮುಂತಾದ ಶಿವಲಾಂಛನ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿವಭಕ್ತನಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಜಂಗಮರಲ್ಲಿಯೂ,
 ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ಇರುವದು ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು. ಪರಮ
 ಯರನ್ನೂ, ಪರದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ, ಪರಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೆ
 ಸದೆ ಮನಃಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾಗಿರುವದೇ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸ್ಥಲದ
 ಲಕ್ಷಣವು. ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ
 ದಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನ ಮನಸ್ಸಿನಾಗಿ ಶಿವಾರ್ಪಿತವಲ್ಲದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ
 ಹುದ್ದೇ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು. ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ

ನನ್ನು ಬಿರಿಸಿ, ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೊಳಗಾಗದಿರುವದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ್ಥಲದ
 ಲಕ್ಷಣವು. ಲಿಂಗವೇ ಪತಿ ತಾನೇ ಸತಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾ
 ಗಲೂ ಶಿವನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಲೋಕವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರೀಕರಿಸಿರುವದೇ
 ಶರಣಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು. ಹಸಿವು, ನೀರಡಿಕೆ, ಶೋಕ, ಮೋಹ, ಜರಾ,
 ಮರಣವೆಂಬ ಪಡೂರ್ಮಿಗಳು ಅಸ್ಥಿ-ಜಾಯತೆ-ವರ್ಧತೆ ಪರಿಣಾಮಿತ-ಅಸ
 ತ್ವೀಯತೆ-ನಶ್ವತೆ ಎಂಬ ಪಡ್ಭಾವಕಾರಗಳು ಭಾವನಡಗಿ ಶಿವಿಕಪ್ಪುರಯೋಗ
 ದಂತೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರದಿಹುದೇ ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದ ಲಕ್ಷಣವು. ಈ ಪಟಸ್ಥಲಗ
 ಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇದು ಸಾಧನವಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಯೂ
 ಇರುವದು. ಮೊದಲನೇದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿ ಅದು ತನಗೆ ಅಳವಟ್ಟ ಮೇಲೆ
 ಎರಡನೇದನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದವ
 ನಿಗೆ ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯರೂಪವಾದ ಮುಕ್ತಿಯು ಕೈವಶವಾಗುವದು. ಅವ
 ನಿಗೆ ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ
 ಮಹಾತ್ಮರು ಈ ಪಟಸ್ಥಲಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಇಂದ್ರಿಯ
 ಗಳನ್ನೂ, ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಜೈಸಿದವರಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
 ಯನ್ನು, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ತೃಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣು
 ವಂಥ ಶಿವಪದವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಧನವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ
 ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಮಲಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಶಿರಶಿಗೆ ಬಂದರು.
 ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಬಣಜಿಗ ಭಕ್ತನು ಅವರಿಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಗನೊಬ್ಬನನ್ನು
 ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದನು. ಅವನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
 ಬನವಾಸಿಗೆ ಬರಲು, ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಜ್ಯೋತಿ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಸ್ವಾಮೀ
 ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಲು, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಹಾಗೇ ಕರತಂದು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದು
 ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಜಂಗಮ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಇಚ್ಛುಂಗಿಯಿಂದ ತಾಯಿ
 ಯಾದ ಬಸವಮ್ಮನನ್ನು ಕರಿಸಿ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಎರಡು ಮಂ
 ಗಳನ್ನು ಕರತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇವರನ್ನೇ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಘಾವಿಸು.
 ಇವರಿಂದ ಚರಂತೀ ಮಠದ ವಂಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ
 ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಬಸವಮ್ಮನನ್ನೂ, ಆ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಇಚ್ಛುಂಗಿಗೆ ಕಳಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟರು. ಇತ್ತ ಚನ್ನೂರಲ್ಲಿ ಶಿವಬಸಪ್ಪ ಗೌರಿಮನಿ ಇವರು ಕೊಟ್ಟ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ, ಭದ್ರವಾಗಿಯೂ ವಿಶಾಲವಾದ
ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನೊಡನೆ ಎಲ್ಲ
ಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ
ಇಷ್ಟತ್ತು ತಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವಯಸ್ಸಾಗಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು
ಶಿವಪ್ಪನ ಲಗ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಈ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ತನ್ನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂದು ನನಗೆ ಅಪವಾದ ಬರುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೊಸತ್ತ
ಶಿವರುದ್ರಯ್ಯನವರ ಮಠದ ವಂಶ ಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕುಲದವನು
ಯಾಗುವದು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು, ದೇವರಿಲ್ಲದ ಗುಡಿಯು, ಭಕ್ತಿ
ತಪಸ್ಸು, ನೀರಿಲ್ಲದ ಭಾವಿ, ಬೆಳೆಯಾಗದ ಸೌಕುಮೋಲದಂತೆ ನಿನ್ನವ
ರುವದು. ಅದಕಾರಣ ಅವನ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,
ಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕನ್ಯಾಧೀಯಾಗಿ ಮಿರ್ಜಾ ಸನ್ಯಾ
ಸೈಕಿ ಗುಡಗೆರಿ ಹಿರೇಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯಲತೆಯಂತಿರುವ
ಗುದ್ದಲೇಶಯತಿನರನನ್ನು ಕಂಡು, ಶಂಕರಯ್ಯ ನೀಲಮ್ಮ ಎಂಬ ಸತಿಪು
ಬ್ಬರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಭಾಗ್ಯ ದೇವತೆಯಂತೆ
ಬಂದದ್ದು ಆನಂದವಾಗಿರುವೆಂದು ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕು
ಸಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ಶಂಕರಯ್ಯನವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮ
ಕನೈಯುಂಟೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ದೊಸರತ್ತಿಯ
ರುದ್ರಯ್ಯನವರ ಮಠದ ಈ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊ
ಲಗ್ನ ಮಾಡಿರೆಂದು ಶ್ರೀಗಳು ನುಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆಗ ಶಂಕರಯ್ಯನವರು
ಮಠದ ಪರಿಚಯವು ನಮಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅದೆ. ನಮ್ಮ ಮಗಳು
ಚನವೀರಮ್ಮನನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅದೆ. ಊರೊ
ರುವ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಕರಿಸಿ, ಲೌಕಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಹಣ್ಣು-ಮ
ಮುಂತಾದ ಮಂಗಲ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಊರ ಪ್ರಮುಖರ ಮುಂದಿ
ಆಗ ಮುತ್ತೈದಿಯರು ಆ ಚನವೀರಮ್ಮನನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡ
ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖರು ಸಾಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂಥ ಕನ್ಯಾರತ್ನವು
ನಾವೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಕನ್ಯೆಯ ಮುಖವು ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ನಗುವಂತಿದ್ದಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂದಾವರಿಯ ದಳದಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇಹವು ಸುವರ್ಣ ಪುತ್ಥಳಿಯಂತೆ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದಿತು. ವಿಧ್ಯಾರಸದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವ ಮುಖವು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಿರುವ ಕನ್ಯೆಗೆ ಇವನು ತಕ್ಕ ವರನೊಂದು ಲಗ್ನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅದೇ ವರ್ಷ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನ್ಮೋದಿಗೆ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು, ಈ ಸಾಧ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುದೇವತಾಭಕ್ತಿ, ಪೂಜ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ, ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಡತಿ, ಸಮಯವರಿತು ಆಡುವ ಮಾತು, ಪಾಪವುಣ್ಣುಗಳ ವಿಚಾರ ಮೊದಲಾದ ಸುಗುಣಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರು, ಭಾವ ಮೈದುನರು, ಅತ್ತಿಗೆ ನಾದಿನಿಯರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಬಳಗದವರೇ ನಮ್ಮವರು ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನಂತರ ನಾನು ಸಂತಾನವಂತನಾಗಿ ಈ ಯತಿವರ ಗುದ್ದಲೇಶನ ಮುಣವನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ನನ್ನ ವಂಶೋದ್ಭವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯು ಆ ಸತಿಪತಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತು. ಆಗ ಆ ಯತಿವರನು ಇವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನೇ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾವು ರಾಮೇಶ್ವರ, ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಮಥುರೆ, ವಿನಾಯಕ, ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿ, ಶಿವಕಂಚಿ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂಗಲಿ ಹೊರಡುವಿಯಾ? ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದೇನೆಂದರೆ ಸದ್ಭಕ್ತ ಜನಕ್ಕೆ ಭಂಗಾರದ ಬೆಳೆಯಾದವನೇ, ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಯೇ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಜೈಸಿದವನೇ, ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವವನೇ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಾನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಆಶೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ನಾನು ಬರಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಸಂಚಾರ ಹೊರಡು. ಮಾವಂದಿರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಕೂಡ ಸಂಚಾರ ಹೊರಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆಂದು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಹೇಳಿದನು. ಆಮೇಲೆ ತ್ರಿಗಳವರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿವಸ ಬಿಟ್ಟು ಶಿವ

ಪೂಜಾಮರಿಯಾದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಉತ್ತರಕಡೆಯ
ಸಂಚಾರ ಮುಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಂಚಾರ
ಮಾಡುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪೈಕಿ ಕೊಟ್ಟೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ಈ
ಕೊಟ್ಟೂರೇಶ್ವರನ ಮಠದ ದ್ವಾರದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು

ವಚನ || ತಾಯಿತಂದೆ ಇಲ್ಲದ ಕಂದ ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಹುಟ್ಟಿ
ಬೆಳೆದಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮವೇ ನಿನಗೆ
ಪ್ರಾಣತ್ವಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದೆಯಲ್ಲ ಬೇಧಕರಿಗೆ ಅಬೇಧ್ಯ
ನಾಗಿ ನಿನ್ನ ನೀನೇ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ನಿನಗೆ ಸಹಜ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ||

ಎಂಬ ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನದಂತೆ ಶಿವನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಒಂದೊಂದು
ವನ್ನು ಈ ಗಣವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇವನ ಪ್ರಾಣ
ಧ್ವಕರ್ಮ ತೀರುವವರೆಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಧಾರಣಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಬಾಲ್ಯರೂಪದಿಂದ ಈ ಕರ್ಮ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು, ಆ ಪ್ರಮಥವರ್ಯನು
ಕೊಟ್ಟೂರೇಶನ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಮಣ್ಣಾಟವನ್ನಾಡುತ್ತ
ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ನಗುವನು, ಒಮ್ಮೆ ಅಳುವನು, ಒಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೇ ಸೌಖ್ಯ
ದಿಂದಿರುವನು, ಒಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೇ ಉಗ್ರವಾಗಿ, ಒಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಿಟ್ಟುಳ್ಳವನಾಗಿ,
ಒಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೇ ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾಭಾವಗಳ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ತೋರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂಥ ಸುಂದರಗಂಭೀರ ಮೂರ್ತಿಯು ಕುಳಿತಿರುವಷ್ಟು
ಕಂಡು ಸೂರ್ಯನು ಈ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನೋ, ಚಂದ್ರನು ಪಾತ್ಯ
ರಗಿದನೋ, ಭೂದೇವಿಯು ಕೈಮುಗಿದಳೋ, ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯು ಆಸನ
ಶ್ರುತುಂಬಿ ವರದಹಸ್ತದಿಂದ ಹರ್ಷಿಸಿದಳೋ ಎಂಬಂತೆ

ವಚನ || ಅಸುರರ ಮಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂರ ಡಮರುಗವಿಲ್ಲ
ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲವಿಲ್ಲ ಭಸ್ಮ ಭೂಷಣನಲ್ಲ
ವೃಷಭ ನಾಹನನಲ್ಲ ಮುಷಿಗಳೊಡನಿದ್ದಾತ ನಲ್ಲ
ನೆಸಗುವ ಸಂಸಾರದ ಕುರುಹುದಿಲ್ಲ ದಾತಂಗೆ
ಪೆಸರಾವುದು ಇಲ್ಲವೆಂದಂಬಿಗರ ಜೌಡಯ್ಯ

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಈ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಭಸ್ಮ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದ

ಲಾಂಛನೆಗಳಾವನೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕುಲದವನೆಂಬುವದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆತನ ಮುಖಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಕು ಥಳಥಳನೇ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬಾಲಕನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಗುದ್ದಲೇಶನು ಬಂದ. ಆ ಬಾಲಕನ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನ ವೈಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದ ಧೂಳಿಯನ್ನು ಝಳಝಳ ಒರಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ಮಹಾ ಮನೆಯ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮಥ ವರ್ಯನು ಈತನೇ ಹೌದೆಂದು ಗುತಿಸಿ, ಆ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು ಈತ ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೋ, ಈತನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟೊರೇಶನ ಮಠದಲ್ಲಿ ದೊರೆತದ್ದ ರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನೆಂದೇ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದ ರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹದಿನಾರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

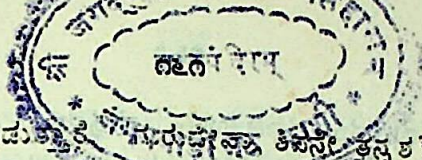
ಸೂ || ಭಾಸುರ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ದೇಶಭಕ್ತರ ಕೂಟವಿದು |

ಅಶಾರಹಿತ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನು |

ವಾಸಿಸಲ್ವೆ ಮಠವಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಚನ್ನೂರೋಳ್ ವಾಸಿಸಿದಂ ||

ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕರೇ, ತಾನಾಗಿಯೇ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆ ಶಿಸುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಚನ್ನೂರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗುತ್ತಿರಲು, ಶಿವಪೂಜೆ ಮರಿಯಾದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಗುದ್ದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಇವನನ್ನು ಲೌಕಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಲಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನು ಇವನನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಸುನಳ್ಳಿಯ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಭೂಮಿಗೆ ಪೈರನ್ನು ಬೆಳೆಯು ವದೇ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದರೂ ತಕ್ಕವ್ಯವಸಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದದೆ ಹೇಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವದೋ ಅದರಂತೆ ಇವನಿಗೆ ದೇವರು ಜ್ಞಾನೇಂ ದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದರೂ ನಾವು ಈತನನ್ನು ಸಾಲಿಗೆ ಹಾಕ ದಿದ್ದರೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಸದಸದ್ವಿಚಾರವಂತವನಾಗುವದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರ ಹೀನನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಸ್ತವರ್ತಕನಲ್ಲ. ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತಕನು ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಲ್ಲ. ಪಾಪಿಷ್ಟನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಸಕಲ ವಿಧದ

ಸುಖಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಮೂಲ. ಕಾರಣ ಪೂರ್ವದ ವಿದ್ವಾಂಸರು "ವಿದ್ಯಾ
 ವಿಹೀನಃ ಪಶುಃ" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಗಳು ಮನು
 ಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವವರಿಂದ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿ
 ನಡೆಯುತ್ತಿರುವವು. ಪಶುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೀಗಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶ ತತ್ವದ ಜ್ಞಾನೇಂ
 ದ್ರಿಯವೇ ಪಶುಗಳಲ್ಲಿ ಲುಪ್ತವಾಗಿರುವದು. ಆದಕಾರಣ ಮಾನವ ಜನ್ಮ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಶಿಸುನಳ್ಳಿಯ ಹಿರೇಮಠದ ಬುದ್ಧಿವಂತಯ್ಯ
 ನವರನ್ನು ಕರಿಸಿ, ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಹೇಳಿರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವರ
 ಸಂಗಡ ಕಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನು ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞಾಪುಕಾರ ನಮ
 ಗುವ ತಾಲೂಕಷ್ಟೆ ಶಿಸುನಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಒಂದು
 ದಿವಸ ಗುರುಗಳು ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನು ಹುಗಡುರಕೊಡ
 ಜಗಳ ತಗೆಯಲು, ಗುರುಗಳು ಬಂದ ನಂತರ ಹುಡುಗರು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನ
 ತುಂಟತನ ಹೇಳಲು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆ
 ಯಲು ಮರುದಿವಸ ಸಾಲೆಗೆ ಬರದೆ ಬೆಂಡಿನಿಂದ ಒಂದು ಗೊಂಬೆಯನ್ನು
 ಮಾಡಿ ಹಿತ್ತಲದೊಳಗೆ ಬಣವಿಯ ಮಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅದರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿ
 ಕೊಂಡು ಸತ್ತೇನೋ ಗುರುವೇ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಿರಲು, ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಮರುದಿವ
 ಸವೇ ರೋಗ ಬಂದು ಸತ್ತನು. ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಊರಲ್ಲಿ ಜನರು ಕೇಳಿ
 ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಉತ್ತಮರಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕನು ಒಮ್ಮಿಂಮೊ
 ಮ್ನೆಲಿ ಸಾಯಬೇಕಾದರೆ ಭಕ್ತರ ಮನೋಭಿಷ್ಟಕ್ಕೆನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಶಿವನು
 ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ತಪೋಧನನನ್ನು ವಿಚಾರ
 ಮಾಡದೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕನು ಹೊಡೆದದ್ದರಿಂದ ಆ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನಿಂದ ಮು
 ಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಸತ್ತನು. ಇವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಂಡರು, ಮಕ್ಕಳು ಗೋಳಿಟ್ಟು
 ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಗದ್ದಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜನರು ಭದ್ರ
 ಭೀತರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನ ಹತ್ತರ ಓಡಿ ಬಂದು ದೀನಬಂಧು ದಯಾಸಾ
 ರನೇ, ಅನಾಥ ರಕ್ಷನೇ, ತ್ರಿಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆ
 ನೀನು ಸ್ಥಾನನಲ್ಲವೆಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಹೇ ಗುರುದೇವಾ, ತಮ್ಮ ಸಂಪಾ
 ದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಂದು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿರುವದೋ ಅಥವಾ
 ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿರುವರೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳು

ಅನೇಕರು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಂತೆ
ನನ್ನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೋಲೋಕದ ಭತ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಳಿಸಿ
ರುವದರಿಂದ ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯದೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮೈಮರೆದು
ನಾನು ವಿದ್ಯಾಗುರು ಎಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೆಟ್ಟಿರುವರು.
ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನಮಾಡಿ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳ ಗೋಳಾಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇ
ಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಅವರಿಗೆ
ಅಂತಃಕರುಣ ಹುಟ್ಟಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹತ್ತರ ಬಂದು ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ
ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಬ್ಬಿಸಲು, ಪ್ರಾಣಬಂದು ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದು ಆ ಕೊಟ್ಟಪ್ರಯತ್ನ
ಸಾಧಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಅವರ ಸುತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ, ಶಿಕ್ಷಕರು
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಭಕ್ತ ಜನಗಳು ಆಗ ಜಯಜಯ
ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆಕಾಶದಿಂದ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ಆ ಊರ
ಗುರುಹಿರಿಯರು ಕೊಟ್ಟಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೊಸರತ್ತಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು.
ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಕೊಟ್ಟಪ್ರಯತ್ನ
ನನ್ನು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಈತನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ
ನಿಷ್ಠನಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಪರಾಂಗ್ಮುಖನಾಗಿ ಸದಾಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಈತನು ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರಾಭರದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಜಿತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಿಳಿದವ
ನಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿತರು.

ವಚನ|| ನರವಿದ್ಯೆದೊಳಗೆನ್ನು ಹುಲಿ ಗಿಳಿಯ ಮಾಡಿ ಸಲಹುತ
ಶಿವಶಿವಾ ಎಂದೋದಿಸಯ್ಯಾ ಭಕ್ತಿಎಂಬ ಪಂಜರದೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಸಲಹು
ಕೊಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||

ಎಂಬ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನದಂತೆ ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಈತನಿಗೆ
ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸುಮ್ಮನಾ
ವರು. ಆಗ ಕೊಟ್ಟಪ್ರಯತ್ನ ಗುರುಗಳೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಮಥರ ಆಜ್ಞಾ
ಸುಸಾರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಸೇವೆಮಾಡುವೆ
ನಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ತಚಂಚಲದಿಂದ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿದಾಡುವನಲ್ಲ. ಮಣ್ಣಾಟವಾ
ಡುತ್ತಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾಯಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೈಕೈಯ

ನ್ನೆಲ್ಲ ಒರಿಸಿ, ಝಳಝಳ ಮಾಡಿ ಉಣಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆನಂದಪಡಿಸುವಂತೆ
ನಾನು ಈ ಭವವೆಂಬ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಿಂದು ಮುಂದು ಏನೂ ಕಾಣದೆ
ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಮಾತೆಯ ಮುಕ್ತೆಮಂದಿರದಂತಿರುವ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟಿರೇಕೆ
ಮಠದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಟವನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಬಂದಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಾನು ವರ್ತಿಸುವನಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಯಾವ
ತರದ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಗುರುದೇವಾ, ನೀನು ಹೇಳುವ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಪರಶಿವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ
ದಲ್ಲವೆ ಅನ್ಯೋಪಾಯಗಳಿವೆ ಸರ್ವಥಾ ಆಗದು. ನನ್ನ ಆಜ್ಞಾ
ನಂಧಃಕಾರವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಪರಶಿವನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ಜ್ಞಾನ
ದೀಪವು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ನಾನು ಬರುವೆನು. ಪರಶಿವ
ನನ್ನು ಕಂಡವರೇ ಪರಶಿವನನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವರಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯ
ಸಮರ್ಥರಾಗಲಾರರು. ಗುರುವರಾ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮಾನ್ಯ
ಜ್ಞಾನವನ್ನೀಯಲು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ಅವತರಿಸಿರುವದರಿಂದ ನೀನು
ಹೇಳುವಂತೆ ನಾನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಕೊಟ್ಟುಸ್ವಯಂ
ನುಡಿವನು. ಶ್ರೀ ಗುರುಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ:—

ವನಚ್ಚ! ಬಟ್ಟು ಬೈಲೆಲ್ಲ ಘಟ್ಟಿಗೊಂಡೊಡೆ ಸ್ವರ್ಗವೃತ್ತ ಪಾತಾಳ
ತಾವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೋ! ಮೇಘದ ಜಲವೆಲ್ಲ ನಿರ್ಮಳಮುಕ್ತಾದರೆ ಸ್ವ
ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಉವಕವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೋ! ಕಷ್ಟಜೀವಿಮಾನವರೆಲ್ಲ ನೆ
ಶಿವಜ್ಞಾನಿಗಳಾದರೆ ಭವದ ಬೆಳೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದೋ! ಇದುಕಾರಣ
ಕೊಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಕೃತ್ಯಾಬ್ಜ ಭಕ್ತ ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬ ಶರಣ
ಎಂಬ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನದಂತೆ ಇಂಥ ಶಿಷ್ಯನು ಸಿಗುವದು ಅಸಂಭವ
ಆಗಲಿ; ಇವನನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನೀನು
ಮನೆಯ ಚನ್ನಬಸವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮಠ
ರುವ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾಯತ್ತಿರು. ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಮೇಲೆ ನನ್ನ ತರುವಾಯ ಈ ವಿರಕ್ತಮಠದ ಪೀಠಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಆಳ್ವ
ಯಾಗುವಿಯೆಂದು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಮಠ
ಮೇಲೆ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ವಚನ|| ಮಳೆಹೊಯ್ದರೆ ಆಕಾಶ ನೆನೆಯುವದೇ| ಬಿರುಗಾಳಿ
ಬೀಸಿದರೆ ಆಕಾಶ ಅಲಗುವದೇ| ಕಿತ್ತಲಗಿನಿಂದ ಇಂದರೆ
ಆಕಾಶ ಹರಿವುದೇ| ಬಿಚ್ಚಬಿರಿಯ ಬೈಲು ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿಗೆ
ಬೆಳಗಾಗಬಲ್ಲದೇ| ನಿಶ್ಚಿಂತನಿರಾಳನಾದ ನಿಜೈಕ್ಯನ ತಥ್ಯ
ಮಿಥ್ಯದಿಂದ ನುಡಿಯುವ ನುಡಿ ತಟ್ಟಬಲ್ಲದೆ|
ವಸ್ತುವನಾಕುಶಾಸ್ತ್ರ ಖಂಡಿಸಬಲ್ಲದೇ ಮಹಲಿಂಗ ಗುರು
ಶಿವಶಿರ್ದೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ||

ಎಂಬವಚನದಂತೆ ಕೊಟ್ಟಪ್ರಯ್ಯನು ಇಂಥ ಸೇನೆಗೆ ಅಂಜುವನೇ?
ಮಠದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಚನ್ನೂರ ದನಾಕಾಯುವ ಗೋಪಾ
ಲಕರೊಡನೆ ದನಗಳನ್ನು ಅಡವಿಗೆ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ ಏನಾದರೊಂದು
ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಗೋಪಾಲಕರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತ
ಕೊಟ್ಟಪ್ರಯ್ಯನು ಚನ್ನೂರಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಯಾವನು ಬೇಡಿದ
ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರುವನೋ; ಯಾವನು ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನೋ;
ಯಾವನು ಕರ್ತೃ ಮಹಾಕರ್ತೃ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೋ; ಯಾವನದರ್ಶನವು ಸಾವಿ
ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಯಂತರ ತಪಸ್ಸುಗೈದರೂ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ;
ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಗೋಪಾಲಕರಿಗೂ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೂ ಮಾನವನಾಗಿ
ತೋರಿದನಲ್ಲವೇ? ಅಹಹ ಮಾಯೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಅದೆಷ್ಟು ಅಗಾಧವದೆ!
ನಾಚಕರೇ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುರ್ತನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶ
ನಂಥ ಮಹಾಮಹಿಮರಿಗಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೇಸರಿ. ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಣಾಮ
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೇದತ್ವ
ದಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂಬ ಸದ್ಭಾವವನ್ನು ವಹಿಸಿ
ಅಂತಃಕರುಣದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನೂ ತಾಳಿಸತಪ್ಪು
ರುಷರಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನವನ್ನೂ ಸೇವಾನ ಶೀಲರಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹವನ್ನೂ ಅನಾಥರಲ್ಲಿ
ದಯಾ ಗುಣವನ್ನೂ ವಹಿಸಿ ಗುರುಹಿರಿಯರ ವಚನವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಚನ್ನೂ
ರಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ಶಿವಪೂಜಾಸೇವಕನಾದ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನು
ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇ ಗುರುದೇವಾ, ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರತ ಮೃತೇವೆಯಲ್ಲಿ
ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ತತ್ಪರರಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದವು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮ

ಭೂಮಿಯಾದ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ನನ್ನ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯ
 ಗಬೇಕೆಂದು ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಇವನ ಮನೋ ಭೃಷತೆಯನ್ನು
 ನೋಡಿ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನೇ ನೀನು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ ನಿಜ.
 ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯೇ ಪರಮಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ
 ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ಈಗ ನನ್ನ ಗಲಿ ಹೊಗುವ
 ಯೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗಹತ್ತಿದೆ. ಇವೇ ಮಠವನ್ನೇ
 ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸತಿ-ಪತಿಗಳು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಂದು
 ಶ್ರೀಗಳು ಹುಡುಗರು. ಆಗ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನು ಗುರುವೇವಾ, ಇದು ನಮ್ಮ
 ಮೇಲಿನ ನಿಮ್ಮ ಆಪಾರವಾದ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಸರಿ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯ
 ಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರಾದ ಕಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಋಣದೊಳಗಿಂದ ಮುಕ್ತ
 ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ನಾವಿದ್ದ
 ದ್ದಾದರೆ ಶಿವರುಪ್ರಯ್ಯನವರ ಮಠದ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆ
 ತಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡನಂತರ ಮಾನನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲೇ ಲಗ್ನವಾಗಿ
 ಚನ್ನೂರಲ್ಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಮಠವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಗುರುಸ್ಥಲ ಮಠವನ್ನು
 ಹಾಳುಗೆಡಹಿದನೆಂದು ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ನನ್ನ ಭಕ್ತರು ಕೊಡುವ ಅಪವಾದ
 ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹೊರಲಾರೆನು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನು ಮುಖ ಬಿನ್ನ
 ಮಾಡಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಂಜೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೆ
 ರನಿಗೆ ಅಂತಃಕರಣ ಚುಟ್ಟಿ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನಿಗೆ ಭಕ್ತ ಜನರು ಕೊಟ್ಟ ವಿವಿಧ
 ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಸಂಸಾರ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅತಿ
 ವರ್ಧಿಸಿ, ಈಗ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನನ್ನು
 ಬಿಡದಾದ್ದರಿಂದ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ನಿನ್ನ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ
 ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಡು
 ಎಂದು ಬೇಡಲು, ಆಗ ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ನಮ
 ಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ
 ಹೇರಿಕೊಂಡು ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರು
 ಗುದ್ದಲೆಶ್ವರನು ಕೆಲವು ದಿವಸದ ಮೇಲೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ನಾನು
 ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಅವಧಿ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಪ್ರಮಥರ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಹೊಸ

ತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶ್ರಿಯಾಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪ್ರಮುಖರವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಸರತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಗಾರಡಿಗೆನು ತನ್ನ ಗಾರಿಡಗತನದಿಂದ ಮೋಹಿತನಾಗನೆ ಜನರನ್ನೇ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಆ ವಿವರಗಳಿಗಿಂದು ಸೃಷ್ಟಿ ವ್ಯವಹಾರ ರೂಪವಾಯಿತೆಂದ ಮೋಹಿತನಾಗದೆ ವೀರಶೈವ ಪಟಸ್ಥಲ ಪೀಠವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ ಸಫಲವಾಗುವದೆಂದು ಚನ್ನೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸರತ್ತಿಗೆ ಬಂದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ:—

— ಹದಿನಾರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ —

ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟೂರ ಮರಿಬೇವರನ್ನು ಕರತಂದದ್ದು.

ಕಂಡ|| ಅಂದಾಕೊಟ್ಟೂರಾಯಗಿ| ಚಂದದಿ ಹೊಸರತ್ತಿಯಲಿ
ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮಠವಾ|| ಮುಂದವಗೊಟ್ಟಿಸಿ ಕರ್ತನು|
ಹೊಂದಿದಾ ಲಿಂಗದಲೈಕೈತೆಯನು||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕರ್ಜಗಿ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗಿರುವ ವರದಾ (ಇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ) ಪುಣ್ಯ ನದಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಮನೋ ಹರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತ ಹಸಿವು ತೃಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ತಾಪವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ದಗೆ ಅಥವಾ ಹವೆವನ್ನಡಗಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಅನ್ಯತ ವಾಹಿನಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ತುಂಬಿ ತುಳಕುತ್ತ ಧರ್ಮಾನದಿ ಯನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹರಿಯುವ ಈ ನದಿಯ ಧಡದ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗಲೋ ಕವನ್ನ ಸರಿಗಟ್ಟುವಂತೆ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಹೊಸರತ್ತಿ ಎಂಬ ಡೊಂದು ಮಧ್ಯಮ ತರದ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮವುಂಟು. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ಮೇಲುಸ್ವರಿಗೆಯ ಮನೆಗಳಿಂದಲೂ, ವಿರಭದ್ರ ಬಸವೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮಸೀದಿ ಗಳಿಂದಲೂ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ವರದಾನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠದಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹರಿದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆರುವ

ಕಾಶೀನಾಥನೆಂಬ ಶಿವಶರಣರ ಗದ್ದಿಗೆಯಿಂದಲೂ, ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ
 ಗುರುಸ್ಥಲದ ಶಿವರುದ್ರಯ್ಯನವರ ಮಠದಿಂದಲೂ, ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವ ಮುಖ್ಯ
 ಲ್ತಾನರ ದರ್ಗಾದಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರುವುದು.
 ಗ್ರಾಮವು ಚಿಕ್ಕದಿದ್ದರೂ ಕುಗ್ರಾಮ ಪೇಟೆಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಿಮ
 ಮಾತೃ ಸುರಧಾಣೆಯ ಸೋಂಕು ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿರುವುದು. ಉತ್ತರ
 ನಾಲ್ಕಾರು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ
 ಶ್ರಮವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಂಧವರು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ
 ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿೊಂದು ತುತ್ತು ಇಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಗಿಡ
 ಗಳ ಸೊಲ್ಲು ಅಡಗಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೈಲಾರ ಮಹದೇವ
 ನೆಂಬ ದೇಶಭಕ್ತನು ೧೯೪೨ ನೇ ಎಪ್ರೆಲ ೧ ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಶಾಂತಿಮ
 ದಲ್ಲಿ ಹೊಸರತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಮಹಾತ್ಮನು ಜಗದ್ವಂದ್ಯನ
 ಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನೇ ಗಾಂಧಿ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನಮಾಡಿರುವನು. ಅದಕ್ಕೆ
 ನೂಲು-ನೇಯುವ ಉದ್ಯೋಗ, ಜನಹಿತ ಚಿಂತನದ ದವಾಖಾನೆ, ಇದ್ದು
 ಈ ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನದಿ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳು ಹರಿದಿರುವದರಿಂದ ಭೂ
 ವಿಯ ಶಿರೋರತ್ನದಂತಿರುವ ನವರತ್ತಿಯೆಂಬ ಹೆಂಗಳೆಯ ನಡುವಿಗೆ
 ಯನ್ನಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆನಂದದಿಂದ ಹರಿಯುವ ಆ ನದಿಯ ನೀರು
 ಮಂಜುಳವಾದ ಶಬ್ದವು ಆ ಪಟ್ಟಿಯ ಕಿರಿಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಮಧುರ ಧ್ವನಿಯ
 ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಆ ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಮಾವು, ಬೇವು, ಬಿಲ್ಲು
 ಬೆಳವಲ, ಬಸುರಿ, ಅರಳೆ, ಅತ್ತಿ, ಆಲ, ನೀರಲ, ಸಿರಸಲ ಮುಂತಾದ ಗಿಡ
 ಮರಗಳು ಮದವೇರಿ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶ ಯತಿವರ
 ಬರುವನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ
 ವೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಮುಗಿಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಎಡೆಬಿಡ
 ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವವು. ದಾರಿಕಾರರು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಹೊಳೆಯ ನೀರನ್ನು
 ಕುಡಿದು, ಗಿಡದ ನೆರಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಎಮ್ಮೆ, ಎತ್ತು, ಆಕಳು
 ಆಡು, ಕುರಿಗಳು ಹೊಳೆಯ ಧಡದ ಹೆಚ್ಚನ್ನು ಎಳೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೆದ್ದು
 ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಗಿಡಗಳ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದ ಮೆಲಕಾಡಿಸುತ್ತ ಮಲ
 ಕೊಳ್ಳುವವು. ಈ ಗ್ರಾಮದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನಡುಊರಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು

ಒಂದ ಲೈನ ಮಾರ್ಗವು ನವರಿತ್ತಿಯೆಂಬ ತರುಣ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ತಿದ್ದಿ ತೆಗೆದ
 ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿದ ಅಗಲವಾದ ಬೈತಲೆಯಂತೆ ನೋಟಕ್ಕೆ ಬಲು ಅಂದವಾಗಿ
 ಕಾಣುವದು. ಆ ರಸ್ತೆಯು ಮುಂದೆ ಕೊರಡೂರಿಂಬ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮದ ವರೆಗೆ
 ಹೋಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಬಳಗವು ತುಂಬಿರುವದು. ಅವರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ
 ವಿರಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಸಣ್ಣ ವಿರಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಶ್ರೀಮಂತರಿರುವರು. ಅವರು
 ಈ ಚರಿತ್ರಕಾರರಿಗೆ ಅನಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ
 ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಪೇಟೆಯು ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ
 ಜೀವನದ ಜೀವಾಳವಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಆಕಳು, ಎಮ್ಮೆ
 ಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಹಾಲು ಮೊಸರನ್ನು ಮಾರಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಸರಿ
 ತ್ತಿಗೆ ತರುವದರಿಂದ ಪೇಟೆಯು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಪ್ರಿಯ ಕೃಷ್ಣನ ಗೋಕುಲವೆಂದರೂ
 ಸಲ್ಲುವದು. ಈ ಗ್ರಾಮದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಶ್ರೀಮಂತರು ಮಾಡಿಸಿರುವ ತೋಟ
 ಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ, ಬಾಳೆ, ಕೆತ್ತಳೆ, ಸೇವು, ಅಂಜೂರಿ, ಹಲಸು,
 ಸೇರಲ ಮುಂತಾದ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಣ್ಣು-ಹಂಸಲ ಗಳನ್ನು ಗಿಳಿ,
 ಕೋಗಿಲೆ, ಗೊರವಂಕ ಮೊದಲಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಿಂದು ಆ ಗಿಡದಿಂದ ಈ ಗಿಡಕ್ಕೆ
 ಈ ಗಿಡದಿಂದ ಆ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಕಲಕಲ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತ ಚಕ್ಕಂದದಿಂದ ಹಾರಾಡು
 ತಿದ್ದವು. ಚಂಡಮಲ್ಲಿಗೆ, ಹವಳಮಲ್ಲಿಗೆ, ಕದರಮಲ್ಲಿಗೆ, ಶಿರಿವಂತಿಗೆ,
 ಶಾವಂತಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಮನೋಹರ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಮನಕ್ಕೆ ಮನೋ
 ಹರವಾಗಿ ನೋಟಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕಂತಲೇ
 ವಚನಕಾರರು ಹೀಗೆ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ,

ವಚನ|| ಊರಿಗೆ ಆಗರವೇ ಶ್ರಿಂಗಾರ| ನೀರಿಗೆ ನೈದಲೆಯೇ ಶ್ರಿಂಗಾರ|

ನಾರಿಗೆ ಗುಣವೇ ಶ್ರಿಂಗಾರ ಗಗನಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನೇ ಶ್ರಿಂಗಾರ|

ಕೊಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನೊಸಲಿಗೆ ವಿಭೂತಿಯೇ ಶ್ರಿಂಗಾರ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತೋಟಗಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದವು.
 ಇಂಥ ಮನೋಹರವಾದ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಲೋಕಹಿತದ
 ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿರುವ
 ದೆಂದು ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಶಿವಪೂಜಾ ಸೇವಕನಾದ
 ಶಿವಪ್ರಯ್ಯನು ತನ್ನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದನಂತರ, ಶಿವಪೂಜೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿ

ಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕವರಾರೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಗೋವುಗಳನ್ನು
ಕಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನದಾರಿಯನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತ
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನು ಗೋವುಗಳನ್ನು
ಕಟ್ಟಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

ವಚನ|| ಚಕ್ಷೋರಂಗೆ ಚಂದ್ರಮನ ಬೆಳಗಿನಚಿಂತೆ|

ಅಂಬುಜಕ್ಕೆ ಬಾನುವಿನಾ ಉದಯದಚಿಂತೆ|

ಭ್ರಮರಂಗೆ ಪರಿಮಳದ ಬಂದುಂಬುಚಿಂತೆ|

ಯನಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವರಚಿಂತೆ|

ಎಂಬ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನದಂತೆ ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶ ಯತಿವರನು

ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುವರಲ್ಲಿಂಬ ಚಿಂತೆಯೆಂಬ ಚಂದ್ರನುದಯಿಸಲು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನ
ಹೃದಯ ಕಮಲವು ಅರಳಿ, ಭಕ್ತಿರಸವು ಉಕ್ಕಿ, ಸರ್ವಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ
ರೋಮಾಂಚನಗಳುತ್ಪನ್ನವಾದವು. ನೇತ್ರದ್ವಾರದಿಂದ ಅನಂದಭಾಷ್ಯಗಳು
ದುರಹತ್ತಿ ಗುರುಗಳೇ, ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಈ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗ ನಿರೀಕ್ಷೆ
ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನುಡಿಯುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತಿರಲು,
ಆ ಮಹಿಮಾ ಪುರುಷನಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಭು
ದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಿ, ಆ ದೈವೀಪುರುಷನಾದ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಇವತ್ತಿನಿಂದ
ನೀನು ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು
ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಆದಕೊಪ್ಪಿ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ಪತ್ರಿಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಗುರುಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ಅವರು ಲಿಂಗಾರ್ಚ
ನೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಅವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿರಸಭರಿತವಾದ ಶಿವನ ಭಜನೆಗಳನ್ನು
ಹಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದರು. ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನು ಭಕ್ತಿ
ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತನಾಗಿ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವ
ನಾಗಿ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಮಂತ್ರ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ
ಭಸ್ಮವನ್ನು, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗುರುಚರಣದ ರಜವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.
ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಭಕ್ತಿರಸದ ಭಾಗ್ಯಲತೆಯು ಹಬ್ಬಿ ಹೂಬಿಟ್ಟಂತೆಯಾಗಿತ್ತು
ಸವು ತಲೆದೋರಹತ್ತಿತು. ಮುಖವು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ
ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಕಂಡು ಈತನಿಗೆ ತನ್ನ
ತರುವಾಯ ಸಟಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಚನ್ನೂರಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ಗೌರೀಮುನಿ ಶಿವಬಸಪ್ಪನನ್ನು ತಾವ
ನಾಸಮಾಡಿರುವ ಗುರುಸ್ಥಲ ಮಠದ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ಮುಂತಾದ ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನು

ಕೂಸಿ, ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ನನ್ನ ತರುವಾಯ ಪಟಿಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ ಕೊಡ
ಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಈಗ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ
ಗುರುಹಿರಿಯರು ಜಂಗಮವರ್ಯನೇ, ಈತನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷನಲ್ಲ.
ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನಂತ
ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬಂದಿರುವನು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತಮ್ಮೆದುರಿಗೆ
ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಎನಿಸಬಹುದು. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಹೇಳ
ಲಾರೆವು. ಈತನು ಪಟಿಸ್ಥಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ
ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅವರೆಲ್ಲರು ಹೇಳಿದರು.

ನಚನ|| ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅಂಗನೆಯ ಕುಚ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ

ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಳ್ಳಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವಾಸ
ದಿಂದ ಆಡಿನ ಹಿಕ್ಕಿ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ
ಲಿಂಗನನಪ್ಪಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಾದುದಿಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ
ಓಗರವು ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಎಂಜಲಿಂದ ವಿಪ್ರರ ಮಂಡೆಯ
ಮೇಲೆ ತಳೆಯಲು ಕೆಂಡವಾಗಿ ಸುಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ
ಗ್ರಾಮ ಸಹಿತವಾಗಿ ಇದು ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಗುರು
ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಲಿಂಗ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಜಂಗಮ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ
ಪ್ರಸಾದ ವಿಶ್ವಾಸಹೀನಂಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ
ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ ಕಾಣಾಮಹಲಿಂಗ
ಗುರುಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ||

ಎಂಬ ನಚನದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವು. ಕಾವು
ಆರಿಗೆ ಈ ಪಟಿಸ್ಥಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ, ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಗುರುಗ
ಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗುಡ್ಡಲೇ
ಕನು ಕುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪಟಿಸ್ಥಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು
ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ದೇಶಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ
ಕಾವು ಹೊಸರತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿ, ಮಹವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ
ದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೊದಲಿನ ಶಿವಪೂಜಾ ಸೇವಾದುರಂಧರನಾದ ಶಿವಪ್ರಿಯನ
ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಆ ಸತಿ-ಪತಿಗಳು ಶ್ರೀಗಳಮಗಿ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂದ್ರಿಸಲು
ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರು ಅವರ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತು.

ಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ತಾವು ಬಂದ ನಿಮಿತ್ಯ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನ
 ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ನಿನ್ನ ಗುರುಸ್ಥಳ
 ಮಠದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ
 ಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು,
 ಗ್ರಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದೊಳಗಿನ ಕರ್ಮ ಜನ್ಯ ಸುಖಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದ ಸುಖಗಳಂತೆ
 ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಜ್ಞಾನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಮೋಹಪಾಶವನ್ನು ಹರಿದು ಚಲ್ಲಿದ
 ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರ ಸಮ್ಮುಖವು ಈ ಮಠ
 ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಿಗೆ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತಮವಾಗುವದೆಂದು
 ಹೇಳಿದನು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಈಗಿನಂತೆ ಸ್ವಧರ್ಮ
 ರಹಿತರು, ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ದ್ರೋಹಿಗಳು, ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರು, ಪರ
 ಧನ-ಪರಪಕ್ಷಿ-ಸದಾಸುರಾಗಿಗಳು, ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನು ಜರೆದು ಮಾತುಗಳ
 ನ್ನಾಡುತ್ತ ಪುರಾಣ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವರು
 ಆಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ನೀಚ ಸ್ವಾರ್ಥದ
 ಸೇವೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಡೆದ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
 ಹಿಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆಯೂ, ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆಯೂ, ಅಣ್ಣ-
 ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆಯೂ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಡೆಯದೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಅವರು
 ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಡಲು
 ಬೋಧಿಸುವ ಸತ್ಪುರುಷರ ಪರಿವೆಯು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಬೇಕು? ಪ್ರಾಣ
 ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವ, ದಯಾ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ದುರಾಶೆಯ
 ಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದೆಲ್ಲ ನಮಗಿರಬೇಕು. ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಮಾಡಿ
 ಎರಡನೆಯವರ ಸೊತ್ತನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು
 ಎಲ್ಲಿಯ ದೇವರು, ಎಲ್ಲಿಯ ಧರ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ಷುದ್ರವಾದ ನರಕಸಾಧನ
 ನಾಸ್ತಿಕ ವಿಚಾರದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿದ್ದ ಜನಗಳೇ ಈಗ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ.
 ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ
 ಸದಾಚಾರಪರರಾಗಿ, ಪಾಪಭೀರುಗಳಾಗಿ, ಪರೋಪಕಾರಾಸಕ್ತರಾಗಿ, ದೋಷ
 ಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವನ್ನೀಯದ ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಮಹದೇವತ್ವ
 ಜನಗಾನವರ, ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟರ ಮುಂತಾದ ಗುರುಹಿರಿಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಇದೇ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆ
 ತಾಯಿಗಳಂತೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ಲಗ್ನ ಸಹ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ
 ಸಾಮಾನು, ಧನಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಮಹಾ
 ಸುಭಾವರಾದ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಚನ್ನೂರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.
 ಮುಂದೆ ಅವರ ಸೇವಾ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಭಕ್ತರಾದ ನೀವೇ
 ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಸ್ಥಲ ಮಠದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿ
 ಕೊಂಡು ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ತರುವಾಯ
 ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಈ ಮಠ ನಮ್ಮದೇ ಎಂದಾರು. ಆದಕಾರಣ
 ನಿಮ್ಮಂಥ ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ತಳಿಸಿ, ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಕೊಡಬೇಕೆಂದು
 ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆಗ್ಗೆ ಆ ಗುರುಹಿರಿಯರು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ
 ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಅನ್ನುವ ಮಾತು ನಿಮಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಎಂದು
 ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವರು ಹೌದು; ಹಿಂದೆ ಸೇವಾದಿಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿದವನು ಅವನೇ, ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಸೇವಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡು
 ವವನು ಅವನೇ; ಅವನ ಅನುಮತಿಯಂತೆಯಾಗಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
 ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ
 ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಅಗಿಸಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಶ್ರೀ
 ಗಳು ನುಡಿಯಲು, ಆಗ್ಗೆ ಗುರುಹಿರಿಯರು ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು
 ಕಟ್ಟಿಸುವ ಸ್ಥಲವು ಸರಕಾರಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಲವೇ ಒಳ್ಳೇ
 ಮನೋಹರವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸತ್ಪುರುಷರ ಆಯುಷ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ
 ವೃಕ್ಷಗಳ ಆಯುಷ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಅಂತರವಿಲ್ಲ. ಈ
 ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಯಾಚಿಸುವವರು ಎಂದೂ ವಿಮುಖರಾಗಲಾರರು. ಇವುಗಳು
 ತಮ್ಮ ಎಲೆ, ಹೂ, ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣು, ನೆರಳು, ಬೇರು, ತೊಗಟೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ,
 ಸುಗಂಧ, ಅಂಟು, ಕೆಚ್ಚು, ಚಿಗರು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲಾ
 ದರೂ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಭಕ್ತ, ಮಹೇಶ,
 ಪ್ರಸಾದಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣರೆಂಬ ಐಕ್ಯಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಕಾಮಕಲ್ಪ
 ಧುಮದಂತೆ ಇರುವ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸ್ಥೂಲ ದೇಹವನ್ನು ಸಮಾಧಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ ಶಿವ

ಯೋಗಿಯು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ನಮ್ಮಂಥ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಗಣಾರಾಧನೆ ಮುಂತಾದವು ನಡೆಯುವವಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಇವರ ಸ್ಮಾರಕಕ್ಕಾಗಿ ರಥೋತ್ಸವವು ಸಹ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ರಸ್ತೆಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಂಡಿರೆಂದು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ಭಕ್ತರು ತಿಳಿಸಲು, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆನಂದ ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾಪ್ರಕಾರ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಆಗಿಸಿ, ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಅವರ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರದ ಮಾತುಗಳು ಮುಗಿದನಂತರ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಮಠ ಯಾರದೆಂದು ಕೇಳಲು, ಭಕ್ತರು ಹಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾವೇ ಈ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವು ಕಲ್ಲು-ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ತರಹತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡನಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳು ತಿಳಿಸಲು, ಆಗ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡರು ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಳೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ತಮ್ಮ ಮಠವು ಮುಗಿಯುವತನಕ ನಾನು ಕಲ್ಲು - ಮಣ್ಣು ಹೇರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕಲ್ಲು-ಮಣ್ಣು ಹೇರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಮಠದ ಹಾಸುಗಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಾಗರಹಾವು ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಕಚ್ಚಲು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಯಾವತ್ತೂ ಜನರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡರಿಗೆ ಹಾಸುಗಲ್ಲು ಎತ್ತುವಾಗ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿಸಲು, ಆಗ ಮಂತ್ರಗಾರರು, ವೈದ್ಯಗಾರರು ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಈ ಹಾವಿನ ವಿಷ ಇಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಔಷಧ ಹಾರೆ, ತಕ್ಷಣ ವಿಷಇಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಔಷಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಲಿಂಗನಗೌಡರ ಹತ್ತರ ಬರಲು, “ಕಾಲಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂಬ ಮಾತು 'ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಈ ವೈದ್ಯಗಾರನನ್ನು ನೋಡಿ ಲಿಂಗನ ಗೌಡನ ಮನಸ್ಸು

ಮಗುಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಔಷಧಗಳನ್ನೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ
 ನಾನೇನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ
 ಕರುಣ ಕಟಾಕ್ಷವಿದ್ದಂತೆ ಆಗಲಿ. ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಹತ್ತರ ನಾನು ಹೋಗು
 ತ್ತೇನೆಂದು ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದವನೇ ಹಿತ್ತಲದ ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಯೋ
 ಗಿಯ ಹತ್ತರ ಬರಲು, ಇವರೇನು ಮಾಡುವರು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ
 ದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನಸಮೂಹವು ಆ ಲಿಂಗನಗೌಡರ ಹಿಂದಿನಿಂದ
 ಹರಹರ ಮಹದೇವ ಎನ್ನುತ್ತ ಬರತೊಡಗಲು, ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ನಿಧಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿ, ಹುಡುಕುವವನಿಗೆ ಅದು
 ದೊರೆಯದೆ, ಏನೋಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ನಶಾತ್ ತಾನಾಗಿಯೇ
 ಆ ನಿಧಿಯು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಲಿಂಗನ ಗೌಡನು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರು
 ಗುದ್ದಲೇಶನು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು ಆಗ ಶಿವಪ್ಪನು
 ಇದೇನು ಗದ್ದಲವೆಂದು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು, ಕೂಡಿದ ಜನಗಳು
 ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡರು ಹಾಸುಗಲ್ಲು ಎತ್ತುವಾಗ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿರುವದ
 ರಿಂದ ಅವರ ಹಿಂಬಾಲ ನಾವು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆವೆಂದು ಹೇಳಲು,
 ಆಗ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಸರ್ಪಗಳು ಭಯಪಟ್ಟು ಕಚ್ಚುವವು, ಹಸಿದಿರುವಾಗ
 ಕಚ್ಚುವವು, ತುಳಿದರೆ ಕಚ್ಚುವವು, ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರು
 ವಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪೀಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಚ್ಚುವವು, ಇಲ್ಲವೆ ನೃತ್ಯ ಸಮಾಪಿಸಿ
 ದಾಗ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಕಚ್ಚುವವು; ಉದ್ಯಾನನ, ಹಾಳುಭಾವಿ, ಆಲದಮರ,
 ಕಮ್ಮಾರಮನೆ, ಒಣಗಿದಮರ, ಸ್ಮಶಾನ, ತಾರೆಮರ, ಚಳ್ಳಮರ, ನುಗ್ಗೆಮರ,
 ದೇವಸ್ಥಾನ, ಮಠದಸ್ಥಾನ, ಹಾಳುಮನೆ, ಕರಿಬೇವಿನಮರ ಈ ಸ್ಥಾನ
 ಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ಪಗಳು ಕಚ್ಚಿದರೆ ಬದುಕುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಗುರುಹಿರಿಯರು ಹೇಳು
 ತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಲಿಂಗನಗೌ
 ಡನು ಉಳಿಯುವದು ಎಂಥಾ ಮಾತೋ ಏನೋ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಶಿವಪ್ಪ
 ಯ್ಯನು ಶ್ರೀಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದು ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡರಿಗೆ ಹಾಸಗಲ್ಲು
 ಎತ್ತುವಾಗ ಹಾವುಕಚ್ಚಿರುವದೆಂದು ಮತ್ತು ಲಿಂಗನಗೌಡರು ಇಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲ
 ಹತ್ತರ ನಿಂತಿರುವರೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಇದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಣೆಯೇನಾಗುವದೆಂದು
 ಕೇಳಲು, ಆಗ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ವರದಾನದಿಯ ನಡುನೀರಲ್ಲಿ ನಿಂತು

ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮೂರುಬೊಗಸಿ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಆ ಸರ್ವವಿಷವು ನದಿಗುಂಟು
 ಹರಿದು ಹೋಗುವದು. ಕಾರಣ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮುಗಿಯುವ
 ದರೊಳಗೆ ತೀವ್ರ ಬಾಯೆಂದು ಲಿಂಗನಗೌಡರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರೆನ್ನೋಣ ಆಗ ಶಿವಪ್ಪ
 ಯ್ಯನು ಲಿಂಗನಗೌಡರಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ
 ಲಿಂಗನಗೌಡರು ನದಿಗೆಹೋಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಹೇಳಿಕೆಪ್ರಕಾರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ,
 ಮೂರು ಬೊಗಸಿ ನೀರು ಕುಡಿದು, ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ ಹತ್ತರ ಬರಲು,
 ಆಗ ಲಿಂಗನಗೌಡರಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೊಡಲು,
 ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಲಿಂಗನಗೌಡರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ನೀಡಿಸಿ, ತಾವು
 ಮಲಗುವಪಲ್ಲಂಗದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲು, ಲಿಂಗನ
 ಗೌಡನು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಆನಂದದಿಂದ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು.
 ಮರುದಿನಸ ದಿನದಂತೆ ಎದ್ದು ಮತ್ತೆ ಮಠದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ
 ದರು. ಗುರುದೇವಾ, ಸರ್ವಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರುವದರಿಂದ
 ನಿಜವಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಯೇ ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ತಿಳಿದು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಡುವ
 ದರಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮೃತ್ಯುವಿನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಪಾರಾಗಿ
 ಹೋಗುವರೆಂಬ ಮಾತು ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡರ ಮೂಲಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯೋಮನಾರ್ಯ
 ನೆಂಬ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಹಾವು ಕಡಿದ ಸತ್ತ ರಾಜನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದನೆಂದು
 ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನು ಹಾವು ಕಡಿದ
 ಲಿಂಗನಗೌಡರನ್ನು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬದುಕಿಸಿದರೆಂಬ
 ದನ್ನು ಜನರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತಾಡಹತ್ತಿದರು. ಹೀಗೆ ಗುರು ಗುದ್ದ
 ಲೇಶನು ಮಠವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜಗುಪ್ಪೆ
 ತೋರಲು, ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರಿಸಿ, ಇದೇ ಪುಷ್ಯಶುದ್ಧ ಚತು
 ರ್ದಶಿ ಸೋಮವಾರ ನಾನು ಶಿವಾಧೀನನಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಅಯ್ಯೋ!
 ಜಂಗಮವರ್ಯನೇ, ವೀರಶೈವ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಾಚಾರಗಳ ಉದ್ಧಾರಾ
 ರ್ಥವಾಗಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಮಥರಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಭೂತಲ
 ದಲ್ಲಿ ನೆರೆವೇರಿಸಿ, ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೇಶನೆಂಬ ಬಿರುವನ್ನು ಪಡೆದು, ನಿನ್ನ ನ್ಯಾಶ್ರಯ
 ಸಿದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನಿನ್ನ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಾ
 ಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀರಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯ

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ವೇಳೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಸ್ವರಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಚಾರ ಹೋದ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.
 ಆಗ ಜನರೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಾನಂದಪೊದಿಂ, ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಮುಂದಿನ ತನ್ನ
 ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಚನ್ನೂರ, ಹೊಸರತ್ತಿ, ಕೊರಡೂರ ಭಕ್ತಾದಿ
 ಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರವು ನಿನ್ನದೇ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಸೋಮವಾರ
 ಸುಧ್ಯಾಡ್ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಗಲು ಮೂರು ಘಂಟೆ
 ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪದೋಳ್ ಪರಿಮಳ ಅಡಗಿದಂತೆ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು
 ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು ಊರ
 ೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿತು. ಹೊಸರತ್ತಿಯವರಿಗೂ ಈ ಸುದ್ದಿಯು ತಲುಪಿತು. ಆಗ
 ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಸಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಸೆಟ್ಟಿ ಸಾವುಕಾರ ಸಮಸ್ತ ಧೈವದ
 ವರನ್ನು ಕೊಡಿಕೊಂಡು ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ,
 ಮಠವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವರು. ಈಗಲೇ
 ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಉಸುರುಗಳೆದು ದೇವತಾ
 ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚನ್ನೂರವರು ಮಾತ್ರ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ
 ಲಿಂಗಶರೀರವನ್ನು ಕೊಡುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಹೊಸರತ್ತಿ
 ಯವರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ತಂಡೋಪತಂಡ
 ವಾಗಿ ಕಾಯಿ, ಕಪ್ಪುರ, ಭಸ್ಮದ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಭಕ್ತಾದಿಗಳ
 ಬರಬತ್ತಿದರು. ಇವರು ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ಚನ್ನೂರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರ
 ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಲಿಂಗಶರೀರವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ
 ರೀತಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಶಿವಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನಾ
 ರ್ಥವಾಗಿ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಮುಂಗಾರಿ
 ಮಳೆಯ ಮೋಡಗಳು ಒಟ್ಟು ಗೂಡುವಾಗ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ
 ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ಹಚ್ಚಿದ ಸಮೆಯದ ದೀವಿಗೆಗಳು ಜನ ಸಂದಣಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಿಂಚಿನ ಹಿಂದೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ
 ಗುಡುಗಿನಂತೆ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶಿವಯೋಗಿಯ ಲಿಂಗಶರೀರ
 ವನ್ನು ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕೆಂಬ ಗದ್ದಲ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯುಂಟಾ
 ಯಿತು. ಗಾಳಿಯ ಸುಳಿದಾಟವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮುಂಗಾರಿ ಮಳೆಯ ಗಮ್ಮದಿಂದ

ಜನರು ಕುದಿಯುವಂತೆ ಭಕ್ತಜನರು ದಟ್ಟವಾಗಿ ತುಂಬಿದ್ದರಿಂದ ಶಕೆಯಿಂದ ಜನರು ಕುದಿಯ ಹತ್ತಿದರು. ಶಿವಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಆತುರದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಚನ್ನೂರ ಪ್ರಮುಖರು ಆ ಭಕ್ತಜನರನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ದೈವದವರು ಚನ್ನೂರ ದೈವದವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಗಳು ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಿವಾಧೀನರಾಗಿದುವ ಕಾರಣ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಲಿಂಗಶರೀರವನ್ನು ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಲು, ಚನ್ನೂರ ದೈವದವರು ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಲಿಂಗಶರೀರವನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂತೆ ನಾವೂ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಲಹವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಶ್ರೀಮಂತನೂ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನರಿತ ಭಕ್ತ ಶಿರೋಮಣಿಯೂ ಆದ ಗೋಲಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟರು ಬಾಳಿಕಾಯಿ ಯಲಗಚ್ಚು ಇವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಲಹ ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಶಿವನ ಆಪ್ತಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದ ಅಘಟಿತಘಟನಾ ಸಮರ್ಥನಾದ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಶರೀರದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಡಿದಾಡುವ ಉಭಯ ದೈವದವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿವಭಕ್ತರ ರಚಣ ಕಮಲದ ಧೂಳಿಗೂ ಸಾಟಿಯಾಗದ ನಾನು ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸಮ್ಮತಿಸಬೇಕೆನ್ನಲು, ಆಗ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿ ಅದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಗೋಲಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟರು ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಹೆಸರ್ಲೆ ಒಂದು ಚೀಟಿಯನ್ನು ಚನ್ನೂರ ಹೆಸರ್ಲೆ ಒಂದು ಚೀಟಿಯನ್ನು ಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಚೀಟಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕನ ಕಡೆಯಿಂದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ಹೊಸರತ್ತಿಯೆಂದು ಬಂದರೆ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಭಕ್ತರ ಒಯ್ಯಬೇಕು; ಚನ್ನೂರೆಂದು ಬಂದರೆ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಶರೀರವನ್ನು

ಹನ್ನೆರಡು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಈ ಲಿಂಗಶರೀರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನ ಮಾಡಿ, ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು, ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಉಭಯ ಗ್ರಾಮದವರು ಒಪ್ಪಿ ಚೀಟಿ ಹಾಕಿದರು. ಮೂರು ಸಾರೆ ಚೀಟಿತೆಗೆಯಿಸಲು ಹೊಸರತ್ತಿಯಂತೆ ಬರಲು, ಅವರದೇ ವದನಗಳು ಹಗ್ಗಿದವು. ಹರಹರ ಮಹದೇವ ಎಂಬ ಜಯಘೋಷವು ನಭೋಮಂಡಲ ವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಕರತಾಡನವಂತೂ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ; ಆಗ ಹೊಸರತ್ತಿ ದೈವದವರು ಅಗಿಂದಾಗಲೇ ಈ ಲಿಂಗಶರೀರವನ್ನು ಒಯ್ಯುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತೇರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಆ ತೇರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಉತ್ಸವದೊಡನೆ ಹೊಸರತ್ತಿಗೆ ತಂದು, ಮೊದಲೇ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕ್ರಿಯಾಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ವೈದಿಕಾಚಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಕಾರ ಶಿವಯೋ ಗಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಹೊಳೆಯುವ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಹೊರಟ ಕಿಣರ ಸಮೂಹವು ಪುಟ ಕವ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅದರ ನಿರ್ಮಲ ಕಾಂತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಡುವ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಈ ಗದ್ದಿಗೆ ದರ್ಶನದಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲವು ಕೈಗೊಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಪಾಪಕ್ಷಾಲನವಾಗಹತ್ತಿತು.

ನಚನ || ಮಹಪಾತಕ ಉಪಪಾತಕ ಮಾಡಿದಕರ್ಮಗಳು ಕೋಟ್ಯಾನು ಕೋಟಿ ಒಬ್ಬ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮಠದ ಅಂಗಳ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಅಳಿದು ಹೋಯಿತು ನೋಡಾ ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ; “ನಾಹಂವ ಸ್ವಾಮಿ ಕೈಲಾಸೆ ನಚಮಂದಿರೆ, ಮಧ್ಯಕ್ತಾಯತ್ರ ತಿಷ್ಠಂತಿ, ತತ್ರತಿಷ್ಠಾಮಿ ಪಾರ್ವತಿ.” ಯಂದುದಾಗಿ ಇಂಥಾ ಶಿವನೊಲಿದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ರನಿನಾಗಿ ಶಿವನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸವಿಪ್ಪುದು ಕೈಲಾಸ ವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಷಷ್ಟಿ ತೀರ್ಥಂಗಳಿಪ್ಪವು ಆ ತೀರ್ಥಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ರುದ್ರಗಣಂಗಳಿಪ್ಪರು ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಅಂಗಳವ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಸಿದ್ಧ ರಾಮಯ್ಯ ||

ಎಂಬ ವಚನದಂತೆ ಕರುಣಾಮೃತ ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿಯೂ
ಭಕ್ತಜನರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶ್ರೀಗುರುಗುದ್ಧತೀಶ ಯತಿವರ
ಗದ್ದಿಗೆಯಾದನಂತರ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಗ್ರಾಮವು ಹಂಪಿ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಕಾಶಿ,
ಪ್ರಯಾಗ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಾನಗಳ ಸಮಾನವಾಗಿದೆಯೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಣ
ಗುಡ್ಡಲೇಶನ ಜೀವನಚರಿತ್ರಕ್ಕೆ

೧೭ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

೨ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಚರಿತ್ರ

ಕಂದಾ|| ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿ ರ್ತಿಯು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
ಮಾರಿಕಾದೇವಿಯನ್ನು|| ತಟ್ಟನೆಬಿಡಿಸಿದನೂರನು||
ಶಿಷ್ಯರುಮೊಗಳಿದರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಲೀಲೆಯನಡನು||

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತರಾದ ಎರಡನೇ
ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರೆಂಬುವದನ್ನು
ಈ ಮೊಡಲೇ ತಿಳಿಸಿಟ್ಟೇವೆ. ಇವರು ಪಟ್ಟಣದ ಜ್ಞಾನತಪಸ್ವಿಗಳು;
ಶ್ರೀಕಾಲಚಕ್ರಗಳ ಸತ್ತಿರುವ ಆಗಮೋಗುಗಳ ಏವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಅನೇಕ
ಮಹಿಮಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಆತ್ಮವಿಕಾಶವಾದಂತೆಲ್ಲ ಇವರ ವಿಷಯವೆಷ್ಟು
ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಅಜ್ಞಾನವಾಗಿರದೆಗೆ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಇವರ ಲಿಂಗ
ಪೂಜಾ ತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭಾವವು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಅಪತಾರಿ ಪುರುಷ
ನಾದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಜಗತ್ತುಲಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ
ಅನಂತ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಗೆ ಹೊಸದಿತ್ತಿಯಿಂದ
ದುಗಾಣದೇವಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಪುಟ್ಟ ಬಂದು ಮಹಿಮಾಶಕ್ತಿಯು ಉದಾ
ಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕಾರೋಗ ಅಥವಾ ದುರ್ಗೀಡಾವಳಿ
ಎಂಬರೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಸರವೆ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಜನರು ಸಾಯುತ್ತಿರಲು,
ಗ್ರಾಮದವರೆಲ್ಲರು ಗಾಬರಾಗೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ
ಕುಟುಂಬಿಗಳು ಹೊರಟು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಡಲಾಪ್ರವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನುಳಿದು
ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ದುರ್ಗೀಡಾವಳಿ ಮತಣ ದುಃಖಪ್ರಭಾವವು ತಪವನ್ನು
ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಹೊರಗೆ ಗ್ರಾಮಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು
ಗುರುಹಿರಿಯರು (ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿ, ಹೀಗಾದರೆ ನನಗಿರು ಈ ದುರ್ಗಾ
ದೇವತೆಯ ಹಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವೆನು; ಕಾರಣ ಲಿಂಗ
ಪೂಜಾ ತಪೋನಿಷ್ಕರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳವರ
ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲ್ಲದಿಂದ ಈ ರೋಗ ಫೂರಾಗಬಹುದು; ಆದ್ದರಿಂದ
ಪಾದವನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದಿರ್ದೆಂದಾ ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ,
ಸೂತ್ರದ ಭೇದನೋಡದೆ ಹಿಂದು, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧೈವದವರು ಹೊಡಿ ಕಾಯಿ

ಕಪ್ಪುರಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆಬಂದು, ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಪುಜೆ ಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆ ಧೈವದವರನ್ನು ಶ್ರೀಗಳು ನೋಡಿ, ನೀವು ಒಳ್ಳೆಗಾಬರಿ ಗೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ? ಹೀಗೇಕೆ ಎಂದುಕೇಳಲು, ಆಗ ಧೈವದವರು ದುರ್ಗೀಹಾವಳಿಯ ದೂರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ನಿಮ್ಮ ಸಂಚಿತಾದಿ ಕರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಪಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸೊಕ್ಕನ್ನಡಗಿಸಲು ಪರಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆದಿಶಕ್ತಿಯು ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯರ ಅವತಾರ ತಾಳಿ ಭೂಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದಿರುವಳು. ಈಕೆಯನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿ ಕಳಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಈಕೆಯು ಹೋಗಲಾರಳು. ನೀವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಡಿಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೊಂದು ಆರತಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿ, ಕಪ್ಪುರ, ಪತ್ರಿ, ಪುಷ್ಪ ಮುಂತಾದ ಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾದ್ಯಸಹಿತವಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಘಂಟೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಧೈವದವರು ಬಂದರೆ, ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯರನ್ನು ನಾನು ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಧೈವದವರು ಅತ್ಯಾನಂದ ಹೊಂದಿ ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಶ್ರೀಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ತಯಾರ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೇ ಗುರುದೇವಾ, ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದೇವತೆಯರನ್ನು ನಮ್ಮೂರಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾವಿಕಪನಿ, ಕಿವಿಟೊಪ್ಪಿಗೆ, ದಂಡಕಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತರಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಿರಿಬಿರಿನೋಡಹತ್ತಲು, ಅವರ ಉಗ್ರಸ್ವರೂಪವು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಕೃತಾಂತನಂತೆ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ತಪಃಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಆ ದೇವತೆಯರನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಬರವೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕೊಡಿದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ದೇವ

ತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವರು. ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಬರೋಣ ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೂಡಿದ ಜನರು ವಾಡ್ಯವೈಭವದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಠಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ದೇವತೆಯರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವ ನೆಗಳೂರು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕೂರ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದು ಎರಡು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆಯಮೇಲೆ ಇಡಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆವ್ಹಾನಿಸಿ, ಸೋಡೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಆ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿಸಿ, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಪರಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವು ತೀರಿತು. ಈ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ನೀವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗಳು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೊಂದೇತಡ; ಒಂದುಕಾಯಿಮಾತ್ರ ದುಡುದುಡು ಉರುಳುತ್ತ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಯಿಯು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಒಂದೊಂದು ಸುತ್ತು ಉರುಳುವದನ್ನು ಕಂಡು ಆಗ ಕೊಟ್ಟಿರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾಯಿಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕಪನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಕಾಯಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಆಗ ಆ ದೇವಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಧೈವದವರ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. “ಈಕೆಯು ಮುದಕಿಯಂತೆ! ನನಗೆ ನಡೆಯುವದಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರೆ ನಾನು ತೀವ್ರ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಘೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಪುವದು ಹೇಗೆಂದು ಧೈವದವರನ್ನು ಕೇಳಲು, ಕೂಡಿದಜನರೆಲ್ಲರು ತಂದೆ-ಮಗಳ ಮಾತು ನಮಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಊರಹೊರಗೆ ಹೆಂಡ ಹೇರುವ ಬಿಳೀ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮೇಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಳು ಆ ಕುದುರೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಇದೇ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಹೋಗವ್ವಾ, ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಚಡಪಡ ಒದ್ದಾಡಿಸತ್ತಿತು. ಆಗ ಕಾಯಿಯು ಅವಸರದಿಂದ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಹೋಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಶ್ರೀಗಳು ಧೈವದವರನ್ನು ಕುರಿತು ಇನ್ನು ನೀವು ಯಾರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಕೂಡದು. ಯಾರಾದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಹಾನಿಪೊಂದುವರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಜನರೆಲ್ಲರು

ಜೀವವು ಬೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸವಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು, ಯಾರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡದೆ
ಮಂಗಳವಾಡ್ಯದೊಡನೆ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಂಗಳ
ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆ ಹೊತ್ತೇ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕಾ ರೋಗವು ನಿಂತಿ-
ತೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡ ಗುರುಹಿರಿಯರು ಈಗಲೂ ಒಬ್ಬಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಜನ್ಮರಹಿತನಾದ ಪರಶಿವನು ಭಕ್ತ-
ರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವೆವೆಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ರೂಪತಾಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಸಂಚರಿಸುವಣೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುವದು. ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ
ಮುಖದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮಾರಿ-ಮಸಣಿ ಭೂತ-ಪ್ರೇತ, ಪಿಶಾಚಿ-
ಗಳು ಸಿಂಹಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಳಿದ-ಮೃದಗಗಳು ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವಂತೆ
ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯಾ-
ನಮ್ಮೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಳೆಂದು ಜನರು ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡ-
ಹತ್ತಿದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಉನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗೌಡರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ
ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿದ್ದು.

ಕಂದ|| ಹೊಸರತ್ತಿಗೌಡಗೃಹವೆದುರಾ | ಓಸೆದಿಸಗುತ್ತಲಾ
ವಿನಟನೆಯ ಚನ್ನೂರಾ || ಬಸವನಗುಡಿ ಕೆಡವಿಸಿದನು |
ಸಸಿನದಿ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿ ನಿಜ ಲೀಲೆಯಲಿ ||

ಹೊಸರತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಖಾರಾಮ ಗೌಡರೆಂಬ ವೈಷ್ಣವ - ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸತ್ಯ-
ಸಂಧರಾಗಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಯೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪಾಪಕಾರ್ಯ-
ಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದೆ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ, ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ-
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ, ಹೊಸರತ್ತಿ ಮತ್ತು ಚನ್ನೂರ ಗೌಡಿಕೆಯನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ರೈತಜನಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತ
ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಗುರು ಧೀರೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮಠದ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ-
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಾನುಸಾರವಾಗಿ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು

ಸೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಕಾಶೀಬಾಯಿ ಎಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ವಿದ್ಯಾ
 ಫಂತನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸಸ್ವಾಮಿ ಮಗನೂ, ಹಾಗೂ ಸೊಸೆಯನ್ನೊಡ
 ಗೂಡಿಕೊಂಡು ಅತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ದಿವಸ
 ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡುವಾಗ
 ಸಖಾರಾಮ ಗೌಡರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯ ಬಡೇಸಾಬನೆಂಬ
 ವನು ಜಂತಕುಂಟೆಯನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
 ಆಗ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಜಂತಕುಂಟೆಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಎರಡೂ ಕೈ
 ಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಜಂತ
 ಕುಂಟೆಯನ್ನು ಬಡೇಸಾಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ಗೌಡರ
 ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಣಿದಾಡಿದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು ಊರೊಳಗೆಲ್ಲ
 ಹಬ್ಬಿತು. ಈ ಮಹಾತ್ಮೆಯು ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು! ಇತ್ತ ಚನ್ನೂರಿಗೆ
 ಬರುವವರೊಳಗೆ ಕರಿಯಮ್ಮನವರ ಹಾಳಬಸವ್ವನೆಂಬ ಸಾಧ್ವಿ ಶಿರೋಮ
 ಣಿಯು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಳುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅಮ್ಮಾ
 ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತೀ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೇಳಲು? ಹೇ ಗುರುವರಾ, ನನ್ನ
 ಅಣ್ಣ ಕರಬಸವಪ್ಪ ಕಾಳಿಂಗಣ್ಣನವರ ಎಂಬುವನು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನು ನಿನ್ನೆ
 ತೀರಿಕೊಂಡನು. ನನಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಈತನಿಗೆ ಹಾಲವ್ವ, ಭರಮವ್ವ ಎಂಬ
 ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೂ ಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ
 ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದುಃಖಾಗಿ ಅಳುತ್ತೇನೆನಲು.
 ಆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸಾಮಿಗಳು ಭೇ ಹುಚ್ಚೇ, ಆತನ
 ಹೆಂಡತಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ಈಗ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಗರ್ಭಿಣಿ ಇದ್ದಾಳೆ; ಆಕೆಯು
 ಮುಂದೆ ಗಂಡು ಮಗನನ್ನು ಹಡೆಯುವಳು. ನಿನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ
 ಮಾಡು; ಆತನಿಂದ ಮನೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದು. ಗಂಡು ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದರೆ
 ನನಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕಾಣಿಕೆ ತಂದುಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಹಾಗೇ
 ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಕಲ್ಲಯ್ಯ
 ನವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ
 ಕೂಡಿಸಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇಮವೇ ಎಂದುಕೇಳಲು,

ಆಗ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಸ್ವಾಮೀ, ತಾವು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ
 ಲಾಗಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೇ ಒಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಹತ್ತಿ
 ಲಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಭೂಮಿಯು
 ಬೆಳೆಯು ಚನ್ನಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ
 ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
 ರುವ ಹಾಳಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರಿಗೆ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆತನ ಕೃಪಾಪ್ತ
 ಸ್ವಿಯು ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಕೃಪಾಪ್ತ
 ಸ್ವಿಯು ತಪ್ಪಿ ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಬೆಳೆಯು ಚನ್ನಾಗಿ ಬರುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ
 ಆ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯನ್ನು ನೀವು ಕೆತ್ತೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಯು
 ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಮಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ
 ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಸಂಪತ್ತು
 ಪುಣ್ಯದಿಂದಲ್ಲವೆ? ಯಾರಾದರೂ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಮಠ-ಮಾನ್ಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ
 ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದೆಂದು ತಮ್ಮಂಥ ಬಲ್ಲ ಗುರುಹಿರಿಯರು ಹೇಳು
 ತ್ತಾರೆ. ತಾನೇ ಈ ದೇವರ ಗುಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ
 ಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಆಗ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೀವು
 ಹೇಳುವದೆಲ್ಲ ನಿಜ? ವೈರಾಗ್ಯ ಶಾಲಿಯಾದ ಹಾಳಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ನೀವು
 ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ನಾನು ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ್ದ
 ರಿಂದ ನಾನೇ ಮೊದಲು ಈ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕೆಡಹುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದವನೇ
 ಹಾಗೇ ಹಾಳಬಸವೇಶ್ವರ ಗುಡಿಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು.
 ಆಗ ಅವರಹಿಂದೆ ಚನ್ನೂರ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೊಡಗೊಂಡು ಸರ್ವರು
 ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಡೆದರು. ಕೂಡಿದ ಜನ ಸಮೂಹವು ಅವರ
 ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಗುಡಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು
 ಗುಡಿಯ ಕಲ್ಲನ್ನೊಂದು ತೆಗೆದೊಗೆದರು. ಕೂಡಿದ ಜನರು ಕೀಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ
 ಗುಡಿಯನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನೆಂಬ ಭಕ್ತನು
 ಹಿಂದಿನಿಂದ ಓಡುತ್ತ ಬಂದು ಕೂಡಿದ ಜನರಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯು ಬೇಕಾದಂಥ
 ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ದೋಷವು ತಟ್ಟದಿರುವಂತೆ, ಶ್ರೀ
 ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರಗುಡಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತ

ಹೊ ಸ ರಿ ತ್ತಿ

೨ನೇ ಪಟ್ಟದ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಮನೋಹರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

ದೋಷವು ತಟ್ಟುವದಿಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಜನೋಯೇನಗತಃ ಸ್ವಸಂಘಾಃ
 ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ದೊಡ್ಡವರ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಎಂದೂ
 ಆಚರಿಸಲಾಗದೆಂಬದನ್ನು ಈಗ ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡಿರಿ. ನಮ್ಮ
 ದೇಹವು ನಮಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರದಂತಹ ಹೀನ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀಹಾಳ
 ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರಗುಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೊರಸ್ವಾಮಿಯಂತೆ ನೀವು ನಿರ್ಮೂಲ
 ಗೊಳಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಂಶವೆಲ್ಲ ಸಮೂಲ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದೀತು. ಹಾಲಾ
 ಹಲ ವಿಷವನ್ನು ಭಗವಾನ್ ಶಂಕರನು ಕುಡಿದನೆಂದು ಅನ್ಯರು ಆ ವಿಷವನ್ನು
 ಕುಡಿದರೆ ಬದುಕಬಹುದೇ? ಆದಕಾರಣ ಗುಡಿಯ ಕಿತ್ತ ದೋಷವು ನಮ್ಮ
 ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಗುಡಿಯ ಕಿತ್ತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
 ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೊರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯೇನಾಗುವದೋ ಅದರಂತೆ
 ನಾವು ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಕೂಡಿದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಗೌರವನಿ ಜನ
 ಬಸವಪ್ಪನು ತಿಳಿಸಲು, ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲರು ಒಪ್ಪಿ, ಈಶ್ವರನ ಮುಂದಿನ ಬಸವೇಶ್ವರ
 ನಂತೆ ಆ ಬಕ್ತ ಜನಸಮೂಹವು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು
 ಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನ ನೈರಾಗ್ಯನಿಧಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೊರಸ್ವಾಮಿ
 ಗಳನ್ನು ಗುಡಿಕಿತ್ತ ದೋಷಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಯೇನಾಗುವ
 ದೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು “ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಗಲ
 ವಾದ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದವರು ಈ ಬಸವೇಶ್ವರನ ನೈವೇ
 ದ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಜೋಳ ಬಿತ್ತುವದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಜೋಳದ ಪಾಯಸ,
 ಅಕ್ಕಿ ಪಾಯಸ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಲಿಂಗಾಯತರು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂಧು
 ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪಂಚಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ ಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ,
 ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೂ ಬಡಬಗ್ಗರೂ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಂಗಲ
 ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು. ಅನಂತರ ಕೂರಿಗೆ ಹೂಡಿ ಜೋಳವನ್ನು
 ಬಿತ್ತಿದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಬೆಳೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮೂರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವದು.” ಎಂದು
 ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟವರೇ ಹಾಗೇ ಹೊಸರಿತ್ತಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾ
 ರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದರು ಶಿವಯೋಗಿಯು ಗೌಡರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ
 ಕುಡಿದದ್ದು ವಾಚಕರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ರಬಹುದು. ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಕುಣಿ
 ತನೇ ಮೃತ್ಯುರೂಪವಾಗಿ ಸಖಾರಾಮಗೌಡರ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ,

ಸಖಾರಾಮಗೌಡರ ವಾಕ್ಯಳಾವ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೌಡರ ಜೀವನವನ್ನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ನಾತಾ ಪಿತ್ಯಗಳು ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿ
ತ್ಯಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರಲು ಆಗ ಓಲೇಕಾರದ
ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಮಧುರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ "ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಗೌಡರನ್ನು ಎಬ್ಬಿ
ಸಿರಿ. ಈಗಲೇ ಎರಡು ತಾಸು ಹೊತ್ತು ಏರಿರುವದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಸರಕಾರೀ ಅಮಲದಾರರು ಬಂದಿರುವರು. ನೀವು ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ
ರೈತಜನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು.
ಆ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಸರಿತ್ತಿ ಮತ್ತು ಚನ್ನೂರ ರೈತಜನರನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆವು. ಗೌಡರನ್ನು ತೀವ್ರವೇ ಎಬ್ಬಿಸಿರಿ" ಎಂದರು
ಹಿರಿಯರಾದ ಸಖಾರಾಮಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಸೊಸೆಯಂದರಿಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ
ತಿಳಿಸಲು, ಆ ಸಾಧ್ವಿ ಶಿರೋಮಣಿಯು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಗೌಡರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿದರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಗಂಡನ
ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ಹೊದ್ದು ಕೊಂಡಿರುವ ಶಾಲಿನ ಸೆರಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಉರ
ಳಾಡಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದರೂ ಎಳಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಮೂಗುಬಾಯಿ
ಇವುಗಳ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಮೃತ್ಯುವು ಜೀವನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಎದೆ ಎದೆ ಬಡಿದು
ಕೊಂಡು ಅವಳು ರೋದನಗೈಯುತ್ತ ನನ್ನ ಗಂಡನು ಮಲಗಿಕೊಂಡ
ಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿಗೆ
ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಎದೆಯೊಡೆದು, ಶೋಕಸಾಗರ
ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡು
ತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನುನೋಡಿ ಕೂಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಅಳುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.
ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯು ದುಃಖದಿಂದ ಹೊಡಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಡಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನೆಲಕ್ಕೆ
ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಹತ್ತಿದಳು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಿಸ್ವರು ಕೇಳಿ ಬಂದು
ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ವಿಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಸ ಹತ್ತಿದರು. ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳು ಈ ನನ್ನ ಸುಕುಮಾರನ ವೇದವನ್ನು ಕಾಣದೆ ನಾವು ಹೇಗೆ
ಬದುಕಿಕೊಣ! ಈ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹಡೆದದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು; ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ

ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಪುತ್ರರು ಹುಟ್ಟದೆ ಇರುವಾಗ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನು ದುಃಖವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟಿ ಆತನು ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾದರೆ ಆತನು ಹುಟ್ಟದೇ ಇರುವಾಗ ಆಗುವ ದುಃಖಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. “ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನಂಥ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸೋಣ” ಎಂದು ದುಃಖಬಡುವ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿದ ಜನರು ನೋಡಿ, ಆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಯಾವ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯು ಒದಗಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಿರುವದೋ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅದು ಬಂದೇ ತೀರುವದು. ಮರಣ ಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಿರುವಾಗ ನೂರಾರು ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆದರೂ ಪ್ರಾಣ ಹರಣವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮರಣ ಸಮಯ ಒದಗಿದವನು ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯ ನೆವದಿಂದಾದರೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡುವನು. ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿನ್ನೆ ಮುಂಜಾನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಣಿತವನ್ನು ಆಡಿದ್ದೇ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆವಾಗಿರಬಹುದು? ಆ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ವಾಂಛಿತಾರ್ಥ ಪ್ರದನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಮರೆಹೊಕ್ಕರೆ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛಿತ ಪೂರ್ಣವಾಗುವದೆಂದು ಕೂಡಿದ ಜನರು ದುಃಖ ಮಾಡುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗೇ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ, ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಚರಣ ಧೂಳಿ ಯನ್ನು ತಿರಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೀವಾ ಗಿಯೇ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಣಿದಾಡಿ ನನ್ನ ಮಗನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹರಣಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಏನೂ ತಿಳಿಯದವರಂತೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಿರುವರೆಂದು ಭಯಾನ್ವಿತರಾಗಿ ಮುಗಿದಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಈಗ ಆದದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸಂಶಯ ಬಿಗರುವದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀ

ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು, ಜೋಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತತ್ತಿಗಳಿರುವವು; ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಆಗ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಒಂದು ಬೊಗಸಿ ಉತ್ತತ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು ಶಿವಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹುಳುಕು ಉತ್ತತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಸಖಾರಾಮಗೌಡರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಲು, ಗೌಡರು ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಗಳಾದ ಲೀಲಾಮೂರ್ತಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಅಗಾಧ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಉತ್ತಮ ತರದ ಉತ್ತತ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನನಗೆ ಎರಡು ಹುಳುಕು ಉತ್ತತ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡುವರು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಎರಡು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವವು. ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಡೂ ಹುಡುಗರು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಾಶವಾಗುವವು. ನಿಮ್ಮ ವಂಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದತ್ತಕ ಮಗನಿಂದಾಗುತ್ತದೆ; ನಡೆಯಿರೆಂದು ಹೇಳಿದವರೇ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಸಖಾರಾಮಗೌಡರು ನಮ್ಮ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನೀವೇನು ಮಾಡುವಿರೆಂದು ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿ ಗದಿಗೆಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

೧೯ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ:

ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಮಯ ಶಿವಯೋಗಿ ಎಂಬದನ್ನು ಸವದತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಾದಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು.

ಕಂದ|| ಜಾವೂರಲಿಂಗನಗೌಡನ| ಭಾವಕೆಮೆಚ್ಚಲವ
ನಿಗಿಲ್ಲದಿರುವ|| ಪಾವನಲಿಂಗನಿತ್ತನು|
ಭಾವಜ ಹರರೂಪನಾದ ಕೊಟ್ಟೂರಾಯ||

ಸವದತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಸಂಗದ ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪನೆಂಬೊಬ್ಬ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತನು ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಹರ್ಷ, ದುಃಖ, ಸ್ವರ್ಗ, ಸರಕನೆಂಬವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಿಲ್ಲವನ್ನಾಡ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಅಸಲು ಕಳೆದದ್ದಾರೆ ಲಾಭನೆಂಬ ಮುಕ್ತಿಯು ಪೊರೆಯುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಶೀಲವತಿಯಾಗಿಯೂ, ಕೋಮಲಾಂಗಿಯಾಗಿಯೂ, ಪತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಳಾದ ನೀಲಮ್ಮನೆಂಬ ಓರ್ವ ಸತಿಯಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಅನುರಕ್ತನಾಗಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರ ಭಕ್ತನಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತ ಪುತ್ರವಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ, ಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಚರಣೆಗಳಿರ ಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ಖಡ್ಗವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವದು ನಿಜ ವಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಖಡ್ಗಧಾರಿಯಾದ ಬಂಟಿನ ಭೀಮಸರಾಕ್ರಮವು ಅವಶ್ಯ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರಂತೆಯೇ ಲಿಂಗವು ಅನಾದಿನಾಯೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾ ಡುವದಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಧಾರಿಯಾದ ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿರೂಪದ ಪ್ರಚಂಡಶಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದೇಇರುವದು. ದಾನವಂತನು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವದು ಸಹಜವಾದರೂ ಅವನನ್ನು ದೀನತನದಿಂದ ಬೇಡುವ ಗುಣವು ಯಾಚಕ ನಲ್ಲಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ; ಅದರಂತೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ಸರ್ವಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದೆಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ವಿಷಯವಿರತಿ ಲಿಂಗಾಂಗಸಮರಸ ನಿಚಾರ, ಪರಮವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿ ಆ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಚನಾದಿಗಳಿಂದ ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲವೇ; ಇತ್ತನೋಡಿರಿ, ದೀಪದ ಕಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕೆರೆದಾಗಮಾತ್ರ ಬೆಂಕಿಯು ಹೊರ ಬೀಳುವದು. ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಿಯ ಕೆರೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕೆರೆಯುವವನು ಬೇಕಾಗುವಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಾಚಾರಗಳು ಅವಶ್ಯ ವಾಗಿರುವವು. ಹೀಗೆ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ನೀತಿರೀತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರರನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ಹಿಗ್ಗುತ್ತ, ತನ್ನ ಸತಿಯೊಡನೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷಪಡುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಸಂತೋಷ

ಉಂಟೆ? ವಿದ್ಯಾಹೀನರಾಗಿಯೂ, ನೀತಿಹೀನರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ದುಃಖವು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಹಪರ ಸುಖಗಳಂಟಾಗುವವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವೂ ಕುಲಕ್ಕೆ ಪಾವನವೂ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವು ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳಿದ್ದರೂ ಹಣವೊಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವು ಯಾವತ್ತೂ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲವಿದ್ದು ಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಎರಡನೇದು ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜವಿದ್ದರೂ, ವಿಪುಲ ದುಡ್ಡಿನ ಸಂಚಾರದಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಆಚರಿಸುವದು ಶಕ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಆದಕಾರಣ ಸತ್ಯತನದಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ ದುಡ್ಡನ್ನುಗಳಿಸಿ, ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯನ್ನುಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊಟ್ಟೂರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊತ ಸವದತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಳಸಂಗದ ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಲು, ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪನು ಪರಮಾನಂದನಾಗಿ ಉನ್ನತ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಈ ಜಂಗಮವರ್ಯನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತಿರಸವು ಉಕ್ಕೇರಿ, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಜಂಗಮವರ್ಯನು ಬಂದಿರುವನು. ನಾಳೆ ಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರಾಯಿತೆಂದು ಅವನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರನ್ನು ಕರಿಸಿದನು (ಈಗಿನಂತೆ ಆಗ ಯುದ್ಧ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾದ ಕಾಳಿನ ಕೊರತೆ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ) ತನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗೋದಿ, ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ, ಬೆಲ್ಲ, ಬೇಳೆ ಮುಂತಾದ ಅನ್ನಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗಣಂಗಳಿಗೂ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಹೊಸರತ್ತಿ ಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಳಸಂಗದ ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯು ಊರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ

ಕಚೇರಿಗೆ ಬಂದ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ಕೂಡ ಸರಕಾರೀ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ರೈತ ಜನರಿಗೆ ಹೊಸದಿತ್ತಿಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಳಸಂಗದವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವರಂತೆ; ನಾನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಬಹಳ ದಿನಸಗಳಾದವು. ನಾನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಕಚೇರಿಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿರೆಂದು ರೈತರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಗೌಡರೇ, ಒಳಸಂಗದವರು ಕೆರಿಸದೇ ಹೋಗುವದು ಹೇಗೆಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಮಿತ್ರರೂ, ಪಾಲಕರೂ, ಗುರುಗಳೂ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳೂ ಜಂಗಮವರ್ಯರ ಮನೆ-ಮಠಗಳಿಗೆ ಕೆರಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ ಹೋಗಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಕಾರಣ ನೀವು ಕಚೇರಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಎಂದು ಹೇಳುವದರೊಳಗಾಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದವನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು ಈ ಉಭಯರೂ ಮಾತನಾಡುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಳಸಂಗದ ಬಸವಣ್ಣ ಪುನೇನು ಗರ್ವಿಷ್ಠನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತಿಥ್ಯ, ನಮ್ರತೆ, ಬಹುಮಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಸತ್ಪುರುಷರು ಈಶ್ವರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬಸವಣ್ಣ ಪುನವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲಾದರೂ ಸತ್ಕರಿಸಬಹುದು. ಗೌಡರೇ, ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿರೆನಲು, ಆ ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತನಾದ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತರು ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅನೇಕ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಗ್ಗು ಇರುವಕಡೆಗೆ ನೀರು ಹರಿಯುವಂತೆ ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಸುಗುಣಗಳು ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಧೃಡವಾದ ಪಾಯದಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯು ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸತ್ಯವಾದ ಇವನ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಳಸಂಗದ ಬಸವಣ್ಣ ಪುನಮನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ

ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಇದ್ದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿರುವ
 ರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
 ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವರು. ಜಂಗಮರು, ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಿ ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಂಗಲ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಶಿವ
 ಯೋಗಿಯ ಪಾದಪೂಜೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮೈಲಿಗೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
 ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಿರಿ; ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆಂದು ಬೆದರಿಸುತ್ತಿ
 ದರು. ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಭಕ್ತನಾದ್ದರಿಂದ
 ಇವರು ಎಷ್ಟು ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯದೆ
 ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನ ಯಾವಾಗ ಆಗುವದೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ
 ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿ
 ರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿರೆನಲು, ಶ್ರೀಗಳು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಾದ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ
 ನನ್ನು ಕರೆದು, ಹೊರಗೆ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನನ್ನು
 ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಕರೆಯಿರೆನ್ನಲು, ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನು ಬಂದು ಲಿಂಗನಗೌಡನಿಗೆ,
 ನೀವು ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ.
 ಬೇಗನೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು ಕರೆಯಲು, ಕಾಯವೇ ಸಜ್ಜೆಯಮಾಡಿ,
 ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಲಿಂಗಮಾಡಿ, ಮಳೆಯ ಬಂದಾಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ,
 ಭಾವನೆಂಬ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸದಾ ಶ್ರೀಗುರು ಗುರು
 ಲೇಶನ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಹಾಗೇ ಶ್ರೀಗಳ
 ಧ್ವಜಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು.
 ಆ ಶ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಕೊಟ್ಟೂರೇಶನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ದೋತರ
 ವನ್ನು ತೆಗೆದು, ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಲಿಸೆಂದು ಲಿಂಗನ ಗೌಡನಿಗೆ ಹೇಳಲು,
 ನನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು, ಪ್ರಸಾದ ಸಲಿಸುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಶ್ರೀಗಳು ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಸೊನ್ನೆ ಮಾಡಲು
 ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನು ಲಿಂಗನಗೌಡನ ತಲೆಯಮೇಲಿನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೆಸಿದು
 ಕೊಂಡು, ಮೈಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ದೋತರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಲು,
 ಮೈಯಲ್ಲ ಬರಿದಾಗಿ, ಅನಾರುಂಡನಂತೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನು.
 ನೋಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಖೊಳ್ಳನೇ ನಕ್ಕರು. ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಒಳಗೆ ಬಂದದ್ದು

ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಸಂದೋರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟುಲಿಂಗ ಇರುವ
 ದಿಲ್ಲವೋ ಆ ದೇಹವು ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಹೆಣವಂತೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವದು. ಸ್ಮೃತಾನ
 ದಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧಿಕೆಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವೋ
 ಹಾಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವನು ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಅಯೋಗ್ಯನೇ ಆಗಿರುವನು.
 ಯಾವನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವೂ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಾಲಿಕೆಯೂ,
 ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯ ರೇಖೆಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲವೋ ಆತನು ಅಂತ್ಯಜನಂತೆ
 ಬಾಹ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಲಿಂಗವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಬಾರದು.
 ಲಿಂಗಧಾರಣವು ವೇದೋಕ್ತವಾದದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು ಪತಿತ
 ನಾಗುವನು. ಮತ್ತು ವೇದ ವೇದಾಂತಗಳ ವಾಕ್ಯವಿರುವದರಿಂದಲೂ
 ವೀರಶೈವನಿಗೆ ಶಿವನೇ ದೇವನಾದ್ದರಿಂದ ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ಲಿಂಗವು ವೀರಶೈ
 ವನಿಗೆ ಧಾರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು
 ಸೇವಕನು ಹೇಗೆ ಧರಿಸುವನೋ ಅದರಂತೆ ಶಿವನ ಭಕ್ತನೆಂಬ ವೀರಶೈವನು
 ಶಿವನ ಚಿಹ್ನೆವೆನಿಸಿದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ಶಿವನ ಚಿಹ್ನೆವೆನಿಸಿದ
 ಲಿಂಗವನ್ನು ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭನು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವನು. ಪಾಂಡುರಂಗ
 ಸ್ವಾಮಿಯೆನಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುವು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ
 “ಅನಂತ ಪದ್ಮನಾಭಸ್ಯ ಹಸ್ತೇ ಲಿಂಗಧಾರಣಂ | ಪಾಂಡುರಂಗೇ ತಥಾವಿಷ್ಣು
 ಶಿರ್ಷೇ ಲಿಂಗಧಾರಣಂ” ಎಂಬಂತೆ ದೇವಾಂಶ ಪುರುಷರೇ ಲಿಂಗವನ್ನು
 ಧರಿಸಿರುವಾಗ ಈ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಲಿಂಗಧರಿಸದಿದ್ದದ್ದು ನಾಚಿಕೆಗೆ
 ಆಸ್ಪದವು. ಅವನ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕರು, ಕಪಟ
 ವರ್ತನೆಯವರು, ಕೇವಲ ಉದರ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು
 ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ದ್ರವ್ಯ, ಸವಿನೂತಿನ
 ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರು, ಅತ್ಯಂತ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಪ್ರೇಮಬದ್ಧರಾದ
 ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು, ಸರ್ವ ಸುಖಾನುಕೂಲತೆಯುಳ್ಳ ಹೊಲ, ಮನೆ, ಮಠ ಇವುಗಳ
 ಕೆಲ್ಲದರ ನೋಹಪಾಶದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾಶಕ್ತರಾಗಿ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ
 ಹಿರೇಮಠದಯ್ಯನು, ಚಿಕ್ಕಮಠದಯ್ಯನು ಎಂದು ಕೊಬ್ಬರಿಬಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ಬಡಿದಾ
 ದುವ ಆಡಂಬರದ ಜಂಗಮರಂತೂ ದೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರು. ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತನಾದ
 ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಶ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಗೌರವವನ್ನುತೋರಿ, ವಿನೀತನಾಗಿ

ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದ್ದೊಂದೇತಡ; ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಮಯ ಶಿವಯೋಗಿಯಾದ
ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಲಹಸ್ತದಿಂದ ಹೃದಯ
ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಎದೆಯೊಳಗಿಂದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದು,
ಲಿಂಗನಗೊಡನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಸ್ಪಟಿಕದ ಲಿಂಗದಂತೆ ಥಳ-ಥಳ
ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಲಿಂಗನಗೊಡನು ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದನು.
ಆಗ ಶ್ರೀಗಳವರು ನಿನ್ನ ಲಿಂಗವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಪ್ಪಾ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು
ಸುಳ್ಳು ಅಂದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು, ಲಿಂಗನಗೊಡನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ನಗುತ್ತ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಶ್ರೀಗಳುಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಪ್ರತಿ
ಷ್ಠೆಯ ಜನರು ಕಲಿಕಾಲಕ್ರಮಿಸರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ
ಅರಿಯದ ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿವರೆಂದು ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿದರು.
ಅದಕ್ಕೆ ಒಳಸಂಗದ ಬಸವಣ್ಣೇಪ್ಪನು:—

ವಚನ! ಅಂಗಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಶನಕ್ಕೆ ನೆರೆದು ಲಿಂಗವಾರ್ತೆಯ
ನುಡಿವರಯ್ಯಾ! ಕಾಯಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಳಿವಳಿಸಿ
ನುಡಿವರಯ್ಯಾ! ಮದಬಂದ ಪರೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಯುವವರಿಗೆ
ಗುಹೇಶ್ವರವೆಂಬ ಲಿಂಗ ನಿಮಗೆಲ್ಲಿಯದೋ||

ಎಂಬ ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನವನ್ನುಹೇಳಿ ಆ ಕೂಡಿದ ಜನರನ್ನು ಸಮ
ಧಾನಗೊಳಿಸಿದರು. ಲಿಂಗನಗೊಡನು ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಶ್ಚಿಂತ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಲಿಂಗಪಡೆದದ್ದು ನೋಡಿ
ಬಸವಣ್ಣೇಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲು ಪರಮಭಾವಿಕನಾದ ಲಿಂಗನಗೊಡನಿಗೆ
ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಆನಂದವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗದರ್ಶನದಿಂದ
ಅವನ ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣವು ಭಕ್ತಿರಸದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲು, ಶ್ರೀಗಳ
ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಗುರುದೇವಾ, ನಾನು ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಪರಮಪಾಸಿಯೂ, ಪತಿತನೂ ಆಗಿರಲು, ಈ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ
ದೂಡಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣೇಪ್ಪನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರಸಿ ನನಗೆ ದರ್ಶನ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಈ ಗಣಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೃಪೆಮಾಡಿದ
ನಿನ್ನ ಅಗಾಧವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವರಾರೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಲು,

ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನು ಸಹ ಅತ್ಯಂತ ದೀನಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲು, ಅವನನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ, ಪರಮಪುಣ್ಯ ಶಾಲಿಯಾದ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನೇ, ನೀನು ಮಾಡಿದ ಗಣಾರಾಧನೆಯಿಂದ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾದೆನು. ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದರು. ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಜಂಗಮವರ್ಯನೇ, ಇದೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಅಶೀರ್ವಾದವು. ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಈ ಚರಾ ಚರಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಶ್ವವು ಉದ್ಭೂತವಾಗುವ ಹಾಗಿರಲು, ಈ ಅಜ್ಞ ಜನರ ದುರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಗೊಡದೆ ಆನಂದದಿಂದ ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ತೀರಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅತ್ಯಾನಂದ ಗೊಳಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಕಾಣಿಕಾದಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶೀರ್ವಾದಿಸಿ, ಬೆಳ್ಳಿಬಿಬ್ಬರು ಮುದಿಯಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ

ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಹೊಸರಿತ್ತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯಿಂದ
ಮಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು.

ಕಂದ || ಅಟಿನನಾಡಲು ರೊಕ್ಕವ |

ನೀಟಾಗಿಯೆ ಕೊಡುವದೆಂದು ದುರ್ಗಿಯ ಕರದಿ ||

ಮಾಟಿದಿ ಧನ ಪಡೆಯಲು |

ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಜನರಂಜಿ ನೆನೆದರಾ ಗುರುವರನ ||

ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕರೇ, ಕಮಲಗಳಿಗೆ ಭೃಂಗಗಳು ಸುಳಿದಾಡುವಂತೆ ಈ ಪಟಪಟಲದ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದ ಕಮಲದ ಹತ್ತರ ಭಕ್ತವೃಂದವು ಇವರ ಮೇಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಯೇ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಇವರ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲ ಭಕ್ತ ಜನರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಮೇಗಟ್ಟಿ ಅಡಿವೆಪ್ಪ, ಈರಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿಕೇರಿ, ಉಮ್ಮಾಯಪ್ಪ ಬೆಳ್ಳಿ, ಪೀರಸಾಬ ಪಿಂಜಾರ, ನಾಗಪ್ಪ ಚಂದ್ರಗೇರಿ, ಕಾಡಪ್ಪ ಗಾಣಗೇರಿ, ದುಂಡಪ್ಪ

ಅಗಡಿ, ತಿಪ್ಪಣ್ಣ ಅಂಬಲಿ ಮುಂತಾದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀರಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹತ್ತರ ವಿನೋದಪರ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಶ್ರೀಗಳು ಇಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕಹಚ್ಚಿ ಇಸ್ಪೇಟಿ ಆಡುತ್ತಿರಲು, ಈ ಸ್ಮಾತ ಶ್ರೀಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಹಗಲಾರಾತ್ರಿ ಅನ್ನದೆ ಮನೆಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಠದಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕಹಚ್ಚಿ ಇಸ್ಪೇಟಿ ಆಡುವದು ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ತರವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ರೊಕ್ಕಹಾಟವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ಸಹಿತ ಕಲಿತುಕೊಂಡಾರು. ಇಸ್ಪೇಟಿ ಆಟದ ದುಶ್ಚಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮಿಷ್ಯರಾಗಿ ಒಕ್ಕಲತನ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ವ್ಯಾಪಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮೂಲಿಗೊತ್ತಿ, ಮಾನ ಅವಮಾನಕ್ಕಂಜದೆ, ಅನೇಕ ದುರ್ನಡತೆಗೆ ಹೆದರದೆ, ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಯಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲದೆ, ಬಡತನದಿಂದ ನೆರೆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರೊಕ್ಕಹಚ್ಚಿ ಇಸ್ಪೇಟಿನಾಟಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳ ಮೈಮೇಲಿನ ವಸ್ತು ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು, ಒಂದಕ್ಕಿರಡು ಬರಕೊಟ್ಟು, ಬಡ್ಡಿಸಾಲತಂದು, ಉತ್ತಮ ಜನರು ಯಾರಾದರೂ ಕಂಡರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೈದರೆಂದೂ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಂಡರೆ ಕಾಯದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆಂದೂ ತಿಳಿದು, ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರು ಜೇಡಿದಷ್ಟು ಮನೆಯ ಭಾಡಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಬೀಡಿ, ಸಿಗಾರೇಟ, ದೋಸೆ, ಕಾಫಿ, ಚಹ, ಪುರಿ, ಪಲ್ಟೆ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ ಮುಂತಾದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೆಲವು ಹಣ, ದೀಪ ಹಚ್ಚುವವರಿಗೂ, ದೀಪಚಾಚುವವರಿಗೂ, ಎಣ್ಣೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವವರಿಗೂ ಕೆಲವುಹಣ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನೋಡಿದವರಿದ್ದರೆ ನೀವು ಯಾರಮುಂದೆಯೂ ತಿಳಿಸಬಾರದೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಣ, ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ದುಡಿಯಲಾರದ ಸೋಮಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಣ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದಾದರೆ ಕಸಲಂಚಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಹಣ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ದುಡಿದ ಹಣವೆಲ್ಲ ವೆಚ್ಚವಾಗಿ ಆಡುವವರ ಕೈಯೆಲ್ಲ ಬರಿದಾಗಿ ದರಿದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಇವರ ಜಿನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೋತು ಯಾರಾದರೂ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಗೆದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ

ಹುಟ್ಟಿ, ಕಳವು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸಹ ಹೇಸುವದಿಲ್ಲ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಗಳಿಸಿ
 ಟ್ಟಿದ್ದ ಹೊಲ, ಮನೆ, ವಸ್ತುವಡವೆಗಳನ್ನು ರಂಗಿನಾಟಕ್ಕೆ ಹಾಳುಮಾಡಿ,
 ಮಂಗನಂತೆ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿದು, ಗುರುಹಿರಿಯರಿಂದ ಛೇ ಛಾ ಅನಿಸಿಕೊಂಡು
 ಬಾಳುವ ನಿಮ್ಮ ಕುಚ್ಚಿತ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿರೆಂದು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿ
 ಗಳು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಹೋಗಲು, ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕಹಚ್ಚಿ
 ಇಸ್ವೇಟು ಆಡಿ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯ
 ಗುಡಿಗೆ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಮಾತನಾಡಿ, ಆಹೊತ್ತಿನ ರಾತ್ರಿ
 ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕಹಚ್ಚಿ ಇಸ್ವೇಟು ಆಡು
 ತ್ತರಲು, ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಾನು ಬೈದ
 ದಕ್ಕೆ ಇವರು ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯ ಗುಡಿಗೆ ಇಸ್ವೇಟು ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವ
 ಂದು ತಿಳಿದು, ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದರು. “ಅತಿಪರಿಚಯ
 ಆನಾದರ” ಎಂಬಂತೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಬಂದದ್ದು ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲದೆ ಇಸ್ವೇಟು ಆಡುತ್ತ
 ಕುಳಿತಿದ್ದ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿವಶಿವಾ, ನಾನೆಷ್ಟುಹೇಳಿದರೂ
 ರೊಕ್ಕ ಹಚ್ಚಿ ಇಸ್ವೇಟು ಆಡಿ ಇವರ ರೊಕ್ಕದಾಟವನ್ನು ಬಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂ
 ಹಲದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳು ನನಗೂ ರೊಕ್ಕ ಕೊಡರಿ, ನಿಮ್ಮಕೂಡ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರು
 ತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಆ ಜನರು ಇವರ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
 ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲ; “ಸಾಲಾ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಸೋಲುಗೈ” ಯಂತೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ
 ನಿಮಗೆ ರೊಕ್ಕ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಆಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಮನಸಾಗಿದ್ದರೆ
 ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರೊಕ್ಕತಂದು ನಮ್ಮಕೂಡ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ನಾ|| ಷ|| ಗೂಗೆಬಲ್ಲದೇ ಪೂಷಣನ ಪ್ರಖರ ಕಿರಣಮಂ
 ಕಾಗೆಬಲ್ಲದೆ ಚ್ಯೂತಫಲದ ಮಾಧುರ್ಯವಂ|
 ನಾಗವೇಣಿಯ ಸುಖವ ಬಲ್ಲನೆ ನಪುಂಸಕಂ|
 ವೈರಾಗ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಭೋಗಮಂ ಬಲ್ಲನೆ
 ವಿಷಯಪಾಮರನು ಅಮೃತಸಾಗರವ ಬಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟ|
 ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರೇಶನ ಮಹತ್ವವಂ ಬಲ್ಲರೇ
 ನರಾಧಮರು ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ||

ಎಂಬಂತೆ ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಲಿಂಗಪೂಜಾತಪಃ ಫಲಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಇವರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೊ ಬದು ಈ ಸಾಮರಂಗಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ತ್ರೀಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಡರಿ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯನ್ನು ಘರ್ಜಿಸಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ತ್ರೀಗಳ ದುದ್ರಾವತಾರಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾದೇವತೆಯ ಎದೆಯು ಝಲ್ಲೆಂದು ಝಣಣಣಣಣ ಎನ್ನುತ್ತ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಹತ್ತಿದಳು! ಇದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿಡ್ಡ ಇಸ್ಪೇಟಿನಾಟದ ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯು ಅಂಜಿ ಕೈಮುಗಿದು ಗುರುದೇವಾ, ಇಂಥ ಕಲ್ಪಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ವಸೂಲ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಜಂಗಮ ರೂಪತಾಳಿ, ತ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೊರೇಶನ ನಾಮದಿಂದ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರೆಂಬದು ತಿಳಿಯದೆ ದುರಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಅಂಧರಾದ ನಮ್ಮಂಥ ನರಗುರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವದು! ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶದಿಂದ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಇಸ್ಪೇಟಿನಾಟವನ್ನು ನಾವು ಆಡುವದಿಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆಡಿದ್ದಾದರೆ ಇದರಿಂದ ಮಾನಹಾನಿಯಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ವೇಶತ್ಯಾಗ ಇಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮಾತು ಉಲ್ಲಂಘನಮಾಡಿ ಈ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಸ್ಪೇಟು ಆಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮೆಮಾಡಿರೆಂತಲೂ, ತಾವು ತಂದ ದುಡ್ಡನ್ನೂ ಇಸ್ಪೇಟಿನ ಎಲೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತ್ರೀಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ತ್ರೀಗಳನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಪಡೆದದ್ದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ:--

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಗೋರೇಬಾಳದೇವತೆಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಡುವ ವಾಲಿ
ಜೋಡನ್ನು ಭಕ್ತರ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿಸಿದ್ದು.

ಕಂದ || ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ಬಯಸಿದ! ಹೇಮದಕಿವಿಯೋಲೆ
ಗೈಯಿಸಿ ಗುರುವರನಿತ್ತ || ಆ ಮಹಿಯನರಿದು ಭಕ್ತ!
ಸ್ತೋಮವು ಸಲೆಪೊಗಳ್ಳೆಂದುತದ್ಗುರುವರನ ||

ಹೊಸರಿತ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೊದಲಿನ ಶಿವಪೂಜಾ ಸೇವಕನಾದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಬೇನೆಬಿದ್ದ ಮೂಲಕ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ರಾಜೋ ಟ್ಪಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಜಾವೂರ ಲಿಂಗನಗೌಡರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಆ ಭಕ್ತನು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ದಿವ್ಯಾಸನ ದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೊಡಗೊಂಡು ವಿನಯದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವೆರಗಿ ಯತಿವರೇಣ್ಯನೇ, ತಮ್ಮ ಪಾದಧೂಳಿಯು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನು. ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ದರ್ಶನವಾದಂತಾಯಿತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ತಾವು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃತವೇ ಎಂದು ಹಾಡಿಹರಿಸುತ್ತ ಗುರುದೇವಾ, ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಹರಿಕೆ ಇರುವದು. ತಾವು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿ ತಾವೇ ಮಾಡಿಸಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ಲಿಂಗನಗೌಡನು ಒಳ್ಳೇ ಆನಂದದಿಂದ ನುಡಿಯಲು, ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಗುರುದೇವಾ, ಜಂಗ ಮರಿಗೆ ಏಕೆ ಉಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಮಾಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರ ಶಿವ ಅನತಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನಮಾಡಿದಿ? ಶಿವನಿಗೆ ಎರಡುಮುಖಗಳಿರುವವು. ಅವುಯಾವವೆಂದರೆ ಒಂದನೇದು ಗುರು, ಎರಡನೇದು ಜಂಗಮ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜಂಗಮವೆಂಬ ಮುಖವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಅವರ ಅಪಮಾನವಾದರೆ ಪರಶಿವನ ಅಪಮಾನವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ ಜಂಗಮರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಲಿಂಗಾರ್ಚ ನೆಯ ಫಲವನ್ನು ಪರಶಿವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ತಾವು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ನಿಷ್ಕಾಮ ಭಕ್ತಿಮಾಡಿದ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನಮಾಡಿ ಉಣಿಸುವದರಿಂದ ಶಿವನು ತೃಪ್ತನಾಗುವನು. ಮಗ್ಗಿಯ ಮಾಯದೇವರು ವೇದಾಗಮಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು “ಕಿಂಕರಭಾವವಂ ಬಲಿದು ಲಿಂಗ ಮುಖಂಚರ ಲಿಂಗಂ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣ ಆ ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗ ಮುಖವೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯನಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಕಿಂಕರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಧನ-ಕನಕ, ವಸ್ತ್ರ-ವಾಹನಾದಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವದೇ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಇವುಗಳೇ

ಪರಮಾತ್ಮನ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳೆಂದು ತಿಳಿ. ಇಂಥ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವು
ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನೆಣಿಸುವವರು ಪರಶಿವನ ಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗು
ತ್ತಾರೆಂದು ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಲಿಂಗನಗೌಡನು
ಗುರುದೇವಾ, ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಬಹಳ ತಡವಾಗುವದು. ಶಿವಪೂಜೆ
ತಯಾರಮಾಡಿ ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವರು. ಬೇಗನೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏಳಿರೆಂದು ಅಗ್ರಹ
ಮಾಡಲು, ಶ್ರೀಗಳು ತಟ್ಟಿನೇ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆದ್ದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಉಟವಾದನಂತರ ಲಿಂಗನಗೌಡರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕಾದಿಗಳನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನಂದದಲ್ಲಿದ್ದು ಮರುದಿನಸ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಚಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ಹೂಡಿಸಿ, ಸವದತ್ತಿ ತಾಲೂಕುಪೈಕಿ ಗೋರಿ
ಬಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ದನದ ಬೇನೆಯಿಂದ ಅನಂತ ದನಗಳು ಸಾಯು
ತ್ತಿರಲು, ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಯ ಉಡಿಯನ್ನು ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಊರ ಧೈವದ
ವರು ಕೂಡಿ, ವಾಡ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಉಡಿಯ ತುಂಬುವ
ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೀರೆ, ಕುಪ್ಪಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವ
ತೆಯ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಶ್ರೀಗಳು ಜಾಪೂರಿಂದ ಆಗಸಿಗೆ ಬರುವ
ದೊಂದೇ ತಡ, ದೊಡ್ಡಮನೆಯ ಲಿಂಗಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯಿರೆಂದು
ಹೇಳಿ ತಾವು ಅಲ್ಲೇ ಇಳಿದು ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯನವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಧೈವದವರ ಸಂಗಡ ದೇವಿ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಗುಡಿಯ ಮುಂದಿನ
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಚಲ್ಲಿ, ಈ ದುಡ್ಡು ಅವರುವ ತನಕ ಡೊಳ್ಳನ್ನು
ಬಾರಿಸಿರೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಾವು ಗರ್ಭಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು, ದೇವಿಯ
ಮುಖದಮೇಲೆ ಕಸನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ದೇವಿಯನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು
ಕೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಧೈವದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಆಗ
ದೇವಿಯು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಧೈವದವರನ್ನು ಕುರಿತು, ನೀವು ಹಿಂದೆ ದೇವಿಗೆ ಕಿವಿಯೊಳಗಿನ ಮುತ್ತಿನ
ಓಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಎರಡು ನೂರು
ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಊರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟೀಮಾಡಿ, ದೇವಿಗೆ ಓಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಡದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವಿರಂತೆ! .ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗ ನೀವು ಮಾಡಿಸಿ

ಕೊಡಿರೆಂದು ದೇವಿಯು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ನಿಜವೇನೆಂದು ದೈವದವರನ್ನು ಕೇಳುವದರೊಳಗಾಗಿ, ನವಲಗುವದ ನಾಗಲಿಂಗಪ್ಪನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ರುದ್ರಪ್ಪನೆಂಬ ನಾಗಲಿಂಗನು ಹುಡುಗರನ್ನು ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾರಾಡಿಕೊತ ಆ ದೇವಿಯ ಗುಡಿಗೆ ಬರಲು, ತ್ರಿಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ನಾಗಲಿಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ದೇವಿಯು ಓಲೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ; ಇದು ಸುಳ್ಳೋ ಅಥವಾ ನಿಜವೋ? ನೀನು ಕೇಳಪ್ಪ ನಾಗಲಿಂಗಾ ಎಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂದು ಉಬ್ಬಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂತೆ ದೇವಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಪನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೊಂದೇತಡ; ನಾಗಲಿಂಗನೆಂದು ಹೇಳುವ ರುದ್ರಪ್ಪನು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ರಕ್ತಕಾರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಲು, ದೈವದವರು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಹತ್ತಿದರು. ರುದ್ರಪ್ಪನಂತೂ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೌಹಾರಿ, ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ, ಗುರು ದೇವಾ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನೇ, ಪರಿಶುದ್ಧನೇ, ಉಪಾಧಿಯಿಲ್ಲದವನೇ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪನೇ, ಶಾಂತನೇ, ವ್ಯಸನರಹಿತನೇ, ಸರ್ವೋತ್ತಮನೇ, ಆಶಾರಹಿತನೇ, ಭಕ್ತರ ಹೃದಯ ಕಮಲವನ್ನರಳಿಸುವ ಅಶದ್ಭವಮಹಿಮಾ ಶಾಲಿಯಾದ ನೀನು ಅಂತಃಕರುಣದಿಂದ, ಈ ದೇವಿಯ ಉಗ್ರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ನಾಗಬಲ್ಲವೇ? ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಿರ್ಬಲನಾದ ನಾನು ನಿಮ್ಮಂತೆ ದೇವಿಯ ಮೇಲೆ ಕಪನಿಹಾಕಿ ಈ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವೆನು. ಈಗ ನಾನು ರಕ್ತಕಾರುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ರುದ್ರಪ್ಪನನ್ನು ಶ್ರೀಗಳು ಅಂತಃಕರುಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಕಪನಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ರುದ್ರಪ್ಪನ ಮೈಮೇಲೆ ಒಗೆಯಲು, ಹರಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ವಡ್ಡು ಹಾಕಿದಂತೆ ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ರುದ್ರಪ್ಪನ ರಕ್ತ ಕಾರುವಿಕೆಯು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೊಡಿದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾಗಿ ಜಯನಮಃ ಪಾರ್ವತಿಪತಿ ಹರಹರ ಮಹದೇವ ಎಂದು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಹಿಂದೆ ಪಟ್ಟೀನಾಡಿ, ದುಡ್ಡನ್ನು ಎತ್ತಿಹಾಕಿದ ಶಾನಭೋಗರ ಲಿಂಗಪ್ಪನೆಂಬುವನು ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ, ಮುಂದೆ ನನಗೆ ದುರ್ಘಟ ಪ್ರಸಂಗ ಬರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ದೇವಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ

ಓಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ದೈವದವರು ಇಟ್ಟಿರುವರು. ಮಂತ್ರಗಾರನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನುಡಿಯುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುಂದೆ ಶ್ಯಾನಭೋಗರ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ತಡಮಾಡದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಎರಡುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದಿಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಗಲಿಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಆದ ಶಾಸನವು ನಿನಗೆ ಆಗುವದೆಂದು ಶ್ರೀಗಳು ನುಡಿಯಲು, ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅಂಜಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಶ್ರೀಗಳ ಮುಂದಿಡಲು, ಮತ್ತೂರ ಕಡೆಗಾದರೂ ದೇವಿಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಹರಿಕೆಯ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹ ಈಗಲೇ ತರಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಲು, ಹರಿಕೆ ಕಟ್ಟಿದವರು ಸಹಿತ, ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಹಣವನ್ನು ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿ ಮುನ್ನೂರಾ ಅರವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಲು ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಕ್ಷಸಾಲಿಗನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅಂಜಿ ಓಲೆಯ ಜೋಡನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಆ ದೇವಿಯ ಕೆವಿಗೆ ಇಡಿಸಿದರು. ಆಗ ದೈವದವರು ಗುರುದೇವಾ, ದೇವಿಯ ಓಲೆಯ ಜೋಡನ್ನುಂತೂ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ದನದ ರೋಗಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುವಿದೆಯೆ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಸಕಲ ಜಗಜ್ಜನನಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ದನ-ಕರುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರವನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವಳು. ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೊಬ್ಬರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿನೀರನ್ನು ತಂದರೆ ಪಾದೋದಕ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ತದ್ದವು ಸತ್ತು ಹೋದವು ರೋಗ ಬಂದ ದನಗಳಿಗೆ ಈ ಪಾದೋದಕವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿರಿ. ಇನ್ನು ಈ ರೋಗವು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೋಂಕುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲು, ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಲು ಆ ಗ್ರಾಮದ ದನದ ರೋಗವು ನಾಶವಾಗಿ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶ್ರೀಗಳು ಕರೇಕಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ:—

೨೨ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಸವಣೂರಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಪುರದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮರಾಷ್ಟ್ರಸನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದು.

ಕಂದ|| ಸವಣೂರಶಿಷ್ಯರಾಲಯ| ಕವಿತಹಘನಮಾದ
ಭೂತಕಿಲ್ಲಿಯೆನೀನು|| ಅನಿರಳಲಕ್ಷ್ಮಿರೂಪದೊ||
ಳಿವರನು ಪೊರೆಯಂದನಂದು ಕೊಟ್ಟೊರಾಯಂ||

ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾಪೈಕಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನವಾದ ಸವಣೂರಲ್ಲಿ ಚನ್ನ
ಬಸಪ್ಪ ನಾರಾಯಣಪುರವೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಣಜಿಗನು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಚತು
ರನೂ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ವೃತಸ್ಥನೂ, ದುರಾಲೋಚನೆಗಳಿಲ್ಲದವನೂ, ನಿತ್ಯ
ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಚನ್ನವ್ವನೆಂಬೋರ್ವ
ಸತಿಯು ಪತಿಯ ಗುಣವನ್ನೇ ಹೋಲತಕ್ಕ ಗುಣವತಿಯಾಗಿಯೂ, ಕುಲವತೆ
ಯಾಗಿಯೂ, ಆಚಾರ ಶೀಲಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಾ
ದ್ದರಿಂದ ಪತಿಯನ್ನೆಡಬಿಡದೆ ಮಲಗುವಾಗಲೂ, ಏಳುವಾಗಲೂ, ಲಿಂಗಪೂ
ಜಾದಿ ವೃತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ, ಸುಖದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ
ಗಂಡನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸತಕ್ಕ ಮನಸ್ಥೈರ್ಯವುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಇವರಿಗೆ
ಚನ್ನಪ್ಪ ಹಾಗು ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಇವರು
ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬರಲು, ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಕನ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಂದು
ಚನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ನೀಲವ್ವ ಎಂಬಾಕೆಯನ್ನೂ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಭದ್ರವ್ವ ಎಂಬಾಕೆ
ಯನ್ನೂ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ, ಬಡತನದಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ಇವರ
ಮನೆಯು ಹಳೆಯದಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಬೀಳಹತ್ತಲು, ಹೊಸದಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು
ಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಕ್ಕಲತನ, ತೋಟಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿದ
ದ್ದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಚಕ್ಕ
ಡಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋಣನ ಕೆರೆಯ ಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಡವಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಮಾರಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿ ಮರವೆಂಬುದೊಂದು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಕಡಿಸಿ
ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಚಕ್ಕಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಿತಂದು, ಅದರಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ
ಸಲಾಗಿ ಕರ್ಮಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ

ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕುಟುಂಬದ ಜನರ ಮೈಯೊಳಗೆ ಬಂದು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕಾಡಹತ್ತಿತು. ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಕಾಶೀಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬವರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಚನ್ನ ಬಸವಪ್ಪನು ಅವರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸದ ಕಾಟವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಿ, ತಾವು ಇದರ ಕಾಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಕಾಶೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗುರುನಾಥ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಲಿ; ಈ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದಾದಷ್ಟು ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವೇನು ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ತಾವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಗೃಹದಲ್ಲಿ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಕರೆಯುವ ಆವೇಶ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಹತ್ತಿದರು. ಎಲೋ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಚಾಡೇತ್ತರಿಯು ಬರುವಳು. ಆಕೆಯು ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವಳು. ನೀನು ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಪ್ರತಿಯೋ? ಮತ್ತುನ ಜನ್ಮದ ಬಂಧುವೋ? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ನೀನಾವ ಗ್ರಹ ದುಷ್ಟನೋ? ಶಿಷ್ಟನೋ? ಇಲ್ಲಿರುವ ದೇವರು, ಇಲ್ಲಿರ್ಪ ದುರ್ಗಿಯ ಸಮೂಹಗಳು, ಇಲ್ಲಿರ್ಪ ಮಹವೀರಭದ್ರರು, ಭದ್ರಕಾಳಿ, ಮಹಕಾಳಿಯರು, ಇಲ್ಲಿರ್ಪ ಘೋರ ನಾರಸಿಂಹನು, ವೀರ ಅಂಜನೇಯನು, ರಸಸಿದ್ಧರು, ಕೋಟಸಿದ್ಧರು, ಮನುಮುನಿಗಳಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮಂತ್ರ ಜಪಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವಿಯೋ? ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವಿಯೋ? ಯಾವ ಗಿರಿಗಂವ್ವರದಲ್ಲಿರುವಿಯೋ? ವೃಷ್ಟಿ, ಜಲಮಧ್ಯದೊಳಗಿರುವಿಯೋ? ಮತ್ತುನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವಿಯೋ? ನೀನು ಬೇಗನೆ ಬಂದು ನನ್ನ ದರ್ಶನ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇತಾಳನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆಡಮುರಿಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ತರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕಾಶೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು, ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು ಓಡುತ್ತ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳೆದುರಿಗೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನುಮಾಡಿ, ಕೈಮುಗಿದು

ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಕಾಶಿಯ ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಮನೆಗೆ ನಾನು ದಿಗ್ವಂಧನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯು ಹೇ ಗುರುವರಾ, ಆಗಲಿ; ನಾನು ಮಾತ್ರ ಹಸಿದುಕೊಂಡಿರುವೆನು. ನನಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಕೊಡು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ನಾವು ಉಣ್ಣುವ ಆಹಾರವು ನಿನಗೆ ರುಚಿಸದು. ನಿನಗೆ ಮತ್ತೇನು ಕೊಡಲಿ? ಏನನ್ನು ಬೇಡುವಿಯೋ ಬೇಡು? ಅನಂತರ ನಾನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನುಡಿದರು. ಆಗಲಾ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವು ನಾನು ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ವೇದಾಗಮಗಳನ್ನೂ ದಾನ, ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಪರೋಪಕಾರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದವರು. ನಾನು ಕೇಳಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವತನಕ ನಾನು ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲಾ. ಇದು ಖಂಡಿತವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಎಂದು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆಗ ಕಾಶೀ ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಿಟ್ಟಿನ ಭರದಲ್ಲಿ ಇದು ಏನು ಬೇಡಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತೆಂದು, ಹಿಂದು ಮುಂದು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ನೀನು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವೆ? ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಚನಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ ಚನ್ನಪ್ಪನನ್ನು ನನಗೆ ಆಹುತಿ ಕೊಡು! ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿತು. ಆಗ ಕಾಶೀ ರುದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಡರಿ ಉಗ್ರ ಕೋಪದಿಂದ ಎಲೋ ಪಾಪಿಯೇ, ಪಿಶಾಚಿ ಜನ್ಮವನ್ನೆತ್ತಿ ಅನಂತ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಿನ್ನ ಪಾಪಿ ಜನ್ಮದ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯ ಭಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಸವಿಯಾದ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿದ್ದು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಘರ್ಜಿಸಿದರು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು, ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ಯಾವದನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ನಿನಗೆ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈಗ ನಾನು ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲೆಂಬುವದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ? ವಚನ ಭಂಗ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈಗಿಂದೀ

ಗಲೇ ಸಶ್ಚಾತ್ಮಾಸಕ್ತೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾದಿ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂತಃಕರುಣದಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾಳೆ ನೀವು ಒಳ್ಳೇಮಾತಿನಿಂದ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಚನ ಭಂಗದ ಮಾತಿಗೆ ನೀವು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದೀರೆಂದು ಹೇಳಿತು. ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸೈಬಣ್ಣನವರ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು ನಾನಾ ತರದಿಂದ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕಾಡಹತ್ತಲು, ಚನ್ನ ಬಸವಪ್ಪನ ಬೇಸತ್ತು, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಮನೆ ಬಿಡಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ವಿಜಾಪುರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಮೌಲ್ವಿಯು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಾರಾಯಣಪುರದ ಚನ್ನ ಬಸವಪ್ಪನವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದಂತೆ? ಅದನ್ನು ನಾವು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ಮಂತ್ರ ಗಾರನಾದ ಮೌಲ್ವಿಯು ಮಾತನಾಡುವದರೊಳಗಾಗಿಯೇ ಆ ಚನ್ನ ಬಸವಪ್ಪನ ಹೀರೇ ಸೊಸೆಯ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎಲೋ, ಮಂತ್ರಗಾರನಾದ ಮೌಲ್ವಿಯೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಿಯಾ? ಮನೆಯವರ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಅಬದ್ಧವಾದ ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರಗಳು ನನ್ನನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಾರವು. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಮೌಲ್ವಿಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಆ ಮಂತ್ರಗಾರನಾದ ಮೌಲ್ವಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಉಗ್ರಕೋಪತಾಳಿ ನಾಳೆಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಇದರ ರಕ್ತ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದವನೇ ಚನ್ನ ಬಸವಪ್ಪನವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೂಕು ಬಾರಮಾಡಿ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಎರಡೂಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಹೊರಡಲು, ಇವನಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು ಲೈನದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೌಲ್ವಿಸಾಹೇಬರು ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು ಗುರಿಇಟ್ಟು ಹೊಡೆಯುವದ

ಹೊಳಗಾಗಿ ಆ ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೌಲ್ವಿಸಾಹೇಬರನ್ನು
 ಹೊತ್ತುಮುಳುಗುವ ತನಕ ಓಡಾಡಿಸಿ, ದಣಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಸಾಹೇಬರು
 ಹಗಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗಾಡಿ ಸಂಜೆಯ ಮುಂದೆ ಬರಿಗೈಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರುವದ
 ಹೊಳಗಾಗಿ ಆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಇವನಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು,
 ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿತು, ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮೌಲ್ವಿ
 ಸಾಹೇಬರು ತಾಸುರಾತ್ರಿಗೆ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಸಾಹೇಬರು
 ಮನೆಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಓಣಿಯ ಜನರು ನಿನ್ನ ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು
 ಹೊಡೆದು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಬಂದೂಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು.
 ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು ತಂದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ನೋಡೋಣ ಬನ್ನಿ
 ರೆಂದು ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಕೂಡಿ ನಾರಾಯಣಪುರದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು
 ಗೂಡಿದರು. ಆಗ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ
 ಪಿಶಾಚಿಯು ಮೌಲ್ವಿಸಾಹೇಬರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ
 ಬೇಕಾದ ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ಈಹೊತ್ತೇ ತರುತ್ತೇನೆಂದು
 ಹೇಳಿ, ಜೋಡು ಬಾರಿನ ಬಂದೂಕನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರಿ. ಸಂಬಾರ
 ಗಾಗಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ತಂದಿರುವಿರಾ? ಎಂದು ಪಿಶಾಚಿಯು ಸಾಹೇಬರನ್ನು
 ಕೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಹೇಬರು ನಾನು ಲೈನದಾರಿಗುಂಟ ಹೋಗಿದ್ದೆನು.
 ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಗೆ ಹುಡುಕಿ ಅದನ್ನು
 ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಪಿಶಾಚಿಯು ಮೌಲ್ವಿಸಾಹೇಬರೇ, ನನ್ನಮುಂದೆ
 ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ! ನೀವು ಬಂದ ಲೈನದ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬೇವಿನಮರ
 ದೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಬಾರಗಾಗಿಗೆ ಗುರಿಕಟ್ಟಿ ಬಂದೂಕನ್ನು
 ಹಾರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಗೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿದವರಾರು? ಆ ಕಾಗೆಯ ಬೆನ್ನು
 ಹತ್ತಿ ನೀವು ಗುರಿಕಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡ ನಿಮ್ಮನ್ನು
 ಅದರ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಾಡಿಸಿ ದಣಿಸಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು
 ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡಿದ ಬಂದೂಕು ಸಂಬಾರಗಾಗಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯ
 ಲಿಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತೇ? ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೂತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು. ಅದನ್ನು
 ಸುರುವಿ ನೋಡಿರೆನ್ನೋಣ, ಸಾಹೇಬರು ಆ ಬಂದೂಕನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು
 ಪಿಶಾಚಿಯು ಸುಳ್ಳೇಹೇಳುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅದನ್ನು ಎದೆಗೆ ಹಿಡಿದು ಸಾಹೇ

ಬರು ಬಗ್ಗಿಸಲು, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂತ್ರವು ಸಾಹೇಬರ ಅರಿವೆಯ ವೇಳೆ
 ಬೀಳಲು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ಖೋಳನೇ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮ
 ಪಿಶಾಚಿಯು ಸಾಹೇಬರೇ, ಬೆಳಗಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಗತಿಯೇ
 ನಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂಮ ಹೇಳಲು, ಬಾವಿಬಿದ್ದರೂ ಬಂಟಿನೆಂಮ
 ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮೌಲ್ವಿಯು ಗೋಣುಹಾಕುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ
 ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ಆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಬೆಳಗಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿ
 ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದಲೋ ಅಮೇಧ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ
 ಉರುಳಾಡಿಸಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಬೆಳಗಾದಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡು
 ವಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬರ ಅರಿವೆಯಲ್ಲಾ ಹೊಲಸಾಗಿದ್ದವು. ಆಗ ಸಾಹೇಬರು
 ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಇವರ ಮನೆಗೆ
 ಬಂದದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದಂತೆ ಓಡಿಹೋದರು.
 ಇದನ್ನು ಆ ಊರವರು ಕೇಳಿ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ
 ಬಂದರು. ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯ ಕಾಡಾಟ ಬಹಳವಾಗಿ,
 ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನಾತರದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿತು. ವರದಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ
 ರುವ ಹೊಸರಿತ್ತಿಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಿದ್ದರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ
 ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿ ಮಠವು ಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನ್ನು
 ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು, ಶ್ರೀಕೊಟ್ರಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
 ಅವತರಿಸಿರುವನು. ಅಂಥವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಕೈಗಳೇ ಸಾರ್ಥಕವು.
 ಆತನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಭಕ್ತನು ಸಾರ್ಥಕನು. ಆತನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವದ
 ರಿಂದಲೇ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು. ಆ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇವಾಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನ
 ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕವು. ನೀನು ಬೇಗನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ
 ಕಷ್ಟಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿ
 ರೆಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನವರು “ಮಿತ್ರನೇ,
 ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ನಾಳೆ ಚಕ್ಕಡಿಯನು
 ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೊಸರಿತ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀನೂ ನನ್ನ ಸಂಗಡ
 ಬಂದರೆ ಬಹಳೇ ಉತ್ತಮ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಚನ್ನಬಸ
 ಪ್ಪನು ಕಾಯಿ-ಕಪ್ಪುರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಿತ್ರನನ್ನು

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ
ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಶ್ರೀಗಳು ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಲು,
ಅವರು ಬಂದು ಕಾಯಿ ಕೆಪ್ಪುರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು, ನೀವು ಯಾವ ಊರವರು ? ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ? ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು
ಸಂಸ್ಥಾನ ಸವಣೂರವನು. ನನಗೆ ನಾರಾಯಣಪುರದ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನೆಂದು
ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲಾಗಾಯಿತು
ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯು ನಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ, ನಮಗೆ ಅನೇಕ
ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರುವದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಮಂತ್ರ
ಗಾರರನ್ನು ತರಿಸಿ ತರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವಾಡಲು ಹೋದರೆ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾ
ಚಿಯು ಅವರಿಗೆ ಮಂತ್ರ ಬೂದಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಅನಂತ ತೊಂದರೆಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಓಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಮಾಡಿದರೂ ಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು, ಹಾಲ್ಗಡಲ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನೀರಡಿಸಿ, ಹಾರಿ
ಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಿ, ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇ
ನೆಂದು ಹೇಳುವ ಮೂರ್ಖನಂತೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಗುರುನಾಥನೇ,
ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವುಳ್ಳ ದಯಾಸಮುದ್ರನೆಂದು ತಮ್ಮ
ಕೀರ್ತಿಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ
ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಮ್ಮ
ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯು
ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಹೇಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವದೋ, ಅದರಂತೆ
ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯು ಸಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ
ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಭಕ್ತಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿ
ಗಳು ನಿನ್ನಷ್ಟವಿದ್ದಂತೆಯಾಗಲಿ, ಹೊರಡೋಣವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಲು,
ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನು ಈಗ ನನ್ನ ಇಚ್ಛಿತವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಮಠದಿಂದ

ಶ್ರೀಗ್ರಹವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕುಭಕಕುಸ್ಸು
 ಇಳಿದುಹತ್ತು, ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನು ಪರಮಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿ
 ಬಂದನು. ತನ್ನ ಮನೆಯ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಚವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ, ಶ್ರೀ
 ಗ್ರಹವನ್ನು ಕುಳಿರಿಸಿದನು. ಆಹೊತ್ತು ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪವನಿಸಲು, ಅವೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯು
 ಗಡಗದನೆ ನಡುಗುತ್ತ ವಿನಯವಿಂದ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದುಕೊಂಡು, ಶ್ರೀಗ್ರಹ
 ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೀನು
 ರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ದೇವಾ; ನಾನೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯು ಎಂದಿತು.
 ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ? ಎಂದು ಶ್ರೀಗಳು ಕೇಳಲು,
 ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಸದಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ
 ನನ್ನಂತೆ ಸ್ನಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ರೂಪವತಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಂದಿ
 ದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪತಿವ್ರತ ಸ್ತ್ರೀಯಳನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿ ಕಾಮಾಸ
 ಕ್ತನಾದೆನು. ಆ ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು
 ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮಣನಾಗಿ, ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಏಕಪತ್ನಿ ವ್ರತಸ್ಥನಾಗದೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಕೆಟ್ಟಮನಸ್ಸು
 ಇವನಾದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನಿಜವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮ
 ಪಿಶಾಚಿಯಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು, ನಾನು ಆ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗಡಗದನೆ
 ನಡುಗಿ, ತಾಯೀ ನಿನ್ನ ಈ ಶಾಪವು ಎಂದಿಗೆ ತೀರುವದೆಂದು ಕೇಳಲು, ಪರಶಿವನ
 ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ, ಪ್ರಮಥರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೆರೆವೇರಿಸಲು, ಕೈಲಾಸದಿಂದ
 ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗಣವರನು, ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ
 ವಿರಕ್ತ ಜಂಗಮನಾಗಿರುವನು. ಆ ಮಹಾತ್ಮನು, ನೀನು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡ
 ಡಲ್ಲಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು, ನೀನು ಆ ಮಹಾತ್ಮರ
 ಸಾತಿನಂತೆ ವರ್ತಿಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಶಾಪವು ಆಳಿದು, ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯು
 ಜನ್ಮಹೋಗಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ನಿನಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಜನ್ಮ ಪೂತ್ರ
 ವಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿ ಜನ್ಮಧಾರಣ ಮಾಡಿ
 ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು, ಅದೇ
 ಮರವನ್ನು ಇವರು ಕಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದು ಹೊಸಮನೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ

ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಶೀರ್ವಾ
ದದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಆ ಸಿಶಾಚಿಯು ಅನ್ನಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು
ನಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವಿ, ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು
ಎನು ಮಾಡುವಿಯೆಂದು ಶ್ರೀಗಳು ಕೇಳಲು, ಗುರುದೇವಾ ಈ ಮನೆಯವರು
ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸದೆ ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಇವರಿಗೆ
ಮಿತಿಮೀರಿ ಕಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದದ್ದಾದರೆ, ನನ್ನ
ಆವಧಿಯು ಮುಗಿಯುವತನಕ ಇವರ ತೋಟದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದು, ಇವರ ಮಾಲನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳದೆ ಪರಜನರು ಒಯ್ದದ್ದಾದರೆ
ಆವರ ಗಂಟಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರು ಒಯ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು
ಬಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕೇಳದೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತೋಟದಲ್ಲಿ
ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುವದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲವು ಈ
ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಎಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದೋ ಅಂದೇ ಈ ಮನೆಯಿಂದ
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ
ಬ್ರಹ್ಮಸಿಶಾಚಿ ಜನ್ಮತೋಲಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀರೂಪ ಉಂಟಾಗಲೆಂದು ಕೊಟ್ಟಾರ
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಲು, ದೇವಾ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಸಿ
ಶಾಚಿಯ ಜನ್ಮ ಆಳಿದು ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ದೊರಕಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ನನಗೆ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಜನ್ಮಧರಿಸಿ ಮತ್ತೂ ಈ ಕರ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು
ವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಎನ್ನಲು, ಎಲೋ ಬ್ರಹ್ಮಸಿಶಾಚಿಯೇ,
ಕಪಿವ್ರತಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಶಾಪ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆ ಶಾಪ ನಿವಾರಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆ
ನೀನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು
ಕಡೆದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಂದತ್ತ ತೋಲಗು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.
ಆಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವು ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಗ
ಕನ್ನಬಸಪ್ಪನನ್ನು ಕರಸಿ, ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಹಿತ್ತಲದ ಗೋಡೆ
ಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮಾಡವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ನಾನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ ಈ
ಕಲ್ಲು ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಇರುವಳು. ಇದನ್ನು ಮಾಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತ
ಕೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತ ನಡೆಯು

ತ್ತದೆಂದೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಒಳಬಾಗಿಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಠೇಆಡನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತ ಹೋಗಿರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇದರ ಕಾಡಾಟವಾಗುವ ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಮಗನಾದ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನು ಈ ಕಾಡಾಟವು ತಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ತಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಠದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀಗಳವರು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿ ಹೊಸರತ್ತಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಸಿದರು. ಆಗ ಚನ್ನಪ್ಪನು ಹೊಸರತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಮಠದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ಹಾಗೇ ಶಿವಾಧೀನನಾದನು.

೨೩ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಜಿ. ಕೆ. ಕೊಟ್ಟಯ್ಯನೆಂಬುವನು ಮೊದಲಿನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವದನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಿಡಿಸಿದ್ದು.

ಕಂದ || ಘನ ತಿಪಟೂರಿನ ಸೀಕೆ |

ಮನಿಯೊಡೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ಸತಿಯ ಕರಿಸುತ್ತವಳೆ |

ಮನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂದು ಪೇಳಿದ |

ನನುಪಮ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿ ನೀಲವ್ಯಗಂದು ||

ಮೈಸೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪೈಕಿ ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಜಿ. ಕೆ. ಗುರುಪಾದಯ್ಯನೆಂಬ ಬಡ ಜಂಗಮನು ಕೂಲಿಯಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸೇ ಕಾರಣವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮಾತು ಮೀರದೆ ದುಡಿಯುತ್ತ ಕೂಲಿಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಆದ

ರಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿ, ಅವರ ಸಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ, ಜಪ, ಸಾರಾಯಣನಾಗಿರುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿದತ್ತ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಪ, ತಾಪ, ದಂದ್ರತ್ವಾದಿಗಳು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಸಹ ದೂರಾಗಹತ್ತಲು, ಈ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಭಕ್ತಿಯು ಧೃಢವಾಗಿ, ಪೂಜ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯು ಬೆಳೆದು, ಅವರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಪೂರಾ ಪರವಶನಾಗಿ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಹತ್ತಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಚಿಂತೆ ದೂರಾಗಿ, ಕೂಲೀಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸುರುವು ಮಾಡಿದನು. ತಂವೆಯಾದ ಗುರುಪಾದಯ್ಯನು ಮಗನು ಯೌವನಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು ಕೊಟ್ಟ ಯ್ಯನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಹುಡುಕ ಹತ್ತಲು, ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲ ಪೇಟೆಯ ಚಿಕ್ಕವೀರ ಸೆಟ್ಟರ ಮಗಳಾದ ನೀಲವ್ವನೆಂಬಾಕೆಯು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಶಕ್ತಳಾಗಿಯೂ, ವಿನಯವತಿಯಾಗಿಯೂ, ಆಚಾರವತಿಯಾಗಿಯೂ, ದೇವರಲ್ಲಿ, ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ, ಭಸ್ಮ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಹರಿವ್ರಕುಂಕುಮ ಮುಂತಾದ ಮಂಗಲ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದಲಂಕೃತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕುರೂಪವತಿ ಯಾಗಿದ್ದಳು. ಧನಿಕರು ಈ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾರದೆ ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಕನ್ಯಾಪಿತೃತ್ವಂ ಕುಲನಾಮಕಷ್ಟಂ” ಎಂಬಂತೆ ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಸಿದ ಚಿಕ್ಕವೀರಸೆಟ್ಟರು ಕನ್ಯಾ ಖರ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ತಿಪಟೂರ ಜಿ. ಕೆ. ಗುರುಪಾದಯ್ಯನವರು ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗನಾದ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಾರೆಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲು, ಚಿಕ್ಕವೀರ ಸೆಟ್ಟರ ಮನೆಯ ಕನ್ಯೆ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಹಾಗೇ ಇದೆ ಎಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಗುರುಪಾದಯ್ಯನವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಚಿಕ್ಕವೀರಸೆಟ್ಟರನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕನ್ಯೆ ಕೊಡುವದರ

ಸಲುವಾಗಿ ಅವರ ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು, ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ನವಯೌವನದಿಂದ ಅಲಂಕೃತಳಾದವಳನ್ನು ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಜಿ. ಕೆ. ಗುರುಪಾದ್ರಯ್ಯನವರು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದೊಂದೇತಡ; ಇವರು ಕುಲಶೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಚಿಕ್ಕವೀರಸೆಟ್ಟರು ನಾವೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮ ಯಾವ ತರದ ವಸ್ತು-ಒಡವೆ, ಅರಿವೆ ಅಂಚಡಿಗಳು ಸಹ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ವರನನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ. ಇದೇ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು. ಗುರುಪಾದ್ರಯ್ಯನವರು ಸಂತೋಷ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ವರನನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಮಗನ ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಶೋಭನಕಾರ್ಯ ಸಹ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಹೋದರು. ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯು ಕುರೂಪಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಯ್ಯನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೂಡ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಲ್ಲೆನು; ಮೊದಲು ನನಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಬಡತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧನಿಕರ ಮನೆಯ ಕನ್ಯೆಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದಂತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆವೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿ ಆನಂದ ಪಟ್ಟಿರುವಿರಿ. ಆದರೆ ಆ ಕುರೂಪಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಡಿರೆಂದು ಹಟಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಮೈನೆರೆದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತರದೆ ತನರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿವೆಂದು ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ಯಾರು ಬುದ್ಧಿಹೇಳುವರೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ನಾನೇನು ಜನ್ಮಾಂತರ ಕರ್ಮಮಾಡಿರುವೆನೋ ನನ್ನ ಮಗನು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಮತ್ತೋರ್ವ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲ್ಲಂಗರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುರುಪಾದ್ರಯ್ಯನವರು ಮನೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಎರಡನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಮನ್ನಿರಂಜನ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಜಿ. ಕೆ. ಗುರುಪಾದ್ರಯ್ಯನವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ವೈರಾಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ತಪೋನಿಧಿಗಳಿಗೆ

ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉನ್ನತ ಆಸನ
ವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳಿರಿಸಿದರು. ಈ ಮಹಾತ್ಮರು ಬಡ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ, ಶ್ರೀಮಂತ
ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಸಮಾನ ಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಶಿಷ್ಯರಾದರೂ ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಿಂದೆ
ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರಿಂದಲೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಊರಿಗೆ
ಊರೇ ಶಿವಶರಣರಾಗಿ ಹೋದಕಾಲಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಆಗಿ ಹೋಗಿರುವವು.
ಆನೆಲ್ಲ ಈಗಮಾತ್ರ ಪುರಾಣಿಕರ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ.
ಭಕ್ತಕಲ್ಪಸೃಕ್ಷನಾದ ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ಬಂದನೂತರ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜೆಗಳಾದ
ಬಳಿಕ ಪುಸಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡಿರಲು, ಆಗ ಅವರು ಕೊಟ್ರಯ್ಯನನ್ನು ಕರಸಿಕೊಂಡು ನೀನು ಗುರು
ಹರಿಯರು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಲಗ್ನದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಡ.
ಬಹಳ ಪಾಪಕ್ಕೀಡಾಗುವಿ. ಅಕೆಯು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾನುವರ್ತಿಯಾಗಿರುವಳು.
ನೀನು ಮತ್ತೇರ್ಪಗಳನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾದರೆ ನೀನು ದುಃಖಕ್ಕೆ
ಗುರಿಯಾಗುತ್ತೀ ಎಂದು ನುಡಿಯಲು, ಕೊಟ್ರಯ್ಯನು ಈ ಮಹಾತ್ಮರ
ಪುಸಾದವಾಣಿಯು ಮುಂದೆ ನನನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡದೆ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ತಿಳಿದು ಗುರುದೇವಾ, ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನ
ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವರಗದನು. ಕೊಟ್ರಯ್ಯನೇ, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಾಳಿನ
ದಿನಸವೇ ಕರತರಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ
ಜನರು ಗುರುದೇವಾ, ನಾಳಿನದಿನಸ ಅದಿತ್ಯವರ; ಅಮಾವಾಸಿ.
ಸರ್ವ, ಏಕಾದಸಿ, ಶ್ರಾದ್ಧ, ತಿಥಿ, ಮುಂತಾದ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಶುಭ ದಿನಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮೊದಲಗಿತ್ತಿಯನ್ನು ಕರತರಬೇಕೆಂದು ಧೈವಜ್ಞರು
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಂಡೂಕಂಡು ಅಮಾವಾಸಿ ದಿನಸವೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವ
ವಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕರತರಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಲು, ಆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ
ಯಶಿವರನು ಗುರುಪಾದಯ್ಯನೇ, ಶಿವಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವವರಾರು!
ಆದನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವದೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಆ ತಾಯಿ ನಾಳೆ ಮನೆಗೆ
ಬಂದದ್ದಾದರೆ ಆನೆ ಮುಂಗಾಲಿಟ್ಟಂತೆಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ

ಧನಕನಕ, ವಸ್ತು-ವಾಹನ, ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವದಲ್ಲವೆ ವಿಧ
ವಿಧವಾದ ಶಾಲು-ಶಕಲಾತಿಗಳೂ, ರತ್ನಗನ್ನಡಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ನಿನ್ನ
ಹೆಂಡತಿ ಬಂದನಂತರ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗುವವೆಂದು ಕೊಟ್ಟಯ್ಯನಿಗೆ ತ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಆಗ ತಂದೆ ಮಗನ ಹರ್ಷಾಭಿ ಉಕ್ಕೇ
ರಿತು. ರೋಮಾಂಚನಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಆನಂದಾಶುಗಳುದುರಿದವು.
ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬೆವರೊಡೆಯಿತು. ಆಗ ಅವರ್ನೀವರೂ ತ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ವೆರಗಿ, ಗುರುಪಾದಯ್ಯನು ಆಹೋತ್ತೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತ್ರೀಗಳು
ಕೊಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಚೆಕ್ಕವೀರಸೆಟ್ಟರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅನಾ
ವಾಸಿ ದಿನಸವೇ ಅವರು ಮಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಲು, ಗುರುಪಾದಯ್ಯನವರು ಸೊಸೆ
ಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಹೊಸ ಮೊದಲಗಿತ್ತಿಯನ್ನು ಮನೆಯ
ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸಿದರು. ತ್ರೀಗಳಿಗೆ ನೀಲವ್ವನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಿಂತು
ಕೊಳ್ಳಲು, ತಂಗೀ, ನೀನು ಗಂಡನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಇರು. ಅತ್ತಿಮಾವಂದರ
ಮಾತು ಮೀರಬೇಡ. ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡು.
ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸು. ತ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ
ಯನ್ನಿಡು. ತಿಳಿದವಳಾದ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವದೇನದೆ; ಕೀರ್ತಿ
ಪಡೆದು ಬಾಳು. ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಬಾಳ್ವೆಮಾಡಿ
ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡೆಂದೂ ದಂಪತಿಗಳೀರ್ವರನ್ನೂ ತ್ರೀಗುದ್ದಲೇ
ಶನು ಕಾಪಾಡಲೆಂದೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಡೆಗೆ
ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಆನಂತರ ಜಿ. ಕೆ. ಯವರ ಮನೆಯು ಪೂರ್ವಾಧಿ
ಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತ
ಬಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಯು ಈಗ ಸರ್ವರಿಗೂ ಕಂಡ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈಗೂ
ಆ ನೀಲವ್ವನು ಜೀವಂತ ಇದ್ದಾಳೆ. ಕಾವಿ-ಕಪನಿ, ಅಂತೂ-ಕೌಪ
ಈ ಎರಡನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ವ.ನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ
ರಿಂದ ಇವು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕುರುಹುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಭರಣಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣೀ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮ
ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಜನನವಾಗುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇನೆ ಕಟ್ಟಾದರೆ ಅವರು
ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಅಂತೂ-ಕೌಪೀನವನ್ನು ತೊಳೆದು ಕುಡಿಸಿದರೆ, ಸುಸೂತ್ರ
ಜನನವಾಗುವದೆಂದು ಗುರುಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೨೪ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಠಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು

ಕಂದ|| ನರ ಸಿದ್ಧಗಂಗೆಯೆಂಬುವನಿ
ಪರತರ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆದುತಲ್ಲಿಯ ಮಠದಿ||
ನರಲೀಲೆಯಸಗಿ ಬಂದನು||
ಗುರುವರ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾವನನಾಮಿ||

ಶಿವಟೂರಿಂದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕರ್ಮಪಾಶ ಬದ್ಧರಾದ
ಅಖಿಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ,
ಭಕ್ತ ಜನರ ಭವಪಾಶಗಳನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತ,
ಮೈಸೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು.
ಈ ಕೂಡಲೇ ಮಠದ ಸೇವಕ ಜನರು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು
ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಜನ ಸಂಕಟ
ಪರಿಹಾರಕನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯೇ, ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ನಾವು ಧನ್ಯರಾ
ದಿವೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಉನ್ನತ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು, ಆಗ ತ್ರಿಕಾಲ
ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕೊಟ್ಟೂರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸೇವಕ ಜನರೇ, ನೀವೇ ಧನ್ಯರು. ಈ
ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಠವು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು. ಇತಿಹಾಸ ಪುಸ್ತಕ
ವಾದದ್ದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲಿ
ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೇನೆಂದರೆ, ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರವು ದೇವರಾಯನ
ದುರ್ಗದ ಬೆಟ್ಟದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸೌಂದ
ರ್ಯವು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ
ಸುಖತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂತೆ; ಇದು ಹಿಂದೆ ಭಯಂಕರ
ವಾದ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ವೃತವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ತಪೋಧನರು ಇಲ್ಲಿ
ತಪವನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರವನ್ನೂ ಲೋಕೋದ್ಧಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ
ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕುರುಹುಗಳಿವೆಯೆಂತೆ. ಮುನಿಪುಂಗವನಾದ ಗೌತಮಮುನಿಯು

ಬರು ಬಗ್ಗಿಸಲು, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂತ್ರವು ಸಾಹೇಬರ ಅರಿವೆಯ ವೇಳೆ ಬೀಳಲು, ಅವನ್ನುನೋಡಿ ಜನರು ಖೋಳನೇ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಶಾಚಿಯು ಸಾಹೇಬರೇ, ಬೆಳಗಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಗತಿಯೇ ನಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಬಾವಿಬಿದ್ದರೂ ಬಂಟನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮೌಲ್ವಿಯು ಗೋಣುಹಾಕುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ಆ ಪಿಶಾಚಿಯು ಬೆಳಗಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದಲೋ ಅಮೇಧ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಉರುಳಾಡಿಸಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಬೆಳಗಾದಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬರ ಅರಿವೆಯಲ್ಲಾ ಹೊಲಸಾಗಿದ್ದವು. ಆಗ ಸಾಹೇಬರು ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದಂತೆ ಓಡಿಹೋದರು. ಇವನ್ನು ಆ ಊರವರು ಕೇಳಿ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅದರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಿಯ ಕಾಡಾಟ ಬಹಳವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾನಾತರದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿತು. ವರದಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಹೊಸರಿತ್ತಿಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿ ಮಠಫು ಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನ್ನು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು, ಶ್ರೀಕೊಟ್ರಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವನು. ಅಂಥವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಕೈಗಳೇ ಸಾರ್ಥಕವು. ಆತನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಭಕ್ತನು ಸಾರ್ಥಕನು. ಆತನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವದರಿಂದಲೇ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು. ಆ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇವಾಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವನು ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕವು. ನೀನು ಬೇಗನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಷ್ಟಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಲು, ಅವಕ್ಕೆ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನವರು “ಮಿತ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಂದವಾಯಿತು. ನಾಳೆ ಚಕ್ಕಡಿಯನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೊಸರಿತ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀನೂ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದರೆ ಬಹಳೇ ಉತ್ತಮ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನು ಕಾಯಿ-ಕಪ್ಪುರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಿತ್ರನನ್ನು

ಮುಳುಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವು. ಇನ್ನು ಮುಂವೆ ನಮಗೆ ಮತ್ತೇನು ಹಾನಿ ತಟ್ಟುವದೋ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು, ಶ್ರೀಮದ್ವಾಣಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಆಳು ಓಡಿಹೋಗಿ, ಮಠದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮದ್ವಾಣಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗುಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದ ನಂತರ ಗುಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಜನರು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮಹ ತಪಸ್ವಿಗಳು. ನಿಮ್ಮ ಉಭಯರ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಠದ ಶ್ರೀಗಳವರು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು, ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ನಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿದ ಎರಡು ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಂತೆ! ಅಜ್ಞಾನರಾದ ನಮ್ಮ ಮಠದ ಸೇವಕರು ಮಾಯಾ ರಹಿತನಾದ ಪರಶಿವನು ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಲಾಸದಿಂದಿಳಿದು ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಾಮದಿಂದವತರಿಸಿರುವದು ನಮ್ಮ ಸೇವಕ ಜನರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಜಂಗಮ ವರ್ಯನೇ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನು ಅನರ್ಥಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ! ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಜಂಗಮ ವರ್ಯನೇ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಶಯವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿಕೊ, ನಾನು ಯಾವ ಹೋರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಿರುವೆನೋ ಅವೇ ಹೋರಿಗಳೇ ನಾಶವಾದವೆಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾವತರವ ಅನರ್ಥವೂ ಸಂಭವಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಶ್ರೀಗಳು ಆನಂದ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಉಭಯರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿದತ್ತ ದಯಮಾಡಿಸಿದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಠಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದುದು ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ:—

ಅಃ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಕರ್ಜಗಿ ತಾಲೂಕು ಪೈಕಿ
ಕಲ್ಲೇದೇವರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಾಮಣ್ಣ ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರ
ಇವನ ದರಿದ್ರತ್ವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ್ದು
ಕಂದ || ಕಲ್ಲೇದೇವರ ರಾಮನಿ |

ಗುಳ್ಳ ದರಿದ್ರತೆಯನಳಿದು ಗುದ್ದಲೇಶ್ವರಗೆ |
ಸಲ್ಲಿಸುತಧಿಕಾರವ ಶಿವ |

ನಲ್ಲಡಗಿದನಂದು ಜವದಿ ಕೊಟ್ಟೊರಸ್ವಾಮಿನ್ ||

ರಾಮಣ್ಣ ಹೊನ್ನಪ್ಪನವರ ಎಂಬುವನು ಹೆಂಡರು, ಮಕ್ಕಳು, ದನಕರು
ಬಂಧುಬಾಂಧವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ
ವನ್ನೂ, ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೀತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಡಿ ಇಟ್ಟ
ದ್ದಾನೆ. ಈ ಭೂಮಿಯು ಸುಸರ್ಣಮಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿಯು ಕೃಷ್ಣ
ವೃಕ್ಷ, ಕಾಮಧೇನು, ಚಿಂತಾಮಣಿ ವರುಷದ ಖಣಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ
ಭೂಮಿಯ ಮರಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಡಗೋ
ಲಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕಲ ಧನಧಾನ್ಯ
ವನ್ನು ಕೃಷಿಸ್ಥಿತ್ಯ ಸಾಧನದಿಂದ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದು ತಾವು ಉಂಡುಟ್ಟು
ಇತರರನ್ನು ಸಹ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರೇ ಕಾರಣೀಭೂತರಾಗಿ
ರುವರು. “ಅವನು ಒಕ್ಕಿ ತಾರದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಲ್ಲ ಮುಕ್ಕುವದೇ ಮಣ್ಣು” ಎಂಬ
ಗಾದಿಯಂತೆ ರಾಮಣ್ಣನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಜಮೀನು ಬಹಳ ಇದ್ದರೂ
ಲಾವನೆ ಹೊಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಂಟತ್ತಿನ ಕಮತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಭೂಮಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದರೂ ಆ ಮಂದಭಾಗ್ಯನ ಭೂಮಿಯು
ಬೆಳೆಯದೆ ಬಡತನ ತಾಪತ್ರಯವು ಹಿಂಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕುಟುಂಬದವರ ಸಂ
ಕ್ಷೇಮ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳ ಮೈಮೇಲಿನ ದಾಗಿನಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ
ಇಡಲು, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ದುಡಿ
ಯಲಾರವೆಂದು ಎತ್ತಿಗೆ ಮೇವು ನೀರಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು
ವಂತೆ ರಾಮಣ್ಣನ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಈ ಪರಿಧ
ತ್ತಕ್ಕೆ ರಾಮಣ್ಣನು ಬೇಸತ್ತು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ಚಂದ್ರ

ನಂತೆ ಕಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ
 ತೀಜೋನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ, ಹರನಂತೆ ಜಿತಮನ್ಮಥನಾಗಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ
 ಮನ್ನಿರಂಜನ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಎತ್ತು ದನಕರುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ
 ಹೊಟ್ಟು ಖರೀದಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲೀದೇವರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರಲು, ರಾಮಣ್ಣನು
 ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ,
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜಂಗಮವರ್ಯನೇ, ತಮ್ಮ ಪಾದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ
 ದೊಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಧೈರ್ಯ ಸಾಲ
 ದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ವರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆನು. ಇಂದು ನನಗೆ ಬಹಳೇ ಅಸಮಾಧಾನವಾದ್ದ
 ರಿಂದ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಭವಣಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
 ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲರಾದ ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಷ
 ಯದ ಮಹತ್ವವು ಅಷ್ಟೊಂದು ತೋರದಿದ್ದರೂ ಗುರುದೇವಾ, ನನ್ನ ವಿಷಯ
 ವಾಗಿ ನೀನು ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿರ್ದಯನಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು? ಕರುಣಾಸಾಗ
 ರನು ನೀನೇ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀನು ಹೀಗೆ ನಿರ್ದಯನಾದರೆ ನನ್ನ
 ಬತತನವ ದುಃಖ ಯಾವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ನಾನು ಎಷ್ಟು
 ಶ್ರಮದಿಂದ ದುಡಿದರೂ ನನ್ನ ಭವಣಿಯು ಹೇಳಲಾಸಲ್ಲ. ಗುರುದೇವಾ,
 ದೈವಚ್ಛರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮನವೇವರ ಹರಿಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೂ ನನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ
 ತ್ವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕರುಣಾಳುವಾದ
 ಶಿವಯೋಗಿಯೇ, ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡ ಬಂದಿರುವೆನು.
 ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸ್ವಭಾವದ ನಿಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ
 ದನ್ನು ಜನರ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಅರಿತಿರುವೆನು. ಕಾರಣ ನನ್ನ ಮನೋ
 ರಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ
 ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಾಮಣ್ಣನೇ ನೀನು ಅತಿ ಪಾಪಿಷ್ಟನಾದ್ದರಿಂದ
 ನಿನ್ನ ಭೂಮಿಯು ಬೆಳೆಯದೆ ಯಾವ ಧನಧಾನ್ಯವೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಬಡತ
 ನದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವಿ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದ ಬಳಿಕ ಅವನ ಬಾಳು
 ಏತಕ್ಕೂ ಬೇಡ. ಹಣವಿಲ್ಲದವನನ್ನು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳಂತೂ ಪ್ರೀತಿಸಲಾರರು. ಹಣವಿಲ್ಲದವನು ವಿದ್ವಾಂಸನಾದರೂ
 ದಡ್ಡನೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು. ರೂಪವಂತನಾದರೂ ಕುರೂಪ ಎಂದು ತಿಳಿವರು.

ಹಣವಿಲ್ಲದವನು ಹೆಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾಗಿ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ನೀನು ಅನಂತ
 ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಾಡಿ ಈಗ ಬಂದಿರುವಿ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ನೀನೇ
 ಆಗಿರುವಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು
 ಮಾಡಿರುವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿಯು. ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ, ಗೋ
 ದಾನ, ಭೂದಾನ, ಗೃಹದಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನೀನು
 ದೊಡ್ಡವನು ಬಂದೊದಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಗಳು ನುಡಿಯಲು, ರಾಮಣ್ಣನು
 ಕೈಮುಗಿದು ಶಿವಯೋಗಿಯೇ ಲಾಲಿಸು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅಕ್ಷರವಾಗಿ
 ನಿಜವಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹಣವೇ ಸಂಸಾರಿಕನಿಗೆ ಮೂಲವೆಂದು
 ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಹಣದಿಂದಲೇ ಜಂಗಮರು ತೃಪ್ತರಾಗುವರು. ಹಣವನ್ನೇ
 ನೆಂಟಿರಿಸ್ವರು ಆಶ್ರಯಿಸುವರು. ದ್ರವ್ಯವುಳ್ಳವನು ದಡ್ಡನಾದರೂ, ಕುರುಹು
 ಯಾದರೂ, ಗೌರವವುಳ್ಳವನಾಗುವನು. ಹಣವಿಲ್ಲದವನು ಎಷ್ಟು ಗುಣಾತ್ಮ
 ನಾದರೂ, ಎಷ್ಟು ಪಂಡಿತನಾದರೂ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರಲಾರನು. ಹಣವುಳ್ಳ
 ವನು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಪಂಡಿತರಿಂದ ಹೊಗಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.
 ಕೆರೆ, ಭಾವಿ, ಮಠ, ಅನ್ನಭತ್ಯ, ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ
 ಹಣವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾಮಣ್ಣನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು,
 ರಾಮಣ್ಣನೇ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಇಗಿಂದೀಗಲೇ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡವನು ಹೋಗುವ
 ಯೋಗವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ದೊಡ್ಡವನು ಹಿಂಗಬೇಕಾದರೆ
 ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಪೂಜ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆದು,
 ಅವರಲ್ಲಿ ನೀನು ವಿಶ್ವಾಸ ಇಡದ ಹೊರ್ತು ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡವನು ಹೇಗೆ
 ಹೋಗುವದು? ಇಷ್ಟ ವಸ್ತುವಿನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತದ ಹೊರ್ತು ಅದು ಅವರಿಗೆ
 ಶಿಗಲಾರದೆಂದು ಪರಶಿವನ ಕಟ್ಟಳೆಯಿದೆ. ಗುರುದೇವಾ, ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ,
 ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ದೊಡ್ಡವನು ಹೋದರೆ
 ಸಾಕೆಂದು ಅವನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲು, ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕೊಟ್ಟಿರ
 ಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ
 ಮುಂಗಾರಿ ಮಳೆಯು ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ನಿನ್ನ ಸರಕಾರೀ ಜಮೀನಿಗೆ
 ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತು. ಅದೇ ವರ್ಷ ನಿನಗೆ ವಿಪುಲ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಒಳ್ಳೆ
 ಮಾರಾಟವಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಋಣ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಧನ-ಧಾನ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನೆ

ತನವು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗುವದೆಂದು ಅಮೃತ ಸದೃಶ್ಯವಾದ ಪ್ರಸಾದ ವಾಣಿ
ಯಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಲು, ಆಗ ರಾಮಣ್ಣನು ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಮನೆಗೆ ಬರಲು, ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು
ಪೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಸುತ್ತಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ರಾಮಣ್ಣನು ತನ್ನ
ಹೊಲವನ್ನು ಹಸನ ಮಾಡಿ ಮಳೆಯ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತರಲು,
ಗುರುಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಆ ವರ್ಷ ಭರಣೀ ಮಳೆಯಾಗಲು, ಅದೇ ಮಳೆಗೆ
ಮುಂಗಾರಿ ಹತ್ತಿ ಬಿತ್ತಲು, ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರಾ ಅರವತ್ತು ಮಣ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆದು, ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ
ಗೊಂದು ಮಣ ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಋಣವನ್ನು ರಾಮಣ್ಣನು
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ಕರಸಿಕೊಂಡನು. ತನ್ನ
ಶಕ್ತ್ಯುಸುಸಾರವಾಗಿ ಕಾಣಿಕಾದಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷ
ಗೊಳಿಸಿದನು. ಇಂತಹ ಅನಂತ ಮಹಿಮಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು
ಆವೃದ್ಧಿಸಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರಮಥರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಭೂತಲದಲ್ಲಿ
ನೆರವೇರಿಸಿ ತಮ್ಮ ತರುವಾಯ ಮೂರನೇ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿ
ಗಳನ್ನು ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೮೯೫
ಮನ್ಮಥನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿವಸ
ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾವರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ೨ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ
ಸಮಾಪ್ತಿ.

೩ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ

ಕಂದ || ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನು ಮಠವನು |

ಕೊರಡೂರಿನ ಸಾವುಕಾರರಿಂದಮತ್ತು ||

ಕರಿಕಟ್ಟು ಗ್ರಾಮದಂಗಡಿ |

ಪರತಸ ಗುದ್ದಲೆಪ್ಪನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮೆರದಂ ||

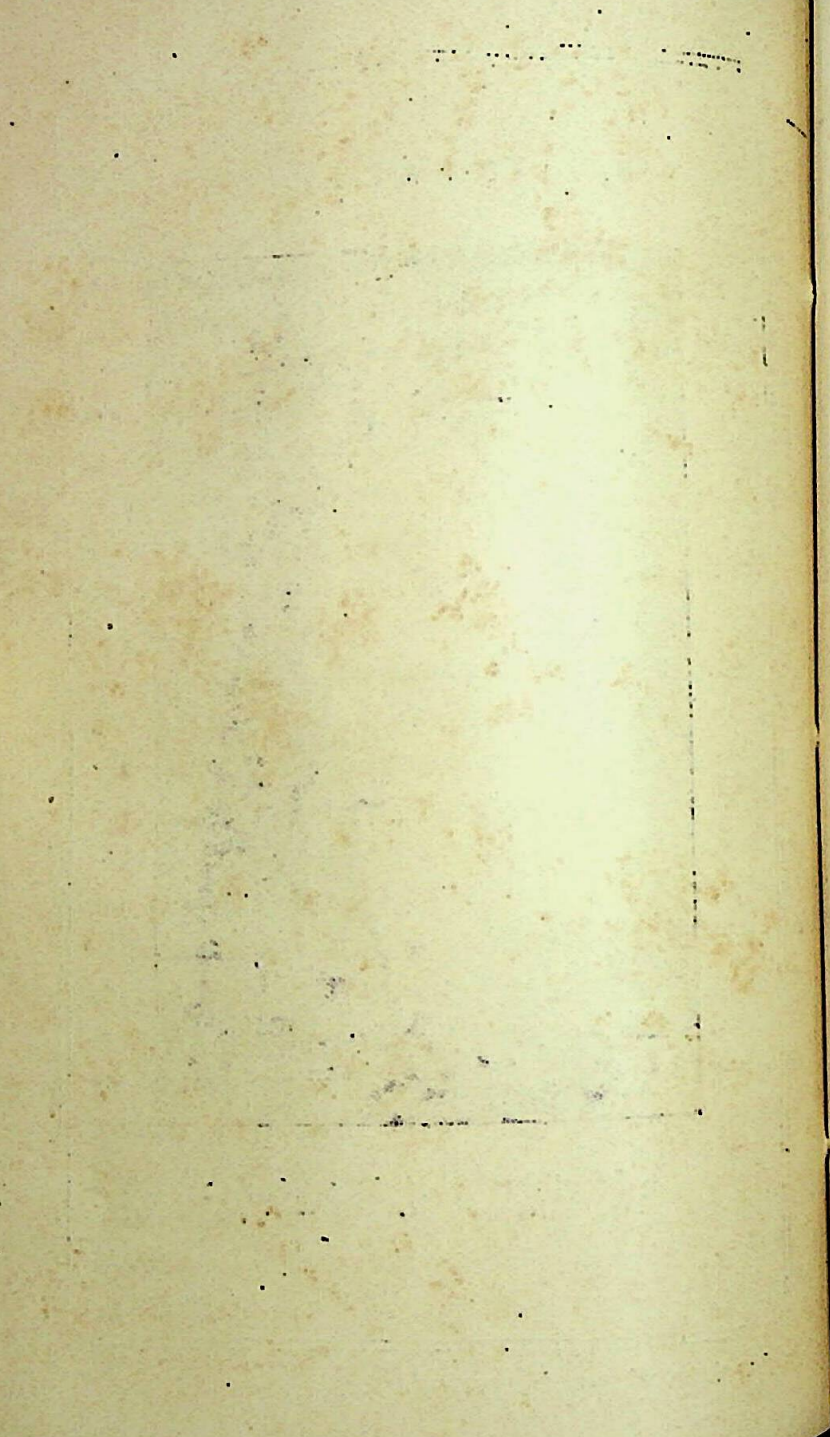
ಮೂರನೇ ಪಟ್ಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾರೆಂಬುದು ಪ್ರಿಯವಾಚಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಶಿವರುದ್ರಯ್ಯನವರ ಮಠದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ಕರ್ತೃ ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೇಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಎರಡನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯನಾಗಿ ಗರ್ವರಹಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಪರನಾರಿ, ಪರದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಜ್ಞುಖನಾಗಿಯೂ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಧುರಂಧರನಾಗಿಯೂ, ಪುರಾಣ-ಪುಣ್ಯ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಇಂಥ ಸದ್ಗುಣಮಂಡಿತನಾದ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ಜನವೀರಮ್ಮನೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಬಾಳುವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಇವರಿರ್ವರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಂಶೋದ್ಧಾರಕರಾದ ೧ ಶಿವರುದ್ರಯ್ಯನವರು, ೨ ಗುದ್ದಲೆಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ೩ ಚನಬಸಯ್ಯನವರು, ೪ ರಾಜೋಟ್ಟಿಪ್ಪನವರು ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಐದು ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ೨ ನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಹತ್ತರ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನೇ, ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಮೈಲಿ ಬೇನೆ ಬಂದಾಗ ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಗುದ್ದಲೇಶನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು, ಆತನು ಬಂದು, ಆ ಶಿಶುವಿನ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಈ ಮೈಲಿಬೇನೆಯಿಂದ ಇವನು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವ ಎರಡನೇ ಮಗನಿಗೆ ಗುದ್ದಲೆಪ್ಪಯ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಮರಿದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈತನೇ ನನ್ನ ತರುವಾಯ ಜಂಗಮ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತಾವು ವಿರಕ್ತ

ಹೊಸ ರಿತ್ರಿ

೩ನೇ ಪಟ್ಟದ ಗುದ್ದಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಮನೋಹರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

ಜಂಗಮರಾಗಿ, ಆಶೆಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಕರಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಭವಪಾಶಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರುಣರಾದ ನಿಮಗೆ ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿಯುವವಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ? ಗುರುದೇವಾ, ಈಗಲೇ ಈ ಮಗನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀವೇ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರೆಂದು ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡಲು, ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗುದ್ದಲೆಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಗುದ್ದಲೆಶನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ, ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರೇಶನ ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತನಾದ ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರಭುವು ಆಗಿದ್ದನು. ಈತನು ಈ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಕ್ಷೀಣದಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಠವು ಮಹಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಪರಿಶ್ರಮವು ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಸಮತಾಬುದ್ಧಿ, ಭೂತದಯ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ಬಲದಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಡರುಗಳೊಡಗಿದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಠದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಠವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರಲು, ಕೊರಡೂರಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಪ್ಪ ಕೆಲಕೋಟಿ ಎಂಬವರು ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮನಿರತನಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೂ, ಧನ ಧಾನ್ಯ ಭೂಮಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗದ್ದಿಗೆ, ಇಮಾರತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಕೀರ್ತಿಕಾಯರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಈ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಧನಿಕರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವೇನೆಂದು ಭಕ್ತ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಧಾನಿಸುತ್ತ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೆಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು. ಅವರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಉಭಯರೂ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಗುರುದೇವಾ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು

ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹಾನಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಂಬ
 ವಾರ್ತೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರ ಶೀಮೆಯಿಂದ ತಂದ ಎರಡು ಹೋರಿಗಳನ್ನು
 ಶ್ರೀಗಳವರು ಬರುತ್ತಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಮರೆ
 ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಶ್ರೀಗಳವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ದಯೆ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮರೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹೋರಿಗಳೆರಡು ಕಣ್ಣಿಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳ
 ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅವುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾವು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಕ್ಕಲತನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವೆವು, ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಡು
 ವದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆರಡು ಹೋರಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇ
 ವೆಂದು ಹೇಳಲು, ಶ್ರೀಗಳು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಉಸುರುಗರೆದು ಬಿಟ್ಟು
 ಬಂದರು. ಆ ದಿನವೇ ಒಂದು ಹೋರಿಯು ಸತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತೊಂದು
 ಹೋರಿ ಗೋದಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಕಾಲು ಮುರಿದು ಕೊಂಡಿತು. ಈ ಮಹಾತ್ಮನು
 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನಂತ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಷ್ಠಾನವನ್ನು ಪೂರೈ
 ಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗದ್ದಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಇಮಾರತಿ
 ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವದೆಂದು ಉಭಯ ಸಾವು
 ಕಾರರು ಹೇಳಲು, ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಡೆದ
 ಶಿಲಾನಿರ್ಮಿತ ಗುರುಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರವದೆ
 ಎನ್ನಲು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೮೯೬ರಲ್ಲಿ
 ಕೊರಡೂರವರು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗುರುಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ
 ನಂತರ ದಿನೇ ದಿನೇ ಮಠವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರಲು ಕೊರಡೂರ
 ಸಾವುಕಾರರು ಜನ್ನೂರ ರೈತ ಜನರನ್ನು ಕರಿಸಿ, ಹೊಸರಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳ
 ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಪೇಟೆಯ ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ
 ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗದ್ದಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಮಾರತಿ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ
 ಲ್ಲರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಾತೇ ಇದೆ. ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಸ್ಮಾರ
 ಕದ ರಥೋತ್ಸವವು ನಡೆಯುವದೆಂದು ಜನಗಳ ಮುಂದೆ ಪದೇ ಪದೇ
 ಆಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರ ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತರಾದ ಶ್ರೀ
 ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬ ಪುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಪರೋಪಕಾರದ ಫಲಿತೆಯ
 ಕೀರ್ತಿಲತೆಯು ನಾನಾಮುಖವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವದು. ಪರಮಪಾವನನಾದ ಈ

ಮಹಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಜಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರತಕ್ಕವರು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರು ಸಹ ದೂರ ದೂರ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ವರದಾ ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಯು ನೀರು-ನೆರಳಿನಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಮನೋಹರವದೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರೆ ಎತ್ತಿನ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು.

ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರು ಬರುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟು, ಮೇವು ಬೆಳೆದ ದೈತ ಜನರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಅಂಗಡಿಕಾರರಿಗೂ, ಖಾನಾವಳಿಯವರಿಗೂ, ಕುಳ್ಳು-ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಹಾಲು-ಮೊಸರು ಮಾರುವವರಿಗೂ, ಈ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಥೋತ್ಸವ ನಡೆಸಿ ದನಗಳ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿರೆಂದು ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಡೆಯಿರೆಂದು ಚನ್ನೂರು, ಕೊರಡೂರು, ಹೊಸರತ್ತಿ ದೈವದವರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳ ಪಾದಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ಮೂರೂ ಊರ ದೈವದವರು ಯಾತರ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಲು, ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಜಾತ್ರೆಯಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ, ಚನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ಭಕ್ತಿ ಬಂಧುಗಳೇ, ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಸ್ಮಾರಕದ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆಂದು ನಾನೇನು ಹರಿಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ನೀವೇ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ. ನೀವು ಕರೆದಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಬಂದು ಸ್ವಾಮೀ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಆ ಮೂರೂ ಊರ ದೈವದವರಿಗೆ ಶ್ರೀಗಳು ತಿಳಿಸಲು, ಆಗ ಆ ದೈವದವರು ಗುರುದೇವಾ ಸುಗಂಧದ ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದೇ ಸೈಕ್ಷದಿಂದಲೇ ವನವೆಲ್ಲ ಸುಗಂಧಮಯವಾಗುವಂತೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯದ ರಥೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತನ್ನೊಬ್ಬರ ಪಾದಬೆಂಬಲವಿದ್ದರೆ

ಸಾಕು. ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಈ ರಫೋತ್ಸವದ ಕೆಲಸವು ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತೇರು ನಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಿಸದಾಗದಿದ್ದರೂ ಚನ್ನೂರ ಶ್ರೀಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರ ತೇರನ್ನು ತಂದು ಎಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷಾ ವಾದವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇದು ಒಂದೇ ವರ್ಷದ ಮಾತಲ್ಲ. ಮಾಡುವತನಕ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ. ಮಾಡಿದನಂತರ ಈ ರಫೋತ್ಸವವು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿರುವ ವರೆಗೂ ನೀವು ನಡೆಯಿಸುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಫೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮಂಥ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತರದಿಂದಾದರೂ ನಿಮಗೆ ವಿಘ್ನಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾಡುವ ಜಾತ್ರೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಂಖ ಜನರು ಹಲವು ತರದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರು ನಿಮಗೆ ನಾನಾತರದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ತರದಿಂದಲಾದರೂ ಅಸವಾದವನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತ ತರದ ನಿಂದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇನು ನಿಮ್ಮ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹಿತವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲ. ಜಾತ್ರೆಯ ಮಾಡುವ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಪಟ್ಟಿ ಪಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಲೋಭ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ತರದ ವಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ದನದ ಜಾತ್ರೆಗೆ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಸಿಟ್ಟಿಗಳೆದೇ ಉಪಾಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗಳು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಲು, ಗುರುವೇನಾ, ಜಾತ್ರೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕುಂಟು ನೆನದಿಂದ ದ್ವೇಷವನ್ನೂರೋಪಿಸಿ, ಜಾತ್ರೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ತಕರಾರಿನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಅವರು ಮುಂದಿನ ವರುಷದ ಜಾತ್ರೆಯೊಳಗಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನಿಂದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಈ ರಫೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಜನರು ಮಾತಾಡಲು, ಆಗ ಧೈರದವರು ನಾಳಿನ ದಿವಸ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು, ಇದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸೋಣನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ೨೬ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಥೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ
ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಕಂದ || ಒಲವಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ತಾಂ |

ಲಲಿತ ರಥೋತ್ಸವ ಸಂಸ್ಕೃತಾಭ್ಯಾಸವನು ||

ಕಲಿಯುನ ಸಾಲೆಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ |

ಕಲಿಯುಗದ ಶಿವನಾದ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಯು
ಮೆರೆದಂ ||

ಮರು ದಿವಸ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕೂಡಿ ಈ ರಥೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯ
ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಯಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಂತ ಸರದಾರ ಬಸವಂತರಾಜ
ದೇಸಾಯಿ ಹಂದಿಗನೂರ ಇವರಿಗೂ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟು ಕರಿಸಿ
ಕೊಂಡರು. ಅವರು ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ಶ್ರೀಗಳವರು ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾ
ದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಕ್ತರ ಸಭಾಮಂಡಲದ ನಡುವೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡ
ಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಪೋಷಕ ಕಲಾಪೂರ್ಣನಾದ ಚಂದ್ರನಂತೆ
ರೋಭಿಸುತ್ತ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರಲು, ಶ್ರೀಮಂತ ಸರದಾರ ಬಸವಂತ
ರಾಜ ದೇಸಾಯರು ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ
ಕೂಡಲೇ ಆ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವ
ಸವಿಸಿ ಕುಳಿರಿಸಲು, ಆಗ ಆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ನಿನ್ನಿನ ದಿವಸ ಶ್ರೀಕೊಟ್ಟೂರ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮಾರಕ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು,
ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವದಿದ್ದ ರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಆ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಸಾಯರು ಹಾಗಾ
ದರೆ ಈ ಸ್ಮಾರಕ ರಥೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಒಂದು ಗಡ್ಡೀ
ತೇರನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಶ್ರೀಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನೆರೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶ್ರೀಮಂತ
ಸರದಾರ ಬಸವಂತರಾಜ ದೇಸಾಯರಿಗೆ ನಿಮಗೆ ರಥೋತ್ಸವದ ದಿವಸ
ಆಮಂತ್ರಣ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ವತಿಯಿಂದ
ಯಾರು ಬಂದರೂ ನೀವೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಉತ್ಸವದಿಂದ

ಎದುರುಗೊಂಡು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಬಳಿಕ ಶ್ರೀಗಳ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಎಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ವಚನಕೊಟ್ಟರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಚನ್ನೂರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ತೃ ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿ ದಿವಸ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಿ ಅವರ ಲಿಂಗ ಶರೀರವನ್ನು ಚನ್ನೂರಿಂದ ಹೊಸರಿತ್ತಿಗೆ ತಂದದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗಳು ಹೊಸರಿತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊವಿನ ರಥೋತ್ಸವದ ದಿವಸ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಚನ್ನೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾಣಿಕಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಗುರುಸ್ಥಲದವರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಬಿನ್ನಹ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ರಿತ್ತಿಯ ಸರ್ವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕೂಡಿ ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುರ್ವಂತರು ಸಹಿತ ವಾಗಿ ಉತ್ಸವದಿಂದ ಚನ್ನೂರಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲ ಧೈವದವರು ಕೂಡಿ ಹೊವಿನ ತೇರನ್ನು ಎಳೆಯಬೇಕೆಂ ತಲೂ ಮರುದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಕೊರಡೂರ ಕಲಕೋಟ ಉಭಯ ಸಾವುಕಾರರ ಅನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಮಹಾಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಐದು ಘಂಟೆಯ ಸುಮಾರಕ್ಕೆ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ಎಳೆಸಬೇಕೆಂದೂ ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಕಡಬಿನ ಕಾಳಗ ಜರುಗಬೇಕೆಂತಲೂ ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. (ಮಹಾ ತ್ಮರಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯು ಅವರ ಜ್ಞಾನ ತಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ರಕ್ತವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹು ದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಬೆಲ್ಲ, ಉತ್ತತ್ತಿ, ಬತ್ತಾಸು, ಕಬ್ಬಿನ ಜೊರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಹಸ್ತ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯ ಪಸರಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಸಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸು ವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಶ್ರೀಗಳು ಶ್ರಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ, ತಮ್ಮ ಅನೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲೆಂದು ಸೂರೆ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಂಥ ಪ್ರಸಾದವು ಯಾರಿಗೆ ದೊರಕುವದೋ ಅವರ ಇಚ್ಛಿತ ಫಲಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾವೇ ದೊರಕುವವು.

ಕುಸುಲಗಳು ಅರಳಿದರೆ ಮಕರಂದದ ಆಶೆಗಾಗಿ ಕರಿಸದಿದ್ದರೂ ಭ್ರಮರಗಳು
 ತಾವೇ ಬರುವಂತೆ ಆಜೂ ಬಾಜೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಅನಂತ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಈ
 ಪ್ರಸಾದದ ಸಲುವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡಬಿನ ಕಾಳಗವೆಂದು
 ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.) ಮರುದಿನಸ ಸಂಗೀತ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ
 ಕ್ಷೊಂದಾವರ್ತಿ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತು
 ಪಡಿಸಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೦೦ ನೇ ಪ್ಲವನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ
 ಪೂರ್ಣಮಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಥೋತ್ಸವವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
 ಹಸ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಛಾಪಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆ
 ಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ ಜನರು ನೋಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಗಳ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು
 ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶಿವಭಜನೆ, ಶಿವ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು
 ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಭಯ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಜನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಶ್ರೀ
 ಗುದ್ದಲೇಶನನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಸರಿತ್ತಿ, ಕೊರಡೂರ,
 ಚನ್ನೂರ, ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಆಪ್ತೇಷ್ಟ
 ರನ್ನು ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಮಂಡಳಿಯು ಚನ್ನೂರಿಂದ ತೇರನು
 ತಂದು ಮಠದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಂಗರಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ
 ಡೊಳ್ಳು, ಭಜಂತ್ರಿ, ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.
 ಅನಂತ ಭಜನೆಯ ಮೇಳದವರು, ತಾಳ, ತಪ್ಪಡಿ, ತುತೂರಿ, ಸಿಯಾನ
 ಮೃದಂಗಗಳ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದ್ದರು. ಆ
 ಮಠದ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಭಕ್ತ ಜನಗಳು ಶುಚಿಭೂತರಾಗಿ
 ಫಲ, ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ತಂಡೋಪ ತಂಡವಾಗಿ
 ಏಂದು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನಿಂತಿರಲು, ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶ ಶಿವಯೋಗಿಯು
 ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ರಥೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತರಲು, ಗುರುಸ್ಥಲದ ಗಣಂಗಳ
 ಸಮೂಹದ ಉಚ್ಚಸ್ವರದ ವೇದ ಘೋಷದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಪರಾಕುಗ
 ಳನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ, ದಿಕ್ತಟಗಳು ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದ್ದವು.
 ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಲು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತ
 ಜನಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ, ಮಠವೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ

ಬಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮೂಹವಂತೂ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಿತ್ರ
 ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ
 ಕೆಲವರು ಮಂಗಲಕರವಾದ ಆರುತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಸ್ವಾಮಿಗಳು
 ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಹೊರಗೆ ಬರುವರೆಂದು ಮಠದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ
 ಮಾಡುತ್ತ ತೇರಿನ ಹತ್ತರ ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೀಗಳು ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರ ಮನೋದ
 ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಿವಿಯ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗ
 ಕಸನಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಭಸ್ಮ-ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಾಲೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ
 ಷಟಸ್ಥಲದ ಪುಣ್ಯವೇ ಆಕಾರಗೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅನ್ನು
 ವಂತೆ ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಠದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು,
 ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಶ್ರೀಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ಲೇಷ ಭಕ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಚಾಮರಗಳನ್ನು
 ಹಾಕುತ್ತ ಜಯಘೋಷದೊಡನೆ ಉತ್ಸವವು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೊಡಗೊಂಡು
 ರಥೋತ್ಸವದ ಹತ್ತರ ಬರಲು, ಆ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ತ ಜನರು ರಥದಲ್ಲಿ
 ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೀದಿಗುಂಟಿ ರಥವನ್ನು ಎಳೆಯಲು, ವರದಾ ಹೊಳೆಯ ಧಡ
 ದಲ್ಲಿರುವ ಗೂಳಿ ಕಟ್ಟಿಯ ಹತ್ತರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಜನರು ಎಷ್ಟು ಜಗ್ಗಿದರೂ
 ರಥವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳ ಹತ್ತರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು
 ಬಂದು ರಥವನ್ನು ಹೊಳೆಯವರೆಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕೆಂದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗ
 ಲೊಲ್ಲದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯೇನಾಗುವದೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳ
 ನರು ಈ ಗೂಳಿಯು ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು.
 ಆದ್ದರಿಂದ ಗೂಳಿಯ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನೇ ಪಾದಗಟ್ಟೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರೆಂದು
 ಶ್ರೀಗಳು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಲು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಥೋತ್ಸವದ ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯ
 ಕ್ರಮವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ರಥವನ್ನು ಮಠದ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ
 ಎಳೆತರಿಸಿ ಶ್ರೀಗಳು ಮಠಕ್ಕೆ ದಯನಾಡಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಪರಮ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರಥದ ಕಾರ್ಯ ಪೂರೈಸಿ ಶ್ರೀಗಳಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು
 ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಹಿಂದೆ ನಿಯಮಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಕಡಬಿನ ಕಾಳಗವನ್ನು ನೆರೆವೇರಿಸಿ
 ಮರುದಿವಸ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಶಿವನಕೀರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಗಾಯನ

ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಕರ್ಣಾನಂದ ನೇತ್ರಾನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜಾಹೀರ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ದನದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬರಹತ್ತಿದರು. ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೊರಡೂರ ಕಲಕೋಟಿ ಉಭಯ ಸಾವುಕಾರರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಬರಬರುತ್ತ ದನದ ಜಾತ್ರೆಯು ಮೂವತ್ತು ನಾಲ್ಕತ್ತು ಸಾವಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯವರೆಗೆ ದನಗಳು ಕೂಡಹತ್ತಿದವು. ಈ ದನಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕಂಡು ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಶ್ರೀ ಫಕೀರಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಹೊಸೂರ ಮರಿದೇವರು ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಈ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾಸೋಹ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಇದರಂತೆ ಜಾತ್ರೆಯು ಒಳ್ಳೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇಸ್ವಾಮಿಗಳು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತತ್ವದರ್ಶಿಗಳು, ಭಾಷ್ಯಕಾರರು, ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ಅವತರಿಸಿ ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ವಚನಶಾಸ್ತ್ರ, ಪಟಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ರಚಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಬಲ, ಬುದ್ಧಿ, ವೀರ್ಯ, ವೈಭವಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತ ಇದ್ದವು. ಈಗಲೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಂತೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ನಿಪುಣರನ್ನು ಮಾಡದ ಹೊರ್ತು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವು ಅವನತಿಯ ದಾರಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇಳಲಾರದೆಂದು, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಅವಶ್ಯವೆಂಬುವದನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೦೭ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುದ್ದಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ರಸರಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೈದಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರನವಸನಾದಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ, ಜೋತಿಷ್ಯ, ರಮಲಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದರೂ ಒಳ್ಳೇ ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ನಿಷ್ಠಾಪರರೂ, ಆಚಾರ ಶೀಲರೂ ಆದ ವೇದಮೂರ್ತಿ ಪಂಡಿತ ಗುಡ್ಲಪ್ಪಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಠದ ಚನ್ನೂರ ಇವರನ್ನು ಪಾಠಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಯು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಹುಡುಗರ ವಿದ್ಯಾಭಿ

ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾದಾಮಿ ತಾಲೂಕು ಸೈಕಿ ಮಹಕೂಟ ಸ್ವೇತ್ರ ಮಲಪ್ರಭಾ
 ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರದ ಸ್ಥಾಪನಾ ಕರ್ತರಾದ
 ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಕುಮಾರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹಾನಗಲ್ಲು ಇವರು ಹೊಸ
 ರಿತ್ತಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ, ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಯು ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕಳೆದ
 ನಾಲ್ಕು ಐದು ನರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ
 ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವದೆಂಬದನ್ನು ಈ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು
 ತನು ಮನ ಧನದಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಾನಂದ
 ವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳಂತೂ ವೀರಶೈವ ಮತ
 ವಿಷಯಕವಾಗಿರುವ ಔದಾಸೀನ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಗುರುಸ್ಥಲದವರನ್ನು
 ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಆಚಾರ ಪ್ರೀತಿ ಸಂಪನ್ನರನ್ನಾಗಿಯೂ,
 ವಿದ್ಯಾಸುನೀತರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪಾಠಶಾಲೆ
 ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದುದು ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ
 ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ, ಜೋತಿಸ್ಯ ವಿಷಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ರಮಲ ಕಲಿತ
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಶ್ನಮಾಡಿ, ಅವರ ಪ್ರಶ್ನದ ಸದುತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ,
 ಆನಂದಹೊಂದಿ, ಪಂಡಿತ ಗುಡ್ಡೆಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದರು.
 ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸದಾಚಾರದ ಪ್ರೀತೀ, ಮತ,
 ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಪುಸಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ
 ಸುಧಾರಣೆಯ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಎಂಬದನ್ನು ನಾನೆಷ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದರೂ ತೀರ
 ದೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇನಾಮು ಕೊಟ್ಟು, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಗುತ್ತಲಕ್ಕೆ
 ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಆನಂತರ ಸವದತ್ತಿ ತಾಲ್ಕು ಸೈಕಿ ಕರೆಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
 ರುವ ಗುಡ್ಡೆಪ್ಪ ಕರಬಸಪ್ಪಾ ಅಂಗಡಿ ಎಂಬವನು ಏಕ ಪಕ್ಷಿ ವೃತಸ್ಥ
 ನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಪಾಪಕಾರ್ಯ
 ಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದೆ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಾದಿ
 ಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ಬಸವ್ವ
 ನೆಂಬ ಹೆಂಡತಿಯು ಪತಿ ಗುಣಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ತೀಲವತಿಯಾಗಿ ಗಂಡನು
 ಮಾಡುವ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವತಿಯಾದ್ದರಿಂದ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಪ್ರಾತಃ
 ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಬಂದು ಆ ಸತಿಪತಿಗಳೆಬ್ಬರೂ ಆ ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕದಿಂದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ
 ಗಳನ್ನು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ತಾವು ಉಣ್ಣು-ತಿನ್ನುವ ಫಲಮೂಲ
 ಗಳನ್ನೂ, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನೂ ಮೊದಲು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ
 ವಾದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ತಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಿಯ
 ಮದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳು ದಿನಂಪ್ರತಿ
 ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವರೋ ಅವರ ಮನೆಯೇ ಮನೆಯು.
 ಅಂಥ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಾರದಿರುವ ಮನೆಯು ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಸಮಾನವೆಂದು
 ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮತ್ತೊಂದು
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದವನ ಪಾಪವು
 ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಬಂದು, ಆ ಗೃಹಸ್ಥನ ಪುಣ್ಯವು ಅತಿಥಿಗೆ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತ
 ದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಸಿದು
 ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲು ಬಸವಮ್ಮ
 ನಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯದಿಂದ ಮೃತಹೊಂದಿ
 ಮತ್ತೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದಿರಲು, ಗಂಡನನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಗುರುನಾಥನ ಕರು
 ಣದಿಂದ ಧನಧಾನ್ಯ ಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಚೇವನಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು
 ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ
 ವನನ ಬಾಳು, ಕವಿತ್ವಯಿಲ್ಲದವನ ಜಾಣ್ಮೆ, ಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣು, ನಡಿಗೆ
 ಯಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆ, ಕಾಳಿಲ್ಲದ ತೆನೆ, ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಐಶ್ವರ್ಯ, ತನಯ
 ನಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯವು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ವೃಥಾವೇ ಸರಿ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊಲಮನೆ
 ಈ ಐಶ್ವರ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜಕ್ಕನೇ ಜರಿದು ಗಂಡನನ್ನು
 ಕೇಳಲು, ಆಗ ಆತನು ಪ್ರಿಯೇ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಶ್ರೀಮನ್ನಿ
 ರಂಜನ ಗುದ್ಧಲೇಶನ ಮರೆಹೊಕ್ಕು ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು
 ಹಡೆದದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಗುದ್ಧಲೇಷನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಓಂಕಾರವೇ
 ದೇಹದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ಸಕಾರವು ರಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಮಕಾರವು
 ಮಾಂಸದಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿಕಾರವು ಮೇದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ವಕಾರವು ಅಸ್ತ
 ಯಲ್ಲಿಯೂ, ಯಕಾರವು ಮಜ್ಜನದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಂತ್ರ
 ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಮೂರನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಶ್ರೀಗುದ್ಧಲೇಷಾಮಿ

ಗಳು ಪುಷ್ಯಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಮಿಗೆ ಗುರುಗಳ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡಿಸಿ ಜಾತ್ರೆ
 ಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ನಾನಾದರೂ ಆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮಹಾತ್ಮ
 ರನ್ನು ಮರೆಹೋಗೋಣ. ಆ ಮಹಿಮರ ಬಲದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಆಗಲಿ,
 ಆಗದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು, ದಂಪತಿಗಳ
 ಬೃರೂ ಕರೆಕಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಮತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಣ್ಣುಕಾಯಿಗಳನ್ನು
 ಮುಂದಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗದರು. ಆಗ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು
 ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು, ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿ
 ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಗಳ
 ಮುಂದಾಡಲು, ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು
 ನೋಡಿ, ನಿಮಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ
 ಒಳ್ಳೇ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ,
 ಮೋಕ್ಷವೆಂದು ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಕಗಳುಂಟು. ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಪುಣ್ಯ;
 ಅರ್ಥವೆಂದರೆ ಧನಧಾನ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳು; ಕಾಮ
 ವೆಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಭೋಗ; ಮೋಕ್ಷವೆಂದರೆ ಜನನ ಮರಣ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿ; ನೀನು ಅರ್ಥ ಕಾಮಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ
 ಧರ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು
 ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಂದು ಶ್ರೀಗಳು ಹೇಳಿ
 ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು, ಸೂರ್ಯ ತೇಜಸ್ಸು ಕತ್ತಲೆಯ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಾಶಗೊ
 ಳಿಸುವಂತೆ ಗುಡ್ಡೆಪ್ಪ-ಬಸವಮ್ಮ ಈ ದಂಪತಿಗಳ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮೋಡವು
 ಜಾರಿಹೋಗಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದನು. ಆ ಸತಿ-ಪತಿ
 ಗಳಿಬ್ಬರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಜನ್ಮಾಂತರ
 ಸುಕೃತದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುವದೇ ಹೊರ್ತು, ಶ್ರೀಗಳು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದಂತೆ
 ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ಸುಂದರಾಂಗಿಯೂ,
 ಗುಣಾಡ್ಯಳೂ, ಪತಿವ್ರತೆಯೂ, ಆದ ಪತ್ನಿಯೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಮಕ್ಕಳು
 ಸಂಪತ್ತು, ಭೂಲಾಭ, ಗೃಹಪ್ರಾಪ್ತಿ, ವಿದ್ಯಾನೈಪುಣ್ಯ, ಸರ್ವಸದ್ವಿವೇಕ,
 ಸದಾಚಾರ ಸದ್ಧರ್ಮಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಜನ್ಮಾಂತರ ಪುಣ್ಯ ಫಲದಿಂದಲೇ
 ಹೊರ್ತು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುವದು ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ನಮಗೆ ನಿರ್ದರ್ಶನ

ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದರೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಮರಣವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದರು. ಈ ಜನನ ಮರಣ ರೂಪವಾದ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮರಣವೆಂಬುವದು ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ವೆಂಬದನ್ನು ಪುತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆವು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆ, ನನ್ನ ಭೂಮಿ, ನನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯ, ನನ್ನ ಭಾರ್ಯ, ನನ್ನ ಪುತ್ರರು, ನನ್ನ ಹೆಂಡರು, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಂಸಾರ ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಕ್ಷಣತ್ರಯ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮತ್ಸರಗಳೆಂಬ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತ ಪರಲೋಕ ಸಾಧನವಾದ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸದೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ ಗುದ್ದೆಪ್ಪ ನೆಂಬ ನಾಮವನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು, ಬಸವಮ್ಮನು ವೈರಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ (ವರದಾ)ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಳಾಗಿ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಒಂಕಿ, ಬಾಜುಬಂದು ಮುಂತಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಶ್ರೀಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟುರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುಂದಿನ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರೆಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಬಿನ್ನರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಗುದ್ದೆಪ್ಪನು ಭೇ ಹುಚ್ಚಿ ಈ ದಾಗೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೋ! ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾದರೂ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟನೇ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ತನ್ನ ತಗಡಿನ ಸಂದಕದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಶ್ರೀಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು, ಆ ವೈರಾಗ್ಯ ಶೀಲರಾದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರೆಂದರು. ಆಗ್ಗೆ ಆ ಗುದ್ದೆ ಪ್ಪನು ತಮ್ಮ ಹೊರ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾರ ಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ನೀವೇ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಂದಾನೆಪ್ಪ ಹಕ್ಕೀ

ಕೇರಿ ಎಂಬವರು ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದ ಕಲ್ಲಿನ ಕಲ್ಲಾ
 ಕಾಶಲ್ಯದ ಮಠವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕೊರಡೂರ ಸಾವುಕಾರರು ಕಟ್ಟಿಸಿದಂತೆ
 ಮುಂದೆ ಇದಕ್ಕೂ ಭಸ್ಮವಾದ ಮಠವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು
 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದ ರಕಮನ್ನು ಕೊಡು
 ವವರು ಆರೆಂದು ಕೇಳಲು, ಇದಕ್ಕೆ ಆ ಕರೆಕಟ್ಟಿ ಗುದ್ಲೆಪ್ಪನು ಎಷ್ಟು
 ದುಡ್ಡು ಹಿಡಿದರೂ ನಾನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನಿಟ್ಟು
 ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈಗಿಂದಿಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ
 ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದನು. ಅಂದಾನೆಪ್ಪನವರು ಗುದ್ಲೆಪ್ಪನ ವತಿಯಿಂದ
 ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿ ಮಠದ ಮುಂಭಾಗದ
 ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಾದವರು ಅನೇಕರಿರಬಹುದು.
 ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ,
 ಹೀಗೆ ಧನ್ಯರಾಗತಕ್ಕ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ವಿರಳವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು
 ಗುವುದು. ಇವರು ಇಷ್ಟು ಉದಾರತನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಧನವನ್ನು ಮಠ
 ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಸಂಪದಭಿಷ್ಣು
 ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವನು. ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದವ
 ನಿಗೆ ಇಹಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಲಾಭ ಉಂಟೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದಾ
 ಹರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಷಡಕ್ಷರ ಮಹಾಕವಿಯು
 “ ಧರೆಯೋಳ ಸತ್ಪಾತ್ರ ದಾನ ಕೊಟ್ಟವಂಗೆ ಬಡತನ ಬಂದಪದೆ ” ಎಂದು
 ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಹೆಸರು ಜಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರಿರುವ
 ನೆರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಉಂಟು.
 ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯೆಂಬ ಜಾರ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಒಳ್ಳೆ ಸುಂದರ
 ಕಾಗಿಯೂ, ಸದ್ಗುಣವತಿಯಾಗಿಯೂ ವೇಶಾಂಗನೆಯರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಅದ್ವಿ
 ತೀಯಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳೂ ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ
 ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳವಳೂ, ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆದರವುಳ್ಳವಳೂ, ಪಾಪದಲ್ಲಿ
 ಭೀತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ, ಶಿವನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನವನ್ನುಮಾಡುತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
 ಒಳ್ಳೆ ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಅವಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ
 ಯಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಮನೆಯಂತೂ ಇಂದ್ರ ಭವನದಂತೆ

ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ರತ್ನಗನ್ನಡಿಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯಿಂದಲೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
 ಅನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರು ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯನ್ನು
 ಹೊಂದಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವೇಳೆಯು ಅನಂತ ದಾಸಿಗಳಿಂದ
 ಸೇನೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸುಖದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು, ಈಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಅನೇಕ
 ಬಡಬಗ್ಗರು, ಸಾಧು ಸತ್ಪುರುಷರು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು
 ಅವಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಆದರಿಸಿ, ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ತೃಪ್ತಿ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಅನಂತ ಜನರು ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.
 ದುರ್ಜನರನ್ನು ಅವಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಅವ
 ಳಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಗೀತಗಾರರು. ರಸಿಕರು, ನಿಪುಣರಾದ ವಿಟಪುರುಷರು ಅವಳಲ್ಲಿ
 ವಿನೋದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಕೆಯು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ
 ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನಾಥರಿಗೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ
 ಸಿದ್ಧರಿಂದ ಅನಂತ ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಸ್ತಿಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.
 ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು ಏಳಾನೆಗಳ ಮೇಲೆ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು
 ಹೇರಿಕೊಂಡು ದೇಶ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಡಿತ ಜನರನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತ ಅವರ
 ಕಡೆಯಿಂದ ಜಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ
 ವೇಶ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡನು. ಪ್ರಾತಃ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿಯಮಿತ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ
 ಹಾಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಕಂಡು ನಮ
 ಸ್ಕರಿಸಿ, ಊರಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಈ ಪೇಟೆಯ ಸೆಟ್ಟರಾದ
 ಸಂಗಪ್ಪನು ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಶಿವಾಧೀನನಾದನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಅವಳು ಪಶ್ಚಾ
 ತ್ತಾಪಬಟ್ಟು ಇಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತನು ತೀರಿಕೊಂಡನೇ! ಎಂದು ತನ್ನ ದಾಸಿಯ
 ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಕರೆದು, ನಿನ್ನೆ ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಸೆಟ್ಟರಾದ ಸಂಗಪ್ಪನವರು
 ಶಿವಾಧೀನರಾದರಂತೆ! ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವರೋ? ನರಕದಲ್ಲಿರುವರೋ?
 ಅಥವಾ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವರೋ? ಬೇಗನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂದು ಹೇಳಿ
 ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ದಾಸಿಯು ಪಟ್ಟಣದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಕೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಒಡತಿಯ ಮುಂದೆ ಸಂಗಪ್ಪನವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾ
 ರೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಲು, ಆ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಂಡಿತನು

ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾಗಿ, ಏಳಾನೆಗಳ ಮೇಲೆ ವೇದಾಗಮ, ಅನಂತ
 ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ದೇಶ ಸಂಚಾರ
 ಮಾಡುತ್ತ ಅನೇಕ ಪಂಡಿತ ಜನರನ್ನು ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು, ಜಯಪತ್ರ
 ವನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೂ ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಇಲ್ಲೇ ಇರುವವೆಂಬದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿ
 ರುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗ ನರಕವನ್ನು ಈ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಎಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿಸಿರ ಬಹುದು!
 ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾದವು.
 ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವರೋ, ನರಕದಲ್ಲಿರುವರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲೇ
 ಇರುವರೋ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಆ ಪಂಡಿತನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ
 ಯಾಯಿತು. ಪದ್ಮಾವತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಬಂದ
 ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ಆಕೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ? ಹೇಗೆಮಾಡಲಿ
 ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸುರುಬಿಟ್ಟು ಅನಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸ್ವರ್ಗ
 ನರಕಾದಿಗಳು ಎಲ್ಲಿರುವವೆಂಬ ಸುಳಿವೇ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಬೇಸತ್ತು ತಾನು
 ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಜಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪದ್ಮಾವತಿಯ
 ಮುಂದಿಟ್ಟು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಆಗ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಪಂಡಿತನನ್ನು
 ಕುರಿತು ಎಲೈ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನೇ, ಯಾವ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ
 ಬಂದಿರುವಿ ಹೇಳಿನ್ನಲು, ನಿನ್ನಂಥ ಮಹಾತ್ಮಳ ದರ್ಶನವೇ ನನಗೆ
 ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ರಾಜಾಧಿ
 ರಾಜರಲ್ಲಿದ್ದ ಪಂಡಿತ ಜನರನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಜಯಪತ್ರವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ.
 ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸತ್ತವರು ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬದನ್ನು
 ನಾನು ನೋಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ನಿನ್ನ ದಾಸಿ
 ಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ನಿನ್ನ ತೀರಿಕೊಂಡ ಸಂಗಪ್ಪನವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೋ
 ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಅಥವಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆಯೋ ನೋಡಿಕೊಂಡು
 ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ ಅವಳು, ಊರೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ
 ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಂಗಪ್ಪನವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಂದು
 ಹೇಳಿದ ಕಾರಣ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳು ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಯಾವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವು?
 ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೋ, ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೋ
 ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ದಾಸಿಯರ ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ

ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಬಹಳೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ನಕ್ಕು ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಪಂಡಿತರಷ್ಟೇ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಲೌಕಿಕ ಅನುಭವವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಪಂಡಿತರೇ, ಯಾರು ದಾನ, ಧರ್ಮ, ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನಿಕ್ಕಿ ಆದರಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಜನಗಳು ಸತ್ತರೆ ಜನಗಳು ಗೋಳಿಕ್ಕಿ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿದರೆ, ಅವನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ! ಯಾರು ಅನ್ಯಧನ, ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀ, ಅನ್ಯರ ಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ವಾಸ್ಥಿವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನಗಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತ ಅನ್ಯತ, ಕಪಟ, ಹಿಂಸಾದಿ ಅನಂತ ದುರ್ಗುಣಾದಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಬಾರದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ತರೆ, ಊರು ತಣ್ಣಗಾಯಿತೆಂದು ಜನರು ಜೈಯುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವನು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ! ಯಾವಾತನು ಪರ ಜನರ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆರೆ-ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಸಿ, ಅನ್ನಭತ್ತ, ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಗಳಿಸಿ, ಧರ್ಮಶಾಲೆ, ಮಠ, ಮಾನ್ಯ, ದೇವಸ್ಥಾನ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವನೋ ಅಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ಸತ್ತರೆ, ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಸರು ಉಳಿದು ಅವನು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಂತೆ ಎಂದು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಇರುವ ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ತಿಳಿಸಲು, ಪಂಡಿತನು ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿ ಎದ್ದು ಹೋದನು. ಇದರಂತೆ ಕರೀಕಟ್ಟೆ ಗುಡ್ಡೆಪ್ಪನು ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟೂರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಕೀರ್ತಿಕಾಯನಾಗಿ ಈಗಲೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾನೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ

೨೭ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯದ ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕರವೀರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ತಿಪಟೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು.

ಕಂದ|| ಹರನಲಿ ಬೆರೆಯುವಕಾಲವ| ನೆರಿಯುತೆ ಕರವೀರ
ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಂ ಸಲೆಪರಿಸಿ|| ಪರತರ ತಿಪಟೂರಿಗೆ
ಸದ್ಗುರು ಗುದ್ದ ಲೇಶ್ವರನು ತೆರಳ್ ನಾನಂದದಲಿ||

ಶ್ರೀಗಳವರು ಸಮಾಜದ ರಕ್ಷಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸರದಾರ ಬುಳ್ಳಪ್ಪ ಬಸವಂತರಾವ ದೇಸಾಯಿ, ಹಂದಿಗನೂರ. ದೊಡ್ಡವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಕಲಕೋಟಿ, ಕೊರಡೂರ. ಸಣ್ಣವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಕಲಕೋಟಿ, ಕೊರಡೂರ. ಶ್ರೀಗುಡ್ಲೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಠದ ಚೆನ್ನೂರ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ಯಗಟಿ. ಸಂಗಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿಕೇರಿ. ಈ ಮಹನೀಯರು ಕೂಡಿ ಹೊಸರತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜೋತ್ಕರ್ಷ ಸಂಘವನ್ನು ತಾ|| ೨-೮-೧೯೨೦ ನೇ ದಿನಸ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಈ ಸಂಘದ ಮುಖಾಂತರ ತಾ|| ೬-೫-೧೯೨೪ ನೇ ದಿನಸ ಶ್ರೀಗಳ ಮಠದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿಧಿಯು ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಮೀರಿದ್ದಿತು.

ಆಗ ಯಾವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಈ ಮಠದ ಗದ್ದಿಗೆಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಈ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಷವು ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ತೊಲಗಿ ಹೋಗಿ, ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಉತ್ಸಾಹ ಭರಿತರಾಗಿ ಹೊಸ ಜೈತನ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಅನೇಕ ಮಠಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವ ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠವು ಹಿಂದೂ ಜನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಆವರಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯ ನಿರ್ಮಲಾಂತಃಕರಣವುಳ್ಳ ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಉಪಯವಾಗುವನೇ ವಿರಳ. ಕಪ್ಪುರಸ ಒಡೆಗಳ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಮನೆಯೆಲ್ಲ ಸುಗಂಧಮಯವಾಗುವಂತೆ ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಭಕ್ತ ಜನರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ತಟ್ಟನೇ ಬದಲಾಗಿ ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರ, ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂಜಿ ತನ್ನ ತರುವಾಯ ಈ ಪಟಸ್ಥಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಜಾಪತಿ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಪೌರ್ಣಮಿ ರಥೋತ್ಸವದ ಮರುದಿನಸ ಕಾಲಕ್ರಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಶ್ರೀಗಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜ್ವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು, ಫಲವು ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ಮದ ಆಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯು

ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿ ನಡೆಯತಕ್ಕಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮಹಾ
 ಕೃಷ್ಣರಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯ
 ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ತಮ್ಮ ತರುವಾಯ ಈ ವಿರಕ್ತ ಪಟ್ಟಾಧಿ
 ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಂಶಜನಾಗಿ ನೀತಿ, ಸೌಜನ್ಯ, ಶಮದಮಾದಿ
 ಗುಣಸಂಪತ್ತು, ಸತ್ಕುಲ ಪ್ರಸೂತಿ ಸದ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯನವರ
 ಸುಪುತ್ರ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯನೇ ಮುಂದೆ ಮಠಾಧಿಕಾರ ವಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ
 ನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ತಾನು ಕಡಬಿನ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಧರಿಸುವ ಮಹ
 ಲಿಂಗ ಕಪನಿ ಪೇತಾ ಮುಂತಾದ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೆ ಧರಿಸಿ
 ಕಡಬಿನ ಕಾಳಗದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ
 ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ತಾನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾಗುವ ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ರೋಗದಿಂದ
 ಜರ್ಘರಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಕಾಯಿ ಶೀಮೆಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇದೊಂದು
 ಕಡೆಯ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಜನರ ಮುಂದೆ ಆಡಿ ತೋರಿಸು
 ತಿದ್ದರು. ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತರಾದ ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಶ್ರೀಗಳ
 ಹಸ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾಡಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗಳ
 ಗತಿಯು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿವೆ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರ
 ಶೀಮಿಗೆ 'ದಯಮಾಡಿಸಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ
 ಬಾಲ, ಉನ್ನತ, ಪಿಶಾಚವೆಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ
 ಎಂಬ ಮಾತುಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಬಾಲಾವಸ್ಥೆ ಬಂದು ಸಣ್ಣಹುಡುಗರು ಏನಾ
 ದರೂ ಜೀನಸು ಬೇಡಿ ಹಟಮಾಡುವಂತೆ ನಾವು ಮೈಸೂರ ಶೀಮಿಗೆ ಕಡೇ
 ಸಾರೆ ಹೋಗೇ ತೀರುತ್ತೇವೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಲು, ಕಾಲ
 ಕ್ಷಣವು ಸರಿ ಜ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರು ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿ
 ಗಳನ್ನು ನಾವು ಮೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನಸ ಪುಷ್ಕಮ
 ಪುನೇಶ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಗೃಹವು ಹಲವು ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಿಪಡ್ಡ
 ವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾಗುವದೆಂದು ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ಹೊಸುತ್ತಿಯ
 ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಗೃಹ ಪುನೇ
 ಕಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರೆಂದು
 ದಾರಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆತನು ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು

ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ, ತಾನು ಬಂದ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
 ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆನಂದವುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಾನಾಗಿ ಹೋಗು
 ತ್ತೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಲೀಲೆಯು ಅಗಾಧವಾದ
 ದ್ದೆಂದು ಅತ್ಯಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ, ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಯೂ,
 ಸಮಸ್ತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯವನಾಗಿಯೂ, ಯೋಗಿಗಳ ಮನ
 ಸ್ಸೆಂಬ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಅಲ್ಪಾ ದಕರನಾಗಿಯೂ, ಸಮಸ್ತ ಇಷ್ಟಾ
 ರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಅಗಾಧವಾದದ್ದು. ನನ್ನ ಸ್ಥೂಲ
 ಶರೀರ ಮರೆವಾಡಿ ಗದ್ದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಭೋಗ ಭೂಮಿ ಗುರುವರನ ಆಜ್ಞೆ
 ಯಂತೆ ತಿಳಿದೊರಲಿರುವದು. ನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವದು ಸಾಧ್ಯ
 ಎಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕರೆಯಬಂದ ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನಿಗೆ ನೀನು ನಮ್ಮ
 ಸಲುವಾಗಿ ಪುಶ್ಕೇಶ ಮೋಟರ ವಾಹನ ಗೊತ್ತು ಮಾಡೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡ
 ಲಾಗಿ, ಆತನು ಹೋಗಿ ಹೊಸರಿತ್ತಿ ಪರಗಿ ಬಸಲಿಂಗಪ್ಪನನ್ನು ದ್ರಾಯವ್ವರ
 ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮೋಟರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಠದ ಮುಂವೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
 ದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ಯಾರು ಬೇಡೆಂದರೂ ತಿಪಟೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸು
 ತ್ತಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಉಂಟಲ್ಲ ಹಬ್ಬಲು, ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಾದ ಚನ್ನೂರು,
 ಕೊರಡೂರು, ಅಕ್ಕೂರು ಮುಂತಾದ ಭಕ್ತಜನ ವೃಂದವು ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನ
 ಕ್ಕಾಗಿ ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರಹತ್ತಿತು. ಚನ್ನೂರ ಮಠದ ಚನ್ನ
 ಬಸಯ್ಯ ಮಾಸ್ತರರು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಲೇಖಕನಾದ ನಾನು ಜ್ವರ ಬಂದು
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲು ಶ್ರೀಗಳು ತಿಪಟೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂತೆ
 ನೀವೂ ಏಳಿರಿ. ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಕಡೇ ಸಾರೆಯ ದರ್ಶನವೆಂಬುದು
 ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದಮಾತೇ ಆಗಿದೆ. ಹೋಗೋಣ ನಡೆಯಿರಿಂದು ಆಗ್ರಹ
 ಮಾಡಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ನಮಗೂ ಮಹಾತ್ಮರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ಮಹತ್ಪ
 ಫಲ ಶಿಕ್ಷೇತೆಂದು ಉಭಯರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋದವು.
 ಆ ಪರಶಿವರೂಪವೇ ತಾವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೂರ್ತಿಯು ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ
 ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರಲು, ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಉಭಯರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
 ವೆರಗಿ ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡವು. ನನ್ನ ಜೋಲು
 ಮೋರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡಿ ಜ್ವರವಿದ್ದ

ಧ್ವಂಸ ಕಂಡು ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯನವರ ಹಿರಿಯಮಕ್ಕಳಾದ ಕೊಟ್ಟಯ್ಯ
 ಸವರನ್ನು ಕರೆದು ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿ ಕೊಡಿರಿ ಮಲಗಿ
 ಕೊಳ್ಳಲೆಂದರು. ಗುರುಮಠದೊಳಗೆ ಜ್ವರದಿಂದ ತಪ್ತನಾಗಿ ನಾನು
 ಮಲಗಿ ಕೊಂಡೆನು. ಆಗ ಚನ್ನೂರ ಚನ್ನಬಸವಯ್ಯ ಮಾಸ್ತರರನ್ನು
 ಕರೆದು ನೀನು ಬೇಗನೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಸಾಮಾನ ತಯಾರ
 ಮಾಡೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲು, ಅವರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಸಾಮಗ್ರಿ
 ಗಳನ್ನು ತಯಾರ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಗಳರನು
 ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊತ ಅಕ್ಕನಾದ ಕೊಟ್ಟಮ್ಮನಿಗೆ ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಮಠ
 ದಲ್ಲಿ ಜ್ವರಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ
 ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲು, ಕೊಟ್ಟಮ್ಮನು ಬಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು
 ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಬೇಗನೇ ಬನ್ನಿರೆಂದು ಕರೆಯಲು; ನಾನು
 ಜ್ವರದ ತಾಪದಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಶ್ರೀಗಳು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂಬ ಪರಿವೆ
 ಯಿಲ್ಲದೆ ಅಜಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಲ್ಲೆನೆಂದು ಅನ್ನಲು, ಆ ಗುರು
 ಪರನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಿ ಈಸಾರೆ ಕರೆಯಿರಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯ
 ಸವರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಲು, ಅವರು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ನಾನು
 ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಶಿವಪೂಜೆ ತೀರಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳ ಪಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಂಗಮ ಪಾದಾಭಿಷೇಕ
 ಜನಿತವಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆನು. ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದ
 ಆಣವನೆಂಬ ಮಲವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಚಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು
 ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನುಗ್ರಹವು ಮಾಡಿತು. ಕೋಟ್ಯಾಧಿ ವರ್ಷ
 ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೂ, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಪರಿಯಂತ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ
 ದರೂ, ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದರೂ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮಾ
 ರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಶುದ್ಧತೆಯು ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ
 ಲಭಿಸುವವೆಂದ ಬಳಿಕ ಇವರ ಪ್ರಸಾದದ ಗೌರವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದು
 ಸ್ತಂಭ ಪಾಮರನಿಂದೇನಾಗುವದು? ಇದೆಲ್ಲ ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ. ಅದರ
 ಲ್ಲಿಂತೂ ನಾನು ಅನೇಕ ತರದ ಸಂದೇಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧ
 ರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಾವು ಊಟಕ್ಕೆ

ಮೊದಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ವಂಶದಿಂದ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ಶುದ್ಧ, ಸಿದ್ಧ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ, ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ತಾನೂ ಡುಳಿದ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಜ್ವರ ಬಂದ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದಿನಂಪ್ರತಿ ನಾನು ಣ್ಣವಷ್ಟು ಪ್ರಸಾದವನ್ನಣಿಸಿ ಆಯತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೇರುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಜ್ವರನಿಂತು ದೇಹಾರೋಗ್ಯ ಬೆಳೆದು ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಠದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಮೋಟರಿನವನು ಹೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಮೋಟಾರಿನ ಗಂಟೆ (ಹಾರ್ನ್) ಬಾರಿಸಲು ಶ್ರೀಗಳಾದರೂ ತಿಪಟೂರಿಗೆ ದಯನಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಲವ ಲವಿಕೆಯಿಂದ ಬೇಗನೇ ಬಂದು ಹೊರಗೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು.

ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿಪಟೂರಿಗೆ ದಯನಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಸುದ್ದಿಯು ಊರೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿದ್ದರಿಂದ ಬಾಲಕರು, ವೃದ್ಧರು, ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಶ್ರೀಗಳವರನ್ನು ಕಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆತುರಪಟ್ಟ ಜನಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿಯೇ ಮಠದ ಅಂಗಳವು ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ತಿಪಟೂರಿಂದ ಕರೆಯ ಬಂದ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಸಾಸಲ ಇವರು ಚಟವಟಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ, ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಾನದ ಗಂಟು ಗಳನ್ನೂ ಮೋಟರಿನಲ್ಲಿ ತಂದು ಹಾಕಿದರು. ಇವರ ಸಂಗಡ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಭಾವೀಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಮರಿದೇವರು ಬಸವಣ್ಣಿಯ್ಯ ಚನ್ನೂರ ಇವರು ಸಹಿತ ಮೋಟರ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಶ್ರೀಗಳು ಮೋಟರ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸರ್ವ ಭಕ್ತಾದಿ ಗಳು ದರ್ಶನ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಪೂಜ್ಯಭಾವದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಳು ಪ್ರಂಚಂಡ ಜನಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಸನ್ಮುಖರಾಗಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನಾವು ಕಡೆಸಾರೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆಂದಾ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸು ದುಃಖದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿತು. ತನುಗಳಂತೂ ಬಳ್ಳಿ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಬಾಡಿ, ಧೈರ್ಯವು ಕುಂದಿ ಸಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ದುಃಖ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು, ಜನಗಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಮೋಟರಿನ ಹತ್ತರ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿರಲು, ಮಠದ ರಾಜೋಟಿಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಯಾರು ಬೇಡೆಂದರೂ

ಕೇಳದೆ ಮಠಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಗಳು ದಯಮಾಡಿಸಿದರೆಂದು ದುಃಖವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮ ಧ್ಯಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಆನಂದವು ಯಾತರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಶ್ವರವಾದ ಲೌಕಿಕ
 ವಿಷಯ ಸುಖಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಮರುಳಾಗಲಾರರು. ಮೋಟರುಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಿ
 ರಂದು ಬಸಲಿಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೋಟರು ಪೇಟೆಗುಂಟ
 ಸಾಗಿತು. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಜನ ಸಮೂಹವು ಜಯಘೋಷದೊಡನೆ
 ಸಾಗಿದರು. ಪೇಟೆಯ ಬೋರಗಲ್ಲ ಹತ್ತರ ಬರಲು, ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗೆ
 ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೋಣವು ದೈವೀ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಾತೃ ಭೂಮಿಯನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಪರಹದ್ದಿಗೆ ಹೋಗುವರೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದು,
 ಪ್ರಚಂಡ ಜನ ಸಮೂಹದೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಮೋಟರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ
 ಬಸರುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಕೋಣನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ಣಯ
 ಸುವದು ನಮ್ಮಂಥ ಸಾಧಾರಣ ಜನರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು? ಇದು
 ದೇವಿ ಪ್ರೇರಣೆಯು. ತಮ್ಮ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಭೂತ
 ಭವಿಷ್ಯತಾ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡ
 ಶ್ರೀ ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನು ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ, ಮೂರುಸಾರೆ
 ಆಜ್ಞೆ ಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತ ಕೋಣನಿಗೆ ಸಂಕೇತಮಾಡಲು, ಭಕ್ತ ಜನಗಳು
 ಎಷ್ಟು ಬೆದರಿಸಿದರೂ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದ ಕೋಣವು ಮೋಟರ ಬಿಟ್ಟು ಸರಿದು
 ನಿಂತಿತು. ಕೂಡಿದ ಜನ ಸಮೂಹವು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರ
 ತಪಸ್ವೀಜವ ಪ್ರಭಾವ, ಶಿವಮಂತ್ರ ಸ್ಮರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರಾದ ಶ್ರೀಗುರು
 ಗುದ್ದಲೇಶನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತ ಹರಹರ ಮಹಾದೇವನೆಂದು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಿ
 ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಿರಲು, ಕೋಣವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ
 ಬಂದು, ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ ದರ್ಶನವೇ ನನಗೆ ಆಡೆಯೆಂದು ಒಂದೇ
 ಸಮನೆ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಮೋಟರಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿತು.
 ಮತ್ತೆ ಕೋಣವು ದಾರಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಕ್ತಜನಾದಿಗಳು ಕೇಕೆಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ
 ಕೋಣನನ್ನು ಬೆದರಿಸಿದರು. ಡ್ರಾಯ್ವರನು ಮೋಟರಿನ ವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸಿದರೂ
 ಕೋಣವು ದಾರಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಜನರು ಮತ್ತೆ ಬೆದರಿಸಿದರೂ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಕದ
 ಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಗುದ್ದಲೇಶನು ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞಾನು

ಸಾರವಾಗಿ ನಾವು ತಿಪಟೂರಿಗೆ ಇಂದು ದಯಮಾಡಿಸುವೆವು. ನೀನು ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರು ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ನುಡಿಯಲು, ಆ ದೇವರ ಕೋಣವು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಸರಿದು ದಾರೀಬಿಟ್ಟು ನಿಂತಿತು. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಜನರ ಜಯ ಜಯ ಧ್ವನಿಯು ಪ್ರಮಥರ ಉಘೇವಂಬ ನಾದವು ತುಂಬಿ ತುಳಿಕಿತು. ವೇಗದಿಂದ ಮೋಟರು ಹಾವೇರಿ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಇತ್ತ ಹೊಸರಿತ್ತಿ ಊರ ಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಇದೇ ವರ್ಷವೇ ನಮ್ಮೂರ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಯ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಗಳ ಮೋಟರನ್ನು ತರುಬಿದ ಕೋಣನನ್ನು ಕಡಿದು ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಊರಲ್ಲಿ ಜಾತ್ರೆಯ ಖರ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟರು. ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ, ದೇವಿಯ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಣವನ್ನು ಕಡಿಯುವದೇ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಪ್ರಮುಖ ಜನರು ಸಾರಿದರು. ಕೆಲ ಜನರು "ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋಧರ್ಮಃ" ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು.

ಶ್ಲೋಕಃ— ಅನುಮಂತಾ ವಿಶೇಷಿತಾ ನಿಹಂತಾ ಕ್ರಿಯಾ ನಿಕ್ರಿಯಾ |
ಸಂಸ್ಕೃತಾರ್ಥ ಜೋಪಹರ್ತಾರ್ಥ ಬಾದಶ್ಚೈತಿ ಘಾತಕಃ ||
(ಮನುಸ್ಮೃತಿ ಪಾನಂ ಪ. ೧೧.)

ಕೊಲ್ಲಿಸುವವನು, ಕೊಯ್ಯುವವನು, ಮಾರುವವನು, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು, ಪಾಕ ಮಾಡುವವನು, ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುವವನು, ಬಡಿಸುವವನು, ತಿನ್ನುವವನು, ಈ ಎಂಟು ಜನಗಳು ಪರಮ ಪಾತಕರು, ಘಾತಕರೆಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕಃ— ಯಾವತ್ ಪಶುಲೋಮಾಣಂ ಪಶುಗಾತ್ರೇಷು ಭಾರತ |
ತಾವದ್ವರ್ಷ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ಪತಂತೇ ನರಕೇಷುಚ ||

ಅಂದರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವನೋ ಅಥವಾ ಕೊಲ್ಲಿಸುವನೋ ಅವನು ಆ ಪ್ರಾಣಿಯ ಶರೀರದ ಮೇಲಿರುವ ರೋಮಗಳಷ್ಟು ಸಹಸ್ರ ವರುಷ ನರಕ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆಂದು ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರ ಧರ್ಮ ಉಬ್ಬಿಯು ನಷ್ಟ

ನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ನಡೆಯದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವವು. ಜನಗಳು ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಥ ಹೇಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು, ಧರ್ಮ, ರೀತಿ, ನೀತಿ, ಮಾನ ಮುಂತಾದ ಸದ್ವಿಚಾರಗಳು ರುಚಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ಷೇಚ್ಛಾ ಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದವರಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನವೆಂಬ ಕಾಳ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮರ್ಯಾದೆ, ಘನತೆ ಕರುಣಾಭಾವನೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅಸೂಯೆ, ಚಾಡಿ, ನಿಷ್ಪರುಣೆಗಳು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಜನಗಳ ಸ್ವಾರ್ಥವು ದೈವೀ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದು. ಈ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಕರು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಹಡಗದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲೆದಾಡಿ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ನುಗ್ಗು ನುಗ್ಗಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ನಾಶಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಕರೇ, ದುರಾಶಾ, ಚಾಡಿ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಧರ್ಮ, ನೀತಿ ರೀತಿಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಇಹಪರಗಳೆರಡರ ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಪರಲೋಕದ ದಾರಿಯ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಬೀದಿಯ ಭಿಕಾರಿಯಂತೆ ಬರಿಗೈಯಿಂದ ತೆರಳುವದು ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರೀ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆಂದು ಹಣವನ್ನೂ, ಬುತ್ತಿಯನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೇ ? ಪರಲೋಕದ ದಾರಿಯು ಬಹು ದೂರವು. ಆದಕಾರಣ ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋಧರ್ಮ ವೆಂಬ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ದುರಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಕೆಡಬೇಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ|| ಸರ್ವಯಜ್ಞೇಷು ಯದ್ವಾಸಂ | ಸರ್ವತೀರ್ಥೇಷು

ಯತ್ಪಲಂ ಸರ್ವದಾನಫಲಂವಾಪಿ ತನ್ನ ತುಲ್ಯ ಅಹಿಂಸೆಯ||

ಅಂದರೆ ಅಶ್ವಮೇದಾದಿ ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದಾನದ ಫಲವಿರುವದೋ ಸಪ್ತಸಾಗರ ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಫಲವಿರುವದೋ ಗೋದಾನಾದಿ ಸೋಡಶಮಹ ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫಲವಿರುವದೋ ಅದೆಲ್ಲವು ಅಹಿಂಸೆಯ ಕೊಟಿ ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗದು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ದೇವೀ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೋಣವನ್ನು

ಕಡೀ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಹಟದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವು ಕೊನೆಗಾಣದೆ ಪಟ್ಟಿ
ಲವ ಘೋರ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯು ಧೈವೀ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದ
ವೈರಾಗ್ಯ ಶಾಲಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗುದ್ವಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೃಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ
ಈ ದೇವರ ಕೋಣವನ್ನು ಲಾಕಿಕರು ಕುಟಿಲ ತಂತ್ರಮಾಡಿ ಆಯಾಸ ಪಟ್ಟರೂ
ಮಹಾತ್ಮರ ಕೃಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಕೋಣವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ
ಹತಿಸುವದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ಮಾಡಿ
ದರೂ ಕಡೆಗೆ ಮಹಾತ್ಮರ ಧೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಕೋಣನ ದುರ್ಮರಣವು
ಪಟ್ಟ ಆಯುಷ್ಯ ತುಂಬಿ ಹೊಸರಿತ್ತಿ ಗಡಿಯಲ್ಲಿರಬಾರವೆಂದು ಜನ್ಮೋರ
ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಕೋಣನ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಸರಿತ್ತಿ
ಮತ್ತು ಜನ್ಮೋರ ಗ್ರಾಮದವರು ಕೂಡಿ ಮಾಡಿದರು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೨೮ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ಶ್ರೀಗುದ್ವಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ರಾದದ್ದು.

ಕಂದ|| ದರುಶನ ನೊಂದಿದ ಭಕ್ತರ ಪರಿಸುತ|
ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಗುದ್ವಲೇಶ್ವರನು|
ಹರನಲಿ ಬೆರೆದನು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಸಿರಿವಂತರ|
ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ತಿವನಿಚ್ಛಯೋಲ||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ ಹೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಮೋಟರನ್ನು ಬಹು ವೇಗದಿಂದ
ಬಿಟ್ಟು ಹಾವೇರಿಗೆ ಹೊರಟರೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಇತ್ತಕಡೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು
ಶ್ರೀ ಗುರು ಗುದ್ವಲೇಶನ ವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ
ಮನೆಯ ಕಡೆಯ ಹಾದೀ ಹಿಡಿದರು. ಇತ್ತ ಹಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳು ತಮ್ಮ

ಸೇವಕ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಉಗಿಬಂಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ತಿಪಟೂರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
 ಇದರು. ತಿಪಟೂರ ಜನಗಳು ಶ್ರೀಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತ
 ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಳು ಇಳಿದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ
 ಜಯಘೋಷದೊಡನೆ ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿ ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು
 ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಗಂಗಮ್ಮನೆಂಬ ಸಾಧ್ವಿ ಶಿರೋ
 ಮಣಿಯು ಶ್ರೀಗಳ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತರಲು ಶ್ರೀಗಳು ಬಂದದ್ದು
 ಕಂಡು ಚಟ್ಟನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು
 ಮಾಡಿ, ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ಮಂಗಳಾರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ
 ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಗಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಮರದೇವರಾದ
 ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯನೂ ಮತ್ತು ಚನ್ನೂರ ಬಸವಣ್ಣಯ್ಯನೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ
 ಶಿವಪೂಜೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿ, ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದನಂತರ
 ಶ್ರೀಗಳು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು.
 ಗಂಗಮ್ಮನು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನದಿಂದ ಸರ್ವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ, ನಂತರ
 ಆನಂದದಿಂದ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರಲು, ಜಿ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರು
 ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನದ ಸಲುವಾಗಿ, ತಾಟಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಹಣ್ಣು-ಹೂ-ಕಾಯಿ
 ಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಶಿರಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ನನ್ನ
 ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು,
 ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಸಂಜೆಗೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿ
 ಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ,
 ಸೂಲಿ ಹಿಡಿದ ವಕೀಲ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಿ. ಕೆ.
 ಯವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.
 ಶ್ರೀಗಳ ಪೂಜೆಯು ಮುಗಿದು ಪಾದಪೂಜೆ ಆದನಂತರ ಈ ಜಂಗಮ
 ವರ್ಯನ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ರೋಗವು
 ಹೋಗುವದೆಂದು ಮನೋನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತು
 ಕೊಂಡನು. ಮಹಾತ್ಮರ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ.
 ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಮರಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ
 ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದು, ಸರ್ವ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವದು,

ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಖಿಲ ಪಾಪ ರಾಶಿಗಳನ್ನು ದಹಿಸುವದು, ಸಕಲ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ವಗ್ರಹಗಳು ಶಾಂತವಾಗಿ, ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಕೈಸೇರುವವು. ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗನುಸಾರವಾದ ಗುರು ಜಂಗಮರ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುವ ಭಕ್ತನೇ ಧನ್ಯನು. ವಕೀಲ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನ ಕಾಲುಗಳು ಸೂಲಿ ಹಿಡಿದು ಶಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿ ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರರಿಂದಲೂ ಗುಣವಾಗದೆ, ಶ್ರೀ ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು, ಬತ್ತಿದ ಮರಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದರೆ ಜೇತರಿಸುವಂತೆ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಬಂದು ಉಲ್ಬಾಸದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಶ್ರೀಗಳವರು ಜಿ. ಕೆ. ಯವರ ಬಿನ್ನಹ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪವಡಿಸಿದರು. ಬೆಳಗು ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳು ಬಹಿರ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಂದು ಕೈ ತೊಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬೈಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನಿಗೆ ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿ ತಾವು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನು ಕಾಯಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರಲು, ಆಗ ಶ್ರೀಗಳು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನಿಂದಲೇ ತಂಬಿಗೆ ನೀರು ತರಿಸಿ ತಾವು ನಿಂತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸಿ ಕಾಯಿ ಒಡೆಸಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಗಳು ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಕೆಲವು ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಯಾಕೋ ಬೈಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳು ನೀರು ಹಾಕಿಸಿ ಕಾಯಿ ಒಡೆಸಿದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಊರೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಲು, ಸಾರ್ತವಳ್ಳಿ ಹಿರೇಮಠದ ವೀರಭದ್ರಯ್ಯನವರು, ನೀಲಕಂಠಪ್ಪ ಒಡ್ಡಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಭಕ್ತ ಜನಗಳು ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು. ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ಬೈಲಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ ಯಾಕೆ ಒಡೆಸಿರಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಭಕ್ತ ಜನಗಳು ಕುಳಿತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಗಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜ್ವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದವು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಿ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ

ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಹೊಸ ಮನೆಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಪಾದ
 ಪನ್ನಿಟ್ಟು ಪವಿತ್ರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರು
 ವಾಗ ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವದರೊಳಗಾಗಿ ಶ್ರೀಗಳಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜ್ವರ
 ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದವು ಎಂದು ಚಿಂತಾತುರರಾಗಹತ್ತಿದರು. ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ
 ಬಂದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಮರಿದೇವರು ಬಸವಣ್ಣಿಯ ಚನ್ನೂರ, ವೀರಭದ್ರಯ್ಯ
 ಹಿರೇಮಠ ಸಾರ್ತವಳ್ಳಿ, ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಸಾಸಲ, ಜಿ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಪತ್ನಿ
 ಗೌರಮ್ಮನು ಸಹ ಪರಮ ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಅಯ್ಯೋ! ನಾವು ಎಂಥ
 ಪಾಪಿಗಳು! ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆದು ತಂದರೂ ನಮ್ಮ
 ಹೊಸ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶದ ಕಾರ್ಯವು ಇವರಿಂದ ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಹೇ,
 ಗುರುವರಾ, ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಮನೆಯ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡೋಣ
 ಎಂದು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು, ಆಗ ಆ ಯತಿವರನು ನಮ್ಮ ಮರಿದೇವರಾದ
 ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೀರಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಾನಂತೂ ಬರಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಲು, ಹಾಗೇ
 ಆಗಲೆಂದು ಜಿ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರು ಗೌರವ ನೇ ಆಂಗೀರಸನಾಮ ಸಂವತ್ಸ
 ರದ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ೫ ದಿವಸ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಮರಿದೇ
 ವರು ಹೊಸ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ
 ತಿಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಗಳು ಅತ್ಯಾನಂದ ಹೊಂದಿ ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಮನಸ್ಸು ತಲ್ಲೀನ ಗೊಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ದೇಹವು ಕ್ಷೀಣ ದೆಶೆಯನ್ನು
 ಹೊಂದುತ್ತ ನಡೆದಿರಲು, ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಮರಿ
 ದೇವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗ ಬೇರೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ,
 ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮುಂದಿನ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂಡರಗಿ ಶ್ರೀಗಳವರಿಂದ
 ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ರಿ. ಶ. ಗೌರವ ನೇ ಆಂಗೀರಸನಾಮ
 ಸಂವತ್ಸರದ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ ಸೋಮವಾರ ರಾತ್ರಿ ನಾಲ್ಕು
 ಘಂಟೆಗೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಆಗ ಜಿ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಅವರ
 ಪತ್ನಿ ಗೌರಮ್ಮನವರು ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತ
 ರಾಗಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ನೆರದಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಜೈಶ್ರೋವಚಾ
 ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಗೋಳಾಡುತ್ತ ಹಾ! ದೈವವೇ

ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಗೃಹ ಪುನೇಶ ಕಾರ್ಯ
 ತೀರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಠದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುವತನಕ ಶ್ರೀಗಳು
 ಬಾಳುವ ಇಚ್ಛೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇವರ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ
 ಕೊಟ್ಟಿರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿರಲು, ಜ್ವರ ಸೀಡಿತ
 ರಾಗಿರಲು, ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಿ ಇಲ್ಲೇ ಆಗಲೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರು ಹೇಳಿ
 ದಾಗ ತಮಗಿಂತಲೂ ಬಲ್ಲಿದರಾದ ಮುಂದಿನ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುವ ಶ್ರೀ
 ಗುದ್ದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗದ್ದಿಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಆಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ. ಆ
 ಮಹಾತ್ಮನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಗುರುವಾಕ್ಯವು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು
 ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡಂತಾಯಿತೆಂದು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲ
 ವನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ. ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಇವರ
 ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ವೀರಶೈವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನೋ ನಿಶ್ಚಯ
 ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಹೊಸರಿ
 ತ್ತಿಗೆ ತಂತಿ ವಾರ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಹೊಸರಿತ್ತಿ, ಹಂದಿಗನೂರು, ಕೊರಡೂರ
 ಚನ್ನೂರು, ಕರ್ಜಗಿ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಾಮದ ಪುಮುಖ ಭಕ್ತ ಜನರು ತಿಪಟೂ
 ರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಶ್ರೀಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾವು ಧನ್ಯರಾದೆವು. ದಯಾನಿಧಿ
 ಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ
 ಶ್ರೀ ಗುದ್ದಲೇಶನ ರೂಪದಿಂದ ಆವತರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧ
 ರಿಸಿ, ಅಸಂತ ಮಹತ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಜಿ. ಕೆ. ಗೌರಮ್ಮನು
 ಜಂಗಮ ಸೇವೆಗೆ ಪರಾಜ್ಞುಖಳಾಗುವದೇ ಪಾಪವೆಂದು ಧೃಢಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
 ಈ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಸೇವಾ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಶ್ರೀ
 ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶದ ಗದ್ದಿಗೆಯ ದರ್ಶನ ಹೊಂದುತ್ತ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಠ
 ವನ್ನು ನಾನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಮತ್ತೆ ಈ ಮಹಾ
 ತ್ಮರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಮನೆತನದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
 ಯಾಗುತ್ತದೆಂತಲೂ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ಲಿಂಗ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಸರಿತ್ತಿಗೆ ಒಯ್ಯಿ
 ಬೇಡಿರೆಂತಲೂ, ಬಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಆ ಭಕ್ತರು ಹಾಗೇ
 ಆಗಲೆಂದು ನೀಲಮ್ಮ, ಗೌರಮ್ಮನವರಿಗೂ ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟು, ವೀರಭ
 ದ್ರಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ವಚನ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ತಿಪಟೂರ

ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ವೀರಶೈವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಹಾವೇರಿ ಇವರ ನುತದ ಸವಾಸದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿದರೆ ಉತ್ತಮ
ನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಸಲ ಕೊಟ್ಟುಪ್ಪನವರು ವೀರಭದ್ರ
ಯ್ಯನವರು ಸಾರ್ತಹಳ್ಳಿ ಇವರು ಸಮಾಧಿಯುತರಾಗದಿರುವದನ್ನು
ಕಂಡು ಶ್ರೀಗಳವರು ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಹಿರ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ
ವೀರಶೈವಾಶ್ರಮದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ತೊಳೆದು ಇಕೋ ಈ ಜಾಗಾದಲ್ಲಿ
ಸಿಂತುಕೊಂಡು ನೀರು ಹಾರಿಸಿ ಕಾಯಿ ಒಡೆಸಿದ ಸಂಕೇತ ಸ್ಥಾನವಿದು.
ನೊವಲು ತೆಗೆದ ಸಮಾಧಿಗೆ ಕಾಯಿ ಹಾರಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು
ತೆಗೆಯಿರೆನಲು, ಶ್ರೀಗಳ ಸಂಕೇತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಠಿಣವಾದ ಕಲ್ಲು ಹೊರಡದೆ
ಸಮಾಧಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಲು, ಅದೇ ಆಂಗೀರಸನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ
ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ತ್ರಯೋದಶಿಗೆ ವೀರಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿಗನುಸಾರ
ವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಗುಡ್ಡಲೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಲಿಂಗ ಶರೀರವನ್ನು ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ
ವೇದೋಕ್ತ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಮೇಲೆ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನಂತರ ಹೊಸ
ರಿತ್ತಿ ನಾಡ ಪ್ರಮುಖರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ:--

೨೯ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಸಮಾಪ್ತಿ

ನಾಲ್ಕನೇ ಪಟ್ಟದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಗುರುಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದು

ಕಂದ|| ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮಠವನು ನಾಲ್ಕನೇ
ಪಟ್ಟದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ತಿಪಟೂರಿನ
ಸಿಷ್ಟತೆಯಿಂ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯ
ಪಟ್ಟಣ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಗೈದರು ನಿನ್ನು ||

ಪ್ರಿಯವಾಚಕರೇ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಟ್ಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾರೆಂಬದನ್ನು
ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

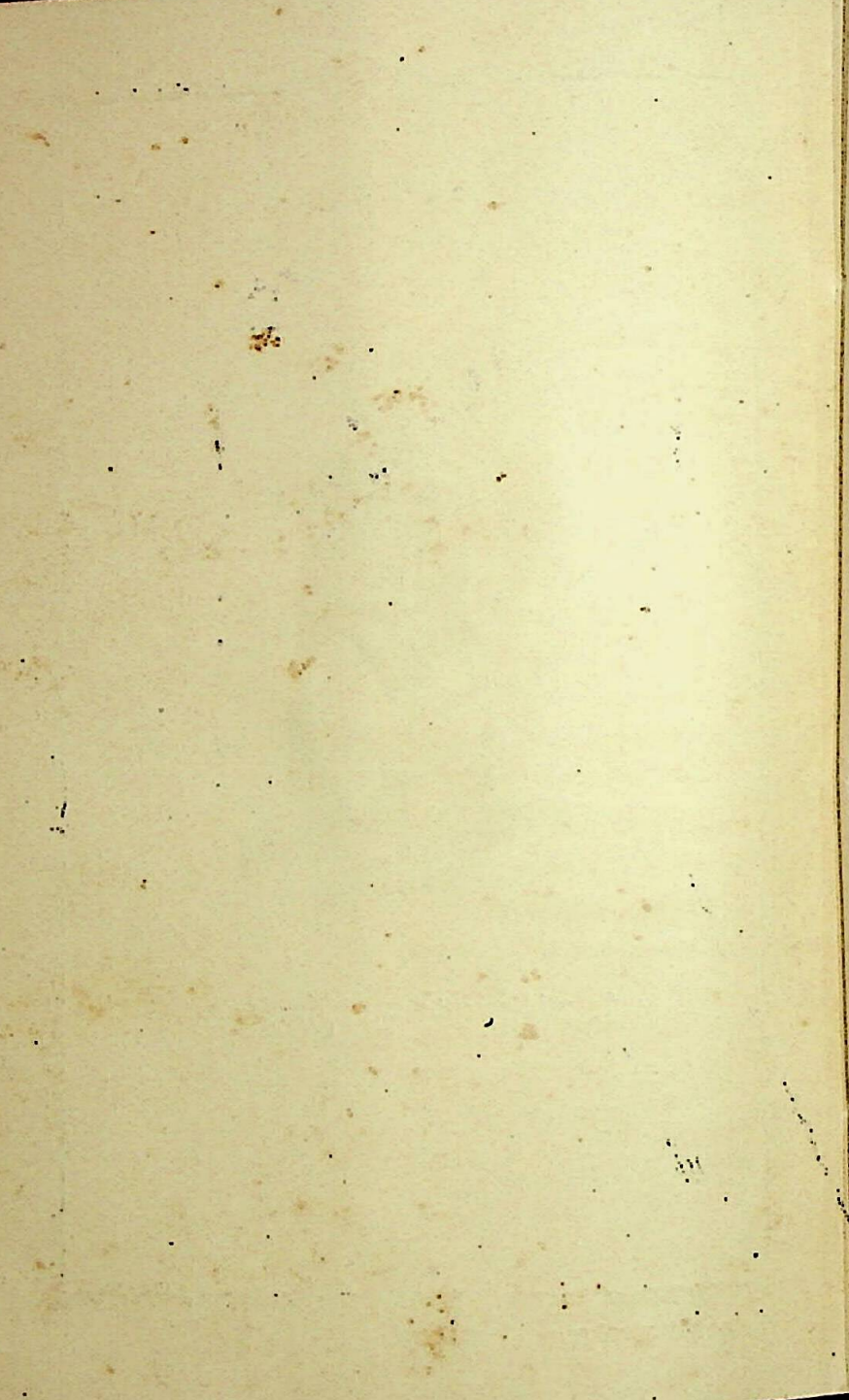
ವರದಾ ಪುಣ್ಯ ನದೀ ತೀರದ ಹೊಸರಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವರುದ್ರಯ್ಯ
ನನರ ಮಠದ ರಾಜೋಟಪ್ಪಯ್ಯನವರೆಂಬ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಗಣಂಗಳು. ಗುರು
ಗಳ ಅಜ್ಞಾ ಪ್ರಕಾರ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ನಿರತರಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯ
ನ್ನಿಟ್ಟು ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಾ
ವರಣಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅದರಂತೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ
ರೂಪ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಸದಾಚಾರವತಿಯರಾಗಿಯೂ ಪತಿವ್ರತೆಯ
ರಾದ ಪಾರ್ವತೆವ್ವ-ಗೌರವ್ವ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಉಭಯ ಪತ್ನಿಯರು ಪತಿಹಿತ
ವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತ ಗಂಡನು ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಆಯುರ್ವೇದ
ವೈದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತ ಇರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾದ
ಪಾರ್ವತೆವ್ವನೆಂಬ ಸಾಧ್ವಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ೧ ನೇ ಕೊಟ್ಟಪ್ಪಯ್ಯ ೨ ನೇ
ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ೩ ನೇ ಶಿವಪ್ಪಯ್ಯ ೪ ನೇ ಚನವೀರವ್ವ ಎಂಬ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು
ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿರಲು ಇವರಲ್ಲಿ ೨ ನೇಯವರಾದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯನು ರೂಪಲಾವ
ಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಮನೋಹರನಾಗಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ
ಸೇವಾ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಒಳ್ಳೇ
ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈತನು ಸತ್ಕಾರ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸೇವೆ ಭೂತದಯೆ, ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ,
ಮಿತಭಾಷಣ ಮೊದಲಾದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಉಪ

ಹೊ ಸ ರಿ ತ್ರಿ

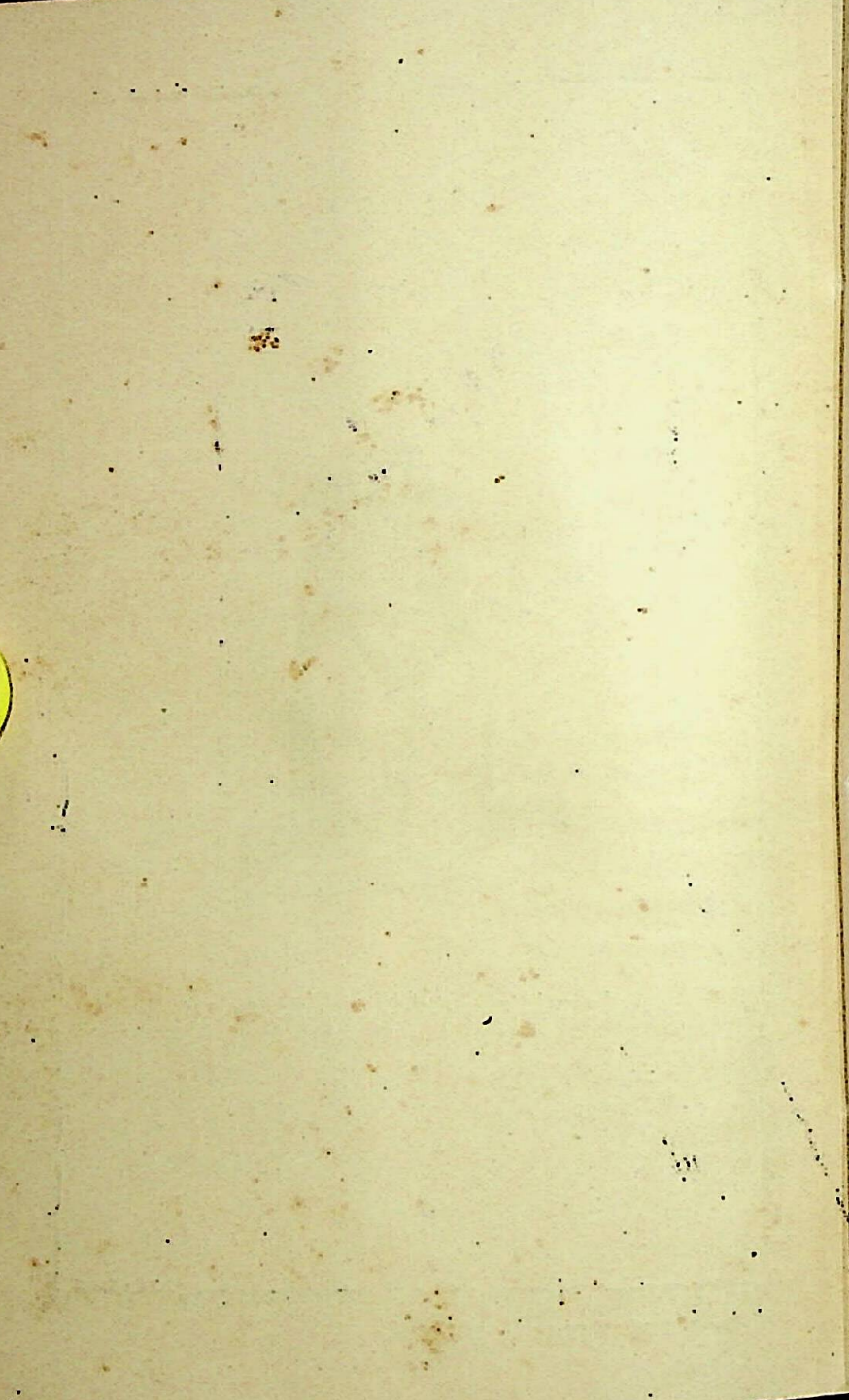
ಅನೇ ಪಟ್ಟದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಮನೋಹರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

ಕಾರಿಯೆಂದೂ ಸಾತ್ವಿಕನೆಂದೂ, ಧೈರ್ಯ ಶಾಲಿಯೆಂದೂ ಈತನು ಕೀರ್ತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಲು ಮುಂದೆ ಈತನೇ ಮೂರನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತನಾಗಿ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದನು. ನಂತರ ಈ
ಮಹಾತ್ಮನು ಕೆಲವು ಗುರುವಿರಕ್ಕೆ ಜಂಗಮರಂತೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮದತ್ತಿ
ವಳಿಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಗಾವಿಯ ಮಹಲಿಂಗ ಕಪನಿ, ಕೆಂಠದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಗೌರೀ
ಶಂಕರ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯನು
ಸಾದಾ ಉಡುಪಿನಿಂದಿದ್ದರೂ ಈತನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸು ನೋಡುವ
ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ
ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಈ ಜಗತ್ತು ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವದು. ಇದರಲ್ಲಿ
ಯಾವ ತರದ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ದುಃಖದ ತವರೂರು. ಸುಖದ ನೆಲೆ,
ಜನರ ಜರೆ ಮರಣಗಳ ಬೀಡು, ಆದುದರಿಂದ ವಿವೇಕಿಶಾಲಿಗಳಾಗದೆ
ಜನಗಳು ಇಂದ್ರಿಯವಶರಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ತತ್ಪರರಾಗದೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ನಿರು
ದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸುವ ಜನಗಳೇ ಬಹಳ
ವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಫಲವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವ
ಯೋಗಿಯು ಈ ಅಥಮವಾದ ಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ
ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಮಹಿಮಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಈ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಭೂತವಾಗಿ ಇರುವೆ ಎಂಬತ್ತ ನಾಲ್ಕು
ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ
ದಾಗಿಯೂ, ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಿಂದ ಸುತ್ತಿಗಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವದು. ಈ
ಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಯಾಗುವವು. ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಾದಿ ಸಾರ್ವಭೌಮನವರೆಗೂ ಆಹಾರ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಇದ್ದೇ ಇರುವದು ಹಿಂದೆ
ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತ್ರಣೀಕರಿಸಿ ಕಾಡು ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಕೂಡ
ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸಿದರು.
ನಾನಾದರೂ ಒಕ್ಕಲತನ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಯಾರ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ

ಕಾರಿಯೆಂದೂ ಸಾತ್ವಿಕನೆಂದೂ, ಧೈರ್ಯ ಶಾಲಿಯೆಂದೂ ಈತನು ಕೀರ್ತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಲು ಮುಂದೆ ಈತನೇ ಮೂರನೇ ಪಟ್ಟದ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀ
ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತನಾಗಿ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದನು. ನಂತರ ಈ
ಮಹಾತ್ಮನು ಕೆಲವು ಗುರುವಿರಕ್ತ ಜಂಗಮರಂತೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮದತ್ತಿ
ವಳಿಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಗಾವಿಯ ಮಹಲಿಂಗ ಕಪನಿ, ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಗೌರೀ
ಶಂಕರ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯನು
ಸಾದಾ ಉಡುಪಿನಿಂದಿದ್ದರೂ ಈತನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸು ನೋಡುವ
ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ
ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಈ ಜಗತ್ತು ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವದು. ಇದರಲ್ಲಿ
ಯಾವ ತರದ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ದುಃಖದ ತವರೂರು. ಸುಖದ ನೆಲೆ,
ಜನರ ಜರೆ ಮರಣಗಳ ಬೀಡು, ಆದುದರಿಂದ ವಿವೇಕಿಶಾಲಿಗಳಾಗದೆ
ಜನಗಳು ಇಂದ್ರಿಯವಶರಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗ ತತ್ಪರರಾಗದೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ನಿರು
ದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸುವ ಜನಗಳೇ ಬಹಳ
ವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಫಲವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವ
ಯೋಗಿಯು ಈ ಅಥಮವಾದ ಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ
ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಮಹಿಮಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಈ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಭೂತವಾಗಿ ಇರುವೆ ಎಂಬತ್ತ ನಾಲ್ಕು
ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ
ದಾಗಿಯೂ, ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವದು. ಈ
ಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಯಾಗುವವು. ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಾದಿ ಸಾರ್ವಭೌಮನವರೆಗೂ ಆಹಾರ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಇದ್ದೇ ಇರುವದು ಹಿಂದೆ
ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತ್ರಣೀಕರಿಸಿ ಕಾಡು ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಕೂಡ
ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸಿದರು.
ನಾನಾದರೂ ಒಕ್ಕಲತನ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಯಾರ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ

ನಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿರೋಣ. ನಮ್ಮ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೇರು ಧಾನ್ಯ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ವತ್ತರಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇನ್ನಾವ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟು ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಬಿರುಸಾದ ಹೊಲಗಳನ್ನು ರಂಟೆ ಹೊಡೆದು ಹರಗಿದರೆ, ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಮಳೆಯಾಗಿ ಹೊಲದೊಳಗಿನ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗುವಾಗ ತಿಳಿಮಣ್ಣಿನ ಗೊಬ್ಬರ ಸಾರಹೋಗಿ ಭೂಮಿ ನಿರ್ಜೀವವಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಹೊಲದ ಸುತ್ತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಒಡ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಹರಿಗಟ್ಟೆಮಾಡಿ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹದ ಗೊಳಿಸಿ ಕೆರೆಯಂತೆ ಇದ್ದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಭಾವೀ ತೋಡಿಸಿ, ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಕಲ ಲತಾವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನಾತರದ ಪತ್ರಿ-ಪುಷ್ಪಾದಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ಣಕುಟೀರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಇದು ಯಾವದೋ ಒಬ್ಬ ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ವಸವೆಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿರುವದು. ತಾವು ರಚಿಸಿದ ತೋಟದ ಸಮೀಪದ ಹಳ್ಳದ ಧಡದಲ್ಲಿ, ಹೊಂಬಣ್ಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಕೇತಕಿಯು. ತಾನು ರಜಸ್ವತೆಯಾದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನನ್ನು ತೋಟಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಹಾಕಿದವರೆಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಠದಿಂದ ಬಂದ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಕಲ ಲತೆಗಳು, ವೃಕ್ಷಗಳು, ಪುಷ್ಪ-ಪಲ್ಲವಗಳಿಂದಲಂಕಾರವಾಗಿ ಮೆಕೆರವವನ್ನಂತು ಝೀಂಕರಿಸುವ ಮರಿಭೃಂಗಗಳು ಧ್ವನಿ ಯೊಡನೆ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವದು. ಇಂಥ ವನೋಹರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ ತಾನು ನಿತ್ಯಾನಂದ ಮಯನಾದ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು ಸುಖಿಸುವದಕ್ಕೆ ಆಶೆಪಟ್ಟಿರುವದು ಇವರ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯೇ ಸು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೧೭೩೧ ನೇ ಅಂಗೀರಸನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ ದಿವಸ ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧೃಢನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಪಟೂರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ನೀಲಕಂಠಪ್ಪಯ್ಯ

ಬಸಪ್ಪಯ್ಯ ವಡ್ಡರಳ್ಳಿ ಇವರ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ದೀನ ಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಶ್ರೀ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲು, ಆತನನ್ನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು, ಆಗ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಉನ್ನತ ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಸ್ನಾನ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳಾದನಂತರ ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವೇನೆನಲು, ಆಗ ಶ್ರೀ ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಿಪಟೂರ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದವರು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ವೀರಶೈವಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅನಾಥರಾದ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅನ್ನ-ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಪದ್ಧತಿಪ್ರಕಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾದಾನದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದು ನೀವು ಧನ್ಯರಾದಿರಿ. ತಿಪಟೂರವರ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯು ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನ ಕಲೆಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದವರು ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ ಇದೇ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮಠನನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಭದ್ರವಾಗಿಯೂ, ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ದರ್ಶನ ಕ್ಷಾಗ್ವಿಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ, ವಿರಾಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದರಿಂದ ಗುರುಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪನಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆಗ ನೀಲಕಂಠಪ್ಪಯ್ಯನು ಗುರುವರ್ಯನೇ, ಈ ಮೊದಲು ಜಿ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರ ಪತ್ನಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಳಾದ ಗೌರಮ್ಮನು ಗಂಡನ ಸೇವಾಸತ್ಕಾರಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದಲೂ, ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೇಶನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದಾಗ ಈ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಗುರುಮಠವನ್ನು ನಾನೇ ಕಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂದು ಹೊಸರಿತ್ತಿ, ಕೊರಡೂರ, ಚನ್ನೂರ, ಕರ್ಜಗಿ ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳ ದೈವದವರ ಮುಂದೆ ನಾಗ್ವಾನಮಾಡಿ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹಾಗೇ ಶಿವಾಧೀನಳಾದಳು. ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯ ಸಂಕಲ್ಪಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ಜಿ. ಕೆ. ಮಲ್ಲಯ್ಯನವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕೂಡ ಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ತಾರದೆ

ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಗಲಿ; ಗುರುಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ನಾವು ಶಕ್ತಿವಿೂರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನವವೇ ಗುರುಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರು ಸಾರ್ಥವಳ್ಳಿ, ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಸಾಸಲದ, ನಾಗರುದ್ರಪ್ಪ ಕುರುಬನಳ್ಳಿ, ರುದ್ರಪ್ಪ ಒಡ್ಡರಳ್ಳಿ, ರುದ್ರಪ್ಪ ಕುರುಬನಳ್ಳಿ, ಶಿವಣ್ಣಾ ಅಣ್ಣೇನಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಈ ಮಹನೀಯರು ಭಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀಗುಡ್ಡಲೀಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮಠವನ್ನು ಈ ದಂದ್ರರು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನನಾಡುತ್ತಾರಂತೆ! ಇಂಥ ದಂದ್ರರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊಸರತ್ತಿಯ ಶ್ರೀಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೊಡನೆ ಗೊಂದಲ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಧನಿಕ ವೀರಶೈವ ಪ್ರಮುಖ ಜನಗಳು ಮೂರುದಿನಸ ಬಾಳುವ ಈ ದೇಹವನ್ನು ನಂಬಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥ ಪರಲೋಕದ ಸಾಧನವಾದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭುವಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುಡ್ಡಲೀಶನಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಆತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಅಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುವೆ ಕೆಲ ಜನರು ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಗುರುಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನೂ ಆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತ ಎರಡೂ ಕಡೆಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಮೋಸಗಾರರನ್ನು ಬಿಡಗೊತ್ತಿ ಶ್ರೀಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನಾದರೂ ನಾನು ಗುರುಮಠದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುವವನಲ್ಲ. ಇವನು ಮಾಡಿದ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೂರಿ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆ ಜಗದುದ್ಧಾರನಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಗುಡ್ಡಲೀಶನು ಸರ್ವಸಾಕ್ಷನಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಅವೋಘವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸನಾಡುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಇರುವನೇ? ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನೇ, ಆತನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಠವ ಕಟ್ಟಡವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆನಾಡಲು, ನೀಲಕಂಠಪ್ಪಯ್ಯನು ಎದ್ದುನಿಂತು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ

ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂಜ್ಯಜಂಗಮವರ್ಯನೇ, ತಮ್ಮಂಥ ಮಹಾ
 ತ್ಮರು ಮಾಡುವ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುವದೇ ನನ್ನ ಪರಮ
 ಮಿತ್ರರಾದ ವೀರಭದ್ರಯ್ಯನವರು ಹಿರೇಮಠದ ಸಾರ್ತವಳ್ಳಿ, ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ
 ಸಾಸಲ, ನಾಗರುದ್ರಪ್ಪ ಕುರುಬನಳ್ಳಿ, ಶಿವಣ್ಣಾ ಅಣ್ಣೇನಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ
 ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಭಕ್ತರು ಈ ಮಠದ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವ
 ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ತಿಪಟೂರಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮನಮುಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಮಾಡ
 ಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಕೂಡ ಮಠದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಅಲ್ಲೇ
 ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಳುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ದರ್ಶನ
 ಕ್ಕಾಗಿಬಂದ ಭಕ್ತಮಹೇಶ್ವರಾದಿಗಳಿಗೂ ಅತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣೆ
 ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನು ಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುಂದೆ
 ನುಡಿಯಲು, ಹಾಗೇ ಆ ಗಲೆಂದು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು
 ಆಳುಗಳಿಗೆ ವೇಳೆ ವೇಳೆಗೆ ಕೂಲಿ ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತ, ತಾವು ಹೆಂಡರು-
 ಮಕ್ಕಳು ಮೈಮರೆದು ಕೆಲಸಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಸತ್ಪುರುಷರು ಪರೋ-
 ಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಳೆಗಾಲ, ಚಳಿಗಾಲ, ಬಿಸಿಲುಕಾಲ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೂ, ಮಲಗಲಿಕ್ಕೂ, ಆರಾಧನೆ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಮಾಡ
 ಲಿಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗುದ್ಧರೇ
 ಕನು ಈ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಸದಾಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲೆಂದು ಜನಗಳು
 ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರು ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೃತ್ತಿಯು ಪರನಿಂದೆಗೆ
 ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಶ್ರೀಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಯೋ-
 ಗಿಯು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಮಠದ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಶ್ರೀಗದಿಗೆಪ್ಪಯ್ಯ
 ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಹೊಸರಿತ್ತಿಗೆ ಬರಲು ಮತ್ತೊಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಅವರ
 ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರಹತ್ತಿತು. ಈ ಮಠದ ಸ್ಮಾರಕ ರಥೋತ್ಸವದ ರಥವನ್ನು
 ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಹಂದಿಗನೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದವರು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡು-
 ತ್ತೇನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನಾಲ್ವತ್ತಾರು ಜಾತ್ರಿಗಳು ಗತಿಸಿ

ಹೋದರೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಸರದಾರ ಬುಳ್ಳಪ್ಪ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಮಾಡಿಸಿ
 ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಯು ಬರಲಾಗಿ ಶ್ರೀ
 ಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ ಕರುಣ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಹೊಸರಿತ್ತಿ ದೈವದ ಪ್ರಮುಖ ಜನ
 ರೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಊರಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಿ ಮಾಡಿ ಶಾಲಿವಾಸ ಶಕಿ ೧೮೮೮ನೇ ವೃಷ
 ನಾಮ ಸಂಪತ್ಸರದ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿಗೆ ಮುಗಿಸಿ ಅದೇ ಪೌರ್ಣಮಿಗೆ
 ರಥದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಗದಿಗೆ ಪೈಯ್ಯ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿ
 ನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಗಿದನಂತರ ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಶಿವ
 ಪೂಜಾ ಲೋಲುಪ್ತರಾಗಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮನ್ನಿ
 ರಂಜನ ಗುದ್ದಲೇಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚರಿತ್ರವು ಮುಂದಿನ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶಕ
 ವಾಗಿರುವದು. ಅವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯು ಕೂಡ ಸರಮ ಪಾವನವಾದದ್ದು.
 ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವದೋ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ರೋಗ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ತಲೆದೋರುವದಿಲ್ಲ. ಶಾಕಿನಿ, ಡಾಕಿನಿ,
 ಬ್ರಹ್ಮಪಿಶಾಚಾದಿಗೃಹಗಳು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು
 ಓದುವವರಿಗೂ ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಅಗ್ನಿ ಭಯವೂ ಅವನಾನವೂ ಅಸವಾ
 ದವೂ ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಕಲ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು
 ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವೂ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ದೊರಕುವವು. ಯಾರು ಈ ಚರಿತ್ರ
 ವನ್ನು ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಶಕ್ತಾನುಸಾರ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ
 ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಕೈಗೊಡುತ್ತವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
 ವನ್ನು, ಪುತ್ರಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು ಪುತ್ರರನ್ನು, ದ್ರವ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು ದ್ರವ್ಯ
 ವನ್ನು, ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಪಡೆಯುವರು.
 ವಿಶ್ವಾಸಫಲದಾಯಕ ವೆಂಬಂತೆ, ಶ್ರೀಗುರು ಗುದ್ದಲೇಶನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
 ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣ ಓದಿ ಪುನೀತರಾದವರು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಗಿ
 ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುದ್ದಲೇಶನ ಕೃಪೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಲೆಂದು ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು
 ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.

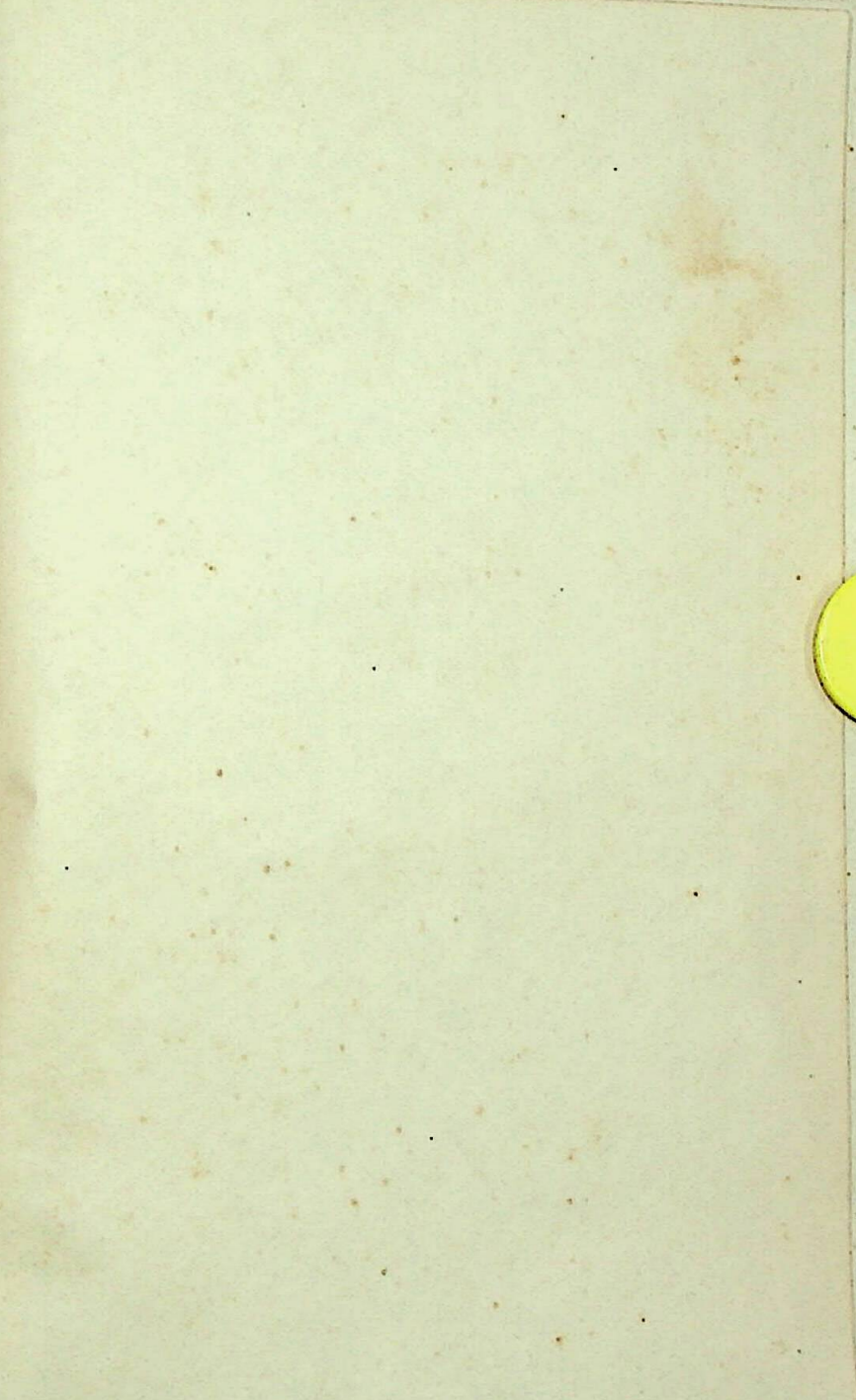
SHRI GURU VISHWARADHYA

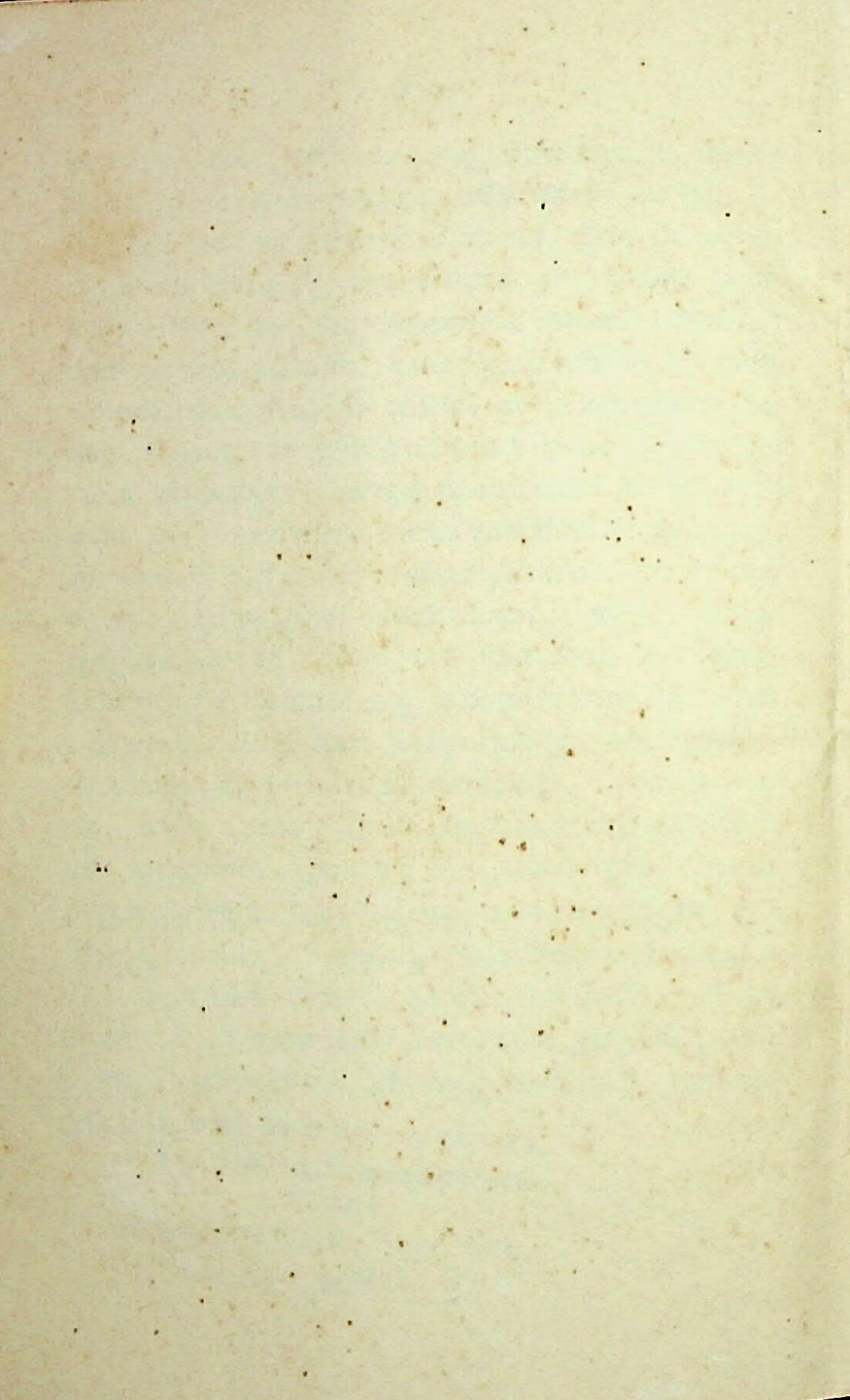
JNANA SIMHASANA

LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI.

Acc. No. ೨೯೧೫ ೧/೧

PRINTED BY

G. R. Pandit, Kelkar Press Dharwar.

PUBLISHED BY

Shriyut Keravirshastri Gondimath at Hosaritti
for Guddaliswamimath Hosaritti.
